Mumia enigmatică

Arheologii găsesc frecvent oseminte, umane sau animale, vestigii sau obiecte de metal, ceramică etc. Descoperirea mumiilor constituie evenimente speciale în viaţa arheologilor. Una din cele mai incitante relicve ale umanităţii este mumia unei femei în vârstă de 25-30 de ani, înfăşurată într-o pânză dintr-o ţesătură specială, descoperită în Cerrillos (la sud de Peru), un centru religios al culturii Paracas, cu 1400 de ani mai veche decât cea a incaşilor.

Imagine din situl arheologic în care a fost descoperită

Femeia a fost îngropată în urmă cu 1300 de ani, în cadrul unui ritual neobişnuit pentru acea epocă şi pentru acele locuri. Situl arheologic a fost descoperit în 1958 şi de atunci au fost scoase la iveală obiecte de ceramică şi ţesături, mai ales în ruinele unei piramide. La sfârşitul anului 2002 muncitorii angajaţi de o echipă de arheologi au exhumat un balot dintr-o pânză groasă legat cu frânghii şi garnisit cu pene în care se afla o mumie. Un lucru neobişnuit în cultura Paracas. Balotul a fost radiografiat. Surpriză: conţinea mumia unei femei care a trăit după 900 de ani de la sfârşitul perioadei de ocupaţie umană din Cerrillos. Înhumarea ar fi fost săvârşită, presupun arheologii, de către reprezentanţii culturii Nazca, care trăiau în satele din jurul acestui sit. Înhumarea a fost realizată în două etape, într-un mod neobişnuit. În loc să îmbrace tânăra femeie cu cele mai frumoase veşminte din „garderoba" sa şi să lase aerul să îi usuce corpul, cei care s-au ocupat de acest ritual i-au îmbălsămat corpul, au lăsat-o fără haine, au ghemuit-o în poziţie fetală şi au învelit-o într-o pânză groasă după care au expus-o în aer liber. Ulterior, au fost înfăşurate şi alte pânze în jurul ei. În cele din urmă, a fost transportată în Cerrillos unde a fost îngropată cu plante medicinale, porumb, fasole, bumbac, coca, arahide, introduse în pânză cusută.

Reconstituirea pânzei în care a fost înfăşurată mumia

A fost îngropată pe verticală, cu faţa spre răsărit. Într-o poziţie care i-ar fi permis să renască într-o zi. De ce a fost expusă în aer liber înainte de a fi îngropată?

Arheologii sunt de părere că, în acest fel, corpul femeii ar fi fost venerat, asemenea unui idol. Mai exact întruchiparea acesteia, „o zeiţă a cerului, împodobită cu pene". Cine să fi fost această femeie? Având în vedere complexitatea ritualului, era vorba de o persoană de rang înalt. Probabil, dotată cu puteri şamanice. Nu era bogată dar ocupa cu siguranţă loc important în societate. Cercetările legate de această mumie, care ascunde multe secrete, şi de situl în care a fost descoperită continuă. Specialiştii speră că, în scurt timp, vor obţine noi informaţii investigând mumia prin tehnica autopsiei virtuale.

Cercetătorii au plasat mumia într-o cameră de umectare

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

PODIŞUL CHIOARULUI
o lume a frumosului natural

Numită în literatura noastră geografică şi Culmea Prisnelului, care este de fapt partea cea mai înaltă a Platformei Chioarului, această zonă este fragmentată de văi scurte şi curmături, atât la vest, cât şi la est. Între vârful Prisnelului, considerat cel mai înalt şi gruiul din nordul Turbuţei, unde măsoară peste 400 m, această margine a podişului Chioarului se înclină domol spre răsărit, trecând uşor spre Platforma Năsăudului. Până să ajungă spre cealaltă platformă, o mulţime de sate, aşezate în punctele de lărgire a văilor, fac legătura dintre zona înaltă, împădurită cu fagi şi goruni, cu platforma propriu-zisă a Chioarului. Din cauza înaintării regresive, foarte ramificată a râului Boiu, valea se lărgeşte între Ileanda şi Vima pentru ca mai departe, spre est, să se ramifice printre masive ce depăşesc 600-700 m (culoarul Răzoarelor şi bazinul Poieniţa). Între vârful Prisnelului şi Răzoare, „platforma colinară" trece, ca şi în vest, într-o suprafaţă structurală lungă, foarte fragmentată şi ceva mai largă decât în culmea Prisnelului.

În Platforma Chioarului putem distinge două laturi clare: pe latura internă – Podişul Boiului iar pe partea nordică, Dealurile Somcutei. Apropierea mai mare a nivelului de bază din Câmpia Tisei de nord a provocat, de-a lungul timpului, transformarea suprafeţelor într-o regiune deluroasă cu văi adânci şi râpi de obârşii foarte ramificate, care au depăşit cumpăna morfologică dintre bazinul Lăpuşului şi cel al Someşului, dintre Gâlgău şi Turbuţa, astfel încât această regiune s-a schimbat întruna dominant deluroasă. Destul de diferită ca relief, Depresiunea din poala estică a Prisacăi, este supusă unor intense degradări prin torenţi şi mai puţin prin alunecări. Iernile blânde, verile deosebit de răcoroase fac din această zonă o regiune deosebită, cu frumoase peisaje greu de descris în cuvinte. Pe culoarul Răzoarelor clima şi păşunile amintesc de regiunea muscelelor acolo unde lumina dintre dealuri se ascunde printre frunzele arborilor înşiraţi ca o amintire.

Câmpurile întinse, cultivate se adaugă şi ele contrastului de peisaj local din lungul şi vechiul drum prin care stă răsfirat satul Mesteacăn.

Valea Chioarului este una dintre cele mai împodobite văi. Nu vei vedea dealuri pleşuve, nu vei privi în zare câmpuri largi, deschise, în schimb, vei putea aduce aproape de sufletul tău, o lume în care natura se întrece în frumuseţe. Opriţi-vă din drumul vostru şi daţi binete acelor oameni care, prin satele Chioarului se apleacă uşor în faţa necunoscutului. Să fie, oare, acesta un gest al omeniei pe care nu şi-au pierdut-o?!

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Sfinţi martiri ai începutului de primăvară

Astăzi, 9 martie, Biserica Ortodoxă îi prăznuieşte pe ***Cei 40 de Mucenici din Sevasta.*** Cu toate că s-a mai scris despre ei, în acest colţ de pagină, trebuie amintită jertfa acestor 40 de ostaşi care, în timpul persecuţiilor împăratului roman Liciniu (308-321) au murit în chinuri groaznice, îndurând cu demnitate martiriul şi refuzând să abjure credinţa întru Hristos. Poporul nostru îi cinsteşte aşa cum se cuvine prin tot felul de obiceiuri tradiţionale, dintre care cel mai cunoscut este cel al „mucenicilor" sau „măcinicilor", acele opturi micuţe din aluat, fierte cu zahăr şi nucă, sau frumos împletite, coapte şi unse cu miere.

Peste numai o zi, pe 10 martie, Biserica prăznuieşte alţi martiri creştini. Este vorba de ***„Sfinţii Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie şi cei împreună cu ei".*** Aceştia au trăit în timpul lui Deciu (249-251) şi Valerian (253-261), cunoscuţi prigonitori ai creştinilor. Născuţi în Corint s-au refugiat în munţi căutând scăpare de ura celor care-i urmăreau pe credincioşii întru Hristos. Erau şase bărbaţi curajoşi şi evlavioşi: Codrat, Ciprian, Dionisie, Pavel, Anecton şi Crescent, toţi hotărâţi să ducă o viaţă ascetică în care să-l cinstească pe Dumnezeu. Fiind prinşi, au fost supuşi la torturi cumplite şi, refuzând să se lepede de credinţa lor, au fost decapitaţi.

Ziua de 11 martie este închinată ***Sfântului Sofronie,*** patriarhul Ierusalimului între 634-638, cunoscut pentru lupta sa împotriva monoteliţilor care nu admiteau decât o singură voinţă în Iisus, cea divină. Totodată Sfântul a adus un mare serviciu Bisericii prin scrierile sale cu caracter dogmatic şi poemele închinate sărbătorilor bisericeşti.

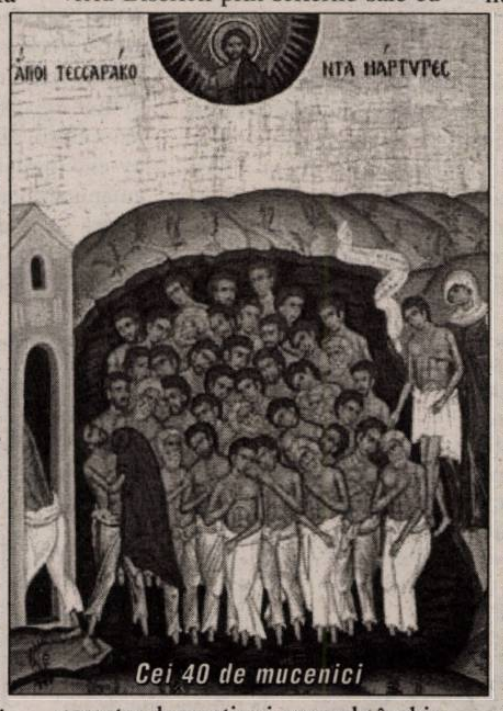

Cei 40 de mucenici

Ziua de 12 martie marchează prăznuirea ***Sfântului Teofan Mărturisitorul.*** Acesta s-a născut la Constantinopol, într-o familie înstărită, fiind rudă cu împăraţii Leon Isaurul (717-741) şi Constantin Copronim (741-775). Rămas de mic orfan de tată este crescut de mama sa la curtea împăratului. Erezia iconoclastă, care tulbura dreptele rânduieli ale bisericii, nu-l influenţează cu nimic, el fiind educat de un slujbaş imperial care, la rândul său, nu se lăsase convins de erezie. În această perioadă tânărul începe să fie atras de viaţa monahală, căreia însă nu i se poate dedica deoarece, după moartea mamei sale, este obligat să se însoare cu fiica unui demnitar de rang înalt. Tânăra mireasă este şi ea atrasă de viaţa dusă în rugăciune, şi cei doi se hotărăsc să trăiască alături în castitate, până vor putea lua drumul mănăstirii. Fiind important slujbaş administrativ, Sfântul Teofan face o deplasare în zona Ciziculuí unde înalţă o cetate. Este impresionat în mod deosebit de Singriania, un loc plin de mănăstiri presărate prin pădure. Cunoaşte o serie de monahi şi, după o scurtă şedere la Constantinopol, este eliberat de orice obligaţie socială prin moartea împăratului Leon şi-a socrului său. Cei doi soţi îşi urmează acum chemarea. El se stabileşte la Singriania, unde înalţă o mănăstire, iar ea se călugăreşte în insula Prinkipo. Viaţa deosebită şi harul Sfântului Teofan atrag o mulţime de ucenici. El ia parte la Sinodul VII Ecumenic de la Niceea în anul 787 apărând cultul icoanelor, dar tulburările reîncep în timpul lui Leon Armeanul (813-820) care îl exilează în insula Samotrace unde Sfântul se stinge din viaţă în jurul anului 814.

IRINA STOICA

RĂSPLATA BINELUI

Un brutar grec din Epir vedea zilnic învârtindu-se pe lângă prăvălia sa un om care părea să facă parte din acea categorie de nefericiţi fără adăpost. Omul era ce-i drept curat, dar avea întipărite pe faţă grijile care îl măcinau. Se vedea că-i este ruşine să întindă mâna şi că o făcea doar pentru că nu avea altă soluţie. Într-o zi, brutarul i-a dat pâinea pe care i-o dădea de obicei dar l-a şi întrebat cum a ajuns în starea în care era. Aşa a aflat că omul era singur pe lume, că-şi pierduse agoniseala de o viaţă în urma unor evenimente dramatice şi că este dispus să facă orice muncă i se oferă. După o discuţie scurtă cu nevasta, brutarul i-a oferit un pat într-o cămăruţă aproape părăsită şi i-a promis o sumă neînsemnată de bani şi mâncare pentru anumite treburi pe lângă casă. Chiar de a doua zi, omul s-a pus pe treabă şi, văzând că brutarul merge să cumpere un bilet la loterie, i-a dictat şase numere.

Surpriza a fost mare pentru toţi când cu cele şase numere s-a câştigat lozul cel mare. Brutarul a fost cinstit până la capăt, împărţind câştigul cu cel care-i dictase numerele şi cu care a devenit bun prieten şi tovarăş la brutăria lărgită şi modernizată. *(I.S.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆Cine ar îndrăzni să încerce să inoveze în domeniul poziţiilor pe care le promovează tehnicile yoghinilor? Ei bine, iată că pe o sărmană uliţă desprăfuită de o aversă călduţă de vară s-a petrecut miracolul! Cetăţeanul din imagine, care ţine ochii închişi din dorinţa de a-şi păstra anonimatul atât de drag marilor personalităţi, dă o lecţie de yoga într-o stare de meditaţie atât de profundă, încât horcăielile sale scorojite se aud de din vale. Dacă nu-l descoperea un paparazzo rămas în pană pe acei coclauri, domnul din imagine nu ar fi îmbogăţit nici colecţia de poziţii yoga şi nici expresia celebră din basmele românilor: unde-ţi stau picioarele, acolo îţi va sta şi capul! Paharul de plastic din apropierea nevinovatei băncuţe nu trebuie să deruteze pe nimeni. Cândva, în acel recipient de unică folosinţă şi-a făcut veacul apa plată care l-a dat gata pe cetăţeanul care caută liniştea, pacea şi umbra.

◆Cel mai sigur pătuţ pentru pruncul din imagine este spinarea superbului câine care-i veghează îngerească odihnă. Este una dintre cele mai inspirate instantanee pe care un părinte îl poate imortaliza. Bebeluşul pare un pui al splendidului patruped, care îşi menţine ca prin minune echilibrul. Micuţul absoarbe căldura trupească şi sufletească a celui mai bun prieten al omului.

◆Expresia „a da de-a azvârlita” îşi găseşte cea mai fidelă ilustrare în imaginea alăturată, în care o japoneză furioasă pe toată lumea aruncă spre orizonturi doar de ea ştiute un compatriot. Este o scenă reprezentativă pentru cei care simt o nevoie acută să se răzbune pe cineva transformându-l în proiectil. Greu de spus câţi metri va parcurge în zbor individul cu pricina, însă putem citi în ochii fetei că trupul se va opri într-un pom roditor, căruia îi va scutura toate fructele şi, eventual, şi cuiburile pe păsări migratoare. *(P.I.)*

Un patruped în Congresul american

Prima doamnă SUA nu se dezminte, dorind să-şi afişeze neţărmurita dragoste faţă de anumiţi câini, aproape de la cel mai înalt nivel. După filmuleţul cu capricioşii lătrători ai familiei Bush ajunşi staruri taman pe culoarele faimoasei Case Albe, doamna Laura s-a orientat către Congres. Şi nu aşa, oricum, ci alegând şi un moment de maximă importanţă, care de obicei focalizează atenţia Americii şi nu numai a ei: discursul anual al preşedintelui Statelor Unite despre starea naţiunii. La ultima festivitate, invitatul de onoare în loja doamnei Bush, pentru a-l asculta pe soţul acesteia, a fost Rex; un ciobănesc german în vârstă de 5 ani, dresat în cadrul armatei, pentru detectarea dispozitivelor explozive.

Acum, nu e cazul să fim răi cu bietul animal; chiar am putea spune că el merita să fie cinstit cu o asemenea invitaţie, întrucât anul trecut a fost rănit în timpul unei misiuni, în Irak. Dar aici intervine în poveste o altă doamnă, admirabila Jamie Dana, de 26 de ani, sergent în armata SUA şi stăpâna lui Rex. În aceeaşi explozie a unei bombe artizanale a fost rănită şi ea, foarte grav, şi timp de câteva zile a crezut chiar că tovarăşul ei de luptă murise. Aflând că fusese salvat, a solicitat adoptarea celui împreună cu care se antrenase peste trei ani şi care o însoţise în Afganistan, apoi în Irak. Şi, deşi regulamentele militare nu permit adopţia unui asemenea câine până la 10-14 ani, Jamie Dana a impus o premieră legislativă, bugetul Apărării fiind amendat în mod special, pentru aprobarea cererii sale. Aşadar, happy-end hollywoodian, cu un amănunt impresionant în plus: tânăra în uniformă şi câinele ei trăiesc într-o bază a trupelor aeriene, din Colorado. *(A.N.P.)*

O FEMEIE A OTRĂVIT CINCI COPACI

O canadiancă iresponsabilă a otrăvit cinci arbori dintr-un parc din Vancouver pentru a avea o vedere liberă asupra oceanului din apartamentul în care locuia. June Matheson, în vârstă de 72 de ani, a cumpărat câţiva saci cu ierbicide puternice din SUA încercând să „ucidă” cinci copaci care-i obturau vederea spre golful englez din Vancouver. Doar trei dintre ei au căzut victime ale otrăvirii, responsabilii locali fiind nevoiţi să-i taie. După ce şi-a asigurat o minunată privelişte spre ocean, June Matheson şi-a pus în vânzare apartamentul, a cărui valoare a crescut brusc, pentru suma de 1,7 milioane dolari canadieni (1,2 milioane de euro). Deferită justiţiei, femeia a fost găsită vinovată, fiind obligată să plătească o despăgubire de 50.000 dolari canadieni (35.000 euro) municipalităţii oraşului pentru înlocuirea copacilor distruşi şi plantarea altora în parcul Stanley, unul dintre cele mai renumite din Canada. *(D.M.)*

Prizonier în... WC!

Gerul care s-a abătut, în ultimele săptămâni, asupra Europei, pe lângă faptul că a provocat numeroase victime umane şi pagube materiale însemnate, a dat naştere şi unor situaţii tragicomice. Aşa i s-a întâmplat, de pildă, unui motociclist german care, nevoit să dea curs „chemării Naturii”, a văzut pe propria piele că Mama Natură nu este întotdeauna la fel de frumoasă şi darnică precum fătuca de la „Ciao, Darwin”... Bărbatul, în vârstă de 58 de ani, s-a oprit la o toaletă de la marginea autostrăzii A6, în apropierea oraşelului bavarez Lichtenau. A intrat în WC, şi-a făcut nevoile dar când să iasă a observat cu stupoare că micul ivăr metalic al uşii îngheţase bocnă! Toate tentativele sale de a se elibera din neaşteptata capcană au dat greş şi marele lui noroc a fost că, după o oră, un alt conducător auto s-a oprit la WC. Auzind ţipetele disperate ale motociclistului, acesta a sunat la poliţie, spre a anunţa incidentul. A fost însă nevoie de intervenţia pompierilor pentru ca uşa să poată fi deschisă şi bietul „prizonier”, aproape congelat, să fie scos afară...

Invazie în cer

Cerul Thailandei a fost invadat recent. Nu de OZN-uri, nici de avioane nici de păsări migratoare ci, într-o primă fază, de 400 de paraşutişti veniţi din 32 de ţări care au sărit în formaţie, îmbrăcaţi în costume colorate în albastru, alb şi roşu (culorile drapelului thailandez). Acest eveniment de excepţie (un record mondial) care face parte din ceremoniile dedicate sărbătoririi celei de-a 60-a aniversări a încoronării regelui Bhumibol Adulyadej a fost urmat la câteva zile de un altul, în care protagonişti au fost nu mai puţin de 960 de paraşutişti, care au evoluat, de astă dată, în cădere liberă, stabilind un nou record mondial, în această variantă din care lipsesc efectele artistice. *(D.M.)*

PRIETENI de închiriat cu ora!

Printre anunţurile trăznite de pe site-ul eBay, unde poţi cumpăra practic orice, de la capete de extraterestri până la şosetele purtate de Saddam Hussein, de mare succes s-a bucurat propunerea a patru tineri australieni care s-au oferit să fie închiriaţi persoanelor singure. Cei patru susţin, în anunţul postat cu acest prilej, că pot dărui oricărui om singur, indiferent că este bărbat sau femeie, o distracţie pe cinste. „Aducem noi berile, cârnăciorii, floricelele şi... distracţia. Garantăm că niciodată nu vă veţi simţi mai bine decât v-aţi simţit în compania noastră.” Tinerii, toţi studenţi, se laudă că reprezintă partenerii de discuţii ideali şi că nu există subiect pe care să nu-l poată aborda, de la fotbal american la filosofie budistă şi sexualitate. Corey, Mark, Zac şi Lachie sunt însă destul de scumpi şi, dacă vă simţiţi singuri în acest week-end, trebuie să scoateţi din buzunar bani serioşi pentru a-i avea drept parteneri de antren şi bună dispoziţie: preţul la care licitaţia pentru „adjudecarea” lor se ridică deja la 40.000 de dolari. Dai un ban, dar prietenul la... singurătate se cunoaşte!

VINERI - 10 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Premiile Oscar (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.50 Tezaur folcloric (r) 12.30 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Parlamentul României 17.00 Serial: „Inimi de aur" (ultimul ep.) 18.00 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele... de cinci stele 22.10 Serial: „Lost: Naufragiații" 23.10 Cum să fiți cei mai iubiți! 0.20 Film: „Culoarul morții" (SUA, 1999). Cu: Tom Hanks 5.15 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Miniserie: „Istoria după Steven Spielberg" (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Film: „Toate pânzele sus III: Întâlnire în Atlantic" (România, 1987) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Fracul magic" (SUA, 2002). Cu: Jackie Chan, Jennifer Love Hewitt 22.45 Local Kombat 0.30 Serial (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.45 Film: „Prințesa și soldatul" (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Desperado" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas, Salma Hayek 22.30 Film: „Arlington Road" (SUA, 1999). Cu: Jeff Bridges 0.30 Film: „Suplinitorul" (SUA, 1994).

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Doc.: „Imagini incredibile ale poliției" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.00 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 16.35 Serial: „News Radio" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.30 Camera de râs 20.00 Detectiv X 21.00 Da sau nu 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Kickboxer 2" (SUA, 1991). Cu: Sasha Mitchell, Peter Boyle 2.30 Clubul de noapte.

acasă

5.00-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hotul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Păcatele Evei" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

TVR 2

7.30 Doc.: „Germania în lung și-n lat" 8.00 CeZar și tipar 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.00 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 17.00 Atletism - C.M. de atletism în sală 18.45 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Ray Mears - lecții de supraviețuire" 20.30 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Premiile MTV 2005 0.00 Serial: „Vânătoare de recompense" 0.55 Film: „Caleidoscop" (r) 2.30 Baschet NBA: Miami Heat - Golden State Warriors 5.00 Remix - rock forum.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tom și Jerry" 10.15 Film (r) 13.00 Serial: „Uriașul Harry" 14.15 Lumea PRO CINEMA (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Doc.: „Mega-star: Pierce Borsnan" 16.30 Film: „Topaz" (SUA, 1969) 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „SeaQuest" 22.00 Emisiune: CineTePrinde • Film: „Fight Club" (SUA, 1999) 0.45 Serial: „Prețul libertății" 1.30 Film: „Marea sfidare" (SUA, 1999).

SÂMBĂTĂ - 11 martie

7.00 Film: „Nu ești niciodată prea tânăr!" (SUA, 1955). Cu: Jerry Lewis 8.50 Desene animate 9.30 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy! 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Culori 11.00 Orizont 2007 13.00 Formula 1: M.P. al statului Bahrein 14.20 Meseria-vedetă 15.00 O vedetă... populară 16.30 Cu Irina la cafea 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Surprize, surprize 23.10 Profesioniștii 0.10 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1987). Cu: Kevin Costner 3.05 Film: „Nu ești niciodată prea tânăr!" (r) 4.50 Serial: „Destine secrete".

7.00 Desene animate 7.45 Serial: „Uriașul Harry" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 Promotor 13.15 Magazin UCL 14.00 Film: „Un prieten de nădejde" (Canada, 2000) 16.15 Film: „Comando de cartier" (SUA, 1991). Cu: Hulk Hogan 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Intrarea dragonului" (SUA, 1973). Cu: Bruce Lee 22.30 Film: „Cyborg" (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 0.30 Film: „Intrarea dragonului" (r).

7.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 8.00 Întâmplări hazlii 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 12.30 Animat Planet (r) 13.15 Film: „Inimă de dragon" (SUA, 2000) 15.30 Serial: „Secretul Mariei" (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Film: „Bărbatul ideal" (Hong Kong, 1999). Cu: Jackie Chan 22.30 Film: „Aventuri în Las Vegas" (SUA, 1998). Cu: Johnny Depp 1.30 Concurs interactiv 4.00 Desene animate.

8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Chris Isaak Show" (ep.1) 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Orizonturi europene 10.30 Serial: „Roseanne" 11.30 Tele RON 13.00 Săptămâna nebună (r) 14.00 Farsele lui Jugaru (r) 15.00 Film: „Călătorie de convenienţă" (SUA, 2003) 16.30 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.30 Hugo 20.00 Film: „Corporația" (SUA, 1999) 22.00 Poliția în acțiune (r) 23.00 Detectiv X (r) 0.00 Film erotic: „Private Lies".

5.00-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 14.15 Serial: „Fetele Gilmore" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „La Tormenta" 19.45 Film: „Madame" (partea a II-a) 21.30 Serial: „Păcatele Evei" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

8.30 Medalion folcloric 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Zestrea românilor 10.30 Serial: „Aventuri secrete" 11.00 Roată la roată 12.00 Lumea în care trăim 13.00 Serial: „Amy" 14.00 Dincolo de hartă 14.30 Doc.: „Hollywood reporter" 15.00 Fotbal: Poli Iași - Poli Timișoara 17.00 Rugby: Irlanda - Scoția 19.15 Megatehnicus 20.00 Doc.: „Tineri la Hollywood" 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Film: „Titanii" (SUA, 2000). Cu: Will Patton, Denzel Washington 0.00 Transfer.

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Tom și Jerry" 10.30 Descoperă România 11.15 Documentar (r) 12.15 Doc.: „Barbra Streisand: muzică și film" 13.00 Film (r) 15.30 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Nadine" (SUA, 1987).Cu: Kim Bassinger 19.00 Serial: „Destine răscumpărate" 20.00 Film: „Prea cald pentru luna mai" (România, 1983) 22.00 Serial: „Lege și fărădelege" 23.00 Serial: „Millennium" 0.00 Serial: „Saturday Night Live" 1.00 Serial: „Prețul libertății".

DUMINICĂ - 12 martie

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Film: „Charly" (SUA, 1968). Cu: Cliff Robertson 11.25 Viața satului 13.30 Formula 1: M.P. al statului Bahrein 15.30 Dănuțz s.r.l. 17.00 Parteneri de weekend 17.30 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: Steaua - FC Argeș 23.10 Garantat 100% 0.10 Film: „Kama Sutra: O poveste de iubire" (coprod., 1996). Cu: Indira Varma 3.10 Film: „Fără scăpare" (r).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „Uriașul Harry" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.15 Apropo tv 14.15 Serial: „Rebel în California" 16.15 Film: „Paznicul muntelui de aur" (SUA, 1986). Cu: Chuck Norris 18.15 Te vezi la Știrile ProTv 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vacanța Mare 21.45 Film: „Iceman - ultimul meci" (SUA, 2005) 23.45 Fete cu lipici 1.30 Film (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Film: „Hercule" 10.00 Film: „Raffles, cimpanzeul telespectator" (SUA, 1971). Cu: Kurt Russell 12.00 Serial: „Dispariții" 13.15 Misiunea casa 14.00 Cărți poștale din deșert 15.30 Duminica în familie 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.30 Revanșa starurilor 22.15 Divertis 23.15 Film: „Infanteria stelară" (SUA, 1997). Cu: Casper Van Dien 2.30 Serial: „Dispariții" (r).

8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Chris Isaak Show" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.30 Tele RON 13.00 Serial: „În tren" 14.30 Da sau nu (r) 15.00 Spaima șoselelor (r) 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Dragostea de la Clejani 21.30 Schimb de mame 22.30 Săptămâna nebună 23.30 Serial: „CSI - investigații" 0.30 Film: „Jack Reed: Polițist de serviciu" (SUA, 1996) 2.30 Schimb de mame (r).

5.00-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Acasă în bucătărie 13.30 Film: „Cleopatra" (Argentina, 2003). Cu: Natalia Oreiro 15.15 Special latino: Natalia Oreiro - Cleopatra 15.45 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Lori 19.30 Serial: „Al șaptelea cer" 20.30 Film: „O iubire de neuitat" (SUA, 2002). Cu: Peter Coyote 22.30 Serial: „Totul despre sex" 23.15 Serial: „Stăpâna destinului".

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Moto magia 12.00 Doc.: „Celții" 13.00 Șlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Doc.: „Femei fatale" 15.30 Atletism 17.00 Rugby: Franța - Anglia 18.45 Doc.: „Celebritățile timpului tău" 19.00 Doc.: „Ramses III - în spatele mitului" 20.00 Atlas 20.30 Doc.: „Rromstock 2005" 21.00 Top 7 21.30 Jurnalul TVR 22.00 Serial: „Kingdom: Spitalul cu fantome" 23.15 Film: „Plumbul din sânge" (partea a III-a) 1.00 Muzică la maxim.

6.30 Documentar (r) 7.00 Serial (r) 9.15 Serial: „X-Men: Evoluție" 10.15 Film (r) 12.15 ProMotor 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Picnic" (SUA, 2000) 19.00 Serial: „Destine răscumpărate" 20.00 Film: „Trucuri murdare" (SUA, 1992). Cu: Diane Keaton, Ed Harris 22.00 Serial: „Lege și fărădelege" 23.00 Serial: „Millennium" 0.00 Serial: „Prețul libertății".

JERRY LEWIS
– sâmbătă, 7.00 –

NATALIA OREIRO
– duminică, 13.30 –

MATTHEW PERRY
– marți, 20.00 –

KIM BASINGER
– sâmbătă, 17.00 –

JOHNNY DEPP
– sâmbătă, 22.30 –

JENNIFER LOVE HEWITT
– vineri, 20.30 –

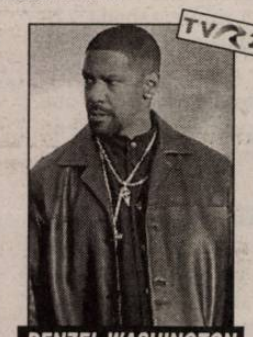

DENZEL WASHINGTON
– sâmbătă, 22.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 13 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Interes general (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Surprize, surprize (r) 12.35 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Kronica 17.00 Femei adevărate 18.00 Sănătate pentru toți! 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Reflector 21.40 Iartă-mă! 23.10 Nocturne 0.20 TVR 50 1.45 Istoria unor statui 3.30 Film: „Kama Sutra: O poveste de iubire" (r) 5.25 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Promotor (r) 11.00 Film: „Paznicul muntelui de aur" (r) 13.30 Serial: „Rebel în California" (r) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Trupe de elită" (SUA, 1997). Cu: Jeff Fahey 22.15 La Bloc 0.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 1.00 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 13.45 Revanșa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Ador încurcăturile!" (SUA, 1994). Cu: Julia Roberts, Nick Nolte 23.00 Observator 0.00 Film: „Amenințarea" (M. Britanie, 1971). Cu: Dustin Hoffman 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Doc.: „Imagini incredibile ale poliției" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 16.35 Serial: „News Radio" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Poliția în acțiune 21.00 Trădați în dragoste 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Pro Sport Show 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" (ep.1) 5.45-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hotul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" (ep.1) 19.30 Serial: „La Tormeta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Experiența franceză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Roată la roată (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.00 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Zona de conflict 17.30 Mărturii 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Motocicliștii pofticioși" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Tineri și frumoși" (Italia, 1996) 0.15 Desene animate 1.00 Serial: „Atingerea răului" 4.00 Serial: „Moștenitoarea".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „În cel mai rău caz" 10.15 Lumea PRO CINEMA (r) 11.00 Film (r) 13.00 Serial: „Uriașul Harry" 14.00 Serial (r) 16.00 Serial: „Destine răscumpărate" (r) 17.00 Doc.: „Mega-star: Julia Roberts" 17.30 Serial: „Cuceritorii" 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „Alias" (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Ele spionează" (ep.1) 22.00 Film: „Pedepse capitale" (SUA, 1991) 0.15 Serial: „Prețul libertății".

MARȚI - 14 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Sănătate pentru toți! (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Nocturne (r) 10.55 O vedetă... populară (r) 12.55 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Gelozie distrugătoare" (ep.1) 18.00 Generația contra 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Frank Riva" (partea a IV-a) 23.10 Memorialul durerii 0.20 TVR 50 0.45 Cupidon & Co. 3.20 Film: „Întâlnirea" (SUA, 2001) 5.15 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Parte de carte (r) 11.00 Apropo Tv (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Film: „Fascinație ucigătoare" (SUA, 1994). Cu: Scott Bakula 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Șechestrați în tren" (SUA, 1995). Cu: Steven Seagal 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Răzbunare fără limite".

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.45 Film: „Ador încurcăturile!" (r) 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Praf de pușcă, trădare și complot" (ultima parte) 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Doc.: „Imagini incredibile ale poliției" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 16.35 Serial: „News Radio" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Servicii complete pentru Sara" (SUA, 2002). Cu: Matthew Perry, Elizabeth Hurley 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Trădați în dragoste (r) 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hotul de inimi" 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Experiența franceză 8.00 CeZar și tipar 9.00 ZOOM/2 (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Doc.: „Minorități subtrei dictaturi" 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Școala părinților" 20.30 Lumea de aproape 21.00 Natură și aventură 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Germinal" (partea a II-a) 0.00 Desene animate 0.45 Serial: „Atingerea răului" 3.50 Serial: „Moștenitoarea".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tom și Jerry" 10.30 Lumea ProCinema (r) 11.20 Documentar (r) 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial: „În cel mai rău caz" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „În cel mai rău caz" 18.00 Serial: „Terra II" (ep.1) 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Gremlins 2" (SUA, 1990) 0.15 Serial: „Prețul libertății" (ultimul ep.).

MIERCURI - 15 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Generația contra (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Memorialul durerii (r) 10.55 Stele... de cinci stele (r) 13.00 Reflector (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Oameni ca noi 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Gelozie distrugătoare" 18.00 Joe Louis, un sportiv al tuturor timpurilor (I) 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Fotbal: SV Hamburg - Rapid București 22.30 Serial: „Neveste disperate" 23.30 Documentar 0.20 TVR 50 0.55 Priviri și umbre 3.05 Film: „Frank Riva" (r) 5.15 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Film: „Coșmarul" (SUA, 1994) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Poveste de gelozie" (Canada, 2006) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuțit".

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.45 Din dragoste (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ziua judecății 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Torus" (SUA, 2000). Cu: Ryan O'Neal 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 16.35 Serial: „News Radio" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Cronica cârcotașilor 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Alertă medicală" 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hotul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Experiența franceză 8.00 CeZar și tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Zona de conflict 17.30 Info... baza în direct 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Cum să nu ne îmbrăcăm" 20.30 Omul între soft și moft 21.00 Doc.: „Raport... Off Road" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Amelie" (Franța, 2001). Cu: Audrey Tautou 0.45 Desene animate 1.30 Serial: „Charlie Jade" 3.50 Serial: „Moștenitoarea".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tom și Jerry" 10.15 Serial (r) 11.20 Icstrim Tivi (r) 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Prietenii tăi" (r) 17.00 Serial: „În cel mai rău caz" 18.00 Serial: „Terra II" 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Revolverul" (SUA, 1992). Cu: Robert Urich 0.00 Serial: „Prima invazie" (ep.1) 1.00 Film: „Pe urmele lui Jesse" (SUA, 1984). Cu: Rachel Ward, Jeff Bridges.

JOI - 16 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Joe Lewis, un sportiv al tuturor timpurilor (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.55 Iartă-mă! (r) 12.30 Profesioniștii (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Gelozie distrugătoare" 18.00 Joe Lewis, un sportiv al tuturor timpurilor (II) 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Cum să-ți ucizi soția?" (SUA, 1965) 23.15 Din secretele magiei 0.20 TVR 50 1.25 Remix: Integrala Phoenix 3.40 Film: „Eliberarea din iad" (Canada, 1992) 5.15 Serial: „Destine secrete".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Coșmarul" (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Miniserie: „Istoria după Steven Spielberg" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Un prieten deosebit" (SUA, 1994). Cu: Harvey Keitel, Mimi Rogers 22.15 La Bloc 0.00 Serial: „CSI: Miami" 1.00 Serial (r).

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.45 Ziua judecății (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Animat Planet 21.00 Gogomanii 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Procesul de la West Point" (SUA, 1994) 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Farsele lui Jugaru 20.30 Ciao Tv 21.00 Spaima șoselelor 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Alertă medicală" 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hotul de inimi" 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povestiri adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Exercițiu de comunicare 8.00 CeZar și tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 ZOOM/2 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Înapoi la măturâ" 20.30 Bugetul meu 21.00 Bazar 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Star" (SUA, 1993) 0.10 Desene animate 1.25 Serial: „Charlie Jade" 2.15 Film (r).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tom și Jerry" 10.15 Serial (r) 12.45 Doc.: „Mega-star: Mel Gibson" 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial (r) 17.00 Film: „Aventurile baronului Munchausen" (coprod., 1989) 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „Cursa vieții și a morții" 22.00 Film: „Suspecți de serviciu" (SUA, 1995). Cu: Kevin Spacey 0.15 Serial: „Prima invazie" 1.15 Film: „O stradă nebună" (SUA, 1981).

„CURĂŢENIA" DE PRIMĂVARĂ

Considerăm că greul iernii a trecut, aşa că ar fi cazul să revenim cu optimism la viaţa cât mai activă, la dinamismul către care ne îndeamnă lumina şi căldura soarelui ori culorile şi parfumurile florilor. Lăsând însă puţin deoparte idilismele, să ne gândim că organismul uman iese din sezonul rece mai slăbit din punct de vedere energetic, mai încărcat de toxine, din cauza alimentaţiei specifice, cu insuficiente substanţe nutritive care să provină din surse naturale sută la sută: legume şi fructe proaspete. De aceea, aşa cum am făcut-o şi în cazul celorlalte trei anotimpuri existente în regiunea noastră, vă vom prezenta câteva recomandări pentru sezonul în care tocmai am intrat: *cura de primăvară.*

Abia a început luna martie, că şi visăm să ne punem sandalele, un tricou cu mâneci scurte şi să ne aşezăm pe o terasă însorită. Aceasta, uitând că după numai câteva luni canicula ne va aduce în minte zăpada, climatizorul sau măcar ventilatorul. De obicei, când le vorbim terapeuţilor despre schimbările anotimpurilor, zăbovim întotdeauna ceva mai mult asupra curăţeniei de primăvară. Evident, nu ne referim la aceea din locuinţe, ci la cea din organismele noastre.

Primăvara, corpul întâmpină greutăţi în redemararea unui nou ciclu. O stare de saturaţie se instalează o dată cu apariţia subită a răcelilor, a bronşitelor, a sinuzitelor, a lipsei poftei de mâncare, a fermentaţiilor intestinale, a oboselii şi a irascibilităţii – fenomene ce traduc deopotrivă o tentativă de eliminare naturală a ceea ce nu-i prieşte organismului şi o supraîncărcare importantă cu toxine. Practicarea imediată a unei monodiete sau a unei cure permite restabilirea funcţiilor de eliminare prin stimularea organelor digestive, garanţia unei bune asimilări şi a unei nutriţii celulare corecte. Avem un mare avantaj: o dată cu sosirea primăverii, asistăm la repunerea în circulaţie a energiilor, iar sângele se poate regenera rapid. Şi natura ne furnizează elemente necesare acestui proces, prin plantele tinere răsărite acum, excelente în curele de dezintoxicare: *păpădia* şi *cicoarea.*

Fiecare organ se spune că are sezonul său, potrivit homeopaţilor. Primăvara, trebuie regenerat ficatul. Unele persoane consumă suc de lămâie dimineaţa, pe stomacul gol, pentru a-şi ajuta ficatul să funcţioneze mai bine. Altele preferă un amestec pe bază de apă, lămâie, sirop de jugastru canadian (sicomor) etc. Nu există o reţetă unică şi nu trebuie să se ţină seamă de un singur simptom, ci de organismul fiecărui individ. Iarna, corpul suportă frigul, care induce şi o stare de stres. E important să se execute activităţi destinate inimii, întrucât anumiţi indivizi vor suporta cu greu aceste stări de tensiune. De aceea, de pildă, iarna apar mai multe cazuri de infarct, de gripă, iar rata mortalităţii creşte. Primăvara trebuie reparate dezechilibrele organismului, realizată curăţarea cu atenţie a ficatului de toxine şi eliminarea acumulărilor reziduale din corp. Acesta trebuie ajutat să-şi regăsească vigoarea naturală curăţându-l, în loc să-l supraexcităm, cu ajutorul tonifianţilor, pentru a putea continua să funcţioneze chiar şi obosit şi supraîncărcat de sarcini.

Se consumă multă energie, pentru a trece de la un sezon la altul. Primăvara reprezintă perioada ideală pentru dezintoxicarea în profunzime, cu ajutorul unui depurativ sangvin, a unui diuretic şi a unui colagog (substanţă care provoacă evacuarea bilei în intestin, cum este de pildă uleiul de măsline). De asemenea, este şi momentul propice curăţării pielii în profunzime, de hidratare şi de revitalizare a ei. După o cură, oricine cade de acord asupra importanţei susţinerii organismului. Acesta trebuie vitaminizat şi mineralizat. În funcţie de individ, se recomandă suplimente cu vitamine şi cu fier, siliciu, ginseng, un tonic sau vitamina C. Chiar dacă foarte multe asemenea produse se vând sub formă de tablete (efervescente sau nu), majoritatea terapeuţilor sugerează consultarea cu atenţie a indicaţiilor de pe etichetă, înainte de a fi consumate în cadrul curei de dezintoxicare. Apare aici un punct de vedere extrem de solid, de necontestat, şi totuşi ignorat în mod frecvent: întrucât fiecare persoană este unică, e aberant să pretinzi că un acelaşi produs este bun pentru toată lumea! Dacă o cură este importantă, mediul în care trăim are şi el aceeaşi importanţă. Toţi terapeuţii insistă asupra valorii deosebite a respirării unui aer proaspăt în fiecare zi, a efectuării de exerciţii fizice, a hrănirii sănătoase, a relaxării.

Stresul, inamicul public numărul unu, de câţiva ani buni, pare să aducă sănătăţii noastre mai multe prejudicii decât ne închipuim. Trăim într-un mediu poluat, mâncăm alimente transformate, muncim foarte mult şi „ingerăm" stresul chiar de pe stradă, la serviciu, în familie şi aşa mai departe. Toate aceste emoţii au un impact semnificativ asupra corpului nostru şi nu dispunem mereu de acele materiale de construcţie necesare pentru regenerarea celulelor. În anul 1988, medicul german Hammer afirma că fiecare şoc emoţional lasă în corpul nostru o urmă comparabilă cu un scurtcircuit. Aceste dereglări blochează sau transformă informaţia pe care creierul o trimite către celule. Atunci, organele noastre nu mai lucrează în armonie. Perioada de cură permite deseori regăsirea unei anume lucidităţi în raport cu sine şi cu propriul comportament. Când corpul este intoxicat, resimţim o oboseală fizică, dar şi o încetineală psihică, nu mai avem energia necesară pentru a ne debarasa de deprinderile negative. Regăsindu-şi vigoarea, corpul simte din nou „curenţii" vieţii, organele îşi pot redobândi funcţiile căzute în adormire. Putem spune că tot ce este nou ajunge să domine vechiul.

Alimentele cele mai utile, recomandate în cura de primăvară, sunt: cicoarea, păpădia, germenii, cerealele integrale şi proteinele vegetale, andivele, sparanghelul, sfecla, ridichea roşie şi cea neagră, cresonul, urzica, spanacul, morcovul, lămâia şi portocala.

PSEUDO-HALTERE
pentru punctele slabe

Modul de viaţă, profesia, o poziţie nesănătoasă abordată pe o perioadă îndelungată determină dezvoltarea deficitară a anumitor muşchi ai corpului. Medicii şi terapeuţii pot oferi numeroase variante de remediere a acestei probleme, dar putem şi singuri, acasă, să efectuăm o serie de exerciţii simple, de mare ajutor în fortifierea punctelor slabe, şi chiar fără a căuta accesoriile specifice. Nu este nevoie decât de 15 minute pe zi, pentru a ne păstra într-o formă fizică remarcabilă. Vom beneficia totuşi şi de accesorii „specifice": două recipiente de câte 1,5 litri sau 0,5 litri, umplute cu apă.

➤ 1. Tonifierea umerilor

Se ridică braţele la nivelul umerilor, ţinând în fiecare mână câte o sticlă de 1,5 litri, apoi va începe „boxul". De fapt, se imită gestul boxerului, care îşi aruncă alternativ mâinile spre înainte. Atenţie la menţinerea braţelor la înălţimea solicitată. Se efectuează mişcarea de 20 de ori.

➤ 2. Întărirea muşchilor abdominali

Din poziţia întins pe spate, se ţine o sticlă prinsă cu câte o mână de cele două capete. Picioarele strânse se trec succesiv pe deasupra şi pe sub sticlă, de 20 de ori, inspirând şi expirând în mod regulat. Cu puţin antrenament, se vor efectua două, apoi trei serii de asemenea exerciţii, fără dificultăţi.

➤ 3. Fortifierea muşchilor din spate ai braţelor

Se porneşte din poziţia aplecat înainte, cu un picior în faţă, pentru menţinerea echilibrului. Braţele sunt depărtate de corp şi în fiecare mână se ţine câte o sticlă de 0,5 litri, apoi se ridică încet, până ajung în prelungirea umerilor. În poziţia respectivă se rămâne cel puţin o secundă, apoi se coboară, pe expiraţie. Exerciţiul se efectuează de 15 ori.

➤ 4. Modelarea şoldurilor

Poziţia de plecare este întins pe o parte, fără încordarea muşchilor sau curbarea corpului. Se ţine strâns între labele picioarelor o sticlă de 0,5 litri. Se ridică şi se coboară picioarele pe lateral, în serii de 5 mişcări, apoi se face pauză. Se repetă de 3 ori. Se schimbă

apoi pe cealaltă parte a corpului. Exerciţiul ajută şi la subţierea taliei.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

INSOLITE

◆ BABY-SCANNER. La University College din Londra, cercetătorii au realizat o cască-scanner adaptată craniului nounăscuţilor: 32 de surse de lumină-laser de intensitate scăzută emit flash-uri care traversează craniul sugarului şi, la ieşire, sunt înregistrate de 32 de detectori. Dispozitivul (botezat cu interesantul nume MONSTIR) obţine în 8 minute o imagine tridimensională a creierului şi a eventualelor sale leziuni, precum şi informaţii fiziologice esenţiale, precum absorbţia de oxigen sau debitul sangvin. Imensul avantaj al sistemului se referă la dimensiunile sale reduse, ceea ce permite efectuarea examenului cerebral chiar în pătuţul sau în căruciorul nou-născutului. Până acum, pentru obţinerea unor imagini ale creierului în acţiune, era necesară deplasarea copilului la un aparat RMN, lucru impunând uneori şi administrarea unui sedativ, micului pacient. În prezent, MONSIR se află în testări clinice.

◆ CARDIACI LA VOT. E un fel de a spune: ne referim la pronunţarea unor opţiuni de tratament. Potrivit datelor prezentate la recentul congres al

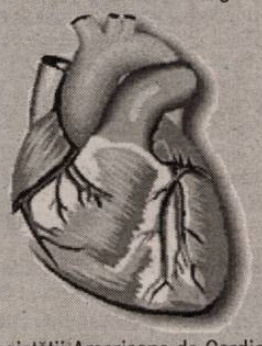

Societăţii Americane de Cardiologie, aproape jumătate din persoanele care suferă de afecţiuni ale inimii au recurs la tratamente specifice medicinii numite alternativă, de fapt în complementaritate cu tratamentul clasic. Utilizarea suplimentelor minerale şi a vitaminelor, ca şi a fitoterapiei, creşte o dată cu vârsta, cu nivelul de instruire şi cu veniturile pacienţilor.

◆ CHIHUAHUA „MUŞCĂ" TUBERCULOZA. Da, dar nu e vorba despre simpaticul căţeluş din rasa Chihuahua.

S-a descoperit că anumite plante aromatice înrudite cu tarhonul au o eficacitate sporită împotriva unor forme de paludism. Dacă datele obţinute în urma testelor realizate *in vitro* vor fi confirmate, o altă plantă din familia Asteraceelor, având denumirea ştiinţifică *Flourensia cernua DC,* ar putea fi folosită în viitor ca nouă armă împotriva tuberculozei. Planta respectivă creşte însă numai în deşertul mexican Chihuahua.

TEST

Ce capacitate de concentrare aveţi?

Pentru acest test, alegeţi un cântec care vă place sau daţi radioul mai tare. Citiţi cu multă atenţie textul următor, apoi acoperiţi-l şi răspundeţi la întrebările puse mai jos.

De dimineaţă, deşteptătorul a sunat exact la ora 6.47, dar d-l Ionescu s-a întors pe cealaltă parte. La 6.52, soneria s-a declanşat din nou, dar abia la 7,05 bărbatul s-a sculat, oftând: mai avea doar 40 de minute să se pregătească. Şi-a pus în funcţiune cafetiera şi a intrat în baie. Punându-şi şosetele, se gândea la programul acelei zile: telefon la şofer, înainte de ora 10.30; întâlnire de afaceri la 11.00; programare la dentist la 16.00. A terminat cu îmbrăcatul şi s-a uitat la ceas: 7.41! Trebuia să se grăbească. O cafea sorbită în grabă, cheile... Câteva minute mai târziu, d-l Ionescu se afla la volanul maşinii sale Peugeut 206 Turbo Diesel – o ocazie de 6250 de euro – dar... blocat într-un ambuteiaj. Când în sfârşit s-a oprit în parcarea de lângă gară, tocmai se anunţa gararea trenului de 8.07, cu care trebuia să plece. S-a grăbit spre scări, apoi prin pasajul subteran, a urcat o altă scară, câte trei trepte, şi iată-l ajuns la peronul 3, sectorul 2. Era şi timpul!...

ÎNTREBĂRI

1. La ce oră a sunat ceasul prima dată? (6.37; 6.47; 6.49)
2. La ce oră s-a auzit a doua sonerie? (6.52; 6.58; 6.55)
3. Când s-a trezit d-l Ionescu? (7.03; 7.00; 7.05)
4. De cât timp dispunea, ca să se pregătească? (30 min.; 40 min.; 50 min.)
5. În timpul zilei, avea planificată o întâlnire de afaceri la ora... (10.00; 11.00; 10.30)
6. Trebuia să-l sune pe şofer... (înainte de ora 10.00; înainte de 11.00; înainte de 10.30)
7. Programarea la dentist era la ora... (17.00; 15.00; 16.00)
8. D-l Ionescu s-a uitat la ceas la ora... (7.41; 7.52; 7.57)
9. Maşina sa este un Peugeot... (206; 306; 406)
10. Ea a costat... (9250 euro; 6250 euro; 6750 euro)
11. Unde s-a oprit trenul? (peronul 2, sectorul 3; peronul 1, sectorul 4; peronul 3, sectorul 2)
12. Este vorba despre trenul de la ora... (8.07; 8.17; 8.27)

INTERPRETAREA REZULTATULUI

O dată cu vârsta, e din ce în ce mai dificil să fii atent la mai multe lucruri, în acelaşi timp (fenomenul se numeşte „atenţie distributivă"). Testul evaluează capacităţile dvs. de a memora, fără a vă lăsa distras de alte elemente.

➤ ***Peste 7 răspunsuri corecte:*** Bravo! Faceţi parte din categoria persoanelor care nu se plâng că nu-şi pot face treaba fiindcă e deschis televizorul. Totuşi, nu abuzaţi de această capacitate, pentru că riscaţi să aveţi surprize neplăcute.

➤ ***Între 3 şi 7 răspunsuri corecte:*** Stimulenţii exteriori vă perturbă puterea de a memora. După vârsta de 30 de ani, în această categorie intră cei mai mulţi dintre noi.

➤ ***Mai puţin de 3 răspunsuri corecte:*** Aveţi probleme în a reţine diverse lucruri, dacă atenţia vă este solicitată în altă parte. În fond, e o situaţie obişnuită, dacă aveţi mai mult de 50 sau 60 de ani. Pentru a vă pune memoria la treabă, mai întâi trebuie să fiţi calm!

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 9

9	3	5	7	4	6	8	1	2
2	7	6	8	3	1	4	9	5
8	1	4	2	5	9	7	3	6
4	8	3	9	6	7	2	5	1
6	5	9	1	2	4	3	8	7
1	2	7	5	8	3	6	4	9
5	6	8	4	1	2	9	7	3
7	4	2	3	9	5	1	6	8
3	9	1	6	7	8	5	2	4

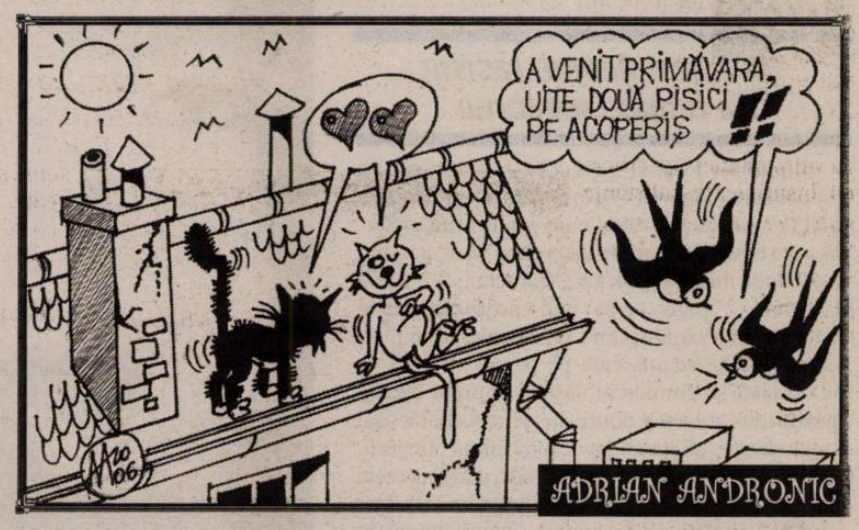

Integramă de GHEORGHE POPESCU

CURSE

SCOASĂ ÎN RELIEF / COPIL NĂZDRĂVAN		PORTAR / VOLUME CU HĂRŢI		ACORD SIMPLU / TATIANA RUSU		CLOCOTIRI / DULCEAŢA DIN STUP		60 DE MINUTE / MĂSURI DE OGOR		LUPUL BĂLŢII / CONTINENTUL „GÂLBEN"	
VERDEAŢĂ ÎN TROACĂ / MĂSURI MARINE					ÎNCĂ O DATĂ / DESTUL						
				AMURGURI / ÎL TAIE DECARUL					FINAL DE RALIU! / PRIVEŞTE!		
MĂTUROAIE / SE OPREŞTE LA ŢĂRM								BOU GROHĂITOR / GALERIE SUBTERANĂ			
			PROPUNERE LA VÂNZARE / VOLUM ŞTIINŢIFIC							NU-I BUN DE TREABĂ	
	TOC DE OCHELARI / N-A REUŞIT ÎN VIAŢĂ					A CREŞTE VITEZA / FEMELA CALULUI					PROST CA NOAPTEA
		A LUA GRIPĂ / BUMBAC MEDICINAL					CÂNTEC DE LEAGĂN / COLECTIV COMPLET				
LER! / STRICATE / ŢARĂ									FĂCUT FLEAŞCĂ / PERIOADĂ GEOLOGICĂ		
				SUPORTURI DE TRESE / ZEU-SOARE							
ANIMAT / PUS PE JAR								ORAŞ CU CARNAVAL			
						OM DE TALIE MARE					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SIMBOLURI"

Orizontal: R - U - J - E - G - A - NEASTAMPARAT - TRIERE - LABA - COSTA - ROBUST - PIANISTI - OA - TIC - CAIETEL - A - AZUR - TINUT - CT - ARATI - UTA - AERISI - AM - ABUZ - IMPLETI - ARAB - PIERIT - ACORDA - CEARA.

„Sunt încă mic" –
TOM LAURENCHET,
Noisy-Le-Grand, Franţa

Verificaţi-vă cunoştinţele

Sărutul

1. Ce se înţelege în iconografia creştină prin „Dulcea sărutare"?
2. Cine l-a trădat pe Iisus pe care l-a arătat ostaşilor romani sărutându-l?
3. Cum era considerat sărutul pe obraz la grecii, romanii şi evreii din antichitate?
4. Ce mare sculptor italian a realizat în 1787 statuia „Psyche trezită din somn de sărutul lui Amor", expusă la muzeul Luvru din Paris?
5. Care îndrăgit şi cunoscut poet român a scris poezia „Rea de plată" în care fata îl păcăleşte pe tânărul îndrăgostit de ea să-i ducă în spate sacul de făină „Pe-un singur sărutat" deşi i se ceruseră drept plată, trei?
6. Cine a compus muzica operetei „Sărută-mă, Kate"?
7. Cine a realizat, în 1968 comedia cinematografică „Sărutări furate"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În emisfera nordică echinocţiul de primăvară are loc la 21 martie. 2) Zeul care personifica vântul uşor de primăvară se numea Zephyros. 3) Romanul „Primăvară amăgitoare" aparţine scriitorului englez Jack Lindsay. 4) Muzica operetei „Primăvara cântă" a fost compusă de Dimitri Borisevici Kabalevski (1904-1987). 5) Tabloul „Primăvara după ploaie" a fost opera lui Francisc Şirato. 6) Rolul principal feminin în filmul „Primăvara romantică a doamnei S" a fost interpretat de actriţa Vivien Leigh (1913-1967). 7) Poezia „Nervi de primăvară" a fost scrisă de George Bacovia (1881-1957).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Bijuterii" apărute în numărul 8 al revistei noastre am primit: ■ ***7 răspunsuri corecte:*** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Prof. Maria Iova,* Constanţa; *Angela Toma şi Maria Besciu,* Bucureşti; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti. ■ ***6 răspunsuri corecte:*** *Ion Ciocşan,* Pucioasa şi *Mircea Stan,* Piteşti. ■ ***5 răspunsuri corecte:*** *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Victor Ionescu,* Oradea şi *Radu Ciobanu,* Bucureşti.

Victor Petrescu, Iaşi. Bineînţeles că am fi putut pune încă multe alte întrebări privitoare la frumosul dumneavoastră oraş. Trebuie să ne rezumăm însă la şapte. Aceasta este structura rubricii. E posibilă însă şi o revenire pe aceeaşi temă.

„Robert Rotariu", Bucureşti (?). Ne bucură atenţia pe care o acordaţi rubricii „Să vorbim corect". Afirmaţi însă că „de această rubrică se ocupă o persoană care nu are nici un fel de tangenţe cu limba română vorbită de mase". Tocmai asta e! Noi credem, dimpotrivă, că anturajul dumneavoastră este mult prea elevat şi că nu aveţi măcar copii în şcoală, să vă ajute „să culegeţi perle". De altfel, majoritatea exemplelor au fost date ca subiecte la diverse examene de admitere la facultăţi, în ultimii ani, iar pe piaţă există o mulţime de scrieri semnate de dascăli prestigioşi, care se ocupă de aceste probleme. Printre ele putem aminti chiar un „Dicţionar de pleonasme". Bănuim că, dacă nu ar fi nevoie de ele, aceste lucrări nu s-ar publica. *(Irina Stoica)*

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

ŞAH

Capablanca - Raubitschek, 1906

DEZLEGARE:

1. Tf1 Dd4 2. Tf5! cu ameninţarea imparabilă 3. Ta7 Da7 4. Ta5.

© **GHEORGHE POPESCU**
– maestru F.I.D.E.

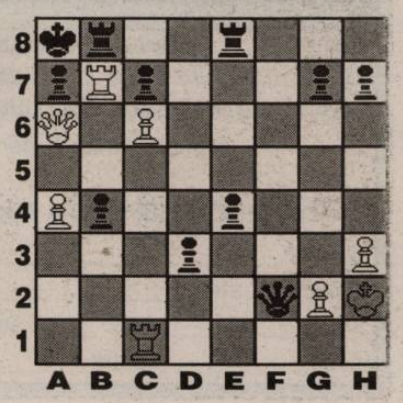

S-a tras cortina peste Oscar 2006

BĂRBAŢI FIERBINŢI ZDROBIŢI DE CRASH

Era un lucru aproape unanim acceptat că „Muntele Brokeback" va fi favoritul juriului din acest an, dar lucrurile au scăpat în cu totul altă direcţie, unii zic controversată. O direcţie care nu a rupt inima târgului, e drept că nici nu prea a avut cu ce...

Un tratat despre rasism în timpuri moderne

Filmul lui Paul Haggis, *Crash* (Ciocnirea) a fost cel care a obţinut Oscarul pentru cel mai bun film, în mod surprinzător, cum spune critica. Surpriza nu este atât de mare dacă stăm să ne gândim că pe lângă miza subţirică a „Muntelui...", cea din „Ciocnirea" pare ceva mai profundă. Este povestea unor cupluri din Los Angeles, compusă din mai multe schiţe, care pe parcursul a 36 de ore de viaţă se vor ciocni, lăsând în urmă stereotipurile unei societăţi dominate de rasism, lacrimi şi melodrame. „Este vorba despre simţul atingerii. În orice oraş real, te plimbi pe stradă, atingi oameni pe lângă care treci şi alţii te ating pe tine. În Los Angeles, nimeni nu te atinge. Trăim mereu în cutiile de metal şi sticlă. Cred că am uitat atât de mult să ne atingem, încât ne ciocnim unii cu alţii ca să mai simţim şi noi ceva", spune, explicând filozofia filmului, Graham, unul dintre personaje. Dar să nu evaluăm o carte doar după coperte.

E timpul biografiilor romanţate

După „Ray", biografia celebrului şi regretatului Ray Charles, iată că Oscarul pentru cei mai buni actori în rolurile principale pleacă tot în direcţia unor filme care readuc în atenţia publicului personalităţi ale culturii americane. Philip Seymour Hoffman în „Capote" întruchipează un important scriitor american, mai puţin cunoscut azi, în era Sandrei Brown. Este vorba despre Truman Capote, printre altele, inventatorul unui gen literar pe care el l-a numit „new journalism" (noul jurnalism) şi l-a ilustrat cu romanul „Cu sânge rece" tradus şi la noi în urmă cu mai bine de trei decenii. Regizorul Bennet Miller ni-l prezintă pe Truman Capote în perioada în care se documenta pentru romanul „Cu sânge rece", povestea asasinării unei familii din Kansas, în anii 60, moment în care scriitorul intră într-o relaţie foarte apropiată cu Perry Smith, unul dintre criminali. Pe de altă parte, Reese Witherspoon, cu Oscarul pentru cea mai bună actriţă, n-a reuşit să-l mute pe cântăreţul de muzică numită „country", Johnny Cash. În schimb, titlul unei melodii cântate de el, „Walk the line" (Am trecut graniţa), a devenit titlul filmului regizat de James Mangold. E cronica legendarului cântăreţ din vremea când lucra la o fermă de bumbac din Arkansas, şi continuând cu drumul spre glorie care a început la Sun Records din Memphis, unde a înregistrat alături de Elvis Presley, Jerry Lee Lewis şi Carl Perkins.

Cowboy-ii nu mai trag cu puşca

Orgoliul „Muntelui" a fost spălat o dată cu atribuirea Oscarului pentru cel mai bun regizor. Astfel, după ce a fost nominalizat la principalele categorii, „Brokeback Mountain", acest film bazat pe povestea scrisă de E. Annie Proulx despre iubirea interzisă şi relaţiile secrete, de lungă durată, între doi „bărbaţi fierbinţi", a câştigat un Oscar serios, lui Ang Lee, originar din Taiwan, fiindu-i atribuit premiul pentru cel mai bun regizor. Să ne amintim că regizorul şi-a trecut numele pe filme care au atras atenţia, dacă ar fi să amintesc numai „Sense and sensibility" (1995), în care jucau Kate Winslet, Emma Thompson şi Hugh Grant, şi terminând cu „Hulk" (2003). Dacă „Brokeback Mountain" e pe gustul unei mici categorii de privitori, „Syriana" e mult mai ambiţios. Regizorul Stephen Gaghan care a luat, cu ani în urmă, Oscarul pentru scenariu cu filmul „Traffic", a realizat acum un „thriller politic" despre industria petrolului, cu rădăcini plantate la Washington, CIA şi Golful Persic. George Clooney a câştigat Oscarul pentru rol masculin secundar, asta poate pentru că interpretează convingător rolul unui agent CIA care descoperă adevărul tulburător despre munca lui. Tot un thriller politic este şi filmul lui Fernando Meirelles „Constant Gardner", dar impactul său nu se vrea global. E un film după un roman de John le Carré ceea ce spune tot în privinţa reţetei: iubire, spionaj, „big business", corupţie. Un film în care Rachel Weisz, laureată cu Oscarul pentru cel mai bun rol secundar feminin, spune, la un moment dat, „credeam că spionii tăi ştiu totul" şi primeşte acest răspuns şocant: „Doar Dumnezeu ştie totul. Lucrează pentru Mossad". În fine, „Amintirile unei gheişe", un film despre o femeie care ştie să-şi folosească feminitatea în avantajul ei. Creaţia lui Rob Marshall povesteşte avatarurile unei copile, Nitta Sayuri, plecate dintr-un sat de pescari, care ajunge una dintre cele mai faimoase gheişe din Japonia. În rolul principal, descoperim o superbă actriţă din China, Ziyi Zhang, care n-a câştigat nimic, dar care are în faţă, cu siguranţă, o carieră interesantă.

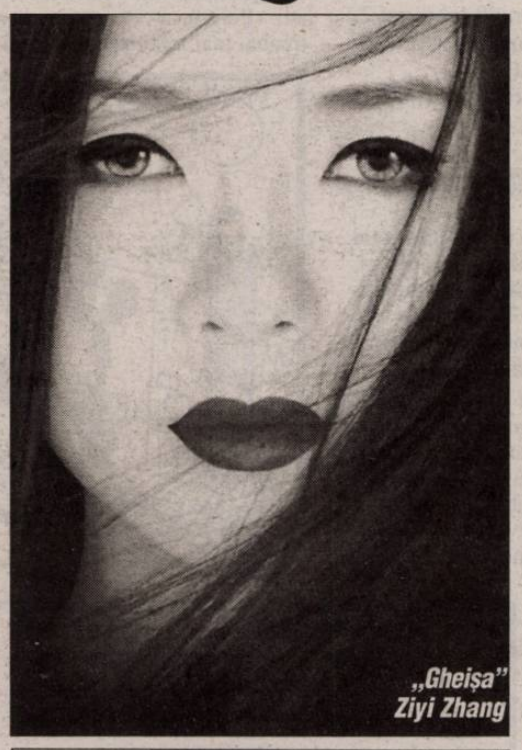
„Gheişa" Ziyi Zhang

„Ciocnirea"

„Marşul împăratului"

Philip Seymour Hoffman

Ang Lee

„Constant garden"

Împăratul gheţurilor şi King Kong

Oscarul pentru filmul documentar de lung metraj a fost atribuit filmului „La Marche de l'empereur" realizat de Luc Jacquet şi Yves Darondeau, iar noua versiune „King Kong", filmul care a umplut de groază spectatorii din 1933, n-a reuşit să depăşească, prin noua tehnologie a trucajelor, decât un de acum „bătrân" „Jurassic Park", impunându-se la categorie sunet şi efecte speciale, undeva departe de marii premianţi. „Tsotsi" realizat de tânărul regizor Gavin Hood povesteşte şase zile din viaţa unui şef de bandă din Africa de Sud, suficient pentru a câştiga Oscarul pentru cel mai bun film străin. Şi cu asta, covorul roşu a fost tras de sub picioarele ediţiei a 78-a a premiilor Oscar. Spectacolul merge, însă, înainte.

GEORGE CUŞNARENCU

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Porcii ne vindecă de diabet! ■ Cum ne poate fi controlată viaţa? ■ „Sculptură" în carne vie ■ Pâinea cea de toate zilele ■ Viaţa secretă a hipopotamilor ■ Oţetul – leac multimilenar

HOROSCOP
13 – 19 martie

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al perioadei este ascensiunea curbei financiare, încă din primele zile, astfel încât pe la mijlocul intervalului atinge un maxim rotofei şi dătător de speranţe. Probabil că veţi primi o sumă importantă şi veţi onora o parte din datorii.

TAUR (21.04-21.05): Totul vă merge din plin. Soarele şi Jupiter vă sunt acum aliaţi de nădejde şi, în consecinţă, veţi lua numai decizii înţelepte şi la momentul oportun. Este posibil să aveţi o surpriză plăcută în mediul profesional şi în cel familial. Mici probleme de sănătate în weekend.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară scade treptat până sub normal, fapt coroborat şi cu poziţia nefavorabilă a lui Mercur faţă de Soare. Se pare că afacerea dv. şchioapătă şi că o criză financiară trecătoare vă apasă bugetul. Din fericire, viaţa în cuplu decurge excelent.

RAC (22.06-22.07): Curba psihicului prezintă oscilaţii alarmante, astfel încât ar trebui ca în această perioadă să nu luaţi nici o decizie majoră şi să încercaţi să nu intraţi în nici un conflict. O surpriză neplăcută vă pândeşte în mediul profesional, dar cu tact veţi reuşi s-o contracaraţi.

LEU (23.07-22.08): Soarele şi Luna sunt acum de partea dv. şi viaţa sentimentală va cunoaşte o cotitură fericită. Este posibil să vă întâlniţi o veche cunoştinţă şi o nostalgie afectivă să vă copleşească. Din păcate, bugetul dv. nu înfloreşre deloc şi trebuie să fiţi foarte prudent.

FECIOARA (23.08-21.09): În primele zile ale săptămânii nu vă veţi vedea capul de treburi, multe, mărunte şi extrem de stresante. Trebuie să vă faceţi timp pentru relaxare, astfel s-ar putea instala surmenajul nervos, cu toate consecinţele lui neplăcute. Atenţie la un Scorpion din anturaj!

BALANŢA (22.09-22.10): Curba emoţională are un maxim de toată frumuseţea – joi sau vineri –, semn că în sfera afectivităţii se produce un eveniment important. Este posibil să se înfiripe o idilă de perspectivă sau doar una „de duminică". În plan financiar, nici o noutate semnificativă.

SCORPION (23.10-21.11): O veste bună soseşte din partea unui membru al familiei situat destul de departe de dv. Poate fi o ştire de natură financiară sau poate că un eveniment mult aşteptat se produce. Pe de altă parte, situaţia financiară nu înfloreşte deloc, deocamdată.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Luni sau marţi veţi avea un conflict familial sau profesional destul de dur, care ar putea lăsa urme adânci în psihicul dv. Luna şi Saturn nu au o poziţie favorabilă şi este posibil ca imprevizibilul să-şi facă loc în viaţa dv., fără consecinţe grave.

CAPRICORN (21.12-19.01): Problema săptămânii este o „bubă" mai veche, de natură sentimentală, care nu se mai sparge de câtva timp. Psihicul dv. este destul de zdruncinat şi randamentul în muncă tinde să scadă. Din fericire, bugetul este în creştere lentă şi puteţi sta liniştit o vreme.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară este acum cea mai năbădăioasă. Ba urcă, ba creşte, dându-vă mari bătăi de cap. Din fericire, ea se stabilizează în a doua parte a intervalului, la un nivel acceptabil. În viaţa sentimentală se pot ivi ciocniri de orgolii şi usturătoare.

PEŞTI (19.02-20.03): Toate curbele astrale principale se situează la un nivel acceptabil. Cea mai zglobie pare curba financiară, care are o creştere lentă şi sigură, dar fără să atingă vreun maxim. Ar trebui să amânaţi orice investiţie hazardată şi să vă chivernisiţi mai bine.

Personalităţile săptămânii: Tony Bulandra, Al. Macedonsky, Alexandru Paleologu; Johann Strauss-tatăl, Valentin Rasputin, Rimski-Korsakov.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], C.U.I. 1571838, IBAN RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000; contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

SERIE NOUĂ - 772 • ANUL XLIX • 16 MARTIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 11 (2522)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ Nu merge înaintea mea, s-ar putea să nu te urmez; nu merge în spatele meu, s-ar putea să nu te conduc bine; mergi alături de mine şi fii prietenul meu.

(Albert Camus)

■ Pentru vremuri ca acestea ar fi necesare două lucruri: cei bogaţi să afle cum trăiesc săracii şi săracii să afle cum muncesc bogaţii.

(Romain Rolland)

Femina club

Dileme de sezon

Dosarele frumuseţii

Cu un mic efort obţineţi silueta dorită

SUDOKU

jocul săptămânii – 11

1								
		2	3				7	4
			2				8	5
6			8	7			5	
			9		6			
	9			2	4			3
5	8				2			
9	4				7	8		
								6

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

Cea mai actualizată prezentare a programelor

■ Pro TV ■ TVR 1
■ Antena 1 ■ TVR 2
■ Prima TV ■ Acasă
■ Pro Cinema

Savanţii cred că în zece ani vor găsi leac pentru temuta maladie

PORCII NE VINDECĂ DE DIABET!

În ciuda progreselor făcute de medicină în ultimii ani, diabetul, o maladie care afectează câteva zeci de milioane de oameni, pe întreaga planetă, nu a putut fi încă învins şi, chiar cu tratamentele medicamentoase utilizate azi, continuă să facă victime şi să provoace complicaţii grave, precum orbirea şi insuficienţa renală. Dar savanţii dau veşti bune celor suferinzi de această boală: peste cel mult un deceniu, ea ar putea fi eradicată definitiv. Soluţia vine, în mod surprinzător, de la simpaticii guiţători tăiaţi de Crăciun, în curtea oricărui gospodar ce se respectă. Cercetătorii de la Universitatea Minnesota au anunţat recent vindecarea de diabet a unor maimuţe de laborator, după ce acestora li s-au transplantat unele formaţiuni celulare cunoscute în limbaj medical drept „islets", din pancreasul unui porc. Oamenii de ştiinţă speră ca, din anul 2009, să înceapă primele transplanturi de la animal la om, utilizarea acestor „islets" (celule pancreatice care produc insulină) fiind considerată de ei o soluţie viabilă pentru diabetici. Experienţele efectuate au demonstrat că, graţie acestei terapii, maimuţele au devenit independente de insulină, iar controlul zahărului din sânge s-a îmbunătăţit în mod remarcabil. „Credem că în cursul următorului deceniu, procedura va fi folosită pe scară largă la oameni, ajutându-i să învingă pentru totdeauna boala, căci după procedura de transplant, pacienţii vor fi capabili să fabrice singuri insulină, la fel ca oamenii normali, pentru tot restul vieţii lor", spune dr. Marc Hammerman, specialist în diabetologie.

La ora actuală, transplantul de celule pancreatice de la om la om ridică dificultăţi, pacienţii fiind nevoiţi să ia zilnic până la optsprezece pastile pentru a elimina riscul unei posibile respingeri a celulelor străine. Mai mult, găsirea unui donator de pancreas constituie o problemă delicată, numărul donatorilor fiind total insuficient, în comparaţie cu cererea existentă. Respingerea celulelor „intrus" a creat dificultăţi şi în ceea ce priveşte transplantul de la porc la maimuţă, dar savanţii au reuşit să găsească o soluţie, alegând celule de la porcii foarte tineri, încă insuficient maturizate. Aceste celule s-au acomodat foarte bine noului organism, care nu le-a mai respins. Deşi comunitatea ştiinţifică aşteaptă cu emoţie şi nerăbdare primele reuşite în lupta îndelungată contra diabetului, există totuşi voci ce susţin că transplantul de la animal la om, xenotransplantul, cum este el numit, implică riscul apariţiei unor viruşi periculoşi, similari celui HIV, responsabil de producerea SIDA. „Există, într-adevăr, un asemenea pericol, dar cred că el nu va constitui un obstacol major în cadrul activităţii noastre", precizează Hammerman.

ELEFANŢII DE MARE angajaţi ca scafandri

Unele animale pot fi chiar puse să lucreze pentru ştiinţă... Este cazul elefanţilor de mare din sudul Oceanului Atlantic, care vor fi „angajaţi" temporar, de către cercetătorii de la Universitatea St. Andrews din Marea Britanie, pe post de... scafandri! „Aceste mamifere deschid o nouă viziune asupra vieţii în ocean. Cu ajutorul lor, am reuşit să pătrundem în locuri unde oamenii n-ar fi putut avea acces nici măcar prin intermediul unui batiscaf special", spune Mike Fedak conducătorul Sea Mammal Research Unit (SMRU) din cadrul Laboratorului de Cercetări Marine al instituţiei menţionate. Oamenii de ştiinţă au montat pe capul uriaşelor mamifere acvatice camere video care înregistrează aspecte din locurile vizitate de ele şi, ori de câte ori „cameramanii" ies la suprafaţă, să respire, imaginile sunt preluate şi transmise prin intermediul unui satelit, direct în birourile Laboratorului. Elefanţii de mare oferă în acest mod specialiştilor o gamă largă de informaţii privind modul în care variaţiile de temperatură şi salinitate influenţează mişcările apei la adâncimi de până la 2000 metri. După cum se ştie, curenţii submarini joacă un rol important în evoluţia climatului, ei oferind o imagine elocventă a mişcărilor de apă din Oceanul Planetar, care ajută la redistribuirea energiei în sistemul climatic terestru. „Înţelegerea acestor mişcări submarine ne ajută să ştim permanent cum se modifică clima Pământului, deoarece curenţii acvatici acţionează precum fronturile atmosferice studiate în meteorologie", precizează cercetătorul britanic.

Consumul de peşte l-a făcut pe om inteligent

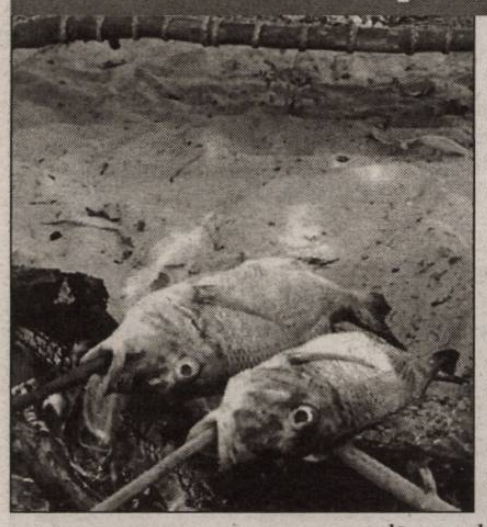

Trecerea de la omul de Neanderthal şi cel de Cro-Magnon la Homo sapiens sapiens pare să se fi datorat nu neapărat descoperirii focului, care a permis prepararea cărnii fripte, ci consumului de peşte! Aceasta este ipoteza lansată recent de oamenii de ştiinţă de la Universitatea Sherbrooke din Quebec, care consideră că, atunci când primii oameni au început să consume peşte, ei şi-au hrănit nu doar stomacul ci mai ales creierul... „Folosirea limbajului articulat şi a uneltelor au jucat, fără îndoială, un rol important în dezvoltarea umană. Dar primul «fertilizator» al creierului a fost o dietă sănătoasă, bazată în principal pe consumul de peşte", spune antropologul canadian Stephen Cunnane. În opinia lui, oamenii primitivi au devenit mai inteligenţi decât „rudele" lor antropoide atunci când au început să consume cu predilecţie peşte, scoici şi broaşte, o excelentă sursă de nutrienţi şi minerale, capabilă să îmbunătăţească funcţionarea cerebrală. De altfel, s-a observat că lipsa iodului şi a fierului – minerale care se găsesc într-o proporţie ridicată în carnea vieţuitoarelor acvatice – determină grave deficienţe cognitive, motiv pentru care companiile alimentare au început să producă, după 1920, sare iodată. „Suntem încă vulnerabili atunci când nu apelăm la această dietă bogată în vitamine şi statisticile demonstrează că persoanele care consumă foarte puţin peşte sunt predispuse la maladii degenerative ale creierului, precum Alzheimer. Aşadar, carnea de peşte reprezintă un veritabil combustibil pentru creier.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

ÎNMORMÂNTĂRI ÎN SPAŢIU!

În condiţiile în care edilii mai tuturor oraşelor se plâng de lipsa de spaţiu pentru înhumări, iar mafia cimitirelor este pretutindeni mai înfloritoare decât orice afacere legală, americanii, inventivi cum îi ştim, se laudă că au găsit o soluţie pe cât de eficientă, pe atât de interesantă acestei probleme: înmormântările în spaţiu. Primele ceremonii funerare de acest gen vor avea loc chiar în această lună, când firma Space Services Inc. va trimite în Cosmos o rachetă având la bord rămăşiţele pământeşti a aproape 200 de persoane, printre care şi două celebrităţi – actorul James Doohan (cel care l-a interpretat pe inginerul Montgomery Scott în prima serie „Star Trek") şi astronautul Gordon Cooper. Familiile celor decedaţi au plătit fiecare câte o mie de dolari pentru ca recipientele făcute dintr-un material special, şi care conţin cenuşa răposaţilor, să poată ajunge astfel în Cosmos. Iniţiativa pare să fi făcut prozeliţi, întrucât o firmă concurentă, Celestis Inc. a anunţat că va lansa în curând racheta Falcon 1, conţinând recipiente similare, trimise însă „în ceruri" pentru o sumă mult mai mică. După cum au declarat surse din cadrul acestei companii, modulele „funerare" vor fi eliberate la câteva mii de kilometri de Pământ, urmând să plutească, în imponderabilitate, mii de ani, înainte de a se prăbuşi pe „planeta albastră".

CRONICA TV

Remember

Luni, 6 martie, în miez de noapte, *TVR 1* a reluat una din „Seratele muzicale" patronate de regretatul Iosif Sava, aflat într-un dialog, profund şi plin de sevă, cu Mihai Răzvan Ungureanu, actualul ministru de externe. Un dialog despre viaţă, moarte, divinitate, putere, toleranţă, tratate prin prisma aberantelor masacre ale istoriei. O temă extrem de complexă, comentată şi sintetizată cu luciditate de cele două personalităţi.

Dragostea nu are limite

Marţi, 7 martie, în emisiunea „Din dragoste", Mircea Radu a „monitorizat" o poveste de dragoste dintre o tânără de 18 ani şi un bărbat de 44 de ani (poveste ce a debutat în urmă cu 4 ani). Iată, încă un exemplu, după multe altele, intens mediatizate, care demonstrează, o dată în plus, că dragostea poate trece cu uşurinţă de barierele vârstei. Sau, pur şi simplu, le ignoră.

Băieţi răi

Joi, 9 martie, *Pro Cinema* a difuzat un tulburător film american, realizat însă după o reţetă comercială (Crimele din Mica Italie, 1973), despre teribilism, delincvenţă juvenilă şi crimă. L-am revăzut, cu plăcere, pe Robert De Niro în rolul unui preot cu antecedente penale, protectorul unei bande de „băieţi răi", nu lipsiţi însă de „tresăriri" de ingenuitate, de remuşcări şi de un spirit de solidaritate neclintit precum Zidul Chinezesc. Regimul represiv din centrul de reeducare în care fac o lungă escală, le-a ascuţit însă instinctele agresive, netezindu-le drumul spre fioroasa lume interlopă.

DORIN MĂRAN

Literatura intră în reţea

Aflăm că Muzeul Naţional al Literaturii Române din Bucureşti a înfiinţat **prima reţea naţională a muzeelor din România**, motivat mai mult decât oricând de priorităţile culturale ale Uniunii Europene şi de necesitatea includerii operatorilor culturali români în sistemul de reţele culturale transnaţionale. Comisia Europeană şi statele membre vor promova *„folosirea reţelelor existente sau a oricăror alte reţele care pot fi realizate în viitor (...)"*, dar, neoficial, ideea se traduce prin: *„vei fi în reţea, vei conta"*.

Reţeaua a obţinut, în acest sens, acordul de afiliere la **Networking the European Museum Organisations (NEMO)**, în urma întâlnirii dintre reprezentanţii conducerii NEMO şi **Dragoş Neamu**, promotorul reţelei din România, care a avut loc la Manchester (Marea Britanie). Trebuie menţionat faptul că, România era singura dintre ţările membre sau candidate la Uniunea Europeană care nu dispunea de un organism cu reprezentativitate naţională pentru sectorul muzeal. Reţeaua susţine interesele muzeelor din România şi identifică metodele de dezvoltare pe termen mediu şi lung ale acestora, conform a patru teme majore de activitate – ***patrimoniul cultural, turismul cultural, dezvoltarea resurselor umane din sector*** şi ***politică activă de lobby***.

Reţeaua urmăreşte şi o reprezentativitate în toate cele 8 regiuni de dezvoltare ale României, pentru activarea reţelei ca partener valid în consorţiile regionale ce se vor crea în vederea accesării Fondurilor Structurale, cu incidenţă asupra patrimoniului, turismului şi al regenerării urbane.

Dialog astrologic

CAMELIA DRAGU, Bacău:
„...Zodiacele asiatice sunt mult mai atractive pentru că ne prezintă o lume mult mai aproape de înţelegerea noastră. Cred că folclorul şi credinţele acestor ţări sunt mai bine exploatate în modul cum au fost alese semnele zodiilor şi semnificaţiile lor. Aş dori să ştiu mai multe despre zodiacul indian, care, din câte am citit într-o revistă străină de specialitate, este mult mai amplu şi mai spectaculos..."

Zodii indiene de aprilie

– Stimată doamnă ***Camelia Dragu,*** zodiacul indian prezintă similitudini de fond cu cel chinezesc, prin faptul că, în spiritul său, este un spectacol al lumii în care omul este spectator şi actor, ocolind răceala planetelor şi geometria forţată a simbolurilor acestora. De asemenea, zodiacul indian este mai migălos în ceea ce priveşte diversitatea de caractere şi temperamente ale nativilor din toată perioada anului, căci zodiile acestuia au durata de numai zece zile. În consecinţă, sunt treizeci şi şase de intervale bine definite de universul spiritual indian, care face apel, în primul rând, la înţelepciunea religiei hinduse. Întrucât este prea mult de spus despre întreg zodiacul, voi alege zodiile lunii aprilie.

◆ ***Calul (1-10.04)*** este zodia independenţilor, a nativilor care cu greu se supun convenţiilor sociale şi reuşesc în viaţă numai prin inventivitate şi forţă de caracter deosebite. Surprinzător, Calul este o fire sensibilă, uneori chiar emotivă, cu devoţiune în dragoste şi o fidelitate care-l recomandă ca soţ (soţie). Este cunoscut ca un răzbunător de temut atunci când cei cărora le-a acordat încredere îl trădează;

Vizitiul (11-20.04) este zodia celor indecişi, a ezitanţilor care dobândesc mai puţine succese decât eşecuri, în pofida ambiţiei şi a străduinţelor lor. Vizitiul este un visător care-şi adaptează cu greu imaginaţia fecundă la realitate şi de aceea este predispus la depresie şi la resemnare. Cu toate acestea, înţelepţii indieni spun că este recomandabil să ai un şef din această zodie, deoarece este consecvent şi ocoleşte cu religiozitate compromisurile de orice natură;

◆ ***Focul (21-30.04)*** este zodia celor pasionaţi şi care au o vocaţie înnăscută pentru artă şi, în general, pentru frumos. Se spune că aceşti nativi nu au căsnicii fericite tocmai din cauza instabilităţii lor emoţionale, care le conferă o capacitate redusă de a avea încredere în ceilalţi. Pot avea o carieră artistică de excepţie, mai ales în pictură şi muzică... În numerele viitoare, voi continua cu prezentarea zodiilor indiene.

AMALIA din Braşov:
„...Există o caracterizare zodiacală a femeilor în funcţie de felul cum îşi aranjează părul. Un astrolog suedez, care este şi un excelent stilist, pe nume Bjiorn Henderverg, a fost prezentat de o revistă de astrologie din Marea Britanie ca fiind specialistul care face coafuri în funcţie de zodia clientei. Ce ne puteţi spune despre această idee?

Coafura potrivită zodiei

– Dragă ***Amalia,*** expertul stilist Bjion Henderverg este, într-adevăr, o celebritate în această direcţie, dar trebuie să-ţi precizez că nu el este inventatorul corelaţiilor dintre zodie şi modul cum o femeie îşi aranjează părul – în sensul că este mai răpitoare datorită armoniei dintre caracter, temperament şi data naşterii. Încă din anii 60 ai veacului trecut, astrologul şi statisticianul francezul Louis Bernard Haquies a stabilit următoarele corespondenţe:

1. Femeilor din zodiile de Foc (Berbec, Leu şi Săgetător) li se potrivesc cel mai bine „coafurile umflate", în care volumul părului lasă impresia de inteligenţă şi spiritualitate, ele ascunzându-şi astfel temperamentul amoros excesiv şi dorind să lase impresia de inaccesibile. Desigur, geometria coafurii ţine cont de geometria feţei, iar buclele sunt recomandabile tuturor „focoaselor;

2. Femeilor din zodiile de Apă (Peşti, Rac şi Scorpion) li se recomandă aşa-zisele coafuri zburlite sau de „arici speriat". Firi foarte sensibile şi languroase, aceste doamne simulează nonconformismul şi extravaganţa pentru a masca temperamentul lor molcom şi tendinţele scăzute spre aventură şi idile de weekend. Ele vor să simuleze dezordinea, să epateze printr-un haos studiat al aspectului lor, fapt care le întinereşte şi înviorează atmosfera;

3. Femeilor din zodiile de Pământ (Capricorn, Taur şi Fecioara) le sunt recomandate fruntile acoperite de breton (se mai spune peiorativ „caniche"), care sugerează o dorinţă de apropiere fizică şi spirituală şi lipsa de timiditate. Clipitul des al genelor este un „accesoriu" esenţial, care se asociază de minune cu erotismul coafurii aparent simple;

4. Femeilor din zodiile de Aer (Balanţă, Vărsător şi Gemeni) li se potriveşte coafura băieţească, aspect care le scoate în evidenţă îndrăzneala, tupeul „creator" şi independenţa, lăsând în acelaşi timp loc pentru asediul discret al bărbaţilor...

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Cum te pregăteşti pentru o petrecere?

Petrecerile constituie evenimente speciale în viaţa noastră. Ne smulg din cotidian – anost, stresant, repetitiv – oferindu-ne bucuria întâlnirii cu prieteni sau necunoscuţi, a dansului, a degustării mâncărurilor alese însoţite de băuturi care-ţi încălzesc inima şi-ţi deschid sufletul.

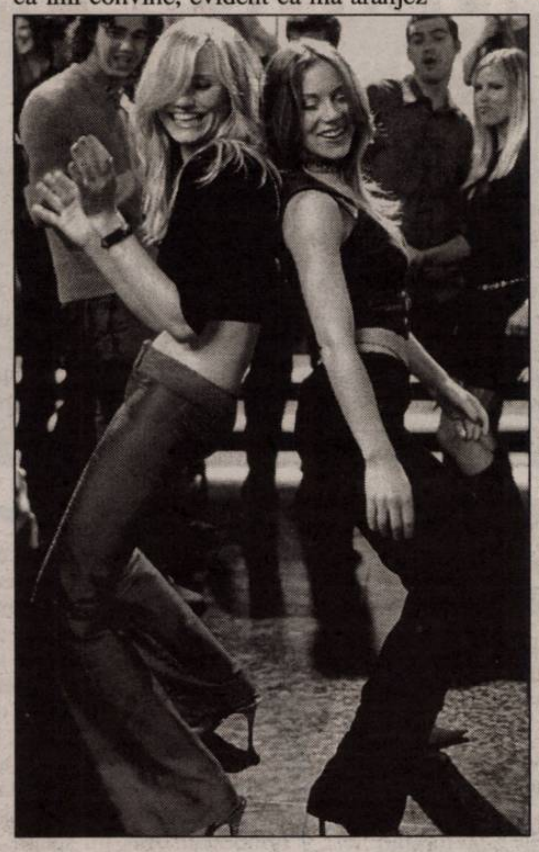

În primul rând mă interesez cine sunt invitaţii, aşa, în „mare", ce trebuie să aduc, cu cine pot veni etc. Dacă îmi convine, evident că mă aranjez ca să arăt super, îmi aleg parfumul şi în tot acest timp mă gândesc că mă voi simţi foarte bine pentru că întotdeauna, în astfel de ocazii, sunt foarte răsfăţată şi foarte curtată. *(Gabriela A., 17 ani)*

Nu mă omor după petreceri. Îmi plac, nu zic, nu, dar prefer să fiu între prieteni, să fie o atmosferă caldă, romantică şi nu zăpăceală şi euforia bahică şi teribilismele de rigoare. Prefer să mă duc cu o prietenă dragă, să fiu singură că dacă nu mă interesează discuţiile celorlalţi, să am cu cine vorbi. Până acolo însă sunt multe de făcut. Alegerea unui cadou, „dichisitul" în faţa oglinzii, încărcarea telefonului mobil, o „şedinţă" cu părinţii în care eu pretind, ei pretind, până cădem la pace (eu cer bani de taxi, ei îmi cer să nu vin foarte târziu etc.). *(Valeria Codreanu, 18 ani)*

Nu cred că e vorba de un ritual anume. Simplu, mă fac „frumos" şi mă duc, fie ce-o fi. Adrenalina îşi face efectul din prima clipă după ce vine invitaţia pentru că mă „ia cu ameţeli" când mă gândesc ce-o să fie acolo: antren, dans, discuţii aprinse, cuceriri... *(Şerban, 17 ani)*

În primul rând mă gândesc dacă mă duc singur sau cu cineva. Dacă aflu că vin mai multe fete decât băieţi, vă daţi seama că aleg varianta solo. Dacă nu e inflaţie de fete, mă gândesc pe cine invit. Dacă sunt refuzat, încing telefonul până găsesc o parteneră disponibilă. *(Alex. Pârvu, 18 ani)*

Depinde de starea în care sunt. Uneori sunt apatică, nu mă interesează nimic. Adeseori mă duc, pur şi simplu, aşa cum mă duc să iau pâine. Am şi stări din astea. Alteori intru în „priză", ard de nerăbdare să dansez, să beau un pahar de şampanie, să-i ironizez (fin) pe băieţi, să sucesc minţi... (exagerez). Şi mai ales să mănânc bunătăţi, delicatese – pentru că sunt o gurmandă incurabilă – dar asta se întâmplă rar. În general, pe masă sunt icre, brânză, măsline turceşti sărate şi amare, chestii din astea care nu mă impresionează şi băuturi proaste cât cuprinde. *(Irina Sterpu, 18 ani)*

Dacă merg la o petrecere cu colegii, blugi, tricou, adidaşi. Dacă e ceva special, mă îmbrac cu mult gust, elegant, mă fardez în aşa fel încât să dau gata sexul tare din prima clipă. Dacă nu-mi place cum arăt, nu mă duc. Iar dacă mă duc şi nu-mi place atmosfera (oamenii, muzica etc.) găsesc eu un motiv ca să plec cât mai repede. Aşa sunt eu. *(Iulia C., 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Freud atribuia dansului conotaţii sexuale. E prea mult spus dar sunt situaţii în care dansul (lent) poate fi comparabil cu un preludiu sexual, evident completat cu ingrediente... pasionale. Dansul, ritmat sau lent, presupune o eliberare „masivă" a stresului, un mod extrem de plăcut de a ne exprima

Dansul, un limbaj al trupului şi al iubirii

emoţiile, de a comunica prin limbajul trupului. Poate fi antrenant sau relaxant.

Efectuat cu regularitate, contribuie la mobilitatea articulaţiilor şi musculaturii, la îmbunătăţirea activităţii inimii, la arderea calorilor. Dar, înainte de toate (de plăcerea de a dansa sau de beneficiile asupra sănătăţii) dansul înseamnă apropiere, atingere între doi parteneri. Atingere, mişcare, muzică, semiobscuritate, jocuri de lumini... O generoasă paletă de ingrediente care aprind flăcări de iubire.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Bibliotecă Judeţeană MUREŞ

Tsunami de laborator

Un adevărat coridor al morții! Oamenii de știință din Tokyo au realizat un generator de tsunami, cu lungimea de 184 metri și în măsură să formeze valuri înalte de până la 3,5 metri, adevărați monștri acvatici capabili, de exemplu, să transforme în așchii un birou

obișnuit, cu mobilier și cu funcționar cu tot. De fapt, acest dezastru controlat, dacă putem să-l numim astfel, a fost conceput pentru a testa rezistența unor materiale la respectivul tip de catastrofe, pe care experimentul l-a avut în vedere. Pornind de la datele obținute, cercetătorii afirmă că se vor putea construi locuințe mai solide în zonele de risc ridicat. Și, probabil, să se evite catastrofe precum cea declanșată de valul uriaș din decembrie 2004, care a ucis peste 200.000 de oameni, în 11 țări din Asia de Sud-Est.

Demonstrație de levitație?

Bărbatul din imagine pare că se întreabă, cu toată seriozitatea: „Oare de ce mă privesc toți atât de ciudat? Poate că sunt murdar pe față sau mi-am încheiat cămașa strâmb?" Adevărul este că rareori se poate vedea o „ședință" de levitație mai convingătoare decât cea pusă în scenă de Johan Lobeer, artist german (poate că e imprudent să-l numim, în acest caz, plastician). Se-nțelege că la mijloc este un truc, extrem de bine pus în practică. În

realitate, mâna cu care se sprijină de perete este artificială, dar are rolul esențial de a camufla sistemul de fixare în zid a unui adevărat harnașament de oțel, rigid, conceput să-l susțină în aer pe glumețul artist. Întregul ansamblu, deși pare mai degrabă fragil, este suficient de solid și de ingenios conceput, pentru a susține greutatea unui om, dând în plus impresia că acesta plutește deasupra mulțimii. *(A.N.P.)*

Inventii insolite

Stoparea crizei energetice mondiale?

Dacă ideea propusă de neobositul nostru colaborator brăilean, inginerul Gheorghe JALBĂ, stă în picioare și se va aplica în mod concret, pe scară largă, s-ar produce o schimbare majoră în existența întregii omeniri. Pentru că, încă odată, este vorba despre reducerea consumului de combustibil fosil, într-un mod mai mult decât spectaculos. De exemplu, un autoturism care acum consumă 10 litri de benzină la 100 km, în viitorul apropiat ar ajunge la numai 2 litri! Este sau nu viabilă soluția de mai jos? Îi invităm pe cititorii care se simt competenți să comenteze ideea expusă (într-o formulă mult „comprimată", din motive de spațiu), să ne scrie.

Conform legilor fizicii, există două categorii opuse de acțiuni: *cea a solicitărilor active,* din care fac parte și forțele centrale, precum forța de atracție gravitațională (acestea pot genera energie de mișcare, cu condiția să deplaseze un corp de masă oarecare, producând astfel lucru mecanic); *cea a solicitărilor pasive,* consumatoare de energie cinetică, precum forțele și momentele de frecare, rezistențe ale mediului, reacțiuni inerțiale etc. Ca exemplu, ing. Jalbă analizează deplasarea unui atlet sub aspect energetic și ajunge la concluzia că modul de alergare ideal este acela în care îndoirea genunchilor e compensată de rularea pe vârful tălpii, astfel încât centrul de masă al alergătorului să rămână permanent la aceeași distanță față de sol.

Autovehiculele care rulează pe pneuri elastice se comportă ca un alergător ideal, deoarece pe o suprafață netedă centrul lor de masă păstrează distanța constantă față de sol. În situația dată, greutatea lor poate produce energie de mișcare? „Ne aflăm într-o situație-limită, ignorată până acum teoretic, în sensul că nu forța (greutatea) deplasează corpul, ci *corpul deplasează punctul de aplicație al forței.* Mai concret, să observăm cauciucurile unui vehicul, care se deformează permanent, succesiv, pe întreaga lor circumferință, în cursul deplasării. Ce potențial are, dar mai ales poate fi captată și utilizată această energie pentru deplasarea vehiculului?"

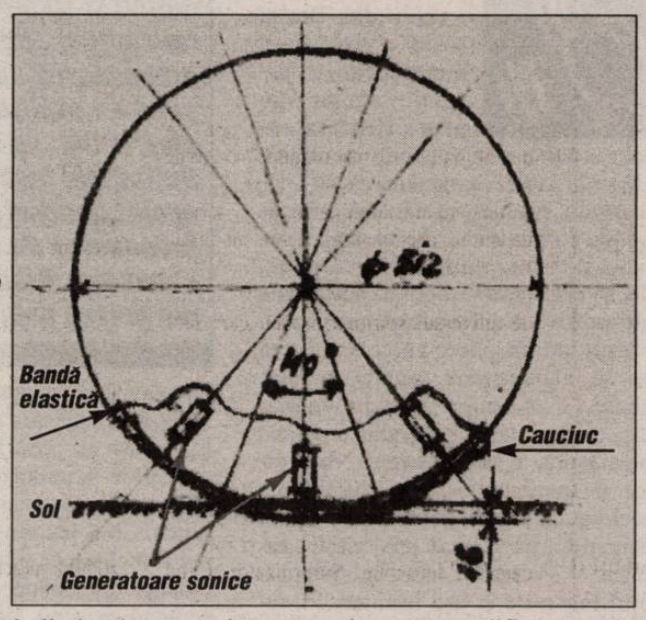

„Pneurile reprezintă sisteme mecanice închise, având în vedere faptul că acestea nu fac schimb de masă cu exteriorul, dar asupra lor acționează greutatea mașinii (o forță activă, deci), care se deformează continuu (se deplasează centrul lor de masă). Această acțiune nu modifică energia internă a pneurilor, deoarece forțele de presiune rezultate circulă pe curbe închise, situație în care lucrul mecanic al lor devine egal cu zero, ciclic. Rezultă că, în cazul autovehiculelor, pentru a se capta și utiliza energia gravitațională produsă de acțiunea greutății lor asupra pneurilor, trebuie îndeplinite mai întâi două condiții: 1 – direcționarea (polarizarea) energiei produse de acțiunea greutății vehiculului; 2 – pneurile pe care se rulează să rămână sisteme închise".

Așa-numita „roată sonică" (vezi „Teoria sonicității", a ing. Gogu Constantinescu) este soluția propusă de Gh. Jalbă pentru îndeplinirea condițiilor menționate. „Luând în calcul o deformare radială maximă, a unui pneu în contact plan cu solul, de numai 16 mm, rezultă un număr de 9 sectoare unghiulare de câte 40º. Folosind o bandă elastică circulară, ce va substitui ca efect presiunea aerului din pneu, se vor monta 9 generatoare sonice (pistoane, membrane etc.), agentul de lucru fiind un lichid convenabil. În timpul deplasării, centrul de masă nu trebuie să oscileze pe verticală, atunci când vehiculul parcurge o suprafață plană, orizontală. Mai sunt de îndeplinit și alte condiții: evitarea fenomenului de rezonanță, cea a degenerării mărimii energiei sonice etc."

Pentru un vehicul având o greutate totală egală cu 2500 kgf, care se deplasează cu viteza de 30 m/s, rezultă că prin funcționarea celor 9 generatoare sonice se poate dezvolta o putere teoretică de 90 c.p. Cum randamentul instalațiilor sonice este foarte ridicat iar eventualele șocuri cauzate de denivelările șoselei pot fi preluate și înmagazinate energetic prin intermediul condensatorilor sonici, este foarte probabilă o economie de carburant mult peste 50%, iar în unele cazuri eliminarea totală a folosirii acestuia pe zeci de kilometri – susține Gh. Jalbă. Să mai adăugăm că domnia sa ne-a declarat că dispune de o schemă sonică funcțională și că are în vedere soluții similare și pentru propulsia navelor marine, aeriene și cosmice. Se va încumeta cineva să probeze ideea cu totul de excepție a inginerului brăilean? Și dacă da, cu ce efecte pe plan mondial? Așteptăm deocamdată reacții la propunerea prezentată mai sus.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

AUTOPSIA VIRTUALĂ

Procedurile tradiționale ale medicilor legiști în sălile mortuare vor deveni o amintire? Revoluția tehnică și-a pus amprenta și în acest domeniu, ținut „la distanță" de opinia publică (motivele sunt lesne de înțeles). Autopsia virtuală (sau virtopsia), practicată mai ales în Elveția, presupune utilizarea unei tehnici folosite până acum doar pentru investigațiile celor în viață; este vorba de imagistica prin rezonanța magnetică cu ajutorul scanerului. Ideea a venit din partea părintelui medicinii legale americane, dr. Gil Brogdon de la Universitatea din Alabama de Sud.

În 1998, acesta își alertează colegii, îngrijorat de faptul că asistă la declinul disciplinei în care profesa și că numărul medicilor legiști și cel al anatomopatologilor, singurii specialiști abilitați să practice investigații post-mortem pentru a elucida cauzele decesurilor, e în scădere. Pentru a le ușura munca, a pus problema modernizării instrumentelor folosite. Soluția sugerată de profesor era cea a recursului la tehnica rezonanței magnetice. Proiectul (denumit Virtopsy) a prins însă contur în Elveția. Așadar se puneau bazele unei „disecții" fără disecarea cadavrului. O metodă care are și avantajul de a conserva probele ce ar putea fi deteriorate sau distruse în timpul unei autopsii clasice.

Elvețienii au avansat cu pași de uriaș. În ultimii trei ani au fost realizate aproximativ 100 de autopsii virtuale și publicate peste 50 de articole în cele mai prestigioase reviste internaționale de medicină legală. Totul se realizează rapid, curat, cu precizie, cu posibilitatea de a trimite imaginile prin Internet, analiza acestora putând fi făcută, spre confruntare, cu experții aflați în diferite țări.

Reconstituirea (în 3D) a unui craniu fracturat, pe baza imaginilor obținute prin scanare. În dreapta, figura victimei modelată pe calculator

Un alt avantaj îl constituie securitatea medicilor în cazul în care cadavrul e contagios. Sau în situația în care autopsia nu e agreată de familie din motive religioase. Urmele unui glonț, ale unor lovituri dure care au provocat traumatisme la nivelul oaselor, cele lăsate de moartea prin spânzurătoare etc. pot fi studiate în detaliu prin rezonanță magnetică. Nu sunt excluse nici cadavrele carbonizate sau descompuse. În cazul emboliei gazoase, de pildă, care presupune prezența aerului în vasele sangvine sau în inimă, autopsia tradițională presupune deschiderea toracelui sub apă pentru a se pune în evidență bulele de apă. Pe de altă parte, există unele leziuni, cum ar fi cele din măduva spinării, care sunt greu depistabile. Autopsia virtuală exclude practicile clasice dificile și uneori ineficace.

Acuratețea imaginilor și precizia detaliilor e fascinantă, apreciază medicii legiști. Dar ridică unele probleme. Economice, în primul rând, costul unei autopsii virtuale fiind cu 300 de euro mai mare decât al celei tradiționale. Pe de altă parte, există repere de ordin juridic. Justiția nu e pregătită să aprecieze valoarea probatorie a datelor furnizate prin noua tehnică, pe care le poate considera „subiective", interpretabile. Partizanii noii metode sunt însă convinși că în scurt timp aceasta va câștiga teren și se va impune în toate statele dezvoltate.

DORIN MĂRAN

INFO, pe scurt

◆ *ROBOCOP* se întoarce! Nu în film, ci în bănci și în centre comerciale nipone, unde vor fi introduși roboți cu sarcini bine delimitate: detectarea unui început de incendiu, a unei inundații, dar și reperarea oricărei persoane care produce tulburări în incinta respectivă, semnalând cazul serviciilor de securitate. Deocamdată, roboții nu sunt dotați și cu arme. Din fericire!

◆ *TELEMANIACI.* N-avem încotro și rămânem tot la japonezi. Aceasta, deoarece, potrivit ultimelor studii, controversatul televizor îi fascinează atât de mult pe niponi, încât în medie, fiecărui locuitor al arhipelagului de la Soare-răsare îi revin peste 5 ore pe zi petrecute în fața micului ecran. Nu știm dacă trebuie să ne bucurăm sau nu, pentru că românii nu au fost luați în calcul.

◆ *CARNAGIU.* Potrivit organizației ecologiste WWF, circa 1000 de balene, delfini și marsuini sunt uciși în fiecare zi, numai de către pescarii care folosesc năvoade. Așadar, un animal omorât la fiecare 2 minute! Motivul acestui măcel? Utilizarea unor plase pe care sonarul animalului respectiv nu le poate detecta ușor. Cele mai amenințate specii sunt marsuinul din Marea Neagră și delfinul din Golful La Plata (America de Sud).

◆ *PSEUDOORBIRE.* Clipim, în medie, de 12 ori pe minut și totuși nu percepem aceste „microîntreruperi" ale privirii, de numai 125 de milisecunde. Neurobiologii englezi au demonstrat că zonele care prelucrează în creier informațiile vizuale „se sting" la fiecare clipire. Altfel spus, devenim orbi la tot ce se poate întâmpla în câmpul nostru vizual, la fiecare 5 secunde. *(A.N.P.)*

Roma, o istorie scandaloasă

Doi bastarzi celebri: Romulus şi Remus

Cu timpul, numărul latinilor a sporit foarte mult şi cei mai tineri dintre ei au hotărât să părăsească Lavinium, punând temeliile unei noi aşezări. Acesteia i-au dat numele de Alba Longa şi Ascanio, primul născut al lui Enea, a domnit asupra sa, vreme de mulţi ani. Dar la moartea lui, supuşii au preferat să fie conduşi de fratele său vitreg, Silvius, şi nu de fiul său, nepotul lui Enea, a cărui origine „prea troiană" probabil că-i deranja totuşi pe italici... Lui Silvius i-a urmat fiul acestuia, numit Enea, care a lăsat tronul lui Latinus, care l-a rândul său a fost urmat de Capys. Toţi au avut parte de domnii liniştite şi lipsite de evenimente dramatice. Următorul conducător, însă, Tiberinus, n-a mai murit în patul său, ci s-a înecat în râul de la marginea Albei Longa, numit până atunci Albula şi, după nefericita lui dispariţie, Tiberinus – Tibrul de azi.

Fiul răposatului, Amulius, se deosebea net de toţi ceilalţi strămoşi ai săi, oameni cumsecade şi modeşti, care erau regi numai cu numele, căci mergeau singuri nu doar la toaletă, ci şi la muncile câmpului, arându-şi ogorul laolaltă cu supuşii. El era trufaş şi disprepuitor şi apreciase atât de mult poveştile spuse de doici în copilărie, despre originea divină a înaintaşului său, Enea (legendele spun că acesta ar fi fost fiul zeiţei Venus) încât la un moment dat a început şi el să se creadă zeu şi să umble de colocolo prin regat purtând cu sine, pe post de sceptru, un „fulger" din metal, după modelul pretinsei sale rude îndepărtate, Jupiter Tonans. Faptul că se avea bine cu zeii – sau cel puţin aşa susţinea el – nu i-a fost însă de folos şi probabil mai util i-ar fi fost să înveţe să înoate, în loc să-l maimuţărească pe părintele zeilor. Căci, în urma unei inundaţii bruşte, provocate de lacul din apropierea palatului său, arogantul suveran a pierit înecat.

Acum, problema succesiunii era complicată şi mai mult de faptul că fiul „zeului", Aventinus, murise, într-un conflict purtat cu triburile vecine. În cele din urmă, s-a hotărât ca tronul să fie împărţit de nepoţii nevârstnici ai suveranului, Numitor şi Amulius. Crescând, mezinul, Amulius, care împrumutase de la bunicul său nu doar numele ci şi firea pizmaşă, n-a mai vrut să împartă puterea cu Numitor şi l-a alungat de pe tron, ucigându-l totodată şi pe moştenitorul acestuia, Egeste. Pentru că pe fiica fratelui său, Rhea Silvia, nu a îndrăznit să o omoare, dându-şi seama că o asemenea faptă l-ar fi făcut complet odios, Amulius s-a gândit la o soluţie mai bună: a obligat-o să devină preoteasă a zeiţei Vesta şi implicit să depună jurământ de castitate. Frica lui patologică faţă de neamul lui Numitor este explicată de legende prin aceea că un oracol îi prezisese că va pieri răpus de urmaşii fratelui său. Zăvorând-o pe Rhea Silvia într-un templu, Amulius credea că poate domni liniştit... Dar cu destinul nu te pui. Şi aşa se face că, pe când mergea să ia apă dintr-un râuleţ, situat în poiana dedicată zeului Marte, tânăra preoteasă a avut parte de o întâlnire neaşteptată, cu un personaj de stirpe bărbătească. Acum, ori că o fi fost însuşi zeul războiului, aşa cum le plăcea belicoşilor romani să creadă, ori vreun derbedeu ce nu avea altă treabă decât să urmărească preotesele la râu şi să le agreseze sexual, nu putem şti. Finalitatea acestui incident este însă clară: după nouă luni, preoteasa pângărită aducea pe lume doi gemeni, cărora le-a pus numele Romulus şi Remus.

(Va urma)

HANNA REITSCH
femeia kamikaze a lui Hitler

Printre numeroasele episoade şocante şi controversate ale celui de-al doilea război mondial, un loc important îl deţine şi trimiterea în luptă, de către japonezi, a renumiţilor „kamikaze", piloţi sinucigaşi, destinaţi să se prăbuşească voluntar, din înaltul cerului, cu avioanele lor pline de explozibil, spre vapoarele şi portavioanele americane, cu scopul de a provoca maximum de distrugeri. Puţini ştiu însă că, deşi celelalte ţări combatante nu au apelat la aceste teribile „arme vii", lui Hitler i s-a făcut propunerea de a organiza o escadrilă de luptători kamikaze. Propunere cu atât mai şocantă cu cât ea venea din partea unei femei...

În dimineaţa zilei de 28 februarie 1944, la cancelaria Führerului din Berlin sosea o depeşă cu menţiunea „Urgent", venită din partea Hannei Reitsch, o cunoscută aviatoare germană. Hitler a cerut ca scrisoarea să-i fie deschisă şi citită, rămânând însă uimit de conţinutul ei. Aviatoarea îi solicita nici mai mult, nici mai puţin, decât organizarea unor „escadroane ale morţii", după modelul japonez, în cadrul cărora piloţi voluntari aveau să se năpustească asupra trupelor aliate, la sol sau pe mare, provocând explozii uriaşe şi generând o panică pe măsură, în rândul ruşilor, englezilor şi americanilor. Dar chiar şi un scelerat ca Hitler, pentru care vieţile oamenilor nu valorau prea mult, a refuzat o asemenea idee, motivând-o prin resursele şi aşa limitate, în oameni şi avioane, ale Reichului. Frumoasa blondă, comparată de ideologii nazişti cu o veritabilă „walkirie", nu s-a lăsat însă şi l-a convins în cele din urmă pe dictator să analizeze posibilitatea adaptării rachetelor V-1 pentru zborul cu piloţi. După cum se ştie, rachetele respective erau teleghidate, dar de multe ori îşi greşeau ţinta. Reitsch a venit cu propunerea ca ele să fie încredinţate spre pilotare unor aviatori talentaţi, capabili să le îndrepte direct spre ţintele proiectate. Ea însăşi s-a înscris prima pe lista „piloţilor kamikaze", trimiţându-i Führerului ataşamentul său necondiţionat: „Mă înscriu voluntar în grupul sinucigaş, ca pilot al unei bombe-umane, înţelegând pe deplin şi acceptând că acest lucru îmi va aduce moartea. Heil Hitler!" Din fericire, nici ea, nici ceilalţi fanatici nazişti nu au ajuns vreodată să piloteze rachete, ca şi kamikaze, proiectul fiind mereu amânat, de conducerea Luftwaffe.

Walkiria zburătoare

Dar cine era această bizară „walkirie" dispusă să se jertfească pentru o cauză pe care, la începutul lui 1944, mulţi germani o vedeau deja pierdută? Născută în 1912, la Hirschberg, Hanna Reitsch urmase cursurile facultăţii de medicină şi dorea să devină doctor-misionar în Africa. Dar curând, pasiunea sa pentru aviaţie o va depăşi pe cea pentru medicină şi tânăra va părăsi facultatea pentru a deveni pilot de planor (Germaniei i se interzisese, după primul război mondial, să mai construiască aeronave cu motor). Hanna va participa, ca pilot, la turnarea unor filme artistice şi documentare, şi se va face remarcată în cadrul unor mitinguri aviatice, reuşind să stabilească, în 1931, un nou record mondial la zborul fără întrerupere cu un planor, record pe care-l va îmbunătăţi ulterior în mai multe rânduri. Totodată, ea a fost prima persoană care a reuşit să traverseze Alpii într-un planor, în 1937. În acelaşi an, generalul Ernst Udet a numit-o pilot de încercare pentru Luftwaffe. Adoratoare necondiţionată a lui Adolf Hitler, căruia i-a dedicat de altfel performanţele ei, Hanna Reitsch a devenit un simbol al „femeii germane" aşa cum dictatorul nazist şi-o imagina, blondă, înaltă, frumoasă, puternică şi îndrăzneaţă. Luftwaffe a profitat din plin de talentul ei deosebit şi i-a încredinţat testarea tuturor aparatelor sale de zbor, de la primul elicopter, realizat în 1937 şi până la prototipurile rachetei V-1, în 1944.

Ce roman a fost viaţa ei...

Aviatoarea germană a participat direct la război, transportând, în 1940, trupe germane către linia Maginot, la bordul unui planor. În 1942, Hitler i-a decernat Crucea de Fier şi în 1944, ea se va număra printre piloţii care au testat avionul Messerschmitt 163, ajungând la o viteză de aproape o mie de kilometri pe oră! În timpul unuia dintre aceste zboruri, ea a pierdut controlul aparatului şi s-a prăbuşit pe sol, reuşind totuşi să scrie un raport complet asupra accidentului, înainte de a-şi pierde cunoştinţa. Hitler a decorat-o din nou, invitând-o chiar la reşedinţa lui de la Berchtesgaden, unde Hanna i-a vorbit prima dată despre „echipele morţii". Trimisă în Rusia, ca pilot al generalului Robert Ritter von Greim, Hanna Reitsch a primit ordin să se întoarcă la Berlin, pe 26 aprilie 1945. Aparatul pe care îl pilota a fost lovit de artileria antiaeriană sovietică şi doar priceperea Hannei a făcut ca acesta să nu se prăbuşească. Pe când se îndreptau spre cartierul general al amiralului Karl Doenitz, generalul şi Hanna au fost prinşi şi arestaţi de americani. Dar tânăra aviatoare a fost eliberată la puţină vreme după încheierea războiului şi, la câţiva ani, îşi relua activitatea aviatică. În 1959, ea a plecat, pe calea aerului, către India, unde a devenit prietenă apropiată cu premierul Nehru şi fiica acestuia, Indira Gandhi. În 1962, va înfiinţa Şcoala Naţională de Planorism din Ghana, devenind o apropiată a preşedintelui acestei ţări africane, Kwame Nkrumah. Îndrăzneaţa „walkirie" a lui Hitler se va sfârşi din viaţă în 1979, la doar un an după ce stabilise un nou record mondial la zborul cu planorul. Pe atunci, însă, amintirile vijelioasei sale tinereţi, puse în slujba unei ideologii criminale, erau deja şterse din memoria poporului german, care nu a pregetat să o comemoreze, ca pe o eroină a văzduhului...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

Asasinarea lui Iulius Caesar

15 martie 44 î.Ch.

Născut în sânul familiei aristocratice a Iuliilor, Gaius Caesar şi-a început însă prodigioasa carieră în 78 î.Ch., ca adversar al partidei patriciene, fapt care îi va aduce simpatia păturilor plebee din Roma şi mai ales prietenia liderului partidului „popular", bogatul Pompei. Atunci când acesta va pleca în Răsărit, spre a prelua funcţia de comandant al forţelor romane de acolo, Caesar îi va lua locul, căutând să-şi consolideze poziţia în rândul taberei populare chiar şi prin mijloace reprobabile – şantaj, mită, ameninţări. În anul 63, a reuşit să fie ales „pontifex maximus", cu ajutorul unor imense bacşişuri şi doi ani mai târziu, graţie aceloraşi modalităţi va fi numit guvernator al Hispaniei. Împreună cu Pompei şi Crassus, Caesar, consul în anul 64, formează primul triumvirat şi iniţiază un ambiţios program de reformă, inclusiv în domeniul agrar, care îi atrage antipatia membrilor Senatului şi adoraţia romanilor de rând şi mai ales a soldaţilor. În 58 î.Ch., Caesar este numit comandant peste patru legiuni, în fruntea cărora, în mai puţin de un deceniu, supune întreaga Galie şi ajunge chiar în Britania. Speriat de influenţa sa tot mai mare, Senatul îi cere lui Caesar să predea comanda trupelor lui Pompei, ceea ce ambiţiosul conducător refuză. Mai mult, trece cu legiunile sale Rubiconul, declanşând războiul civil. La capătul a patru ani de confruntări, Caesar este numit consul şi dictator pe viaţă. În acest moment, senatorii organizează o conspiraţie, înfricoşaţi de gândul că Iulius Caesar intenţionează să se proclame rege. Pe 15 martie 44, dictatorul cade răpus sub pumnalele a peste 50 de conjuraţi, conduşi de Cassius şi de fiul său adoptiv, Brutus, căruia, spune tradiţia, el i-ar fi adresat ultimele lui cuvinte: „Et tu quoque mi filii?"

Cum ne poate fi controlată viaţa?

Implanturile umane de microcipuri reprezintă un domeniu controversat al sistemelor de urmărire a tuturor mişcărilor, de stocare de informaţii utilizabile de către cel care ne urmăreşte fiecare clipă a vieţii. Desigur, implanturile medicale sunt foarte necesare în unele cazuri, pentru urmărirea evoluţiei sănătăţii după intervenţii complicate. Alte genuri de implanturi „acceptabile" sunt cele destinate localizării unor persoane (copii şi deţinuţi dispăruţi etc.) prin sistemul GPS.

Adversarii implanturilor în corpul unor persoane au mai multe argumente de a contesta acest gen de urmărire microelectronică de la distanţă. Principalul motiv de contestare a acestor metode este, evident, atacul la intimitatea persoanei. Inamicii implanturilor spun că, spre deosebire de uzul animal pentru studii ştiinţifice (la specii pe cale de dispariţie şi nu numai), un om care poate fi ajutat printr-o astfel de „filare" îşi poate monta microcipul în haine sau într-un accesoriu cât se poate de banal: inel, lănţişor, pantof, maşină etc. De asemenea, în cazul prizonierilor (indiferent de credinţa lor), trebuie să fie cerut acceptul acestora pentru implantare, conform drepturilor omului. Pe de altă parte, anumite cercuri creştine susţin că implanturile umane contravin unor specificaţii biblice (din Vechiul Testament, în Cartea Apocalipsei) pentru care acest fel de „accesoriu" este un „semn al Bestiei"...

Tentaţia *Fratelui cel Mare*

Încă din 1948, Norbert Weiner susţinea – în celebra sa carte „Cibernetica" – faptul că „un anumit control neurologic se poate face în circuite închise". Câteva decenii mai târziu, Yoneji Masuda, „Părintele societăţii informatizate", atrăgea atenţia (prin 1980) asupra ameninţărilor de tip orwellian (faimoasa supraveghere a „Fratelui cel Mare" – Big Brother) prin care „grupuri deţinătoare de supercomputere poate controla, via satelit, activitatea cerebrală a purtătorilor de microcipuri".

Dar ştiinţa şi tehnologia evoluează fără mari oprelişti chiar şi când problemele de etică devin stringente. Primele implanturi cerebrale s-au făcut în anul 1974, în SUA (statul Ohio) şi Suedia (la Stockholm). Însă istoria acestor intervenţii menţionează că încă din primii ani de după cel de-al doilea război mondial au fost introduşi electrozi în craniile unor bebeluşi, fără consultarea părinţilor. În anii 50 şi 60 ai veacului trecut, implanturile cerebrale au devenit un mijloc de cercetare a modificărilor de comportament şi atitudine ale omului, în diverse situaţii. Celebra sintagmă „Controlul minţii" (CM) era folosită de cercetătorii care studiau posibilităţile oferite de această nouă tehnologie în domenii militare şi de servicii secrete. Pe atunci, implantul (îmbrăcat în cămaşă siliconică) era mai mic de un centimetru, ajungând repede la dimensiunea unui bob de orez. Din motive de securitate, primul ministru suedez Olof Palme ar fi aprobat în 1973 astfel de operaţii pentru unii deţinuţi. Ulterior, procedeul a luat amploare – la mijlocul anilor 80 – în privinţa pacienţilor îngrijiţi acasă.

Rambo şi prinţul William al Marii Britanii

Deşi nu sunt dezbătute în faţa publicului larg, metodele de urmărire microelectronică de la distanţă s-au îndreptat – experimental şi nu numai – asupra păturilor marginalizate ale societăţii, considerate astfel de către „elita experimentatoare". Este vorba în special de criminali periculoşi, persoane cu handicap mental, persoane cu deviaţii psihiatrice. Dar există şi cazuri cu totul speciale, relevate de surse jurnalistice de încredere. Unii specialişti (dr. Carl Sanders) afirmă că în perioada războiului din Vietnam s-a folosit „cipul Rambo" pentru creşterea adrenalinei în fluxul sangvin al soldaţilor americani. Controlul se făcea de către Agenţia naţională de securitate a SUA (NSA). De altfel, acest organism (NSA) poate urmări astăzi, simultan, mai multe milioane de persoane cărora li s-a injectat un microcip de 5 de micromilimetri (de 10 ori mai fin decât firul de păr) şi care a devenit „amprenta bioelectronică cu frecvenţă individuală, codificată". Scopurile sunt în beneficiul persoanelor care acceptă un astfel de „tratament".

În mai 1995, publicaţia „Washington Post" dezvăluia că prinţul William al Marii Britanii şi Irlandei de Nord are un implant de la vârsta de 12 ani. Motivul? Localizarea lui în cazul unei răpiri. Prin satelit, toate mişcările prinţului sunt urmărite oriunde pe glob.

Efecte periculoase

Dincolo de probleme de etică, efectele secundare negative detectabile arată că se poate deregla funcţionarea creierului prin lipsă de oxigen, leziuni ireversibile şi chiar radiaţii, întrucât sistemul nervos intră în „rezonanţă" cu întreg câmpul electromagnetic al comunicaţiilor de pe glob. Este un mare pericol pentru umanitate, spun cercetătorii. Anumite cercuri criminale pot induce un control chimic al creierului, adică fără implanturi, prin compuşi introduşi în apă sau în gaze. Bacterii şi viruşi modificaţi în acest sens au fost testaţi în mai multe ţări... Oare ce ne mai aşteaptă?

PAUL IOAN

ADOLESCENŢA
ieşirea din întuneric

Somnul copiilor e adesea tulburat de vise, de fenomene psihice sau motorii. Tulburări specifice vârstei care dispar, de cele mai multe ori, spre pubertate.

SOMNAMBULISMUL se observă mai cu seamă la băieţi, între 7 şi 12 ani şi, ocazional, în proporţie de 15-45% la copii de diverse vârste. În mod obişnuit, la 2-3 ore după ce adoarme, copilul se ridică din pat, face câţiva paşi prin cameră sau prin casă şi uneori iese afară. Ţine ochii deschişi, priveşte în gol. Se întâmplă să facă lucruri obişnuite – să ia o carte din bibliotecă, să toarne apă într-un pahar, să conecteze calculatorul etc. – alteori comportamentul său e bizar, haotic. Se poate întoarce singur în pat sau poate fi condus de părinţi fără a fi trezit. Copilul nu-şi va aminti nimic din cele întâmplate. „Rătăcirea" sa poate dura de la câteva minute la o jumătate de oră. Accesele de somnambulism dispar treptat spre pubertate.

COŞMARURILE sunt visuri înspăimântătoare care-l trezesc pe copil. Acesta rămâne marcat de o stare de teamă şi buimăceală. 30% dintre copiii de 5 ani trec prin aceste momente, frecvenţa lor crescând pe măsură ce aceştia cresc, mai ales în cazul fetelor. Coşmarurile apar (indiferent de vârstă) în a doua parte a nopţii. Imediat după ce se trezeşte în urma şocului oniric, copilul poate povesti visul. Dimineaţa însă îl poate uita. Coşmarurile pot fi favorizate de stres sau de stări maladive (mai cu seamă însoţite de febră). Copilul trebuie tratat cu blândeţe, acordându-i-se multă atenţie, explicându-i-se că nu a fost decât un vis care nu are nici o legătură cu realitatea. Există coşmaruri post-traumatice (în urma unor accidente, atentate etc. ce presupun tratamente psihologice specifice, de durată.

FRICA NOCTURNĂ poate apărea, în procente de 1-6%, la copii de vârstă şcolară dar debutează între 3 şi 6 ani, mai ales în cursul primelor 3 ore ale somnului de noapte. Copilul începe să strige înspăimântat, cu ochii deschişi şi ficşi. Rosteşte adesea cuvinte incoerente şi gesticulează. Apar efecte ale unor fenomene neuro-vegetative: transpiraţie, paloare sau roşeaţă a feţei, tahicardie etc. Încercările de a-l atinge, de a-l calma îl agită şi mai mult. Episodul durează între 1 minut şi 20 de minute după care copilul adoarme imediat. Acest tip de tulburare dispare la pubertate.

ENUREZIS NOCTURN PRIMAR (urinare în pat) poate apărea şi după vârsta de 5 ani cam de 2 ori pe săptămână (în proporţie de 10-15%, la cei de până la 8 ani) iar până la 15 ani, în proporţie de 1-2%. Copilul nu trebuie certat, umilit, pentru a-şi putea păstra încrederea de sine şi pentru a preîntâmpina alte probleme de ordin psihologic.

DORIN MĂRAN

CINE SUNT „MIRESELE NOPŢII"

Până în ziua când ne vom convinge cu toţii de realitatea simultană cu cea (re)cunoscută prin intermediul celor cinci simţuri, probabil va mai trece mult timp. Dar acesta nu înseamnă că unele fenomene, constatate inclusiv prin mijloace ştiinţifice şi tehnice de necombătut, nu se petrec în lumea noastră, lăsându-ne deseori muţi de uimire şi, în orice caz, fără a avea la îndemână un răspuns raţional. Aşa se întâmplă şi cu straniile apariţii (şi dispariţii) nocturne, ale unor femei înveşmântate în alb, numite fie „autostopistele evanescente", fie „doamnele albe", fie „miresele nopţii". Vă prezentăm doar câteva dintre cazurile înregistrate în Franţa, care pot da unele indicii preţioase.

*

Viraj periculos. O noapte de decembrie, pe şoseaua CD11, în apropiere de Limoges. Michel îşi conducea câţiva prieteni la un motel din zonă şi urma drumul înapoi, către oraş. Nu după multă vreme, la întâlnirea a două străzi, a observat că o femeie tânără i-a făcut semn cu mâna. Bărbatul a oprit şi a deschis portiera. „Merg la Limoges, la nişte prieteni." – a precizat tânăra, înainte să urce în maşină. Era foarte frumoasă, avea păr şaten şi purta o rochie albă, cu partea de jos plisată, în stilul anilor 50. Nu a mai scos absolut nici un cuvânt pe parcurs, dar, ajunşi în zona podului Revoluţiei, a intrat într-o stare de agitaţie ciudată şi a strigat: „Atenţie, virajul e periculos!", deşi Michel nu rula cu viteză. Puţin intrigat, acesta şi-a întors privirea spre scaunul din dreapta sa, dar încântătoarea pasageră dispăruse.

Brăţara de aur şi femeia cu sâni de gheaţă. Şi mai bizare, două cazuri de întâlniri cu „miresele nopţii" oferă dovezi clare ale materializării lor, dar ridică o sumedenie de alte întrebări. Undeva, în apropiere de Cannes, într-o noapte de noiembrie, trei prieteni au luat în maşină o tânără cu o cămaşă de noapte albă. Fata făcea autostopul, pentru a merge acasă, la numai doi kilometri mai departe. Cei trei au lăsat-o în dreptul locuinţei, dar de dimineaţă, conducătorul maşinii a găsit pe locul unde ea stătuse, o mică brăţară de aur, pe care s-a grăbit să i-o înapoieze tinerei. Nu mică i-a fost însă mirarea, când acolo l-au întâmpinat părinţii acesteia. Ei au recunoscut bijuteria, dar i-au mărturisit stupefiaţi că fiica lor murise de câţiva ani. Era somnambulă şi ieşise într-o noapte pe şosea, unde fusese lovită mortal de o maşină, care apoi dispăruse... Tot de pe o şosea din apropierea unui oraş, a fost luată în maşină o „autostopistă evanescentă", de către un şofer foarte îndrăzneţ. Atras irezistibil de frumuseţea tinerei înveşmântate într-un voal străveziu, bărbatul i-a atins sânii cu mâna, dar a avut un şoc: aceştia erau reci, ca de gheaţă. A remarcat totuşi amănuntul cu voce tare şi replica femeii l-a încremenit. Era firesc – afirma ea – de vreme ce era moartă şi, de fapt, ea era diavolul!

Salvatoarea din fotografie şi cântăreaţa din biserică. Există şi alte dovezi decât impresiile vizuale contradictorii, de moment, privitoare la veridicitatea suprapunerii unui univers al spiritelor, peste cel în care trăim noi. În regiunea Alençon se cunoaşte faimosul caz al unei autostopiste având vârsta de 35-40 de ani, care apare la ieşirea din oraş, pe şoseaua D112. Urcând în maşinile care opresc, ea dă semne de mare neliniştе înaintea unei intersecţii anume, îl avertizează pe şofer asupra vitezei excesive, apoi dispare. Semnalate apariţiile stranii la poliţie, au dus la un rezultat surprinzător: numeroşi martori au recunoscut, în mai multe fotografii, o femeie moartă în 1975 într-un accident rutier petrecut chiar la intersecţia amintită. La Nesles, în nordul Franţei, o altă frumoasă imaculată are obiceiul să intre noaptea în biserica oraşului (deşi uşile sunt încuiate) şi să cânte la orgă, ore în şir. Şi nu este vorba despre fabulaţii, întrucât mai multe rapoarte ale jandarmeriei consemnează asemenea insolite recitaluri.

*

O concluzie, firește, nu putem oferi, astfel încât ea să ţină loc şi de elucidare a misterului. Considerăm însă că se impune ca, atâta timp cât există confirmări credibile ale fenomenului, să eliminăm suspiciunile aruncate cu obstinaţie în faţă de unii semeni ai noştri. Ne aşteptăm ca, în viitorul nu prea îndepărtat, şi oamenii de ştiinţă să se aplece cu bună-credinţă asupra acestor apariţii, exploatând la maximum dovezile existenţei lor reale. În fond, a face un pas mic într-o asemenea realitate simultană înseamnă – nu-i aşa? – un pas uriaş către însăşi cunoaşterea omului.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să vorbim corect!

Raită scurtă...

„Cu toată oboseala am hotărât să dau o *„raită scurtă* prin oraş". Este o exprimare întâlnită adesea atât în limba vorbită cât şi în cea scrisă.

Dicţionarul defineşte substantivul „raită" drept „parcurgere a unui drum fără opriri (mari), trecere în grabă pe undeva, vizită scurtă". Greşeala este din aceeaşi familie cu *„...raidul rapid* al avioanelor" deoarece „raidul" însuşi înseamnă „incursiune rapidă..."

O atenţie sporită în exprimare poate înlătura aceste erori care, de cele mai multe ori nu sunt bazate pe necunoaştere ci pe dorinţa de explicitare şi, de ce să nu recunoaştem?, pe neatenţie.

Trecute de multe ori cu vederea, aceste pleonasme pot intra ca atare în vorbirea de fiecare zi ducând la o adevărată „molestare" a limbii. *(I.S.)*

E bine de ştiut

Mergeţi la o comedie la care râdeţi cu poftă sau priviţi la televizor o emisiune veselă. Pentru că simţiţi nevoia să vă destindeţi, pentru că sunteţi o persoană nu tocmai tânără şi vă este greu să vă luaţi răspunderea anilor la care aţi ajuns. De curând v-aţi pensionat, trăiţi un oarecare stres dar nu intraţi în criză din cauza bătrâneţii pentru că mai puteţi fi o persoană utilă încă mulţi ani. O ceaşcă de ceai sau de cafea, o plimbare în parc vă pot deconecta. Fiecare vârstă are modul

Terapie prin râs

ei frumos de trecere către următoarea, cu înţelepciunea câştigată cu trudă, spre bucuria sufletului. Plecaţi, fie doar şi pentru câteva zile, la munte, păstrându-vă modul vesel şi sănătos de viaţă al anilor care au trecut. Dansaţi, dar mai ales când râdeţi, râdeţi sănătos! La ora actuală se recunoaşte importanţa curativă a râsului, o porţie de râs echivalând cu o porţie de sănătate. Medicii privesc terapia prin râs cu toată seriozitatea. De secole se ştie că râsul sănătos, natural, poate combate unele boli şi stresul. În timpul râsului pătrund în sânge anumite substanţe care intensifică sensibil circulaţia sangvină. Mişcarea muşchilor provocată de râs împinge sângele în direcţia inimii. În plus, accelerează golirea colecistului, îmbunătăţeşte tranzitul intestinal, pentru că în timpul râsului bulele de aer devin mai permeabile pentru oxigen, fapt ce produce o saturare rapidă a sângelui cu oxigen vital. Râsul face ca producţia de hormoni intracelulari şi de histamine să fie mai mare cantitativ. Dar, pentru ca râsul să devină un medicament pentru suflet şi trup trebuie să fie în primul rând vesel şi spontan. Râsul curativ este legat de gândirea pozitivă a omului. Cel mai sănătos este râsul care duce până la lacrimi. Un astfel de râs poate provoca în întregul organism destinderea şi relaxarea tuturor muşchilor, determinând apariţia endorfinelor. Sarcina acestor substanţe este să echilibreze forţele care „dormitează" în organism şi, mai ales, să întărească sistemul imunitar. Să nu ignorăm faptul că o porţie de râs natural este o porţie de sănătate.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru dumneavoastră, doamnă

GRUPELE SANGVINE şi alimentaţia corectă 4

Grupa sangvină reflectă anumite particularităţi ale metabolismului, influenţând absorbţia elementelor nutritive în organism. În aceste condiţii, ce dietă poate fi benefică persoanelor cu grupa sangvină AB? Redăm răspunsul cunoscutului bioterapeut român ***Stelian Fulga.*** Grupa sangvină AB este foarte rară, doar 2-5% din populaţia globului având această grupă. Alimentele care trebuie evitate pentru a nu vă îngrăşa sunt carnea roşie, care fiind slab digerată se stochează sub formă de grăsime, fasolea, seminţele, porumbul, grâul. Acestea pot fi înlocuite cu succes cu alimente marine, produse lactate şi legume verzi.

Persoanele cu grupa AB pot consuma carne de miel, de oaie, iepure, curcan, ficat şi trebuie să evite costiţa, carnea de vită, de pui, de porc, de vânat.

Pentru aceste persoane, alimentele provenind din fauna acvatică sunt o excelentă sursă de proteine. Codul, macroul, sturionul, ştiuca, sardina, păstrăvul, scrumbia, crapul, somnul, scoicile nu trebuie să lipsească, zilnic, din meniurile dv. Evitaţi plătica, anşoa, calcanul, „fructele de mare".

În privinţa produselor lactate, acestea sunt benefice, fiind uşor de digerat. De asemenea, pentru dv. ouăle sunt o sursă foarte bună de

proteine. Deosebit de benefice sunt brânza şi laptele de capră, kefirul, iaurtul, smântâna. De evitat untul, îngheţata, laptele bătut, laptele integral.

Persoanele cu grupa sangvină AB ar trebui să folosească uleiul de măsline în locul grăsimilor animale sau a altor uleiuri vegetale. În privinţa nucilor şi a seminţelor, acestea pot fi consumate, dar în cantităţi mici, cu precauţie. Având tendinţe de afecţiuni ale veziculei biliare, puteţi consuma castane, arahide sau migdale, dar trebuie să evitaţi alunele şi seminţele de dovleac.

Boabele de linte reprezintă un aliment important anticanceros, iar fasolea încetineşte producţia de insulină, consumul fiind favorabil persoanelor predispuse la diabet.

Persoanele cu grupa sangvină AB pot consuma cereale, pâine, produse de panificaţie, paste făinoase. Preferinţele ar trebuie să se îndrepte însă mai degrabă spre o dietă bogată în orez, fulgi de ovăz sau făină din grâu germinat. Legumele proaspete sunt o sursă importantă de substanţe cu rol important în prevenirea cancerului şi afecţiunilor cardiace, motiv pentru care ar trebui consumate de câteva ori pe zi. Deosebit de benefice sunt sfecla, castravetele, broccoli, conopida, ţelina, vinetele, usturoiul, ciupercile, varza, guliile, lăptucile, cartofii, morcovii, andivele, roşiile, măslinele, spanacul. De evitat, porumbul, ardeii, ridichile.

În privinţa fructelor, sunt recomandate marea lor majoritate. De evitat, bananele, portocalele, rodiile, mango.

Dileme de sezon

Oricât de capricioasă ar fi vremea, primăvara este aproape. Odată cu ea, dilemele despre modă sunt tot mai actuale. Oricum, cuvintele de ordine ale creatorilor sunt strălucire şi autentic. Dacă Valentino mizează pe albul imaculat, prezent atât la costumul-pantalon cât şi la accesorii, Jean Paul Gaultier menţine în actualitate broderiile, iar Dolce&Gabbana pune în valoare femeia romantică. La fel de moderne sunt elementele grafice, combinate puţin şocant, contrastul alb-negru, dar şi imprimeurile extrem de feminine cu flori.

Dosarele frumuseţii

Cu un mic efort obţineţi silueta dorită

Specialiştii ne confirmă faptul că exerciţiile de gimnastică bine alese, făcute consecvent, zilnic, timp de 15-20 de minute, pot contribui esenţial la remodelarea trupului. Vă prezentăm câteva exerciţii al căror efect în remodelarea feselor, în linia frumoasă a gambelor sau cea a muşchilor bicepşi şi pectorali sau a umerilor îl puteţi constata în doar câteva săptămâni.

Exerciţiul 1: Întinsă pe burtă, cu picioarele apropiate, sprijinită pe vârful degetelor şi cu mâinile fixate pe sol la nivelul pieptului. Ridicaţi bustul la maxim, în-

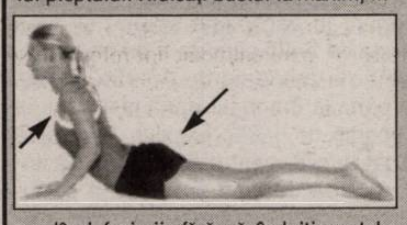

cordând fesierii, fără să îndoiţi spatele. Rămâneţi în această poziţie 5 secunde, apoi repetaţi de 5 ori.

Exerciţiul 2: Întinsă pe spate, cu braţele pe lângă corp şi picioarele apropiate, flexate, ridicaţi fesele contractându-le la

maximum. Menţineţi 5 secunde poziţia, apoi coborâţi fără să atingeţi solul. Spatele să rămână bine fixat la sol. Repetaţi de 5 ori.

Exerciţiul 3 ajută la remodelarea picioarelor, dându-le o linie frumoasă. Cu picioarele uşor depărtate şi braţele pe lângă corp, ridicaţi-vă pe vârfuri îndoind genunchii, rotind picioarele spre exterior. Rămâneţi în această poziţie 5 secunde, apoi reveniţi foarte încet la poziţia iniţială. Repetaţi de 5 ori.

Pentru a păstra fermitatea coapselor, efectuaţi ***exerciţiul 4:*** picioarele apropiate, mâinile în şolduri. Fixaţi piciorul drept cu un metru mai în faţă, flexând ambele picioare. Contractaţi întregul corp pentru a vă menţine echilibrul. Rămâneţi 5 secunde în această poziţie, apoi schimbaţi piciorul. Repetaţi de 3 ori pentru fiecare parte.

În final, un mic efort pentru frumuseţea umerilor. ***Exerciţiul 5:*** în patru labe, picioarele apropiate, braţele desfăcute la nivelul umerilor. Flexaţi braţele înclinând în acelaşi timp bustul până atingeţi solul cu... nasul. Menţineţi spatele drept. Ridicaţi-vă încet pentru a obţine efect maxim. Repetaţi de 10 ori.

Specialiştii vă încurajează spunându-vă că după trei săptămâni de efort zilnic, silueta dv. va fi exact cea dorită.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Şi în această săptămână vă prezentăm câteva reţete oferite de doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Supă de legume

1 morcov, 1 pătrunjel, o ţelină, 1 ardei gras, 2 roşii, câteva păstăi de fasole verde, 100 g caşcaval, 1 ou, smântână, o legătură ceapă verde, o legătură de pătrunjel verde, câteva fire de tarhon, ulei.

Se curăţă legumele, se spală; se dau pe răzătoare, se călesc în ulei fierbinte. Se curăţă ceapa, se spală şi se taie mărunt cu tot cu cozile verzi. Se pun 2-3 litri apă peste zarzavatul călit şi se lasă să se înmoaie bine. Se adaugă ardeiul gras, roşiile tăiate mărunt, orezul şi se lasă să fiarbă. Când toate sunt bine fierte, se pune pătrunjelul verde tocat mărunt, se mai dă un clocot, se adaugă tarhonul tăiat mărunt şi se dă deoparte. Înainte de a se servi, se bate un ou, se amestecă cu smântâna şi caşcavalul ras.

Gulii umplute

6-9 gulii, 300 g carne tocată, 2 linguri cu orez, o ceapă verde cu codiţe, ½ legătură pătrunjel, ½ legătură mărar verde, 100 g caşcaval ras, o lingură cu unt, sare.

Carnea tocată se amestecă bine cu orezul, ceapa şi verdeaţa tocată. Se pune sare, piper şi un ou bătut. Se curăţă guliile de coajă, se taie un căpăcel, se scobesc de miez şi se pun la fiert în apă clocotită şi se fierb până se înmoaie bine. (Se pot scobi şi după ce au fiert). Miezul scos se amestecă în tocătura de carne. Se umplu guliile şi se pun într-o cratiţă. Se presară caşcaval ras, se pun bucăţele de unt şi se dau la cuptor pentru 30 minute.

Prăjitură cu fructe de sezon

6 ouă, 300 g unt sau margarină, 300 g zahăr, 300 g făină, 1 kg fructe proaspete sau refrigerate sau câteva linguri de gem sau dulceaţă, vanilie.

Se freacă untul cu zahărul până devine ca o spumă. Se adaugă câte un gălbenuş, se amestecă, apoi se încorporează făina, vanilia şi albuşurile bătute spumă. Se unge tava cu unt, se tapetează cu făină. Se toarnă compoziţia în tavă, iar deasupra se aşază fructele sau gemul. Se bate ½ plic de frişcă cu 2 linguri cu făină şi 2 linguri cu zahăr. După ce frişca este groasă, se toarnă peste fructe şi se dă la cuptor. Se taie după ce s-a răcit.

Salată de dovlecei

2-3 dovlecei tineri, ulei, suc de lămâie, sare, piper, o legătură ceapă verde, mărar, pătrunjel verde.

Se curăţă de coajă dovleceii, se spală, se taie rondele, se călesc în unt sau ulei pe o parte şi alta. Apoi se pun într-un castron, se amestecă bine cu sare, piper, verdeaţa şi ceapa tăiată mărunt. Cine doreşte poate să servească cu maioneză (1 ou crud, 1 gălbenuş fiert, muştar, ulei). Albuşul de la oul crud se coagulează în apă cu sare. Se taie mărunt albuşurile sau se dau pe răzătoare şi se ornează salata.

SINDROMUL METABOLIC

o „bombă" cu efect întârziat

Medicina modernă pare că doreşte să se întoarcă la filosofia străveche a domeniului, cea care spune că un doctor bun nu e neapărat cel ce ştie să-ţi trateze bolile deja cuibărite în trup, ci acela care face ca problemele respective să nu apară. Se mai zice că e mult mai uşor să previi, decât să tratezi şi să vindeci. Lucruri foarte adevărate, şi cu toate acestea – vorba unui poet – „lumea-i plină de răni şi de doctori docenţi". A început însă o adevărată campanie (poate mai puţin vizibilă la noi) îndreptată împotriva dezvoltării unei maladii insidioase, prezentată oriunde, în societatea actuală, care expune bolnavii în primul rând la accidente cardiovasculare şi la diabet: *sindromul metabolic.*

*

Ucigaşul tăcut. Metaforic, aşa l-au botezat specialiştii, alături de o primă denumire oficială – sindromul X (ulterior, sindromul metabolic). Un dezechilibru al evoluţiei stării noastre de sănătate, cu două consecinţe nefaste majore: măreşte de trei ori riscul unui accident cardio-vascular şi expune subiecţii la riscul de diabet. Consecinţele sanitare sunt sinistre, dacă previziunile medicilor se vor confirma: dacă în anul 2003 se înregistrau circa 190 de milioane de diabetici, în 2025 vor fi peste 333 de milioane! A fost nevoie de mai mult de zece ani, pentru ca endocrinologii să cadă de acord asupra cifrelor şi asupra unei definiţii comune a bolii. Astăzi, aproape toţi medicii au adoptat asocierea criteriilor de diagnosticare şi au stabilit că sindromul metabolic reprezintă consecinţa unor mecanisme complexe care includ fenomenul de insulino-rezistenţă.

Cele cinci criterii luate în calcul dau tot atâtea repere, dintre care sunt suficiente trei, pentru ca pacientul ce le însumează să fie diagnosticat cu sindromul respectiv. Ele pot fi relativ uşor analizate şi interpretate, chiar şi de către nespecialişti, în urma efectuării unor analize obişnuite. Iată care sunt:

1. Mărirea circumferinţei taliei (peste 88 cm la femei şi peste 102 cm la bărbaţi).
2. Creşterea presiunii (tensiunii) arteriale (peste 130/85 mmHg sau, în limbaj comun, 13 cu 8,5).
3. Glicemia mai mare de 1 g/l (stabilită „pe stomacul gol").
4. Creşterea trigliceridelor la mai mult de 1,5 g/l.

5. Scăderea colesterolului (sub 0,5 g/l la bărbaţi şi sub 0,4 g/l la femei).

O procedură complexă a fost pusă în practică, la nivelul unor ţări unde s-a conştientizat imensul pericol al sindromului metabolic, ceea ce implică participarea endocrinologului, a infirmierei, a dieteticianului, a medicului sportiv, a kinetoterapeutului. În program apar recoltări de sânge, investigaţii cardio-vasculare, teste de efort, dar şi înregistrarea calităţii somnului, a tensiunii arteriale nocturne şi mai ales ateliere de dietetică şi de activitate fizică. Pentru fiecare pacient se identifică erorile de hrănire: prea multe feculente (cartofi, pâine etc.) şi prea puţine legume, exces de grăsimi animale, de alcool, produse de patiserie, obiceiul de a mânca aproape tot timpul ceva, dar uneori şi exces de fructe, ca surse de zaharuri. Nu în ultimul rând, la acelaşi capitol, subiecţii sunt învăţaţi să citească în mod corect etichetele produselor alimentare, pentru a şti cum să se ferească de „inamicii" sănătăţii, bine ascunşi în veritabila junglă a ingredientelor. Un singur exemplu: lactatele pot conţine, la 100 g de produs, între 0 şi 10 g de glucide şi între 3 şi 20 g de lipide; diferenţe deloc neglijabile.

Recomandări esenţiale, deşi în aparenţă banale, ne privesc pe toţi, chiar dacă nu ne încadrăm (încă) în schema celor cinci criterii. Importanţa mâncatului în tihnă, cum se spune, fără grabă, e foarte mare. Astfel, avem nevoie de cel puţin 20 de minute pentru masă, timpul respectiv reprezentând intervalul necesar ca mesajul de saţietate să ajungă la creier; mesaj cu atât mai clar, cu cât el nu este perturbat de televizor sau de calculator. Apoi, trebuie luat în serios şi faptul că am cam uitat să facem mişcare. Atât în favoarea unui „suflu" sănătos, cât şi a siluetei! Sigur, scuze pentru a sta ţintuiţi în fotoliu, mult timp, vom găsi întotdeauna, dar pare destul de incomod să căutăm argumente în favoarea urcării pe scări, şi nu cu liftul, a două-trei-patru etaje, de exemplu. Nu trebuie să neglijăm nici elementele mai mult sau mai puţin simple ce ar trebui să facă parte din „puzzle-ul" cotidian al vieţii noastre: la trezire, să ne întindem puţin muşchii şi articulaţiile, să ne relaxăm, să mergem pe jos mai mult, să înotăm şi să facem ciclism, să nu ne înghesuim ca să prindem un loc în autobuz... Şi să nu omitem faptul esenţial că, în combaterea sindromului metabolic, nu există un anume tratament medicamentos. Totul ţine de dorinţa şi de acţiunea personală profundă, în sensul schimbării stilului de viaţă.

Ce înseamnă insulino-rezistenţa?

Ţesuturile corpului nostru reacţionează la excesul de grăsimi la nivelul muşchilor şi, de asemenea, la nivel abdominal. Ele dezvoltă astfel ceea ce specialiştii numesc insulino-rezistenţă. Aceasta se defineşte ca o lipsă de sensibilitate la acţiunea insulinei. În mod normal secretată de pancreas, insulina este aşa-numitul hormon hipoglicemiant, întrucât face să scadă nivelul de zahăr din sânge. În cazul insulino-rezistenţei, deşi secreţia hormonului poate fi normală, ea devine ineficace şi glicemia creşte. Rezultatul: apariţia, în 15-20 de ani, a diabetului tip 2 insulinodependent (diferit de diabetul tip 1 insulinodependent, unde secreţia de insulină suferă modificări din cauza afectării directe a pancreasului).

Această insulino-rezistenţă poate fi cauzată de o „programare" fetală. Numeroase studii epidemiologice fac o asociere între masa corporală redusă la naştere şi un diabet de tip 2. Ipoteza malnutriţiei uterine, responsabilă de o alterare a ţesutului adipos fetal, asociată cu factori genetici, reprezintă actualmente un important obiect de studiu. Ţesutul adipos, mult timp considerat inert, secretă substanţe care participă la mecanismul de insensibilitate tisulară. De aici, şi legătura directă cu „topirea" lui, care se traduce prin micşorarea circumferinţei taliei.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Mătreaţa bebeluşilor

Poate părea destul de neobişnuit, dar există unele afecţiuni care, deşi ne-am obişnuit să le considerăm specifice unor etape de vârstă ceva mai avansate, apar totuşi şi la sugari. De fapt, în cazul de faţă nu este vorba despre ceea ce înţelegem prin mătreaţă la adulţi, ci despre o acumulare de celule moarte, la nivelul pielii acoperite cu păr, care formează – atunci când nu sunt eliminate – mici cruste gălbui, strânse în jurul firelor de păr. De ce se formează şi cum pot fi prevenite sau tratate asemenea probleme ale bebeluşilor, vom încerca să precizăm în cele ce urmează, răspunzându-i doamnei Ileana Lazăr din Oradea.

Situaţia amintită nu trebuie privită ca o grozăvie, deoarece aceste scuame apar din cauza faptului că pielea nou-născutului este imatură şi se reînnoieşte mult mai rapid decât cea a adultului. În mod normal, ele se elimină la spălat, dar multe mame se tem să frece capul bebeluşului lor, mai ales în zona fontanelei. Iar dacă pielea capului nu este spălată corect, crustele se formează puţin câte puţin, în special la copiii care transpiră abundent.

Pentru a le elimina, este suficient să se folosească un produs emolient, care va înmuia crustele şi le va face să cadă, în urma unei spălări normale şi eficiente. Dacă însă toată pielea capului sugarului este afectată de cruste, se poate recomanda de către medicul pediatru aplicarea unui preparat farmaceutic pe bază de vaselină salicilică. Aceasta, deci, când deja copilul a fost afectat; dar cum se poate preveni apariţia unei astfel de afecţiuni, care uneori lasă în urmă un teren „fertil" şi pentru alte probleme similare, la vârste mai avansate? Este foarte simplu, câtă vreme e suficient să fie spălate zilnic atât corpul, cât şi părul copilului, folosindu-se un săpun special pentru toaleta sugarilor. Mai mult decât atât, părinţii trebuie să ţină seamă de amănuntul esenţial că, atunci când îşi spală bebeluşul, nu trebuie să ezite în a-i face un masaj uşor pe zona pielii capului. Acesta nu este nici dureros, nici periculos pentru copil (nici chiar atunci când are abia câteva zile de viaţă), în schimb va permite ca scuamele la care ne referim să se desprindă şi să se elimine uşor şi rapid.

Remedii naturale

TĂRÂŢE CONTRA DURERILOR

După ce trage ponoasele propriei neglijenţe, ale ignorării primelor semne că e ceva în neregulă în trupul său, şi după ce în sfârşit găseşte leac de alinare a suferinţelor, românul vine de multe ori să-şi arate mulţumirea, cu nişte vorbe oarecum ciudate pentru un străin: „Am făcut cutare procedură şi mi-a luat durerea cu mâna". Într-adevăr, există în tratamentele fără medicamente şi remedii neinvazive, fără efecte secundare, care între altele chiar fac să dispară şi durerile, şi „înţepenirea" încheieturilor ori a muşchilor, şi oboseala etc. Un astfel de leac lăsat de omul de azi în uitare îl constituie banalele tărâţe şi, alături de ele, altele la fel de simple şi eficace.

Pentru înlăturarea diverselor dureri, se pot realiza cataplasme uscate sau umede. Tărâţele de cereale folosite în acest scop sunt cele de la grâu, porumb, secară. O cantitate rezonabilă dintr-un asemenea produs se pune la încălzit într-un vas metalic, la foc nu prea puternic, aducându-se la temperatura de circa 50ºC. Se toarnă apoi tărâţele calde într-un săculeţ de pânză (e de preferat să nu fie un material sintetic) şi se aplică astfel pe locul dureros, unde se ţine aproximativ un sfert de oră. Exact aceeaşi procedură se poate realiza cu aceleaşi efecte pozitive, folosindu-se în loc de tărâţe sare, nisip, făină sau seminţe de in. Eficacitatea se remarcă inclusiv în cumplitele dureri dentare, cataplasma ţinându-se pe obraz, de preferat în dreptul încheieturii maxilarelor. Din tărâţe de grâu, rădăcină de hrean rasă, făină de in sau integrală, flori de fân ori chiar din miez de pâine – oricare dintre acestea, umezite în prealabil şi apoi introduse într-un săculeţ de pânză – se pot face cataplasme umede, de asemenea aplicate pe locul dureros. Se înlătură astfel nu numai durerile, ci şi inflamaţiile sau contracţiile musculare. Tot la capitolul cataplasme umede, o procedură ce ţine de aceeaşi medicină populară se referă la folosirea apei fierbinţi, în care se înmoaie o bucată de ţesătură (lână, in, bumbac), se stoarce, se împătureşte şi se aplică fierbinte pe locul dureros. Deasupra, se leagă o fâşie de material impermeabil (poate fi o pânză de material plastic) şi se ţine mai multe ore sau, dacă pacientul suportă, pe durata întregii nopţi. Efectele vor fi similare cu cele menţionate la cataplasmele uscate, toate având o durată prelungită şi stând sub semnul aceleiaşi idei amintite la început: durerea va fi „luată cu mâna".

RĂCEALA, DE LA PICIOARE, LA CAP

Toată lumea ştie că, dacă stăm mai mult timp cu picioarele în frig, eventual şi în umezeală, răcirea acestora se transformă într-o... răceală zdravănă, care se manifestă în zona capului, simptomul principal fiind secreţiile nazale abundente. Care să fie însă legătura, în asemenea cazuri, între membrele inferioare şi cap?

Un studiu experimental derulat în Anglia a încercat să dea un răspuns acestei întrebări de bun-simţ. Pentru aceasta, au fost aleşi 180 de voluntari în perfectă stare de sănătate, repartizaţi aleatoriu în două grupuri, iar cei din prima grupă au suportat o răcire a labelor picioarelor, pe când ceilalţi au fost ţinuţi în condiţii normale de temperatură şi umiditate. În urma experimentului, după patru sau cinci zile, 14,4% din subiecţi manifestau semne de răceală în prima grupă şi numai 5-6% în a doua. Simptomele bolii au fost identice la toţi cei afectaţi, dar ele s-au manifestat mai intens la voluntarii răciţi şi la picioare, şi la cap. Rezultatul confirmă ceea ce se cunoştea deja, oferind doar un element de răspuns la întrebarea formulată mai sus, părerea medicilor referindu-se la faptul că sângele, răcit treptat, declanşează în zona superioară a corpului disfuncţionalităţi manifestate şi prin răceală.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ARTE NECONVENȚIONALE

„Sculptură" în carne vie

De la Praxiteles citire, perfecțiunea corpului uman a devenit o obsesie latentă sau manifestă a artiștilor. Avalanșe nestăvilite de sculptori și pictori intrați în patrimoniul universal al artelor s-au întrecut într-o competiție a imposibilului – aceea de a vizualiza, în două și trei dimensiuni, formele pe care, probabil, însuși Demiurgul le visase pentru creația sa pe acest Pământ. Dar de la Michelangelo și Rubens – de exemplu – și până la chirurgia plastică a epocii moderne au trebuit să treacă mii de generații de visători la formele ideale ale trupului omenesc.

Lifting facial – înainte și după intervenție

De la ficțiunea artei și până la realitatea corecturilor aduse naturii nu mai este astăzi decât un pas aproape neglijabil. Considerată o artă neconvențională, chirurgia plastică depășește astăzi imaginația unor monștri sacri ai formelor și culorilor de altădată. Modificarea trupului – sintagmă acceptată de enciclopediile moderne – are două mari capitole: intervenții neagresive (decorări de tip tatuaje) și „alterări" permanente (sau pseudopermanente) prin modificări agresive. În acest din urmă domeniu, specialiștii numesc – cu o malițiozitate greu reținută – „desfigurare" principalul mod de retușare a greșelilor naturii. Și asta pentru că în privința esteticii propriei persoane nu există democrație: nu toți venim pe lume cu o înfățișare foarte plăcută. Iar motorul care pune în mișcare „sculptura în carne vie" este tocmai neresemnarea unora față propria imagine. Așa a apărut și s-a dezvoltat într-un ritm uluitor industria intervențiilor de înfrumusețare și corectare a defectelor fizice.

Explozia acestei arte neconvenționale este mai evidentă în multe țări ale Asiei, unde se dezvoltă și subcategoria numită „desfigurare rasială"; astfel, trăsăturile mongoloide specifice acestor regiuni ale lumii sunt europenizate prin operații estetice care modifică (de obicei) aspectul ochilor și al buzelor. Ca și în cazul unor persoane de culoare (în special artiști de „nivelul" lui Michael Jackson), și nuanța cromatică a tenului poate fi modificată. Dar statisticile arată că cele mai frecvente intervenții estetice agresive sunt cele care privesc: nasul, buzele, bărbia, linia sprâncenelor, poziția urechilor. Dintre zonele aflate mai puțin la vedere (dar care pot fi intuite prin veșminte) sunt ajustarea sânilor, a coapselor, a feselor și a picioarelor. Evident, omul modern și cu idei atât de îndrăznețe încât hârtia le acceptă cu greu, nu-și uită organele genitale, unde intervențiile merg astăzi până spre limite la care nici Cleopatra și nici Casanova (ce să mai vorbim de marchizul de Sade!) nu visau: relieful genital poate cunoaște practic orice modificare grotescă, ajungându-se până la, pardon!, separarea testiculelor în două punguțe distincte! (iartă-i Doamne, că nu știu ce fac!)

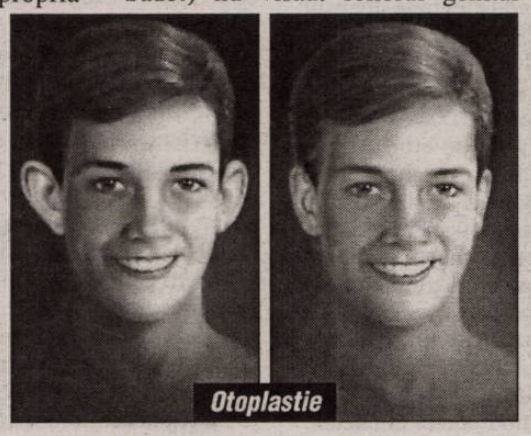
Otoplastie

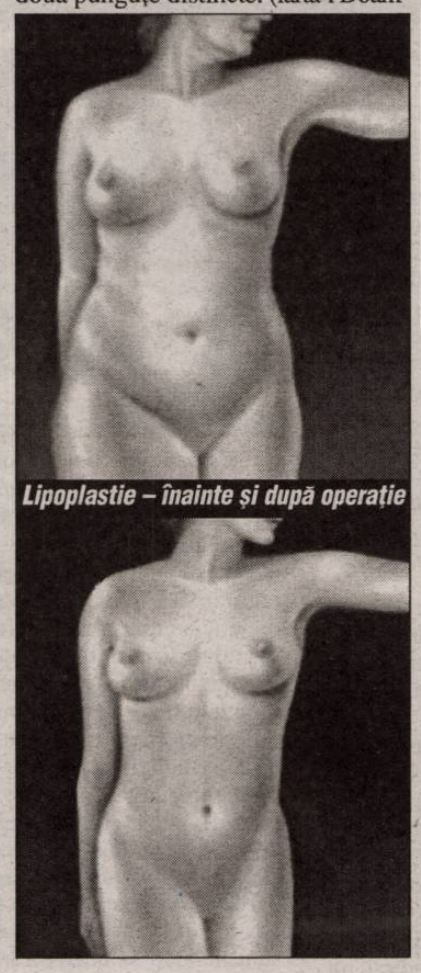
Lipoplastie – înainte și după operație

Ridicarea pleoapelor

În toată nebunia corectării naturii, trebuie să deosebim intervențiile specifice tinereții (strict estetice) de cele care înlătură efectele procesului de îmbătrânire (riduri, căderea pleoapelor, chelire, pungi sub ochi etc.). Din păcate pentru protagoniști, multe din retușurile artistice nu sunt permanente. Încăpățânată, natura se lasă greu...

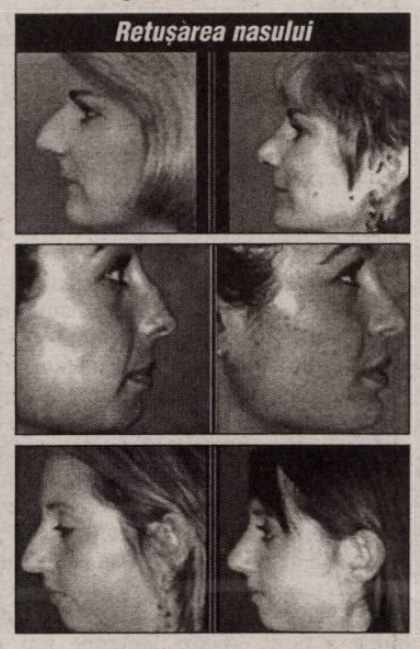
Retușarea nasului

COLȚUL DE GROAZĂ

(Nerecomandat copiilor sub 12 ani!)

O ghilotină cu nume suav

Istoria decapitării este, după mulți cercetători, o „cronică a execuțiilor onorabile, dedicate în special fețelor nobile". În Anglia și Franța medievale, acest gen de îndeplinire a condamnărilor la moarte era aplicată de la un anumit rang social în sus, spânzurarea sau arderea pe rug fiind considerate dezonorante și aplicabile doar „plebei". Cu toate acestea, cele mai recente studii demitizează decapitarea în două capitole esențiale ale sale:

1. Dispozitivul numit *ghilotină* și poreclit „domnișoara" (de către scoțieni) nu a fost inventat de doctorul revoluționar francez Joseph-Ignace Guillotine; încă din secolul XVI, un mecanism similar era folosit în Cantoanele helvete și în Italia, iar apoi și în Irlanda și Scoția. Dr. Guillotine nu a făcut decât să standardizeze (optimizeze), pe baze științifice, întreg ansamblul ucigaș: lama trapezoidală trebuia să aibă 40 de kilograme, iar înălțimea de la care se năpustește asupra gâtului era de fix 2,30 metri!

2. Primul ghilotinat în epoca modernă franceză nu a fost un nobil sau un aristocrat, ci vagabondul Nicolas J. Pellier, care la 25 aprilie 1792 a fost scurtat de-un cap, fiind găsit vinovat de jefuirea și uciderea unor trecători și a unui hangiu.

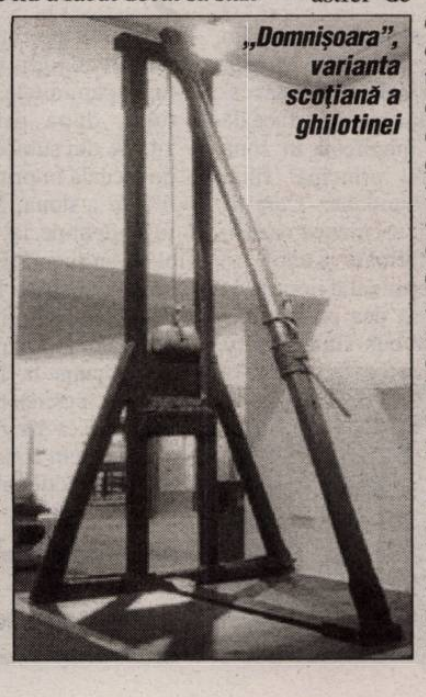
„Domnișoara", varianta scoțiană a ghilotinei

Decapitarea poate fi și accidentală; astfel, ea se poate produce și în urma unor explozii (industriale, de mașină etc.), dar și în mod deliberat: în 2003, poliția britanică a descoperit că un englez se sinucisese prin decapitare, după ce lucrase câteva săptămâni la o instalație de profil care să nu dea greș... În folclorul acestui gen de moarte există și cazuri de tentative de menținere a capului în viață, prin alimentare artificială cu sânge oxigenat. Nu s-a înregistrat nici un succes, dar există povești care amintesc despre cuvinte emise de capul proaspăt despărțit de trup. În Anglia medievală, capul era arătat mulțimii, căci se spunea că mai „vede" o scurtă perioadă! Un sâmbure de adevăr există în astfel de basme, pentru că ceea ce numim conștiință supraviețuiește câteva secunde (maximum 30) după separarea de corp. Același folclor francez și englez ne mai arată că, înainte de răspândirea ghilotinei, decapitarea era executată cu sabia sau securea; în acele cazuri, pentru ca moartea să survină fără prea multe chinuri, condamnatul obișnuia să dea un ban de aur gâdelui, ca să nu greșească și să fie nevoit să aplice mai multe lovituri.

Antoine Lavoisier

În toată istoria execuțiilor nu s-au înregistrat atât de multe decapitări ca în perioada 21 august 1792 – 7 mai 1793, adică în perioada franceză numită „Regimul Terorii". În acele aproximativ opt luni, „domnișoarele" de pe eșafodurile amenajate în Place du Carroussel (Paris) au decapitat aproape 20 de mii de persoane! De altfel, în Franța, ghilotinarea a rămas metoda principală de execuție până în 1981, când pedeapsa cu moartea a fost abolită – cu excepția unor culpe speciale, pentru care se aplică execuția cu pluton înarmat cu arme de foc. Ultima decapitare publică în Franța s-a desfășurat la 17 iunie 1939, la ora 4,32 dimineața; condamnatul a fost Eugene Weidmann, vinovat de cinci crime. Dar cum „ritualul" a fost filmat pe ascuns, de atunci totul s-a derulat în interiorul închisorilor. Ultima ghilotinare oficială a fost în 1977.

În Germania nazistă existau aproximativ 20 de ghilotine numite „Fallbeil" (securea care cade). Autoritățile de atunci au introdus o „îmbunătățire" a desfășurării macabrului eveniment, obligând condamnatul să stea cu fața în sus, pentru a vedea cum cade lama asupra sa. Naziștii spuneau că s-au inspirat din execuția lui Maximilien Robespierre. Pe toată perioada lui Hitler (1933-1945), în Germania au fost decapitați peste 40 de mii de oameni, cu toate că în mod uzual erau folosite gazarea, spânzurarea și împușcarea. În 1949 a fost abolită pedeapsa cu moartea – fapt care s-a petrecut în Suedia încă din 1910.

Filosofia chineză respingea decapitarea, considerând-o dezonorantă: corpul era un dar de la strămoși și nu era respectuos să se alăture lor dezmembrat. În Japonia, separarea capului era etapa a doua în cadrul ritualului seppuku: în primă instanță, samuraiul își tăia stomacul, apoi un martor onorabil desprindea capul cu o singură lovitură de sabie. Privită ca un ritual cu puternice nuanțe spirituale, decapitarea era privită de unele triburi amazoniene – celebrii „Tăietori de capete", a căror existență a fost reală – ca fiind o metodă sigură de a scăpa de răzbunarea spiritelor prizonierilor executați astfel. Capetele erau golite de creier și atârnate în pari sau expuse pe rafturi, în coliba vraciului. Periodic, acesta efectua slujbe de protejare a comunității împotriva „recompunerii corpului vrăjmaș"...

Charlotte Corday, asasina lui Jean-Paul Marat

În unele țări islamice, anumite grupări paramilitare procedează la decapitarea cu sabia, în mod sporadic, împotriva celor declarați prizonieri de război. Astfel de evenimente s-au înregistrat și în Cecenia (1988), dar și în Columbia, unde grupările asociate „lorzilor drogurilor" intimidau astfel populația.

Una dintre cele mai groaznice decapitări accidentale au suferit-o actorul și regizorul american Victor „Vic" Morrow (1929-1982) și cei doi copii cu care turna serialul „Zona crepusculară". Elicea unui elicopter în derivă i-a ucis astfel pe cei trei, chiar pe platoul de filmare... Ilustrațiile reprezintă câțiva decapitați celebri din perioada Revoluției Franceze.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...particula numită pozitron a fost descoperită în 1932 de fizicianul american Carl David Anderson (1905-1991). În 1936 savantul a primit Premiul Nobel pentru fizică iar doi ani mai târziu, în 1938, a descoperit mezonul.*

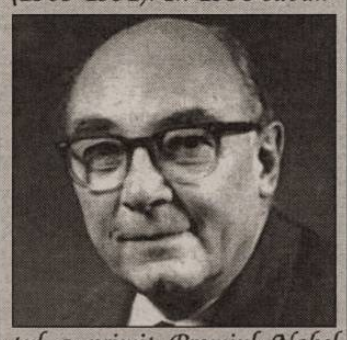

◆ *...în mitologia scandinavă exista o zeiță a bunei cuviințe și a bunului simț? Ea era în același timp zeița inteligenței și se numea Snotr.*

◆ *...cea mai veche piramidă din lume este aflată la Saqqara în nord-estul Egiptului? A fost construită pentru faraonul Zoser și terminată în jurul anului 2650 î.Ch.*

◆ *...capitala Republicii Macedonia este orașul Skopje? Este un oraș cu peste 500.000 de locuitori.*

◆ *...câinele are un simț olfactiv deosebit de ascuțit? El poate distinge până la două milioane de mirosuri.*

◆ *...până în anul 1500 costul cărților tipărite era foarte ridicat iar numărul lor era destul de redus? Ele nu depășeau 1000 de exemplare anual în toată lumea.*

◆ *...lemnul de tisa conține substanțe otrăvitoare puternice? Cezar menționează în comentariile sale că, învins de romani, regele eburonilor s-a sinucis bând otrava respectivă din acest lemn.*

Știați că...

PÂINEA
cea de toate zilele

Puține lucruri sunt venerate în Sicilia așa cum este venerată pâinea, devenită aliment simbolic prin excelență, celebrând în egală măsură mistere întunecate și renașterea miraculoasă a vieții.

Vedetă a tuturor manifestărilor religioase, ea triumfă pe altare și pe arcuri monumentale ridicate pe străzi. Aceste opere de artă, ostentative și efemere, elaborate de toți locuitorii insulei, prezidează sărbătorile și sugerează abundența. Extraordinara diversitate a modelelor, calitatea figurativă o ridică la rang de opere de artă și o impune în cele mai diverse situații. Logodnicii fac schimb de pâini ca o garanție a fidelității în viitoarea căsnicie, pâinile servesc drept ofrandă pentru o mulțime de sfinți, iar cele binecuvântate în timpul unor anumite slujbe religioase protejează credincioșii de multe nenorociri și catastrofe naturale. Aceste pâini, cu efecte miraculoase, sunt păstrate cu grijă și consumate la date exacte sau în împrejurări dramatice.

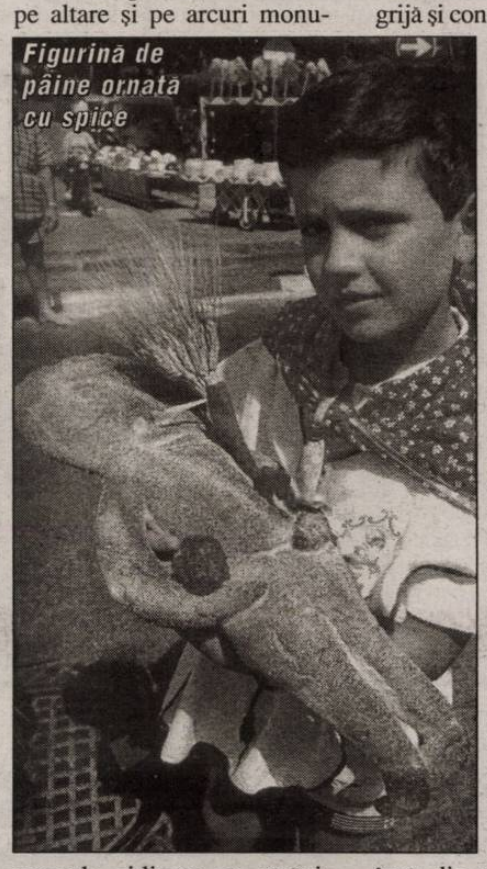

Figurină de pâine ornată cu spice

Există o adevărată competiție între brutarii diferitelor cartiere și chiar între gospodine, care țin în mare secret clești, foarfece, ace, cuțite de formă specială, ajutoare de preț, în realizarea „minunilor" din aluat. Omniprezența pâinii în sărbătorile siciliene se explică în primul rând prin aceea că, pentru locuitorii insulei, ea rămâne principalul element al alimentației. Era cunoscută aici încă din antichitate, din vremea în care alte popoare foloseau făina doar pentru un fel de fierturi sau turte. Trăind de milenii din cultura grâului, oamenii s-au arătat recunoscători față de rodnicia pământului. Tradiția „pâinilor sărbătorești" este transmisă din generație în generație și, chiar dacă, din cauza lipsei de timp, multe femei se achită de această obligație recurgând la comenzi, aproape în fiecare familie există una sau două persoane care au grijă să „confecționeze" cel puțin câte o pâine „de casă" pentru fiecare dintre cei ocupați.

Decorație împodobită cu Sfânta Cruce specifică provinciei Trapani

Una dintre primele sărbători „ale pâinii" are loc pe 19 martie, de Sfântul Iozef. Este o dată adânc intrată în sufletele sicilienilor, fie că aceștia au rămas în țara lor, fie că au plecat departe, peste hotare. Cele mai fastuoase manifestări au loc în localitatea Salieni unde bărbații înalță un altar, din pâinile plămădite cu grijă și dragoste de femei. Altarul, plasat în dreptul unui perete acoperit cu pânză, este înconjurat de portocali, iar pe Sfânta Masă, pe prosoape de in, sunt așezate alte pâini, fructe și sticle cu vin. Trei copii personificându-i pe Domnul Iisus, Sfânta Fecioară și Sfântul Iosif sunt gazdele celor care pătrund în această minunată „construcție" din pâini înșirate pe crengi de laur și palmier. Este o sărbătoare la care participă toți locuitorii așa cum se întâmplă și la cele din Săptămâna Patimilor, când cele mai frumoase arcuri sunt realizate în San Biagio Platani.

Aici, peste 50 de femei lucrează vreme de trei zile pentru a scoate din cuptoarele lor cele 20.000 de pâini necesare, în concepția lor, rememorării suferințelor Domnului și cinstirii Învierii. Există și alte mari sărbători legate de pâine dar nu putem încheia aceste rânduri fără a aminti că pâinea se bucură de aceeași înaltă apreciere și în spațiul ortodox. Din pâine se fac prescuri, colaci pentru evenimente vesele sau triste și mai ales Sfânta Anafură. Este un aliment pentru care întreaga lume creștină se adresează Domnului cu rugămintea: „Pâinea noastră cea de toate zilele...".

Altar de pâini din Solemi

Turn sighișorean

Renumit pentru construcțiile și tradițiile sale medievale, orașul Sighișoara înalță încă spre cer multe din turnurile sale de strajă. Printre ele figurează și Turnul Cizmarilor aflat în extremitatea nord-estică a Dealului Cetății. Menționat în 1521 a fost reconstruit în 1650 și modificat în 1681, purtând marca barocului.

Petru cel Mare

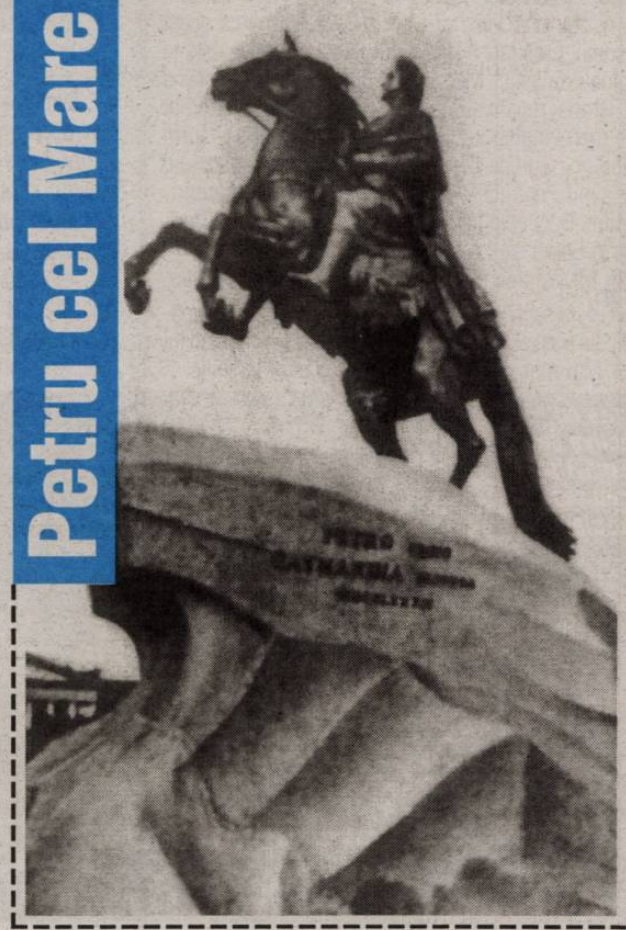

Unul dintre cei mai reprezentativi sculptori francezi ai secolului al XVIII-lea a fost Etienne-Maurice Falconet (1716-1791). Opera sa capitală este statuia ecvestră a lui Petru cel Mare, statuie amplasată în Petersburg, pe malul Nevei. Țarul este reprezentat călare, iar calul este sprijinit doar pe picioarele dinapoi, cabrarea acestuia constituind la vremea respectivă o inovație în sculptură.

Simboluri ale umanității

PERUZEAUA

Această piatră semiprețioasă, opacă, având nuanțe de la albastru la verde, are în Orient simboluri diferite, în funcție de colorit. Ea reprezintă planeta Jupiter când este verde și planeta Venus când este albastră. În Occident este considerată piatra lunară a zodiei Săgetătorului, iar numele de „turcoază" care i se atribuie adesea sugerează că ar fi originară din spațiul orientalo-turc.

În multe colțuri ale lumii se credea că menirea ei este aceea de a-i feri pe suverani de rele. În vechiul Mexic era una dintre pietrele cele mai îndrăgite, fiind depășită doar de jad. Peruzelele împodobeau coroana regală și scuturile de paradă. Zeul focului se numea „Stăpânul turcoazului" și peruzeaua simboliza uniunea focului ceresc al Soarelui cu cel pământesc. Podoaba zeului era „șarpele turcoaz" considerând al doilea „eu" al său regele fiind socotit replica pământească a înaltei divinități.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Se petrec între Cer şi Pământ

Observaţii OZN în Crimeea

Anton Anfalov este directorul Asociaţiei Ucrainiene pentru OZN-uri, cu sediul la Simferopol, în peninsula Crimeea. Dezvăluirile sale stupefiante, mai ales privind presupuse prăbuşiri de OZN-uri şi baze subterane cu nepământeni pe teritoriul fostei URSS, au stârnit multe controverse. Între altele, el este convins că la circa 150 de kilometri spre sud de Crimeea, către coastele Turciei, există o bază subacvatică extraterestră, întrucât au fost văzute acolo numeroase OZN-uri intrând sau ieşind din Marea Neagră.

Anfalov anunţa că pe 14 iunie 2005, la ora 22.30, mai mulţi martori au văzut, de-a lungul coastei sudice a Crimeii, „un OZN discoidal alungit, emiţând o lumină roşie". Discul a trecut la joasă înălţime deasupra coastei sudice a peninsulei, în apropiere de Yalta, s-a oprit deasupra unui munte, apoi a altuia, a emis două fulgerări de lumină roşie spre sol, după care s-a înălţat cu o viteză extraordinară şi s-a topit în cer.

Tot Anfalov a transmis publicaţiilor occidentale observaţiile următoare.

În 2 iulie 2005, ufologul Yuri A. Pugacev raporta „În timp ce stăteam în balconul apartamentului meu de la etajul opt al blocului 88 din strada Kievskaya, am văzut un obiect foarte strălucitor, emiţând o lumină galbenă, traversând cerul înstelat deasupra Simferopolului. Nu era nici satelit, nici avion. OZN-ul a rămas strălucitor pe durata celor câteva minute de observaţie şi s-a îndepărtat pe o traiectorie în zig-zag".

Pe 14 iulie 2005, la ora 21.25, Vladimir Petrovici Boyko, tot din balconul apartamentului său din Simferopol, a văzut o „stea" cu o lumină galben albăstrie, care a zburat spre sud deasupra oraşului, cu viteză constantă şi fără manevre speciale. A emis una sau poate două flashuri de lumină puternice atunci când a trecut peste capul martorului. Boyko admitea totuşi că obiectul putea fi un satelit care se rotea în jurul axei sale, fulgerările fiind reflectarea razelor solare de pe panourile pentru energie electrică.

Specialiştii publicaţiei *UFOINFO* au sugerat, consultând cataloagele, că obiectul putea fi sau satelitul Cosmos 1844, sau Staţia Spaţială Internaţională.

Un alt aspect al „valului" de observaţii din Crimeea sunt întâlnirile apropiate. Victor Alexandrovich Zdorov afirma că în ziua de duminică 17 iulie 2005 fusese la biroul său din Komsomolskoe, un sat situat la răsărit de aeroportul Simferopol. Stând la masa de lucru, s-a văzut înconjurat de nişte „reptoizi sau creaturi reptiliene... cu patru degete" terminate cu gheare. Una dintre creaturi i-a şuierat: „Ştii prea multe despre OZN-uri".

În săptămâna care se încheia, Zdorov văzuse OZN-uri în mai multe rânduri. După cum relata Anfalov, în mijlocul unei zile, Zdorov îşi conducea automobilul Lada, la est de Simferopol, când a zărit un obiect discoidal plutind deasupra unei păduri de pini. Discul, aparent metalic, avea o cupolă centrală înaltă, iar în partea de jos o ieşitură plată. În apropierea lui, automobilul a dat câteva rateuri. Într-o altă zi, Zdorov a mai văzut – staţionând câteva minute deasupra satului Komsomolskoe – şi un alt OZN, ca o sfârleză formată din două conuri lipite la bază. La 4 august, în timp ce-şi plimba câinele în piaţa Lenin, din centrul oraşului Simferopol, Zdorov a văzut timp de 10 minute, începând cu ora 21.45, o lumină roşie clipind pe cer. Nu putea fi nici avion nici elicopter, deoarece lumina era staţionară şi nu se auzea nici un zgomot. Ulterior s-a verificat că la acea oră toate elicopterele din zonă se găseau la sol, la aeroportul Zavodskoye.

În 16 iulie, Artiem A. Benda, din Zaporojie, în vacanţă la vest de Yalta, a văzut două OZN-uri strălucitoare care au trecut, pe înserat, dinspre munţi spre Marea Neagră.

După aceste observaţii, s-au organizat pânde nocturne, pentru a surprinde şi mai multe OZN-uri. Anton Anfalov a observat, de pe un vârf de deal, la Kanaka Yar, în apropiere de Alusta, un OZN în zorii zilei de 9 august 2005, pe la ora 2.45, apoi un altul în 12 august, la ora 21.40. Kanaka Yar e un loc binecunoscut ufologilor din Ucraina. Păstorul Nikolai Obornev şi vânătorul Valerii Nikolaev relatau că s-au întâlnit aici, într-o seară de octombrie din 1990, la ora 23.00, cu „numeroase fiinţe de lumină", care pluteau deasupra platoului Karadi-Yaila.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____,
cod _____, judeţul _____. M/11

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Pe urmele Sfântului Graal

A avut Maria Magdalena o fiică pe nume Sarah?

Fascinanta derulare a biografiei legendare a Mariei Magdalena (după Învierea lui Iisus) cuprinde câteva repere controversate, şi anume:

1 MM se duce la Roma pentru a demonstra împăratului Tiberius că Iisus este Mesia şi că a înviat. Dovada? Oul păstrat de ea se înroşeşte sub ochii împăratului. Acesta îl deportează pe Pilat Pontius în Galia, unde sfârşeşte în chinuri groaznice.

2 Sprijinită de Iosif din Arimatea, MM şi anturajul său se refugiază mai întâi în Egipt, de teama prigoanei fiilor lui Irod, apoi din Egipt pleacă pe mare, cu o ambarcaţiune nesigură. Din cauza unei furtuni, barca eşuează la ţărmul sudic al Franţei, în apropiere de locul unde astăzi este oraşul Marseille.

Observaţie: în acest punct al derulării legendelor, ipotezele se bifurcă în mod esenţial. Unii autori susţin că MM era deja gravidă în momentul crucificării lui Iisus, purtând copilul Acestuia în pântece; alţii neglijează acest aspect intim, susţinând că MM, după un pelerinaj la Roma (unde s-a întâlnit cu Saul din Tars, adică apostolul Paul – Pavel), ea s-a retras la Effes unde a propovăduit învăţăturile lui Iisus şi a murit la 72 de ani. Vom urma cursul ipotezelor incredibile, conform cărora traversarea Mediteranei şi eşuarea în sudul Franţei s-au produs după 14 ani de la Răstignirea Mântuitorului.

3 În grupul care o însoţea pe MM şi care a ajuns, pe mare, într-o comunitate păgână din sudul Franţei (Provence) era şi, se spune, „o fată cu ten de culoare închisă", pe nume Sarah. Aici se deschid alte două ipoteze: unii afirmă că era o fată egipteană, guvernanta MM şi a însoţitoarelor sale. Alţii afirmă că era chiar fiica MM, care urma „linia regală de sânge" a lui Iisus. De fapt, ceea ce induce în eroare este epitetul „Kali", adică negricioasa, dar care înseamnă pentru unii cercetători „ascunsă", „discretă", întrucât era vorba despre marele secret al uniunii dintre Iisus şi MM, odrasla rezultată din iubirea lor. Dar cum nici în evangheliile apocrife şi nici în cele canonice numele nu sunt alese la întâmplare, se prezumă că numele de Sarah, care înseamnă „prinţesă", indică obârşia regală a acelei fete de aproximativ 13 ani. Iar unii autori, aşa cum este şi Dan Brown, afirmă că acest personaj, presupusă fiică a lui Iisus şi a MM, este la originea dinastiei Merovingienilor din Franţa, prima din istoria regalităţii acestei ţări. Numai că primul rege merovingian s-a instalat abia în secolul V (prin Chlodion, rege de Chambrai) şi a dispărut în secolul VIII, când Pepin cel Scurt a înfiinţat dinastia carolingienilor. Deci este foarte puţin probabil ca între Chlodion şi Sarah să fi fost vreo legătură de sânge.

4 MM şi adepţii săi (printre care se aflau Marta, sora sa, Lazăr, fratele său etc.) evanghelizează păgânii din acea zonă a sudului Franţei. Unul din adepţii lui Iisus, Maximin, devine primul episcop din Marseille.

Maria Magdalena la picioarele lui Iisus (Rubens)

5 MM se retrage într-o grotă, la Sainte Baume (astăzi este mănăstire şi loc de pelerinaj) şi trăieşte acolo 30 de ani, numai cu hrană primită de la îngeri. Un călugăr surprinde o scenă de extaz a MM şi anunţă „lumii" minunea văzută.

Ce s-a întâmplat cu relicvele (moaştele) Mariei Magdalena? O versiune ne spune că în anul 899, împăratul bizantin Leo VI le-a transferat la o mănăstire, la Constantinopol. Acestei versiuni a Bisericii răsăritene i se opune, însă, versiunile ulterioare ale Bisericii apusene, care apar doar în secolele X- XI. Astfel, călugări de la mănăstirea franceză Vezelay (afiliată la Cluny, Burgundia), spun că au descoperit, la biserica Sf. Maximin (Provence) cripta şi sarcofagul MM, după un basorelief care ilustra scena biblică a „ungerii din Betania" (ungerea lui Iisus – n.n.). Relicvele au fost duse la Vezelay, loc de pelerinaj.

Urmele şederii MM în sudul Franţei (Provence) sunt localizate, în mod tradiţional, la St.Baume, grota din stâncile litoralului provensal unde a sihăstrit şi murit MM. Apoi este biserica St.Maximin (unul dintre însoţitorii cu care a traversat marea Mediterană). Un al treilea loc de pelerinaj este „Biserica celor Trei Marii ale Mării", datată în secolul XII şi care face referire la Maria Magdalena, Maria Salomea şi Maria-Marta, sora primeia. Şi tradiţia acestei biserici face referire la adolescenta Sarah, privită ca o însoţitoare în slujba celor trei Marii.

Potirul cu „sângele regal al lui Iisus"

Evenimentele de după Înălţarea lui Iisus au fost descoperite şi în manuscrisele de la Nag Hammadi (Egipt), care conţin evangheliile gnostice şi ale vechilor creştini copţi (egipteni). Într-o astfel de evanghelie, cea „după Filip", se arată că Maria Magdalena îl însoţea peste tot pe Iisus, generând gelozia celor 12 ucenici. Un amănunt exploatat la maximum este următorul: Iisus ar fi sărutat-o pe gură de mai multe ori pe Magdalena! Această situaţie ar fi condus, după Înălţare, la transformarea Magdalenei în „prima doamnă a comunităţilor timpurii". Tocmai acest statut privilegiat ar fi contravenit celor care au redactat ulterior cele patru evanghelii canonice. Nu putea fi acceptată dominaţia unei femei. Aşa să fi fost? Despre şubrezenia acestor ipoteze vom vorbi într-un număr viitor, când vom analiza gravele greşeli istorice comise de Dan Brown în cartea sa, „Codul da Vinci", în care Sfântul Graal nu este un obiect (potir), ci o fiinţă vie: Maria Magdalena.

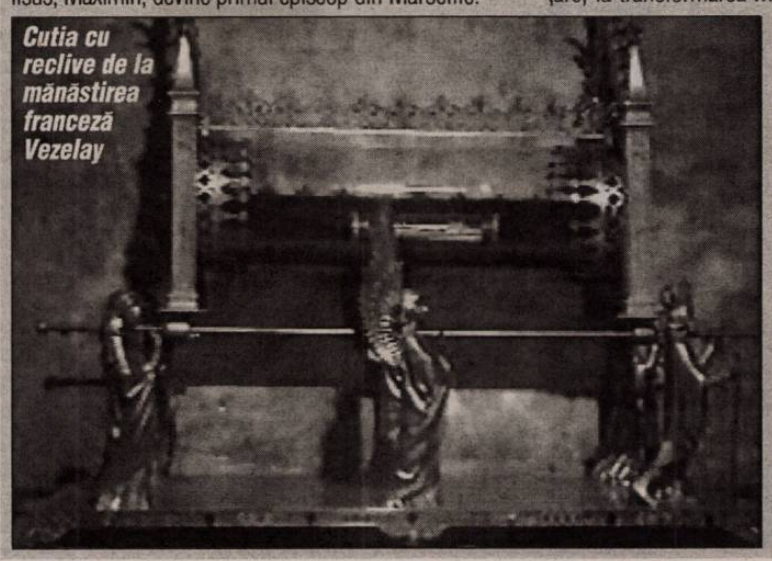

Cutia cu reclive de la mănăstirea franceză Vezelay

PAUL IOAN

Viaţa secretă a hipopotamilor

Hipopotamul este cel de-al treilea animal ca mărime de pe pământ. Trăieşte în Africa, în lacurile şi râurile din preajma pajiştilor deschise. Îşi petrece ziua dormind, cu nările deasupra apei. Noaptea iese în căutarea hranei, a vegetaţiei din apropiere. Uneori parcurge mai mulţi kilometri până în apropierea satelor, distrugând culturile şi atacând deseori omul. În habitatul acvatic este un animal blând, cel puţin cu animalele inofensive. Pielea hipopotamului este bine adaptată la viaţa acvatică. Aceasta se deshidratează de cinci ori mai repede decât cea a omului, obligându-l să cultive acest mediu. Hipopotamul este dotat cu glande care produc un lichid roz ce lăcuieşte suprafaţa pielii, protejându-l de arsurile provocate de soare şi de infecţii.

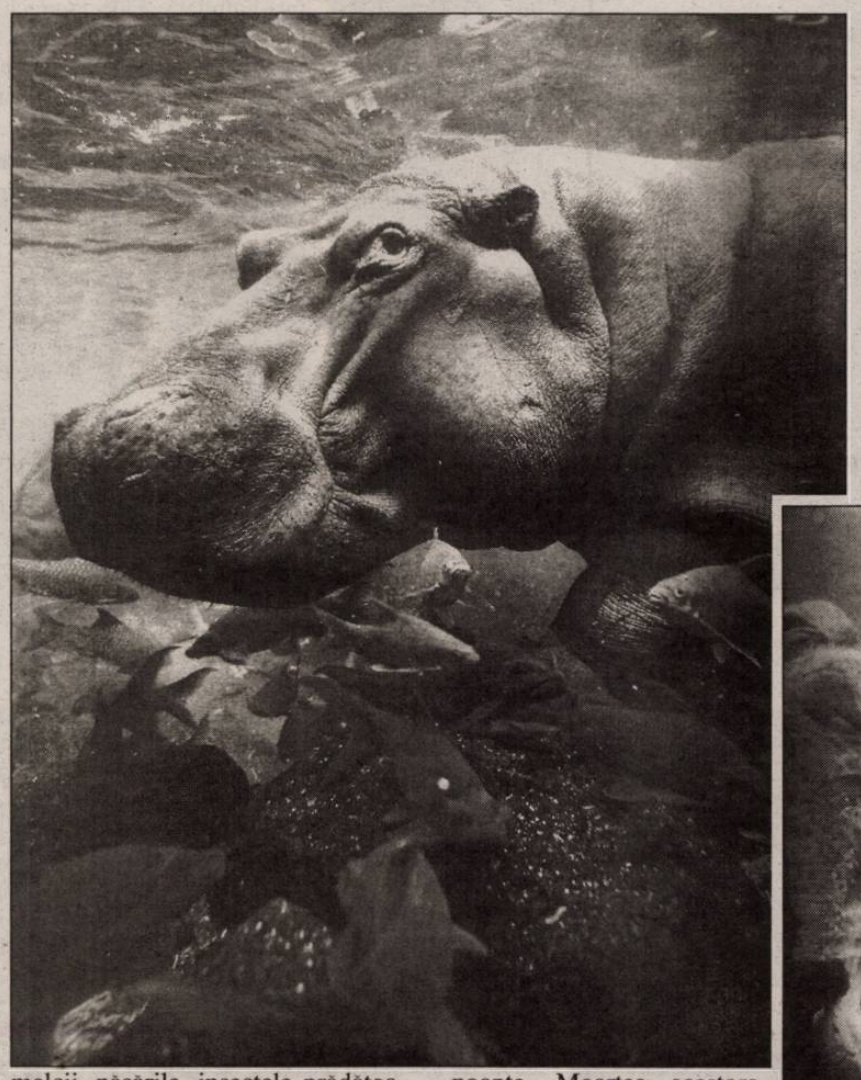

Un lanţ de munţi din apropiere de Chyulu (Kenya), înalţi de 2000 de metri. Sub ei, câmpii aride, acoperite cu cenuşă vulcanică (veche de 500 de ani) bântuite de vânturi şi ploi. Apa se infiltrează prin cenuşa spongioasă. La câţiva zeci de kilometri, se află izvoarele râului Mzima care întreţine oaza din Parcul naţional Tsavo Onest în care vieţuiesc, printre alte animale, terifianţii şi fascinanţii hipopotami. Mai multe echipe de specialişti le-au studiat comportamentul încercând să pătrundă în viaţa lor „intimă". Apele în care se scaldă sunt pline de excremente care atrag peştii, crocodilii, melcii, păsările, insectele prădătoare. Se creează un important lanţ alimentar la baza căruia se află hipopotamii. Un exemplar poate ingera aproximativ 50 kg de iarbă într-o noapte. Moartea acestora sunt o mană cerească pentru animalele necrofage cum ar fi broaştele ţestoase, unele specii de peşti, scorpioni.

Hipopotamii şi peştii trăiesc într-o perfectă simbioză. Primii se „debarasează" de alge, piele moartă şi paraziţi cu ajutorul peştilor care se hrănesc cu aceste rămăşiţe. O igienă benefică pentru hipopotami. Un festin garantat pentru peşti. Unele specii se hrănesc cu excrementele acestor uriaşi.

Conştienţi de beneficiile tratamentului igienic (şi „cosmetic") hipopotamii stau în poziţii care să faciliteze activitatea peştilor, fără să-i tulbure. Uneori deschid larg gura pentru a le permite acestora să-i asigure igiena bucală, „detartrajul"... Peştii nu se tem că ar putea fi înghiţiţi sau striviţi de fioroşii canini în formă de spadă. Hipopotamii îşi închid gura lent pentru a permite „agenţilor sanitari" să se elibereze din înspăimântătoarea lor cavitate bucală.

Uneori hipopotamii ies în afara Parcului naţional, distrugând recoltele fermierilor. Sunt adesea ucişi iar carnea lor e consumată. Să nu uităm puii de hipopotam, foarte vulnerabili, care depind integral de protecţia mamei lor care îi apără de crocodili. La vârsta de 1 an, puii reuşesc să se apere singuri.

DORIN MĂRAN

Descoperiţi România!

CRAIOVA
un oraş al tinereţii

Să pornim acum la drum peste şesurile, dealurile şi munţii Olteniei. Mai întâi ne oprim din drum la Craiova. Din documente vechi aflăm că pe aici oamenii s-au statornicit din timpuri străvechi. Arheologii au descoperit, chiar în vecinătatea Craiovei, urmele unei cetăţi trace, numită Palendava, mărturie a afirmaţiilor anterioare. Legenda spune că la nord-vest de actualul oraş, ar fi existat, cândva, o cetate înfloritoare numită Craiovița (şi astăzi un cartier al Craiovei), distrusă de un cutremur.

În documente însă, Craiova apare la sfârşitul secolului al XV-lea când aici se mută reşedinţa banilor Olteniei. Răsfoind filele istoriei acestei aşezări aflăm că existenţa sa a fost destul de zbuciumată. La 1790 a suportat un cutremur devastator. La 1795 a fost lovită de ciumă iar în 1802 turcii i-au dat foc, încercuind-o. Toate aceste dezastre au înscris în istoria Craiovei, file însă păimântătoare. Cu toate acestea, olteni, oameni dârji şi inimoşi nu s-au lăsat doborâţi şi au biruit toate vicisitudinile vremii. Sub povara timpului, oraşul s-a dezvoltat treptat în jurul a două coordonate: drumul Vidinului şi cel al Severinului. Încet dar sigur Craiova devine un puternic centru cultural, universitar şi, de ce nu, industrial al ţării.

Printre obiectivele deosebit de frumoase ce pot fi văzute în Craiova amintim Casa Băniei ridicată pe timpul lui Constantin Brâncoveanu, sau Biserica Sf. Dumitru – cel mai vechi monument de arhitectură al Craiovei, ridicată la 1652, pe timpul domniei lui Matei Basarab. Un alt loc de taină şi cultură este Muzeul de artă, unde stau „de veghe" lucrări semnate de pictorul Th. Aman, originar din Craiova dar şi opere semnate de Constantin Brâncuşi şi alţi pictori renumiţi. Nu putem trece prin Craiova fără a deschide uşa Muzeului memorial „Traian Demetrescu" unde şi astăzi se păstrează manuscrise şi documente ale poetului al cărui nume-l poartă, dar şi ale binecunoscutei poete Elena Farago, venită din Moldova şi stabilită pe meleagurile Olteniei.

Un loc deosebit de frumos şi atractiv în acest oraş este Parcul Romanescu, întins pe o suprafaţă de peste 400 ha, cu alei străjuite de arbori seculari, cu un lac peste care trece un grandios pod suspendat şi flori cu o multitudine de culori.

Dar Craiova, dincolo de un oraş cu vechi file în istorie este şi un oraş al tinereţii: Generaţii de studenţi şi-au creat şi îşi creează un rost în viaţă studiind în sălile de curs ale Universităţii craiovene.

Cam atât despre Craiova, un oraş al tinereţii fără bătrâneţe pe care vrem să-l redescoperiţi.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Brăteşti

Aflat în cătunul Florinei, satul Brăteşti, comuna Albeşti, judeţul Argeş, schitul are hramurile „Sfinţii Serghie şi Vah" şi „Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul".

Biserica are o vechime respectabilă, ca mai toate locaşurile de acest fel din zonă. A fost înălţată în jurul anilor 1630 pe ruinele unei construcţii mai vechi. Obşte de călugăriţe, a fost multă vreme metoc al mănăstirii Robaia, dar părăsită fiind între 1914-1924, a ajuns într-o avansată stare de degradare. Imediat după abandonarea ei însă, superiorul mănăstirii Robaia, împreună cu credincioşii din zonă, iniţiază ample lucrări de restaurare înglobând şi pictura, lucrare ce durează până în 1928 când este repopulată cu călugăriţe.

În 1957 este transformată în mănăstire de călugări, care însă sunt obligaţi s-o părăsească şi ei în urma decretului din 1959. Viaţa monahală este reluată în 1997 când la mănăstire vin prin rotaţie călugăriţe de la Robaia, iar aşezământul este reactivat ca metoc al acesteia. Obştea devine stabilă abia după terminarea reparaţiilor şi construirea unui corp de chilii.

Biserica este construită în formă de cruce şi are ziduri groase de cărămidă. Este compartimentată în încăperile clasice: altar, naos, pronaos, având pridvorul deschis, susţinut de patru coloane în faţă şi câte două în părţile laterale. Altarul este străpuns de o fereastră mare la răsărit şi de două mai mici, aflate una la sud şi cealaltă la nord. Există de asemenea ferestre care luminează naosul şi pronaosul, pe fiecare parte, toate fiind de lemn, prevăzute cu grilaje de fier în exterior, fiind înalte de un metru şi late de 40 centimetri. Catapeteasma este de lemn dar nu sunt sculptate decât Uşile Împărăteşti. Acoperişul este piramidal, realizat din şindrilă şi deasupra pronaosului există o turlă pătrată, cu patru ferestre, câte una pe fiecare parte. Uşa de la intrare, foarte veche, este din lemn de stejar, frumos sculptat în exterior. Faţadele sunt simple, zugrăvite în crem şi au ocniţe sub cornişă numai în dreptul pridvorului. Există o pictură ştearsă, sus, pe zidul dinspre vest, aceasta atestând într-un anume fel vechimea bisericii.

Nasterea Sfântului Ioan Botezătorul

Aşezată la poalele unui deal împădurit, mănăstirea are ea însăşi o curte plină cu copaci şi înmiresmată de flori. În incinta aşezământului se află şi cimitirul cătunului, ca în multe alte sate de pe teritoriul patriei noastre.

Oază de verdeaţă şi lumină, schitul Brăteşti îl apropie şi mai mult pe credinciosul care poposeşte aici de credinţa în Dumnezeu şi în cele veşnice.

IRINA STOICA

Îngropaţi... de plăcere!

Trăsnita iniţiativă la care ne vom referi în continuare nu putea proveni, desigur, din „ţara tuturor posibilităţilor" în materie de libertinaj – Olanda. Căci unde în altă parte decât în statul care a permis primul căsătoria homosexualilor, a acceptat eutanasia şi consumul liber de droguri, ar fi putut fi materializată o idee la fel de şocantă precum „înmormântarea de plăcere"? Da, da, aţi auzit bine, este vorba despre înhumări autentice, după toate „standardele" Pompelor Funebre, la doi metri sub pământ, cu coşciug, coroane şi tot dichisul... Pentru doar 75 de euro, orice cetăţean olandez dornic de senzaţii tari se poate adresa lui Edward Daams, un antreprenor din Amsterdam, şi acesta îl va îngropa într-un loc special amenajat, sub o placă de beton grea de patru tone. Sicriul este înzestrat însă cu rezerve de oxigen, are un buton de panică şi o cameră video prin intermediul căreia prietenii şi rudele „răposatului" îi pot urmări acestuia reacţiile. „Au fost şi cazuri în care cei îngropaţi au apăsat butonul de alarmă după trei minute, dar majoritatea rezistă o oră... Oricum, senzaţia pe care o ai acolo, în pământ, îngropat de viu, este cumplită. Nu se poate asemăna cu nimic... Pe lângă asta, săritul cu paraşuta sau bunjee jumping-ul sunt o joacă de copii. Îngropatul de viu este într-adevăr un lucru special făcut pentru cei cu inimă de fier", spune Daams, care a anunţat deja, pentru această vară, organizarea unui concurs de... înmormântări, câştigător fiind desemnat cel care va rezista mai mult în sicriu. Să fie la ei, acolo...

Ce le trece unora prin minte?

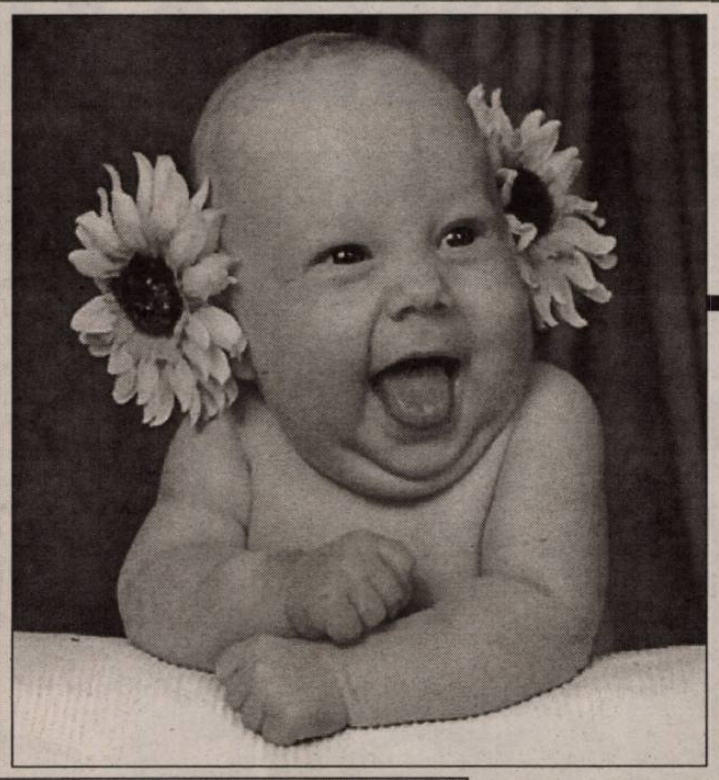

◆Concursurile fotografice pe teme antistres sunt numeroase în presa internaţională. Cele mai multe imagini concepute de cititorii diverselor reviste sunt concentrate asupra copiilor. Una dintre fotografiile premiate în Germania este cea alăturată, care a fost intitulată „Flori la ureche". Astfel de concursuri sunt recomandabile tuturor celor care vor să imortalizeze pentru albumul familiei ipostaze irepetabile. Juriul răsplăteşte de obicei inventivitatea părinţilor, pentru că toţi bebeluşii sunt la fel de reconfortanţi şi amuzanţi.

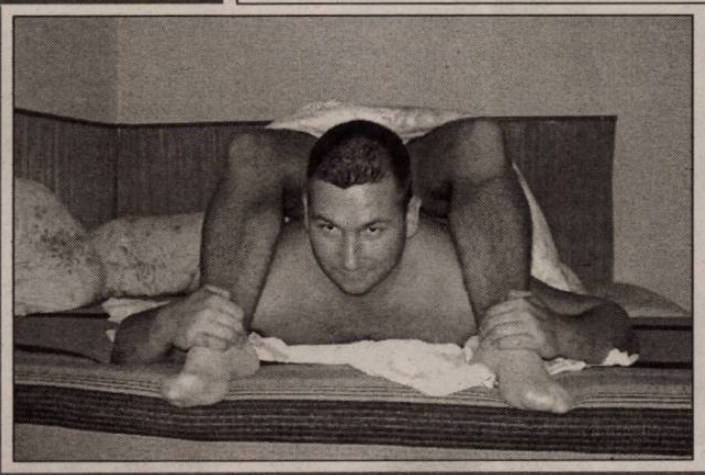

◆Se spune că prima ţigară, cea matinală, dă tonul pentru restul de fum inhalat de plămânii fumătorilor. Un francez specializat în yoga a încercat să se lase de fumat prin meditaţie în poziţia contorsionată din imagine şi, susţine el, a reuşit. Asta nu înseamnă că toţi fumătorii îi pot urma exemplul luminos şi întortocheat. Un belgian din Brugge s-a plâns că a rămas în această postură timp de mai multe ore, deoarece nu a reuşit să se deznoade. Noroc de vizita inopinantă a unei prietene, care îl aştepta la o întâlnire. Oricum, în acel interval de timp belgianul nu a reuşit nici măcar să ajungă la pachetul cu ţigări.

◆Un cordon de poliţie pregătit să înfrunte cum se cuvine protestatari violenţi a fost ridiculizat de o bătrânică în drum spre piaţă. Înfruntarea nu se declanşase iar gospodina cu pricina nu voise să ocolească zona ipoteticelor lupte de stradă dintr-un oraş european. Instantaneul pare să sugereze că temerarul cordon poliţienesc dă onorul unei cetăţene preocupate de cele necesare stomacului nepoţilor. Sau poate fi considerată un sol de pace între oamenii de ordine şi cei cărora le-a ajuns cuţitul la os. *(P.I.)*

Pasiune ciudată

Există tot felul de colecţionari, tot felul de pasiuni dar cea a unei tinere din Bordeaux parcă a depăşit pasiunile obişnuite. Femeia, în vârstă de 33 de ani, are mania telefoanelor. Nu e vorba de farsele cu care suntem întru câtva familiarizaţi, ci de telefoane date la pompieri şi la poliţie. Într-un an, ea a telefonat la serviciul de urgenţă al pompierilor de 6749 de ori. Uneori a telefonat fără încetare timp de o oră. Au fost contabilizate 169 de apeluri într-o singură noapte. Comandantul unităţii de pompieri a declarat presei că nu-şi permiteau să nu răspundă chiar dacă ştiau sigur cine sună, pentru că, în ciuda oricărei nebunii, putea fi posibil oricând şi un accident real. În cele din urmă, după numeroasele plângeri ale pompierilor, femeia a fost interpelată de autorităţi.

Condamnată deja în 2004 pentru delicte similare, va fi supusă şi unui sever control psihiatric şi, dacă se va dovedi sănătoasă, va fi deferită unui tribunal corecţional, riscând un an de închisoare şi o amendă de 15.000 euro. *(I.S.)*

Maraton cu... rechini!

Britanicul Lewsis Gordon Pugh, în vârstă de 36 de ani, poate fi considerat un model pentru toţi amatorii sporturilor extreme, după ce numele lui va fi înscris în faimoasa „Guiness Book" la capitolul „cel mai temerar înotător". În urmă cu un an, Pugh, care a fost sportiv de performanţă, practicând polo pe apă, s-a hotărât să înoate, prin toate cele patru oceane ale lumii, distanţa tradiţională a maratonului – 42 kilometri. După ce a realizat această performanţă înfruntând apa îngheţată a oceanului Arctic, apoi curenţii periculoşi ai Atlanticului şi oceanului Indian, săptămâna trecută el a sfidat rechinii Pacificului, parcurgând ruta propusă, din largul oceanului şi până în rada portului Sidney. În tot acest timp, a fost urmărit de mai mulţi rechini, dar echipele de salvare i s-au aflat în preajmă, pregătite în orice clipă să intervină. „Nu mi-a fost frică de rechini cât m-am temut de apa, foarte rece, chiar şi în această perioadă a anului (la Antipozi este acum plină vară australă). Dar am reuşit, dovedind că limitele organismului uman pot fi împinse foarte departe, dacă ai voinţă.", a declarat sportivul britanic. Probabil că dacă rechinii ar fi fost mai aproape, depăşea şi recordul mondial la viteză...

UN HUSKY A SALVAT UN NOU-NĂSCUT DE LA... ÎNEC

Huang, o tânără taivaneză în vârstă de 24 de ani a intrat la toaletă în timp ce a fost cuprinsă de dureri premergătoare naşterii pe care o aştepta peste aproximativ o săptămână. Şi, ceea ce nu dorea să se întâmple în acele momente, a fost inevitabil. Femeia a născut chiar în vasul de toaletă reuşind să taie cordonul ombilical cu o foarfecă. Imediat după aceea, a leşinat. Câinele femeii, un husky care purta numele de „Bebe" a sărit imediat în ajutorul copilului reuşind să-l scoată afară cu botul şi cu labele, producându-i doar uşoare leziuni. Plânsetul nou-născutului a trezit-o din leşin pe Huang care a chemat imediat o ambulanţă. Investigaţiile efectuate la spital au constatat că atât mama cât şi copilul erau perfect sănătoşi. *(D.M.)*

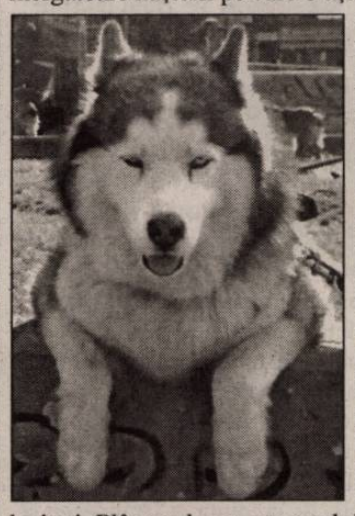

Cămile norvegiene pentru refugiaţi

Municipalitatea din Loeten, localitate norvegiană situată în apropierea Cercului Polar de Nord, a avut o iniţiativă pe cât de surprinzătoare, pe atât de eficace, pentru a-i ajuta pe numeroşi cetăţeni, refugiaţi din ţările lor de baştină, să se integreze în statul scandinav: achiziţionarea de cămile. S-a pornit de la ideea că, pentru o bună parte din aceşti oameni, cămila face parte din viaţa cotidiană, ei ducând de obicei o viaţă nomadă, în contextul căreia acest mamifer reprezintă aproape toată averea lor. Creşterea cămilelor ar furniza astfel lapte, carne, lână şi piele, pentru comunităţile de refugiaţi, iar pe de altă parte le-ar oferi o ocupaţie profesională, deci o sursă de venit importantă. În plus, şi turismul local ar fi stimulat, într-un cadru insolit: răspândirea unor animale obişnuite cu temperaturi tropicale, într-o regiune caracterizată prin ierni lungi şi aspre. Pentru început, se preconizează achiziţionarea a circa douăzeci de cămile... norvegiene. *(A.N.P.)*

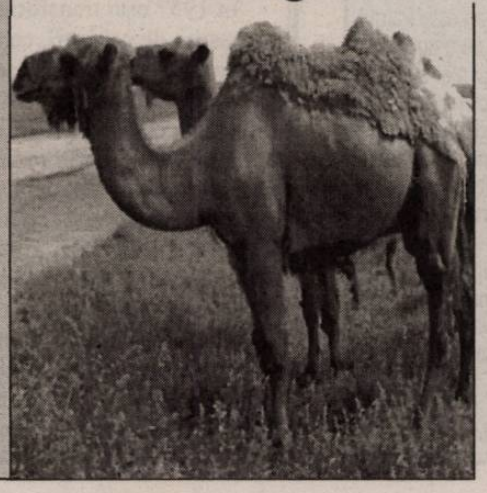

Hoţi de... ciuperci

Câţiva proprietari din sudul Californiei reuşiseră să aclimatizeze, după mulţi ani de muncă, o ciupercă nespus de căutată de restaurantele de lux. Din nefericire, rezultatele muncii lor au fost „apreciate" şi de hoţi, care au dat năvală în culturile respective, cu toată paza instituită de proprietari. Aceştia s-au adresat poliţiei fără ca, multă vreme, să simtă o îmbunătăţire a situaţiei. Cu puţin timp în urmă însă, poliţia a arestat trei oameni după ce găsiseră o maşină suspectă într-un sector unde se înregistraseră multe plângeri ale proprietarilor. În maşină s-au găsit câteva planuri ale unor ferme, indicând locurile exacte ale ciupercăriilor. De asemenea au fost descoperite documente care atestau vânzarea unor cantităţi de ciuperci în valoare de peste 10.000 dolari. Purtătorul de cuvânt al poliţiei speră că, după arestarea celor trei, siguranţa fermierilor va creşte simţitor. *(I.S.)*

VINERI - 17 martie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Joe Lewis (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 11.05 Tezaur folcloric (r) 12.35 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Parlamentul României 17.00 Serial: „Gelozie distrugătoare" 18.00 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Premiile Clubului Român de Presă 22.10 Serial: „Lost: Naufragiații" 23.10 Din secretele magiei 0.00 Jurnalul TVR 0.20 Film: „Între zi și noapte" (SUA, 1984) 3.20 Film (r) 5.15 Serial: „Destine secrete".

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Miniserie: „Istoria după Steven Spielberg" (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Film: „Minciuni îngropate" (SUA, 2001) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Oră de vârf" (SUA, 1998). Cu: Jackie Chan 22.30 La servici 23.15 Film: „Specii" (SUA, 1995). Cu: Michael Madsen, Ben Kingsley 2.00 Film (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Film (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Film: „Dragonul de aur" (SUA, 1996). Cu: Jean-Claude Van Damme, Roger Moore 23.00 Thai & Kickbox - Superleague 1.30 Concurs interactiv.

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.30 Camera de râs 20.00 Detectiv X 21.00 Da sau nu 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Kickboxer 3: Arta războiului" (SUA, 1992). Cu: Sasha Mitchell, Dennis Chan 2.30 Clubul de noapte.

acasa

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Păcatele Evei" 22.30 Serial: „Trupul dorit" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

TVR 2

7.30 Doc.: „Germania în lung și-n lat" 8.00 CeZar și tipar 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 17.00 Documentar (r) 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Ray Mears - lecții de supraviețuire" 20.30 D'ale lu' Mitică 21.30 Ora de știri 22.40 Premiile MTV Europe 2005 0.40 Serial: „Vânătoare de recompense" 1.30 Film: „Star" (r) 3.30 Baschet NBA: San Antonio Spurs - Phoenix Suns.

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tom și Jerry" 9.30 Serial: „Tazmania" (ep.1) 10.15 Icstrim Tivi 13.00 Serial: „Uriașul Harry" 14.15 Lumea PRO CINEMA (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Doc.: „Mega-star: Sandra Bullock" 16.30 Film: „Păsările" (SUA, 1963) 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „SeaQuest" 22.00 Emisiune: CineTePrinde • Film: „Hârțuire sexuală" (SUA, 1994). Cu: Michael Douglas, Demi Moore 0.30 Serial: „Prima invazie".

SÂMBĂTĂ - 18 martie

7.00 Olimpiada animalelor 8.00 Formula 1. Marele Premiu al Malaieziei 9.00 Desene animate 9.30 Vreau să fiu...! 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Doc.: „Culori" 11.00 Orizont 2007 12.00 Film: „Paradise" (SUA, 1991). Cu: Melanie Griffith 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Meseria-vedetă 15.00 O vedetă... populară 16.30 Cu Irina la cafea 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Surprize, surprize... 23.10 Profesioniștii 0.10 Film: „Fortăreața Shaka Zulu" (SUA, 2001). Cu: David Hassellhoff 1.50 Jurnalul TVR 2.50 Film (r) 4.40 Serial: „Destine secrete".

7.00 Desene animate 7.45 Serial: „Uriașul Harry" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.15 Magazin UCL 14.00 Film: „Doi într-unul" (SUA, 1984). Cu: Steve Martin 16.00 Film: „În libertate" (SUA, 1996) 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Punctul limită" (SUA, 1993). Cu: Bridget Fonda, Gabriel Byrne 22.45 Film: „American Ninja II" (SUA, 1987). Cu: Michael Dudikoff, Steve James 0.45 Film: „Punctul limită" (r).

7.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" (r) 8.00 Întâmplări hazlii 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 11.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 12.15 Rezervat V.I.P. (r) 13.15 Film: „Vânătorii de furtuni" (SUA, 1998) 15.30 Serial: „Secretul Mariei" (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Fotbal: Poli Timișoara - FCM Bacău 22.30 Film: „Prezumție falsă" (SUA, 1997). Cu: Eric Roberts 1.30 Concurs interactiv 3.30 Film (r).

8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Chris Isaak Show" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Orizonturi europene 10.30 Serial: „Roseanne" 11.30 Tele RON 13.00 Săptămâna nebună (r) 14.00 Farsele lui Jugaru (r) 15.00 Camera de râs 15.30 Schimb de mame (r) 17.00 Dragostea de la Clejani (r) 18.00 Focus 19.30 Hugo 20.00 Film: „Lanțul puterii" (SUA, 2000) 22.00 Poliția în acțiune (r) 23.00 Detectiv X (r) 0.00 Film erotic: „Private Call".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 14.15 Serial: „Fetele Gilmore" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.45 Film: „Imperia" (Italia, 2005) 21.30 Serial: „Trupul dorit" (ultimul ep.) 23.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 Serial: „Fetele Gilmore" (r).

8.30 Rock Story 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Zestrea românilor 10.30 Serial: „Aventuri secrete" 11.00 Roată la roată 12.00 Lumea în care trăim 13.00 Serial: „Amy" 14.00 Dincolo de hartă 14.30 Doc.: „Hollywood reporter" 15.00 Fotbal: Panduri - Dinamo 17.00 Via Sacra 17.30 Rugby: Țara Galilor - Franța 19.30 Rugby: Anglia - Irlanda 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Muzica inimii" (SUA, 1999). Cu: Meryl Streep 0.20 Transfer (ep.1) 0.50 Baschet (r).

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Tazmania" 10.30 Descoperă România 11.15 Documentar (r) 12.15 Doc.: „Cannes dincolo de granițe" 13.00 Film (r) 15.30 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Capra" (Franța, 1981). Cu: Pierre Richard 19.00 Serial: „Destine răscumpărate" 20.00 Film: „Mușchetarii în vacanță" (România, 1984) 22.15 Serial: „Lege și fărădelege" 23.15 Serial: „Millennium" 0.15 Serial: „Saturday Night Live" 1.15 Serial: „Prima invazie".

DUMINICĂ - 19 martie

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.00 Formula 1. Marele Premiu al Malaeziei 11.00 Serial: „Răpit de pirați" 11.30 Viața satului 13.00 Agenda politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Dănuțz s.r.l. 16.45 Parteneri de weekend 17.15 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: FC Național - Steaua 23.10 Garantat 100% 0.10 Film: „Mediterraneo" (Italia, 1991) 2.00 Jurnalul TVR 2.55 Film (r).

7.00 Desene animate 7.45 Serial: „Uriașul Harry" (ultimul ep.) 8.00 Știrile ProTv 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.15 Apropo tv 14.15 Serial: „Rebel în California" 16.15 Film: „Dirty Dancing" (SUA, 1987). Cu: Jennifer Grey, Patrick Swayze 18.15 Te vezi la Știrile ProTv 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vacanța Mare 21.45 Film: „Dispărut în misiune" (SUA, 1984). Cu: Chuck Norris 0.00 Fete cu lipici 0.45 Apropo tv (r) 1.45 Film (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Capul familiei" (SUA, 1995) 12.00 Serial: „Dispariții" 13.00 Observator 13.15 Misiunea casa 13.45 Animat Planet (r) 14.15 Serial: „Aproape perfectă" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.30 Revanșa starurilor 22.15 Piața Divertis 23.15 Highlights Thai & Kickbox Superleague 23.45 Recursul etapei 1.45 Observator (r) 2.45 Serial: „Dispariții" (r).

8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Chris Isaak Show" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.30 Tele RON 13.00 Serial: „În teren" 14.30 Da sau nu (r) 15.00 Spaima șoselelor (r) 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Dragostea de la Clejani 21.00 Schimb de mame 22.30 Săptămâna nebună 23.30 Serial: „CSI - investigații" 0.30 Film: „Jack Reed: Moarte și răzbunare" (SUA, 1996) 2.30 Schimb de mame (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-7.30 Reluări 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Acasă în bucătărie 13.30 Lori 14.30 Serial: „Al șaptelea cer" 15.15 Special latino: Thalia - Sexto Sentido 15.45 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Lori 20.30 Film: „Bodyguard" (SUA, 1992). Cu: Kevin Costner, Whitney Houston 23.00 Serial: „Totul despre sex" 23.45 Serial: „Stăpâna destinului".

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Moto magia 12.00 Doc.: „Celții" 13.00 Șlagăre... în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Lois și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 COOLmea distracției 17.00 Serial: „Verdict: Crimă" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Doc.: „Zile care au zguduit lumea" 20.00 Atlas 20.30 Fortificații transilvănene 21.00 Top 7 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Kingdom: Spitalul cu fantome" 23.25 Film: „Plumbul din sânge" (partea a IV-a) 1.30 Baschet NBA: Minnesota Timberwolves - Sacramento Kings.

6.30 Documentar (r) 7.00 Serial (r) 9.15 Serial: „X-Men: Evoluție" 10.15 Film (r) 12.15 ProMotor 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Verdict: crimă" 17.00 Film: „Enigma vrăjitoarei" (Australia, 1999) 19.00 Serial: „Destine răscumpărate" 20.00 Film: „Fletch detectivul" (SUA, 1985) 22.15 Serial: „Lege și fărădelege" 23.15 Serial: „Millennium" (ultimul ep.) 0.15 Serial: „Prima invazie" 1.15 Film: „Chiriașul" (coprod., 1976).

BRIDGET FONDA
– sâmbătă, 20.30 –

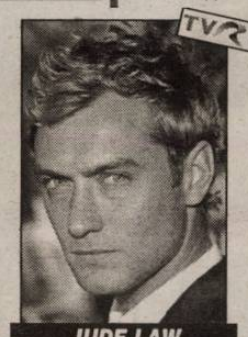

JUDE LAW
– luni, 22.30 –

MICHELLE PFEIFFER
– joi, 22.00 –

ROGER MOORE
– vineri, 20.30 –

WHITNEY HOUSTON
– duminică, 20.30 –

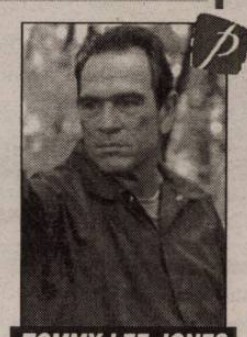

TOMMY LEE JONES
– marți, 20.00 –

MELANIE GRIFFITH
– sâmbătă, 12.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 20 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Interes general (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Surprize, surprize... (r) 12.35 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Kronica 17.00 Serial: „Femei adevărate" 18.00 Sănătate pentru toți! 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Reflector 21.40 Iartă-mă! 23.10 Nocturne 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 1.55 Jurnalul TVR 3.00 Film: „Mediterraneo" (r) 4.45 Inovații (r).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Promotor (r) 11.00 Film: „Dirty Dancing" (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Serial (r) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Frumusețe dezlănțuită" (SUA, 2000). Cu: Erika Eleniak, James Colby 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 1.00 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Piața Divertis (r) 13.00 Observator 13.45 Revanșa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Dă-i papucii! 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Lupte ilegale" (SUA, 1992). Cu: Gary Daniels, Ian Jacklin 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Poliția în acțiune 21.00 Trădați în dragoste 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Pro Sport Show 0.30 Focus (r) 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Copilul meu va fi mamă!" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Experiența franceză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Roată la roată (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Ulița spre Europa (r) 12.30 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Mărturii 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Motocicliștii pofticioși" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Muzica destinului" (SUA, 1998). Cu: Jude Law 0.20 Desene animate 1.05 Serial: „Atingerea răului" 3.50 Serial: „Moștenitoarea".

6.00 Apropo Tv 9.00 Doc.: „Evitând Armageddon-ul" (ep.1) 10.15 Lumea PRO CINEMA (r) 11.00 Film (r) 13.00 Serial: „Uriașul Harry" 14.00 Doc. (r) 16.00 Serial: „Destine răscumpărate" (r) 17.00 Serial: „În cel mai rău caz" 18.00 Serial: „Terra II" 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Un martor în plus" (SUA, 1989). Cu: Jan-Michael Vincent, Leo Rossi 0.00 Serial: „Prima invazie".

MARȚI - 21 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Sănătate pentru toți! 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Nocturne (r) 10.55 O vedetă... populară (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Generația contra 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Frank Riva" (partea a V-a) 23.10 Memorialul durerii 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 1.15 Nocturne (r).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Apropo Tv (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Film: „Furie de mamă" (SUA, 1994). Cu: Cybill Shephard 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Legenda dragonului roșu" (Hong Kong, 1994) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Răzbunare fără limite".

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Dă-i papucii! (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Crash și Byrnes" (Canada, 1999) 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Evadata" (SUA, 1999). Cu: Tommy Lee Jones, Ashley Judd 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Trădați în dragoste (r) 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Vreau să trăiesc!" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Experiența franceză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Dincolo de hartă (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Doc.: „Minorități sub trei dictaturi" 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Școala părinților" 20.30 Lumea de aproape 21.00 Natură și aventură 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Lolita" (Franța, 1997). Cu: Jeremy Irons, Melanie Griffith 0.50 Desene animate 1.20 Serial: „Atingerea răului" 3.50 Serial: „Moștenitoarea".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.30 Lumea Pro Cinema (r) 11.20 Serial (r) 12.20 Documentar 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Doc.: „Evitând Armageddon-ul" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „În cel mai rău caz" 18.00 Serial: „Terra II" 19.00 Serial: „Walker, polițist texan" (ultimul ep.) 20.00 Serial: „Ally McBeal" 21.00 Serial: „Prietenii tăi" 22.00 Film: „Rock star" (SUA, 2001) 0.15 Serial: „Prima invazie".

MIERCURI - 22 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Generația contra (r) 9.00 Doc.: „Inovații" 10.00 Memorialul durerii (r) 10.55 Premiile Clubului Român de Presă (r) 13.00 Reflector (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Oameni ca noi 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Doc.: „Orașele Europei: Viena" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Serial: „Neveste disperate" 22.10 Ochiul magic 23.10 Povești întunecate 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 0.50 Credulitatea, aliată a necinstei.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Film: „Dansând cu pericolul" (SUA, 1994) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Vânătoarea" (coprod., 2002) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuțit".

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Din dragoste (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ziua judecății 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Cădere liberă" (SUA, 2000). Cu: Tom Berenger 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Cronica cârcotașilor 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Alertă medicală" 0.30 Focus (r) 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Experiența franceză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Info... baza în direct 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Cum să nu ne îmbrăcăm" 20.30 Omul între soft și moft 21.00 Doc.: „Raport... Off Road" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Vorbește cu ea" (Spania, 2002) 0.30 Desene animate 1.15 Serial: „Charlie Jade".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.15 Doc. (r) 11.20 Icstrim Tivi (r) 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Prietenii tăi" (r) 17.00 Serial: „În cel mai rău caz" 18.00 Serial: „Terra II" 19.00 Serial: „Specialistul" (ep.1) 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Dublura" (SUA, 1994) 0.00 Serial: „Prima invazie" 1.00 Film: „Dispărutul" (SUA, 1982). Cu: Jack Lemmon, Sissy Spacek.

JOI - 23 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Orașele Europei: Viena (r) 9.00 Doc.: „Maeștrii gusturilor" 11.10 Iartă-mă! (r) 12.35 Profesioniștii (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Doc.: „Orașele Europei: Milano" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Omul din La Mancha" (SUA, 1972). Cu: Peter O'Toole, Sophia Loren 23.30 Interviu cu Abdou Diouf 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 1.20 Doc.: „Un român zboară spre stele".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Miniserie: „Istoria după Steven Spielberg" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Regii Deșertului" (SUA, 1999). Cu: George Clooney, Mark Wahlberg 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „CSI: Miami" 1.00 Serial (r).

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Ziua judecății (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Animat Planet 21.00 Gogomanii 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Lipitori" (SUA, 2003) 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Farsele lui Jugaru 20.30 Ciao Tv 21.00 Străini de fotbal 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Alertă medicală" 0.30 Focus (r) 1.30 Clubul de noapte.

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 Serial: „Cântec de iubire" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

7.30 Exerciții de comunicare 8.00 CeZar și tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 ZOOM/2 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Patinaj artistic 20.00 Doc.: „Înapoi la măturâ" 20.30 Bugetul meu 21.00 Bazar 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Sclavul din vis" (SUA, 1995). Cu: Edward James Olmos, Sherilyn Fenn 0.10 Desene animate 1.25 Serial: „Vânătoare de recompense" 2.20 Film (r).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.15 Serial (r) 12.45 Doc.: „Mega-star: Denzel Washington" 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial (r) 17.00 Film: „Prizonierul din Zenda" (SUA, 1937) 19.00 Serial: „Specialistul" 20.00 Serial: „Cursa vieții și a morții" 22.00 Film: „Lupul" (SUA, 1994). Cu: Jack Nicholson, Michelle Pfeiffer 0.45 Serial: „Prima invazie" 1.30 Film: „Dragoste și răzbunare" (SUA, 1997).

OȚETUL leac multimilenar

Un remediu mai vechi decât ne imaginăm este apreciat mai degrabă drept un bun aliment şi cam atât. Vorbim despre oţet şi-n primul rând despre cel obţinut din mere. Antichitatea cunoştea şi se folosea din plin de virtuţile profilactice şi tămăduitoare ale diverselor sortimente de oţet. De altfel, încă din vremurile biblice se ştie că acest produs se utiliza ca pansament cicatrizant, în cazuri de răni deschise şi de lovituri grave. Pentru a-i diversifica şi a-i intensifica efectele curative, anticii îl amestecau cu diferite plante. În jurul anului 400 î.Chr., însuşi Hippocrate, „părintele medicinii", se folosea de oţet pentru a-şi îngriji pacienţii. Există informaţii ce pun în legătură oţetul chiar şi cu unele... campanii militare. Astfel, datorită unor calităţi la care ne vom referi mai jos, acesta ar fi fost utilizat de Hannibal, în timpul celebrei expediţii peste Alpi şi al marşului asupra Romei. Mult mai târziu, oţetul şi-a dovedit calităţile de excepţie în cadrul Războiului de Secesiune, din Statele Unite. Dar să vedem şi de ce.

*

Pentru a ne bucura de virtuţile terapeutice ale oţetului, trebuie să-l introducem în regimul cotidian. Acestea sunt datorate conţinutului ridicat de aminoacizi esenţiali, de vitamine, de minerale şi de enzime cu efect pozitiv asupra organismului. Unii terapeuţi merg până la a considera că oţetul de mere (şi miere) este un panaceu universal, în sensul că toate calităţile mărului se află concentrate într-o linguriţă de asemenea lichid. Datorită lor, s-au identificat până în prezent sute de moduri de utilizare pentru combaterea microbilor, alungarea durerilor, îmbunătăţirea stării de sănătate, dar şi pentru curăţarea şi degresarea spaţiului vieţii noastre cotidiene.

➤ ***Combaterea microbilor*** s-a remarcat îndeosebi în cazuri de dureri în gât, tuse (efect calmant), ca şi în distrugerea microbilor din hrană.

➤ ***Eliminarea durerilor*** se referă la: stimularea unei mai bune circulaţii la nivelul picioarelor; tratarea durerilor articulare; călmarea arsurilor produse de soare şi a altor tipuri de arsuri ale pielii; eliminarea durerilor de picioare, din zona inferioară; stoparea sughiţului; vindecarea contuziilor şi a urticariei; calmarea durerilor produse de înţepăturile de insecte; eliminarea bătăturilor şi a iritaţiilor produse, de exemplu, la degetele picioarelor, în urma folosirii unor încălţări necorespunzătoare.

➤ ***Mai multă sănătate,*** cu ajutorul naturii, prin: controlul poftei de mâncare; atenuarea aşa-numitelor „pete de îmbătrânire", care-şi fac apariţia pe pielea unor persoane vârstnice; protejarea pielii împotriva efectelor soarelui prea puternic; ameliorarea sănătăţii părului şi eliminarea mătreţii; calmarea oboselii musculare; protejarea şi chiar „întinerirea" pielii.

Cercetările demonstrează că oţetul conţine o cantitate apreciabilă de glucide, ca şi o bună doză de fibre alimentare utile organismului. Atunci când acest preparat este fabricat pe bază de mere proaspete, netratate chimic, conţine şi suficient de multă pectină, de asemenea utilă corpului nostru. Pectina intrată în aparatul nostru digestiv formează legături cu colesterolul, apoi îl stimulează pe acesta să iasă din organism. Procesul este foarte important, în ce priveşte starea noastră de sănătate, deoarece cu cât nivelul colesterolului este mai scăzut, cu atât există mai puţine riscuri de tulburări cardio-vasculare.

*

Precizările de mai sus, extrem de succinte, nu vor decât să „resusciteze" ideea că oţetul natural sută la sută, utilizat în mod judicios şi consecvent, poate fi şi un remediu redutabil împotriva a numeroase tipuri de afecţiuni. Nu e deloc nepotrivit să amintim că, odinioară, în satele româneşti existau instalaţii speciale care prelucrau merele, în scopul obţinerii oţetului. Produsul se realiza şi în urma procesului de fermentaţie a vinului sau a prunelor şi de asemenea se făceau şi diverse combinaţii cu unele plante, menite să aromatizeze ori să adauge calităţi suplimentare produsului final, ca, de exemplu: levănţică, păpădie, mentă verde sau mentă piperată, rozmarin, salvie, eucalipt.

MIŞCAREA se învaţă

La copii, apare un moment când televizorul ia locul partidelor de fotbal ori al jocului în parc, cu prietenii. Imediat, schimbarea se observă şi în aspectul puştilor, care încep să arate clar un plus de masă corporală, fapt ce se răsfrânge şi asupra sănătăţii. Atât în prezent, cât şi în viitor. Cum putem face să le inducem acestor copii dorinţa (ca venită de la ei înşişi!) de a stinge televizorul şi a alege mişcarea? Iată câteva mici trucuri binevenite în acest sens.

○ Toată lumea în parc!

Relaxarea în familie înseamnă mai mult decât ne imaginăm, pentru o viaţă echilibrată a copilului. E bine şi normal să se acorde atenţie sporită acelor activităţi ce vor permite ieşirile împreună, la sfârşit de săptămână: plimbări, orientare pe teren, vizite la expoziţii, piaţa de duminică dimineaţă etc.

Scoateţi bicicleta, rolele, trotineta (după caz) şi daţi fuga în parc! Cea mai bună metodă de a-i face pe copii să se mişte este propriul nostru exemplu. O altă modalitate de relaxare dinamică, tot în parc, o reprezintă toboganul, balansoarul şi celelalte dispozitive similare care-i cheamă pe cei mici la o distracţie activă.

○ În doi e mai plăcut

Miercurea după-amiaza, invitaţi acasă un prieten al copilului, pornind de la ideea că jocul în doi e mult mai plăcut şi mai uşor, decât de unul singur. Or, jocul înseamnă mişcare. În week-end, o ieşire împreună cu familia celui mai bun amic al său poate avea un efect important: văzându-şi părinţii alergând după o minge, de pildă, cei mici vor simţi şi ei dorinţa de mişcare.

○ Un dans?

De ce nu? Un sfert de oră pe zi, când să ascultaţi împreună câteva melodii plăcute poate însemna şi învăţarea dansului. Dacă există şi un cântăreţ preferat al copilului, acesta are astfel şi ocazia să imite mişcările coregrafice ale acestuia. Esenţial este să facă mişcare cât mai multă, amuzându-se şi râzând, cum se spune, cu tot corpul.

○ Ajutor în gospodărie

Din mai multe puncte de vedere, e foarte util să-i determinăm pe copii să participe la viaţa cotidiană a familiei, dându-le responsabilităţi pe care să le alegem împreună, în funcţie de vârstă, de preocupări, de capacităţile fiecăruia etc. Sunt lucruri simple, care însă au darul de a forma deprinderi sănătoase. De exemplu: adunarea farfuriilor, aşezatul mesei,

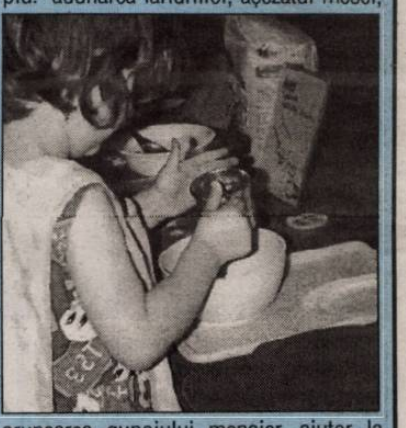

aruncarea gunoiului menajer, ajutor la cumpărături, plimbarea câinelui, curăţenia cu aspiratorul. N-ar fi deloc rău ca şi noi să „uităm" câteodată de maşină, pentru a-l însoţi pe copil la şcoală, pe jos.

O ultimă sugestie: nu ocoliţi cluburile sportive cu programe pentru copii. Îi puteţi înscrie într-o asemenea activitate, care să le facă şi plăcere, iar dacă opţiunea lor va fi un sport de echipă, în mod cert vor avea un plus de câştig.

INSOLITE

◆ ***STOP, RĂCELILOR „ARTIFICIALE"!*** Când tehnologiile moderne pătrund în viaţa noastră fără să bată la uşă, se pot isca unele conflicte la care nici nu ne aşteptăm. De pildă, cei ce au avut ocazia să lucreze în birouri ori în alt gen de spaţii interioare dotate cu instalaţii de climatizare vor fi cunoscut cazuri de colegi care s-au ales cu dureri de cap, probleme de auz, răceli, din cauza curentului de aer artificial orientat către anumite zone, respectiv persoane. (Ideea este valabilă şi în situaţia folosirii mai simplelor ventilatoare.) Japonezii afirmă însă că au găsit modalitatea de a pune capăt neajunsurilor de acest tip, ceea ce totuşi costă circa 75 de euro. Este vorba despre o *vestă cu aer condiţionat,* echipată cu mini-ventilatoare integrate. Inventatorul recunoaşte că nu e o soluţie cine ştie ce estetică, dar susţine că ea este... ultra-răcoritoare. Totuşi, arhipelagul nipon e-atât de departe de verile noastre caniculare!

◆ ***DOPAJUL LA LOCUL DE MUNCĂ.*** Se zice că munca înseamnă sănătate, însă ideea e doar pe jumătate adevărată. Cel puţin, aşa susţin autorii unui studiu de specialitate realizat în Franţa, cu participarea a 2106 subiecţi. Astfel, o treime din salariaţi au nevoie să se „dopeze", pentru a se menţine într-o formă convenabilă, în a face faţă cerinţelor serviciului. Dacă doza de cafea şi de ţigări ţin capul de afiş, referitor la substanţele indispensabile angajaţilor, alcoolul vine şi el să ocupe un loc semnificativ: 4% din subiecţi recunosc că beau înainte să-şi înceapă munca şi 43,9%, după terminarea programului. Şi mai îngrijorător este considerat faptul că 20% din salariaţi au nevoie să consume medicamente, pentru a se menţine în formă sau pentru a se destinde. Pe lângă vitamine şi minerale, mulţi recurg la analgezice (neuroleptice, anxiolitice, antidepresive). Atenţionarea are o componentă majoră de alarmă, întrucât cercetătorii sunt convinşi că – dacă studiul lor dezvăluie date pe măsura unor declaraţii voluntare – realitatea este cu mult mai îngrijorătoare.

Igiena şi „gimnastica" urechii

Unul dintre cele mai importante organe cu o „reprezentare" externă, dacă putem spune aşa, este urechea. De fapt, se ştie că ea are şi o parte interioară, bine protejată, însă în legătură directă cu spaţiul din afara corpului. Pentru buna sa funcţionare, principalul element de luat în calcul este igiena. Chiar dacă vom repeta câteva recomandări elementare, e bine ca ele să intre în reflex, ca făcând parte din însăşi existenţa noastră cotidiană. Astfel, copiii mici trebuie în primul rând supravegheaţi, pentru a nu-şi introduce în pavilionul urechii corpuri străine, acestea putând produce leziuni ale timpanului, ireversibile. Nici adulţii nu trebuie ocoliţi de un asemenea sfat, întrucât unele persoane au obiceiul să încerce curăţarea secreţiilor specifice, prin folosirea de obiecte dure, cum sunt agrafele, beţele de chibrit, creioanele etc. Modalitatea optimă ar presupune umezirea cu alcool sanitar (şi apoi stoarcerea) unui colţ de şervet sau de batistă, cu care se curăţă urechea externă după care la copii se completează procedura prin ştergerea cu ulei fiert şi răcit, de asemenea, pus pe un tampon de vată ori de ţesătură. De remarcat că ORL-liştii nu recomandă de obicei, absolut deloc, utilizarea binecunoscutelor beţişoare pentru urechi, cu capetele „badijonate" în bucăţi de vată. Motivul – la introducerea beţişorului în ureche, de foarte multe ori, secreţia de ceară este doar parţial curăţată, o parte din ea fiind împinsă în interior, unde formează frecvent atât de supărătoarele dopuri.

Tot de igiena urechii ţine şi luarea în considerare a unui amănunt anatomic deseori neglijat: partea internă comunică, prin canale speciale, cu nasul şi cu gâtul. De aceea, suflarea nasului trebuie să se facă alternativ, pe câte o nară, în caz contrar creîndu-se o presiune mărită la nivelul urechii interne, ceea ce exercită o forţă periculoasă asupra timpanului, cu eventualitatea producerii unor leziuni ale acestei sensibile membrane.

În altă ordine de idei, o dată cu realizarea curăţirii cotidiene a urechii, se pot efectua proceduri simple, cu efect pozitiv asupra întregului organism. Se porneşte de la ideea, îndeobşte cunoscută, că urechea reprezintă una dintre zonele reflexogene cele mai importante ale corpului nostru. De aceea, la toaleta matinală, se recomandă ca pavilionul extern să fie masat insistent, prinzându-se între degetul mare şi arătător şi frecându-se bine fiecare milimetru pătrat, chiar dacă la un moment dat urechea se va încălzi destul de puternic. În final, lobul cel moale va fi de asemenea strâns între degete şi tras în jos de câteva ori, proceduri ce vor avea drept rezultat inclusiv o stare generală de confort sporit şi de tonifiere. Pe de altă parte, tot la capitolul în discuţie trebuie avut grijă ca în timpul băii sau al înotului să nu pătrundă apă în conductul intern, situaţie în care pot apărea complicaţii la nivel mai extins, dintre care amintim doar răceala.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TEST Soți sau iubiți?

Dragostea, poveste veche... Ea are 1001 de fețe (cel puțin), poți s-o numești, nuanțat, prietenie, iubire platonică, patimă, amor carnal, atracție sufletească și tot așa. Totuși, în general, psihologii apreciază că, în acest domeniu, fiecare dintre noi are „vocație" prioritară pentru a fi ori amant(ă), ori soț(soție). Dumneavoastră unde v-ați încadra?

1. În dragoste, deviza dv. este:

a) Cine iubește cu-adevărat aplică și pedepse corecte. (1 punct); b) Cine mă iubește mă urmează. (2 puncte); c) Te iubesc ca nimeni altcineva. (3 puncte)

2. Pentru viața în doi, e cazul să ai:

a) Picioarele pe pământ. (1); b) Coloana vertebrală dreaptă. (2); c) Stomacul plin. (3)

3. Ce vă atrage la el/ea?

a) Mâinile. (3); b) Gura. (2); c) Umerii. (1)

4. Ce nu suportați la el/ea?

a) Unele lamentări false. (2); b) Memoria de elefant. (1); c) Caracterul cam necizelat. (3)

5. Vă place să vă alinte cu...

a) „Ești comoara mea". (2); b) „Ești regele/ regina mea". (1); c) „Leule/ leoaico!" (3)

6. Când vă spune „Iubito/ iubitule, fă să mă doară..."

a) Îi trageți vreo două la spate. (3); b) Îi mușcați umărul (1); c) Îi zgâriați spinarea (2)

7. Dacă alesul/ aleasa inimii dv. se îmbolnăvește:

a) Îl/ o lăsați să stea liniștit(ă). (3); b) Îl/ o cocoloșiți. (2); c) Îi stați de veghe la căpătâi. (1)

8. Vă prezintă o colegă/ un coleg fascinant(ă). Atunci, deveniți:

a) Galben(ă), de furie abia stăpânită. (1); b) Verde, de teamă. (2); c) Roșu/ roșie, de supărare. (3)

9. Nu poți iubi cu-adevărat...

a) Fără să-ți pierzi capul. (3); b) Fără să „faci valuri". (1); c) Fără să faci sacrificii și compromisuri. (2)

10. După dvs., prietenia dintre un bărbat și o femeie este:

a) Foarte prețioasă. (2); b) Posibilă. (3); c) Înșelătoare. (1)

REZULTATE:

➤ ***Între 1 și 15 puncte:*** SOȚUL/ SOȚIA

Viața în doi e mai mult decât dorință, e sacră. Aveți mare grijă de viitorul dvs., viața sentimentală se află pe primul plan și persoana care va dori să vă cucerească trebuie să aibă mai întâi un solid „proiect" de împărtășire a iubirii pe termen lung. Nu sunteți genul bărbatului/femeii fatal(e) și vă prieste climatul temperat; desigur, vorbind din punct de vedere afectiv. Iată de ce căutați întotdeauna mai degrabă armonia, decât neprevăzutul. Totuși, această prudență nu vă oprește să faceți față inevitabilelor provocări ale vieții în doi: aflându-vă în căutarea unei relații emoționale stabile, acceptați confruntările și problemele dv. de cuplu își găsesc rezolvarea prin colaborarea amândurora.

➤ ***Între 16 și 30 de puncte:*** AMANTUL/AMANTA

Visul dv. este ca zilele să se scurgă fără a semăna între ele. Cu certitudine, pentru dv. dragostea seamănă mai degrabă cu o partidă de poker, decât cu un joc al răbdării. Dotat(ă) cu o senzualitate expansivă și devoratoare, adorați bucuria produsă de cuceririle amoroase și aveți în vedere, în primul rând, calitatea și apoi cantitatea. Paradoxal, siguranța în iubire vă îngrijorează: vă temeți de pericolele cotidiene și fugiți de rutină ca de ciumă. Totuși, cei ce vă cred instabil(ă) se înșeală. Pentru că nu vă displace să fiți dominat(ă); dimpotrivă... Dar cu condiția ca partenerul(a) să nu vă ia în captivitate, arogându-și calitatea de stăpân(ă). Lipsit(ă) de libertate în mod silnic, nu veți arăta nici înțelegere, nici disponibilitate la concesii.

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 10

1	8	7	2	5	6	3	4	9
9	2	4	7	3	1	6	5	8
6	3	5	9	8	4	7	2	1
3	6	1	4	2	8	5	9	7
8	5	9	3	6	7	2	1	4
7	4	2	5	1	9	8	3	6
5	9	8	1	7	2	4	6	3
2	1	6	8	4	3	9	7	5
4	7	3	6	9	5	1	8	2

Integramă de GHEORGHE POPESCU

CURSE

A GLĂSUI CA O VRABIE / FEMEIE DIN NĂSĂUD		SEMN DE RĂCEALĂ / A FACE SALTUL		ZEAMĂ DE MĂMĂLIGĂ / FLUVIU GERMAN		ÎN CAPELĂ! / CAPUL OASELOR		TRAGEDII ÎN VALURI / FIRE		VECIN CU ARDELENII / FLOARE REGALĂ	
DISTANȚĂRI / LIDER DESPOTIC					LIPSIT DE STRĂLUCIRE / OBICEI BISERICESC						
			PATRIA LUI HOMER / GEMETE SCURTE								
ÎNALT... LA BRADUL / NOTĂ DIN GAMĂ				A-ȘI FACE APARIȚIA / FULAR FIN				CREMĂ DE LAPTE / PRIZONIER			
		ZVÂNTĂ PĂRUL / CUMPĂTAT CU BANII								CAL DE CURSE	
	GAZ DE SONDĂ / VORBE GRELE					POARTĂ MICĂ / ÎNAINTE DE UNU					
									REN! / A MĂRUNȚI CARNEA		
DETECTAT ÎN SPAȚIU / CURBĂ				A POVESTI / POVESTE CU ZEI							FIR DE URZEALĂ
			ULEI SFINȚIT / CAP DE ȚIPAR!				A SE LICHEFIA / COADĂ DE MĂTURĂ!				
HOLDĂ / CERCURI / ULUITĂ					NU CONTEAZĂ CANTITATEA						
						POST TV CU TELENOVELE					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CURSE"

Orizontal: I - U - D - O - O - S - NEASTAMPARAT - STIR - IARASI - MILE - SERI - IU - TARNURI - IAC - VAS - OFERTA - A - A - ETUI - IUTI - LR - RACI - NANI - AVARIATE - UD - STAT - EPOLETI - ATARNAT - RIO - ATATAT - INALT.

Verificați-vă cunoștințele

SHAKESPEARE

1. Ce râu trece prin localitatea Stratford, locul în care s-a născut și a murit Shakespeare (1564-1616)?
2. Cum se numea soția lui Shakespeare?
3. Cine a cumpărat casa lui Shakespeare, „New Place", casă pe care a demolat-o, fiind furios de numărul mare de vizitatori care îi băteau zilnic la ușă?
4. Ce compozitor francez a compus muzica operei „Romeo și Julieta" a cărei premieră a avut loc la Paris la 27 aprilie 1867?
5. Ce pictor și critic de artă englez (1741-1825) a pictat tabloul „Lady Macbeth"?
6. Ce poet român interbelic, renumit autor de sonete, a scris și sonetul „Hamlet"?
7. Cine a interpretat rolul principal feminin în filmul englezesc „Shakespeare in love" realizat în 1998?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În iconografia creștină, prin „Dulcea sărutare" se înțelege imaginea Fecioarei cu Pruncul, obraz lângă obraz. 2) Iisus a fost trădat de Iuda Iscarioteanul care l-a arătat pe Mântuitor ostașilor romani sărutându-l. 3) La grecii, romanii și evreii din antichitate sărutul pe obraz era considerat un semn de prietenie și era practicat chiar de persoane care se întâlneau întâmplător. 4) Statuia „Pyche trezită din somn de sărutul lui Amor" aparține artistului italian Antonio Canova (1757-1822). 5) Poezia „Rea de plată" a fost scrisă de George Coșbuc (1866-1918). 6) Muzica operetei „Sărută-mă, Kate" aparține compozitorului american Cole Porter (1891-1964). 7) Comedia cinematografică „Sărutări furate" a fost realizată în 1968 de regizorul francez François Truffaut.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările apărute cu tema „Câte ceva despre Iași" apărute în ultimul număr din luna februarie a.c., am primit:

■ 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamț; Angela Toma – București; Ion Ciocșan – Pucioasa; Prof. Marin Ștefan – București* și *Mihai Waspusch – București.*

■ 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea - Toplița; Monica Vlad – Timișoara; Corina Simion – Sibiu; Mircea Stan – Pitești.*

■ 5 răspunsuri corecte: *Victor Ionescu – Oradea și Radu Ciobanu – București.*

Violeta Cristea – București. Vom ține cont de sugestia dumneavoastră și ne vom ocupa de alte orașe din țară. Dumneavoastră ce propuneri aveți?

Florentina Gorea – Toplița. Vom folosi o parte din propunerile dumneavoastră pentru tema „Mama" dar, din nefericire, ele se referă strict la literatură. După cum ați văzut, noi încercăm să acoperim mai multe domenii. *(Irina Stoica)*

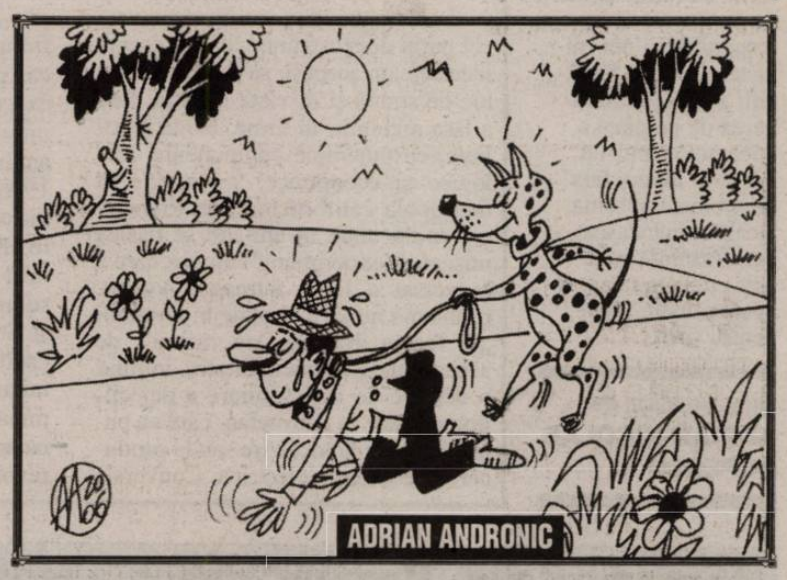

ȘAH Alehin - Reshevsky, 1937

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

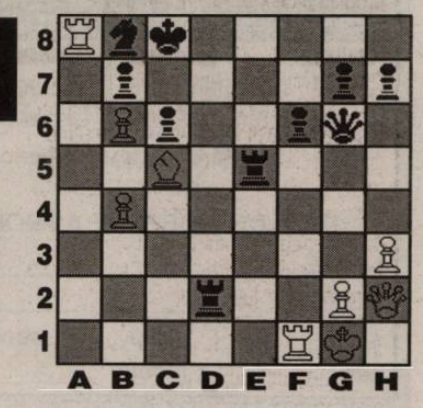

DEZLEGARE:

1. Tb8 Rb8
2. De5 te5 3. Tf8 și apoi mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

AUTOSTRADA „APA SÂMBETEI”

Sigur, în realitate nu există o arteră rutieră cu un asemenea nume nu tocmai optimist, dar practic orice autostradă poate fi botezată astfel, dacă ne gândim la câte pierderi se înregistrează în trafic. Un accident răsunător – la propriu şi la figurat – s-a produs de curând în apropiere de Los Angeles, iar victima de lux a fost (din fericire, nu un om) un autoturism Ferrari Enzo, cel mai scump şi mai sofisticat model al faimoasei mărci. La origine stă, desigur, iresponsabilitatea umană, întrucât vehiculul era condus cu circa 200 km/oră, aflându-se într-o întrecere ilegală cu un alt „supercar”, un Mercedes SLR. La viteza amintită, s-a produs un derapaj pe câteva sute de metri, apoi maşina Ferrari a izbit violent un stâlp electric şi s-a rupt, efectiv, în două. Ancheta ulterioară a dezvăluit mai multe aspecte insolite legate de ocupanţii bolidului, un suedez pus sub acuzare de justiţia ţării sale şi un german. Totuşi, amănuntul mai picant se leagă de victima pe roţi: Ferrari Enzo este un veritabil monstru de 660 cai-putere, rezultat din tehnologia Formulei 1, e conceput să atingă viteza maximă de 360 km/oră şi până acum s-au produs doar 399 de exemplare, fiecare valorând „numai” un milion de dolari!

MATER-NITATE 12/62

Nu am transcris un mesaj codificat, ci „reperele” unui caz de maternitate mai rar întâlnit în lumea civilizată de azi. Americanca Janise Wulf a dat naştere de curând celui de-al doisprezecelea copil, în urma unei sarcini absolut normale, purtată la vârsta de 62 de ani. Din acest punct de vedere, femeia este una dintre cele mai vârstnice „tinere” mame din lume, dar insolitul nu se opreşte aici. Janise este oarbă din naştere şi, la anii recentei sarcini, trupul său a mai adunat ceva probleme, între care un diabet şi hipertensiune arterială. De aceea, medicii au decis ca venirea nou-născutului la lumină să se producă mai devreme cu o săptămână, prin cezariană. Iar bebeluşul, botezat Adam Charles, pare mulţumit de mediatizarea neaşteptată care i se face. El s-a născut cu 2,3 kg greutate şi l-a făcut fericit pe tatăl său, Scott, de numai 48 de ani. Cât despre Janise, ea mai are deja 20 de nepoţi şi 3 strănepoţi. Totuşi, cea mai în vârstă mamă din lume rămâne o romăncă de 67 de ani.

HOROSCOP

20 – 26 martie

BERBEC (21.03-20.04): Curba financiară prezintă o creştere semnificativă în această săptămână, astfel încât spre finele perioadei atinge un maxim. Este posibil să primiţi bani în timp foarte scurt. Viaţa în cuplu cunoaşte unele dereglări datorate firii dv. vulcanice.

TAUR (21.04-21.05): Luni sau marţi veţi primi o veste foarte bună de la o rudă apropiată, care vă va schimba programul pentru acest interval. Pe de altă parte, situaţia financiară parcurge o perioadă de regres şi ar fi bine să reevaluaţi multe din cheltuielile pe care vi le-aţi propus.

GEMENI (22.05-21.06): Curba psihicului prezintă oscilaţii foarte mari, semn că s-a instalat o instabilitate emoţională accentuată. Se impun mai multe ore de relaxare zilnice, în măsura în care vi le puteţi permite. Poate este cazul să forţaţi durata acordată propriilor nevoi în dauna altora.

RAC (22.06-22.07): Sub influenţa benefică a lui Jupiter şi a Soarelui, deciziile din acest interval vor fi înţelepte şi prompte. Nevoia de noi resurse materiale se va materializa printr-o nouă afacere, chiar dacă de mică anvergură. În cuplu, lucrurile înfloresc cu frenezie.

LEU (23.07-22.08): Cu toată opoziţia dv., în mediul profesional se întâmplă lucruri care vă afectează psihic şi financiar. Sunt posibile disensiuni dure cu unii colegi şi chiar cu unii şefi mai zeloşi. Cu înţelepciune şi tact veţi depăşi această perioadă în care astrele nu vă avantajează.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară este în scădere continuă şi chiar are un minim – pe la mijlocul perioadei. Este posibil să fiţi afectat de un ghinion financiar de proporţii, dar cu şanse reale de redresare. În weekend veţi fi contactat de o persoană cu idei interesante de viitor.

BALANŢA (22.09-22.10): Starea sănătăţii dv. cunoaşte o deteriorare temporară, întrucât fie sistemul respirator, fie cel circulator vă creează neajunsuri (recidive). Din fericire, situaţia bugetului este mulţumitoare, mai ales că este posibil să primiţi o sumă importantă de bani.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară are oscilaţii alarmante, semn că se pot ivi cheltuieli neprevăzute destul de mari. În mediul profesional se ivesc situaţii delicate, care vă vor solicita la maximum inteligenţa şi cunoştinţele profesionale. Surmenajul nervos bate la uşă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Luna şi Venus se află într-o relaţie pozitivă, astfel încât temperamentul şi inspiraţia în dragoste vor acţiona la randament maxim. Este posibilă o nouă legătură sentimentală, cu şanse mari de a se transforma într-o relaţie serioasă şi de lungă durată.

CAPRICORN (21.12-19.01): Cu toate că aveţi mari şanse de a vă apropia de o persoană cu multe calităţi şi care ţine foarte mult la dv., nu vă simţiţi în stare să vă asumaţi responsabilităţi noi. Ezitările v-ar putea costa foarte mult şi un gust amar nu vă va părăsi mult timp.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Bugetul dv. se îndrăvenește subit, în prima parte a săptămânii. Un maxim financiar (marţi sau miercuri) confirmă faptul că parcurgeţi o perioadă fastă. Din nefericire, în dragoste înmuguresc niscaiva spini din prea multe orgolii explozive.

PEŞTI (19.02-20.03): Primele zile prefigurează o perioadă monotonă, dar pe la mijlocul intervalului primiţi o veste excelentă de la o persoană foarte apropiată şi asta vă schimbă radical planurile pentru viitorul apropiat. Situaţia financiară rămâne în continuare uşor mototolită.

Personalităţile săptămânii: George Topîrceanu, Cezar Bolliac, Valentin Lipatti, Theodor Aman, Alexandru Ioan Cuza; Johann Sebastian Bach, Tennessee Williams.

UN NU HOTĂRÂT independenţei!

Se mai întâmplă şi-aşa: în zilele noastre, pe când orice duzină de indivizi revoltaţi găseşte să-şi reclame vehement independenţa (într-o „ţărişoară unde să hie numa' ei dă ei”, cum ar zice Budai-Deleanu), iată că o comunitate ceva mai răsărită ţine să rămână colonie. Este vorba despre minusculul arhipelag-confetti Tokelau, din Pacificul de Sud. Adunate, insulițele sale acoperă o suprafaţă de 12,2 km², pe care trăiesc circa 1500 de oameni. De 80 de ani, Tokelau este parte componentă a Noii Zeelande, iar dacă în urma referendumului desfăşurat recent şi-ar fi proclamat independenţa, ar fi devenit un stat cu imn şi drapel proprii, dar Apărarea ar fi rămas în responsabilitatea neozeelandezilor. Votul s-a desfăşurat pe durata a trei zile, timp necesar pentru ca vaporul-circumscripţie electorală să ajungă la întregul electorat de pe atoli.

PORNOGRAFIE în farmacie

Cu sloganul „E timpul să-ţi schimbi jucăriile”, o reţea de farmacii din Roma a pus în vânzare, nu medicamente şi ceaiuri, ci o serie de aşa-numite jucării sexuale pentru femei şi bărbaţi. Nu e cazul să intrăm în detalii cu nuanţe vulgare, dar remarcăm că produsele respective erau expuse la loc central, în vitrinele farmaciilor, înregistrate sub numele de... „instrumente sanitare”. Oarecum strânsă cu uşa de presă, firma comercianţă a motivat în mod lamentabil că obiectele incriminate pot avea caracter sanitar, venind în ajutorul (?) suferinzilor de dificultăţi sexuale. În mod ciudat, responsabilii cu politicile sociale au adoptat o strategie discretă, tratând problema „cu mănuşi”. Prietenii ştiu de ce...

GRIPA AVIARĂ, tratată cu apă chioară

Un lanţ de supermagazine din Cehia a încercat să dea marea lovitură la vânzări, exploatând fobia gripei aviare, care pare că vrea să ia în stăpânire Europa. „Miracolul” invocat de comercianţi drept profilaxie a îmbolnăvirii nu era altceva decât o apă minerală, pe a cărei etichetă se aflau înscrise pretinsele calităţi antivirale ale lichidului conţinut. Iar ca să nu pară chiar o banală apă... botezată, i s-au adăugat şi ceva arome de portocală, de lămâie şi de grepfrut. Epidemiologii au apreciat ca fiind un nonsens ideea menţionată clar de producători, iar responsabilii din ministerul ceh al Sănătăţii au dispus retragerea de pe piaţă a etichetelor. Într-un fel, cam invers faţă de o binecunoscută zicală românească, parafrazabilă cam aşa: eticheta trece, apele rămân; poate, pentru şpriţ...

Grupaj realizat de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

San Francisco – de la „Flower Power”, la „puterea... dejecţiilor”

Pare un paradox şi o extravaganţă cel puţin dezgustătoare, dar în esenţă ideea e cam aceeaşi: să facem curăţenie pe stradă şi în viaţa noastră, fără a lăsa reziduuri în urmă. Noua revoluţie, cu puternice componente ecologice şi economice, s-a aprins în metropola californiană San Francisco, acolo unde în anii 60 se năştea mişcarea (experiment?) hippie, care a bulversat o lume întreagă. Aşadar, problema nu se mai pune în termenii „să facem dragoste, nu război”, de această dată municipalitatea iniţiind o acţiune de transformare a dejecţiilor animale în gaz metan, care va putea fi folosit la încălzire sau la producerea de energie electrică. Conversia este posibilă, afirmă şi responsabilii firmei de salubrizare Norcal, mai ales că, potrivit unor estimări destul de exacte, 3,8% din gunoaiele oraşului provin de la câini, pisici şi de la alte animale. De remarcat că, din anul 1996, San Francisco furnizează zilnic câte 300 tone de resturi alimentare, din care se obţine un compost folosit cu mare eficienţă la îngrăşarea solurilor celebrelor văi vinicole Napa şi Sonoma. Dacă şi municipalitatea capitalei noastre ar avea iniţiative similare, cu siguranţă am demonstra ce mină de aur „cultivăm” pe străzi şi din emanaţiile spontane s-ar naşte o nouă revoluţie originală!

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Alarmă de gradul 0: Topirea ghetarilor polari va declanşa un nou Potop? ■ Artiştii C.I.A. – „pionieri” ai grefelor faciale ■ Misterul regilor Franţei va fi dezlegat? ■ Otrăvuri în slujba sănătăţii ■ Oraşul lui Cézanne ■ „Aventurile” unui manuscris apocrif

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

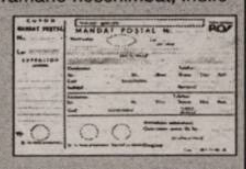

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], C.U.I. 1571838, IBAN RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000; contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN”!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 773 • ANUL XLIX • 23 MARTIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 12 (2523)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Cel care se laudă toată ziua cu strămoşii săi seamănă cu cartoful: singura parte bună a lui se află... în pământ.**
(Schopenhauer)

■ **Stelelor ce scapără în seară nu li-i teamă licurici să pară.**
(Rabindranath Tagore)

■ **Un şef nu lasă niciodată pe mâine ceva ce poate da cuiva să facă azi.**
(Paolo Coelho)

Femina club

Ambient exotic sau romantic

Dosarele frumuseţii
Secretele strălucirii

SUDOKU
jocul săptămânii – 12

	7			1				
1					3		5	
				8		3		2
	3	5	9					4
	6						7	
4					2	8	3	
8		4		2				
	2		7					8
				3			2	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

Cea mai actualizată prezentare a programelor

■ Pro TV ■ TVR 1
■ Antena 1 ■ TVR 2
■ Prima TV ■ Acasă
■ Pro Cinema

Alarmă de gradul zero printre specialişti

Topirea gheţarilor polari va declanşa un nou Potop?

Observaţii recente, realizate cu ajutorul sateliţilor meteorologici Radarsat-1 şi Envisat, relevă că gheţarii din Groenlanda au început să se topească în apele Oceanului Atlantic, într-un ritm aproape dublu decât cel înregistrat în deceniul trecut. „Faptul că topirea gheţarilor este mult mai rapidă decât prognozau specialiştii trebuie să ne îngrijoreze, în contextul încălzirii globale", spune Eric Rignot de la Jet Propulsion Laboratory, din cadrul NASA.

Gheţarii dispar în mare

Ca urmare a acestei topiri accentuate, dimensiunile calotei glaciare din Groenlanda (inferioară doar celei din Antarctica şi având o suprafaţă de câteva sute de mii de kilometri pătraţi) s-au redus simţitor, putând contribui într-o mai mare măsură la creşterea nivelului oceanului planetar. Studiul, realizat de specialişti din cadrul Agenţiei Spaţiale Americane şi publicat în revista „Science", confirmă rezultatele unei comunicări similare, prezentată la finele anului trecut de către meteorologul chilian Gino Casassa, care avertizase că gheţarii din regiunea sud-americană Patagonia se topesc mai repede decât era de aşteptat. Şi alţi oameni de ştiinţă susţin acelaşi lucru, referitor la gheţarii din Alaska şi din Antarctica. Potrivit lui Rignot, „scutul de gheaţă" al Groenlandei a scăzut în 1996 cu 90 de kilometri cubi, pentru ca anul trecut să cunoască o scădere de 150 de kilometri cubi. „În acest ritm, Groenlanda va rămâne în câteva decenii fără platoşa de gheaţă groasă de 3 kilometri, care o acoperă în mare parte, ceea ce ar putea declanşa o creştere cu până la şapte metri a nivelului oceanului planetar. Vaste regiuni costale, de pe întreg globul pământesc, vor fi astfel înghiţite de ape şi noul Potop va declanşa pagube de sute de miliarde de dolari şi poate chiar victime", estimează Pannir Kanagaratnam, de la Universitatea Kansas.

Un scenariu apocaliptic

Calculele realizate de către Rignot şi Kanagaratnam relevă că topirea gheţarilor groenlandezi contribuie cu 0,5 milimetri la creşterea anuală (de 3 milimetri) a oceanului planetar. Mark Chandler, cercetător în domeniul climatologiei la Columbia University, susţine că de „starea de sănătate" a gheţarilor polari depinde soarta întregii planete. „Este cu siguranţă cea mai acută problemă cu care ne confruntăm în momentul de faţă. Calotele polare nu mai sunt stabile, gheţarii se topesc într-un ritm tot mai avansat. Efectele nu vor întârzia să apară şi vor fi devastatoare. Nu ştim dacă omenirea este pregătită să facă faţă unui asemenea potop, care ar face ca metropole precum Londra, San Francisco sau New York să fie înghiţite de ape şi pe lângă care ameninţările teroriste sunt doar o furtună într-un pahar cu apă", a declarat Chandler. Pe de altă parte, topirea mai accentuată şi mai rapidă a gheţarilor va avea ca rezultat creşterea nivelului de precipitaţii, la nivelul întregului Glob, creştere ce va genera, ca într-un veritabil lanţ al slăbiciunilor, uragane şi cicloane mai puternice, inundaţii catastrofale, în măsură să ne ducă cu gândul, într-adevăr, la Potopul bătrânului Noe...

Fizicienii au reuşit să „gătească"

UN FULGER LA... CUPTOR

Fulgerul globular este, fără îndoială, unul dintre cele mai misterioase fenomene observate în natură. Asociate cu furtunile şi cu fulgerele obişnuite, cele globulare sunt, aşa cum indică şi numele, sferice, au diferite culori şi dimensiuni nu mai mari decât un balon. Martorii raportează apariţia, o dată cu ele, a unui sunet asemănător cu un şuierat, ce se intensifică, până în clipa în care fulgerul globular explodează sau dispare, pur şi simplu. Asupra originii şi a proprietăţilor fulgerului globular s-au vehiculat nenumărate ipoteze, dar, în lipsa „materialului de lucru", care reprezintă un fenomen pe cât de rar, pe atât de derutant, savanţilor le-a fost imposibil să afle adevărul. Până de curând, când Eli Jerbi şi Vladimir Dikthyar, de la Universitatea Tel Aviv, din Israel, au reuşit să creeze în laborator un fulger globular, pornind de la un... cuptor cu microunde! Fizicienii evrei au luat un magnetron de la un asemenea cuptor şi au folosit un puternic fascicul de microunde, pe care l-au ghidat, printr-o baghetă gradată, către un recipient realizat din sticlă, silicon şi alte materiale. Energia astfel generată a creat un „bulgăre de material topit, în cadrul obiectului solid, iar când bagheta a fost retrasă, o parte din materialul supraîncălzit a fost absorbită, dând naştere unei coloane incandescente care a colapsat apoi, transformându-se într-o minge de foc. La rândul său, aceasta a început să plutească şi a trecut ca prin aer prin suportul metalic în cadrul căruia se derula experienţa. „Fulgerul globular pe care l-am realizat arăta ca o meduză incandescentă, dilatându-se şi fluctuând prin aer. Obiectul strălucitor a măsurat circa 3 centimetri diametru şi nu a durat decât 10 milisecunde. Experimentul nostru confirmă teoria potrivit căreia fulgerele globulare apar ca urmare a descărcării energiei unui fulger normal în sol, ca un fel de ecou al acestuia", spune Jerby, care crede că într-o zi, oamenii de ştiinţă vor putea găsi o soluţie pentru utilizarea uriaşei energii declanşate de aceste fenomene.

DOCTORI DE DINOZAURI

Profesorii de la Şcoala de Medicină a Universităţii Pittsburgh vor lansa un program inedit, spre a-i învăţa pe studenţi istoria evoluţionară a oamenilor şi a animalelor. Alături de reprezentanţii Muzeului de Istorie Naturală Carnegie, profesorii universitari sunt de părere că, studiind originile bolilor umane, precum cancerul sau durerile osoase – care existau şi la dinozaurii din Jurassic – studenţii vor înţelege mai bine problemele actuale cu care se confruntă omenirea, din punct de vedere medical. Oamenii de ştiinţă americani mai susţin că există o sumedenie de afecţiuni ale căror rădăcini pot fi depistate în urmă cu milioane de ani, când strămoşii oamenilor au trecut la mersul biped. Cancerul poate fi datat chiar şi mai înainte de acest moment, cercetătorii de la Muzeul de Istorie Naturală Carnegie aflându-se în posesia unor fosile de dinozaur, vechi de 150 milioane de ani, pe care se pot distinge urmele unor tumori. Viitorii medici vor studia în mod direct aceste tumori, încercând să pună, chiar dacă tardiv, un diagnostic uriaşelor vieţuitoare care au stăpânit Terra înaintea omului şi care, deşi aparent invincibile, erau în egală măsură victimele unor maladii existente şi astăzi. Înţelegerea originii bolilor umane poate duce la identificarea de noi căi pentru prevenirea şi tratamentul lor, şi în plus, cred universitarii din Pittsburgh, vor ajuta la pregătirea profesională a unor doctori şi savanţi mai buni.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

„Un actor grăbit”

Laura Stoica nu mai e. A rămas doar amintirea unei cântărețe cu o voce specială, a unui om sensibil și generos, a unei femei frumoase care, după ani de dezamăgiri în dragoste, și-a găsit alesul și fericirea. Colegii de breaslă au omagiat-o pe mai toate posturile TV, susținuți de semnalele unui număr impresionant de fani. Postul *Atomic* a difuzat, în premieră, un clip muzical închinat Laurei Stoica, la care au participat voci de excepție ale muzicii noastre ușoare. Cântecul a fost compus cu multă sensibilitate de Ovidiu Comornic, căruia îi aparțin și versurile.

Mai dinamic ca niciodată

Marți, 14 martie, Radu Moraru a avut în emisiunea „Nașul” *(B1TV)* una dintre cele mai bune prestații ale sale (în dialog cu Cosmin Gușă). A renunțat la stilul său echilibrat, nu lipsit de naivități mai mult sau mai puțin „regizate”, pentru unul dinamic, cu luări de poziție ferme, „justițiare”, contestând, criticând fără rezerve multe dintre afirmațiile neclintite ale preopinentului său.

Un poem cinematografic

Joi, 16 martie, *B1TV* a difuzat filmul românesc „Unde ești, copilărie?” realizat de Elisabeta Bostan, despre care nu se poate vorbi decât la superlativ. Un emoționant poem cinematografic, care a evocat inocența copilăriei cu multă duioșie, dar și cu umor, într-un mediu rural paradisiac. Este, probabil, cel mai încântător film românesc despre copilărie și natură. O natură mirifică, surprinsă într-o epocă în care sticlele de plastic lipseau cu desăvârșire și lumea parcă era mai curată la suflet. Efectul artistic al imaginilor, garantat 100%!

De-o parte și de alta a baricadei...

Imaginile difuzate de cele mai importante posturi românești de televiziune, în care micuța Mariana din satul Găleni a fost surprinsă într-o cușcă, au stârnit reacții aprinse ale telespectatorilor. Cele mai multe opinii, din cele câteva mii de e-mail-uri trimise, s-au situat pe poziții diametral opuse. Unii au considerat gestul bunicilor, care o îngrijesc, drept inuman, strigător la cer, sadic chiar. Cușca a fost catalogată de unii dintre „acuzatori”, drept o temniță sinistră, la care cei doi bătrâni alcoolici au condamnat-o etc.

Adversarii acestei variante au înțeles că respectiva cușcă e un pătuț, rudimentar, în care micuța Mariana era izolată de bunici, pentru a-i asigura protecție, în timp ce aceștia erau prinși cu munca în afara casei. O mentalitate primitivă, nicidecum „represivă”, având în vedere faptul că bunicii o iubeau pe fetiță. Și nu în ultimul rând, un reflex al sărăciei rurale.

Din fericire, acest caz a fost rezolvat. Fetița a fost încredințată, temporar, prin hotărâre judecătorească, unei familii de asistenți maternali.

DORIN MĂRAN

Dialog astrologic

CAMELIA ALEXE, București:

„...De când eram copil, știu că este important pentru tot restul vieții la ce oră te naști. O tradiție populară spune că este cel mai bine să vii pe lume când Soarele este pe cer. Dacă vii pe lume noaptea, ursitoarele vor sosi somnoroase și supărate că au fost deranjate și, probabil, nu vor vesti prea multe lucruri bune. O tradiție complementară arată că dimineața sau seara, atunci când pe cer pot fi văzute și Soarele, și Luna, este cel mai bun moment pentru a vedea lumea pentru prima oară. De asemenea, este bine să te naști dimineața, dar nu dis-de-dimineață, ci după ce toate vietățile din ogradă s-au trezit, pentru a nu fi speriate de plânsul nou-născutului, pentru că se înfurie (...) Dar sunt sigură că și pentru astrologie există interpretări privind ora nașterii, poate chiar zodii orare. Ce știți despre acest aspect astrologic?”

Zodii după ora nașterii

– Stimată doamnă ***Camelia Alexe,*** cel mai bine documentat este tot zodiacul chinezesc. Acesta are o repartiție a viețuitoarelor după punctul cardinal și ora nașterii, în modul următor: *23,00 – 1,00* = Nord, Șobolan; *1,00 – 3,00* = Nord-Nord-Est, Bivol; *3,00 – 5,00* = Est-Nord-Est, Tigru; *5,00- 7,00* = Est, Iepure; *7,00 – 9,00* = Est – Sud-Est, Dragon; *9,00 – 11,00* = Sud-Sud-Est, Șarpe; *11,00 – 13,00* = Sud, Cal; *13,00 – 15,00* = Sud-Sud-Vest, Oaie; *15,00 – 17,00* = Vest-Sud-Vest, Maimuță; *17,00 – 19,00* = Vest, Cocoș; *19,00 – 21,00* = Vest-Nord-Vest, Câine; *21,00 – 23,00* = Nord-Nord-Vest, Mistreț.

O tradiție care nu ține neapărat de alte concordanțe spune că punctele cardinale întregi (Nord, Sud, Est și Vest) sunt ale zodiilor cu nativi având o personalitate foarte puternică; în consecință, și orele respective ar fi cele mai propice destinului. Din punct de vedere al asocierii zodiilor, este bine ca zodia orară să coincidă cu zodia lunară (ora Șobolanului, în zodia Șobolanului ș.a.m.d.). În folclorul românesc mai există superstiția conform căreia cei care se nasc noaptea nu prea au noroc în dragoste, pentru că nu-și văd bine alesul (aleasa).

MARIA din Bacău:

„...Încă din adolescență am fost obsedată de astrologie, în ceea ce privește dragostea și chiar destinul alături de bărbatul care urma să-mi devină soț, pentru că printre cărțile bunicii mele am găsit o broșură în care se vorbea despre zodia Berbecului, care este și zodia mea, ca despre zodia cea mai bună din toate punctele de vedere, fiind prima a anului. Fără să vă spun prea multe amănunte, vă întreb cum se face că până după patruzeci de ani nu am fost căsătorită niciodată, deși am avut ocazia de cel puțin două ori, în modul cel mai serios. Culmea ironiei a fost că ambii mei pretendenți erau din zodia Berbecului și că, privind în urmă cu nostalgie, cred că ambii m-au iubit foarte sincer. De aici am tras concluzia că nu e bine să eziți prea mult, dar nici să te bazezi pe astrologie, ci pe ce-ți spune inima (...) Este adevărat că pentru nativii Berbecului este bine se căsătorească între ei (fete și băieți, evident)? Și aș mai vrea să vă întreb despre o afirmație curioasă pe ați făcut-o într-un număr trecut, și anume că noi avem tendința să judecăm relațiile dintre zodii între români; atunci când se ivește ocazia unei căsătorii cu un străin, lucrurile nu ar mai fi valabile. Așa este? De ce?”

Femeia din Berbec nu are prejudecăți

– Dragă ***Maria,*** de la bun început trebuie să-ți spun că prejudecățile în domeniul astrologiei sunt inutile și periculoase, mai ales pentru că această pseudoștiință se bazează pe ficțiune, și nu pe date științifice. Femeia din Berbec este tenace și adaptabilă în dragoste, nu are „idei fixe”. Optimul în iubire îl poate cunoaște alături de Rac sau de Capricorn, fiind bine să-i ocolească pe cei din Fecioară. În ceea ce privește internaționalizarea compatibilităților, nu este nici o problemă, mai ales dacă ne gândim că statisticile legăturilor optime au fost făcute de o școală englezească de astrologie a iubirii și ulterior au fost modificate de francezi și de italieni. Deci legăturile sentimentale nu cunosc granițe statale.

MANOLE S., Călărași:

„...Poate că nu este bine că v-am scris, dar cred că am o situație dramatică. Părinții fetei cu care vorbesc nu vor să audă de mine, pentru că nu sunt «de nasul fiicei lor», mai ales că sunt născut în Scorpion. Așa mi-a spus mama ei și ne face viața amară. Ce au ei împotriva Scorpionilor? Este absurd!”

Egalitatea în... zodii

– Dragă ***Manole,*** tradiția spune că există două zodii „problematice”: Peștii (ultima și „cea mai proastă”) și Scorpionul (cea mai detestabilă „gânganie”). Dar trebuie să ne amintim permanent că denumirile zodiilor au fost alese în mod subiectiv, de către om, și că semnificațiile cu pricina nu au nimic în comun cu realitatea obiectivă. Regret ceea ce ți se întâmplă, este, într-adevăr, absurd sau sunt alte motive. Succes mai departe!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Știu fetele ce gândesc băieții?

Reprezentantele sexului frumos au o capacitate uluitoare de a ne „citi” gândurile. Uneori, un indiciu mărunt, „invizibil”, le permite să ne „radiografieze”. Sau, cel puțin, așa cred ele...

Există numeroase caractere și moduri de comportament. Dacă ești aproape de un băiat, chiar dacă acesta nu vorbește despre el, vorbesc privirile, gesturile, felul în care se comportă. Sau ceea ce reflectă cuvintele sale. Sau ceea ce se ascunde în spatele lor. Totul e să ai fler, intuiție. Și fetele au, vă rog să mă credeți. *(Claudia Neagoe, 18 ani)*

Dacă le interesează, pot afla. Dacă nu, nu. Pot afla întrebând, studiind felul de a fi al băieților. Important e să știi cât mai mult despre cel de lângă tine, nu despre alții. Dar asta nu înseamnă că poți afla mare lucru. Băieții spun ceea ce vor să spună, ceea ce e în interesul lor, al imaginii lor. Lucruri care le pun în evidență defectele, slăbiciunile, nu le afli niciodată de la ei, pentru că nu sunt atât de proști încât să vorbească despre ele. *(Alexandra Știrbescu, 18 ani)*

Dacă vor să afle, află. Important e ca băiatul să țină la fată, s-o respecte și să-i dea concursul. Dar băieții, în general, nu simt nevoia să spună ce gândesc, mă refer la lucrurile mai speciale, cele intime. Despre politică, despre distracții, despre fete (în sensul bârfei) vorbesc pe șleau și ceea ce spun e ceea ce gândesc. *(Mihnea Robu, 17 ani)*

Sunt persoane care au multe de ascuns, și fete, și băieți. Și tac când e nevoie. Nu poți ști ce gândesc în anumite momente și, dacă încerci să afli, te izbești de o încăpățânare de „granit”. *(Răzvan, 18 ani)*

Dacă există interes, băieții nu le pot ascunde prea multe fetelor. Noi, fetele, suntem dotate de la mama natură cu un simț de observație foarte ascuțit. În fiecare dintre noi (sunt și excepții, normal) se ascunde un Sherlock Holmes. Băieți, dacă vreți să fiți șmecheri, nu vă puneți cu noi! *(Medeea, 18 ani)*

Dacă stai mult timp de vorbă cu cineva, afli multe. Așa, „pe sărite”, nu te poți informa bine. E important să știi ce gândește prietenul tău, pentru că numai așa relația are șanse și, poate fi deosebit de frumoasă și palpitantă pe plan spiritual. Dar, dacă printre gândurile lui frumoase sunt și unele urâte, odată spuse, ar putea să te umilească, să te complexeze, să te scoată din sărite. Și, ca să fiu mai la obiect, afirm că fetele știu mai multe despre băieți decât își închipuie aceștia. Două-trei gesturi și cuvinte sunt uneori suficiente ca să afle ce e în mintea lor și cu cine stau de vorbă. *(Renata Belciu, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Cursurile de teatru din cadrul școlilor din Țara Galilor vor fi cenzurate, a decis Ministerul Educației. Mai exact, vor fi interzise nuditatea și gesturile intime. Chiar și sărutul, dacă e prea pătimaș! Așadar, Romeo și Julieta vor fi nevoiți să păstreze o

O suferință în plus pentru Romeo și Julieta

nefirească distanță în momentele în care Shakespeare a „decis” ca aceștia să se îmbrățișeze cu foc.

„Nuditatea și gesturile intime nu au ce căuta în producțiile teatrale din școli. Un sărut nevinovat, o îmbrățișare tandră sunt suficiente pentru a sugera emoțiile și intimitatea”, a apreciat purtătorul de cuvânt al ministerului. Ordinul Ministerului Educației ar putea fi extins în toate școlile engleze în care se predau cursuri de actorie și au loc reprezentații teatrale.

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: *București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Calmarul baby-sitter

*Femela-calmar din specia **Gonatus onyx** dă dovadă de un spirit matern uimitor de dezvoltat. Departe de a-şi abandona progeniturile în*

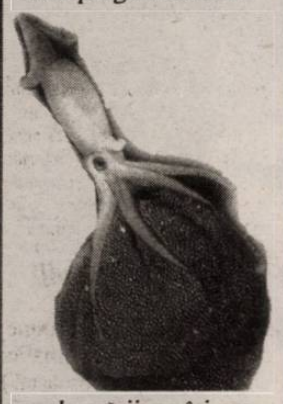

apele mării, ea îşi protejează viitorii pui, timp de câteva luni, purtând ouăle într-un buzunar uriaş, plasat între tentacule. O asemenea „creşă" conţine între 2000 şi 3000 de ouă, iar comportamentul mămei poate deveni fatal pentru ea: tensionat la maximum din cauza greutăţii „sacului", corpul femelei e o pradă uşoară în faţa duşmanilor. De aceea, pentru a scăpa, ea se scufundă la adâncimi suficient de mari, astfel că oamenii de ştiinţă au descoperit asemenea exemplare chiar şi la peste 2000 de metri sub nivelul mării. Pretutindeni, natura ne oferă aşadar importante lecţii de viaţă!

Mâinile strămoşilor vor vorbi

Raportul dintre lungimea indexului şi cea a inelarului, diferit la bărbaţi faţă de femei, este ceea ce se cheamă „indicele Manning". Specialiştii în preistorie de la Centrul de Cercetări şi Documentări asupra Oceaniei au avut ideea să analizeze amprentele

de mâini ale oamenilor primitivi, descoperite pe pereţii unor peşteri din Borneo, pornind de la acest indice. Apoi, cu ajutorul unor programe pe computer, urmează să se stabilească şi eventuale elemente de legătură între dispunerea palmelor bărbăteşti şi a celor femeieşti. Arheologii au convingerea că asemenea picturi paleolitice au fost realizate potrivit unor reguli bine stabilite, dar care nouă ne scapă, deocamdată. Oricum, câmpul de cercetare este impresionant şi el se pare că e în măsură să ne dezvăluie surprize de proporţii. (A.N.P.)

ARTIŞTII C.I.A.

„pionieri" ai grefelor faciale

Senzaţionala intervenţie chirurgicală de la sfârşitul anului trecut, prin care franţuzoaicei Isabelle Dinoire i s-a grefat o parte din faţa altei femei (nas, buze, bărbie), a făcut înconjurul lumii, cu toate amănuntele ştiinţifice, coincidenţele bizare şi relatările telenovelistice de rigoare. Dar reuşita medicilor francezi pare să fi constituit şi semnalul de start pentru anunţarea unor ambiţii şi mai mari. Până acum, echipe de chirurgi britanici şi americani au declarat oficial că doresc să realizeze transplanturi totale de faţă. De ce să nu ne întrebăm însă dacă nu cumva, înaintea „cazului Dinoire", au mai existat intervenţii similare?

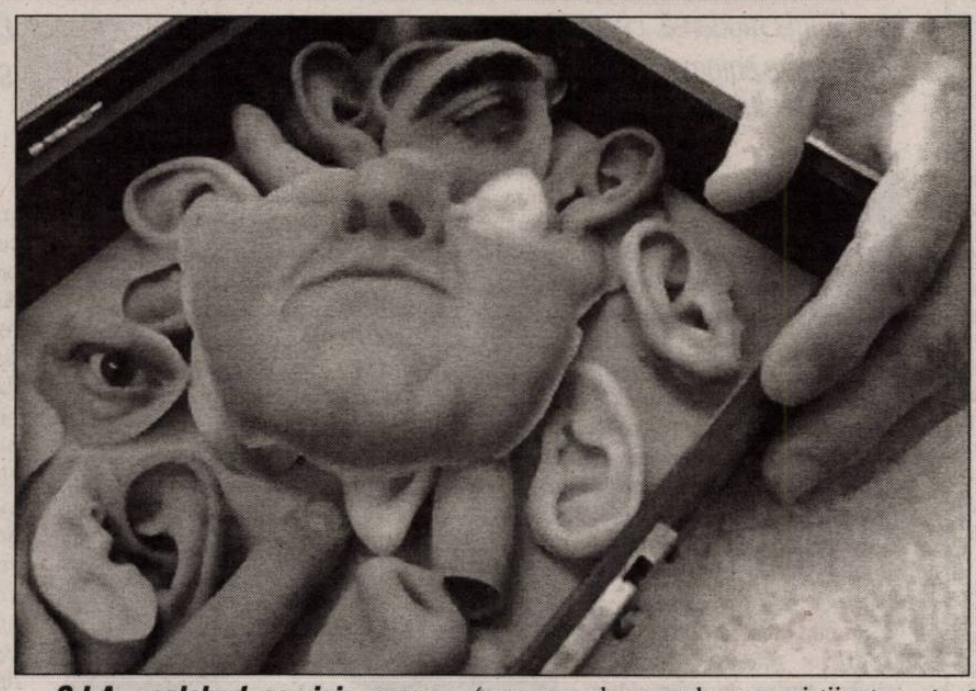

Clasicii literaturii de anticipaţie au mers pe cunoscuta idee a savantului nebun, fascinat de puterea lui de-a se juca cu destinele oamenilor, şi ispitit astfel să facă transplanturi de feţe, de membre şi chiar de capete. Dincolo de fantezie, în scrierile respective se pare că se ascunde întotdeauna sâmburele de realitate sau premoniţia care va da roade, la un moment dat. Şi, chiar dând deoparte cu totul ficţiunea pură, în urmă tot va rămâne un teritoriu considerat de unii ca aparţinând speculaţiilor: cel ce ne fascinează cu aventurile unor spioni, agenţi secreţi, terorişti, capabili ca în momente critice să-şi modifice fizionomia.

C.I.A., celebrul serviciu american de investigaţii, probabil nu este singura instituţie de acest fel care de mult timp apelează la schimbarea chipului unor persoane, pentru a face astfel mai uşoare misiunile lor secrete. Numai că nu agentul, singur, se metamorfozează tranşant, ci aici intervine o adevărată artă, a unor angajaţi speciali ai serviciilor de spionaj. Astfel este Bob Barron, un sexagenar cu mustăţi stufoase şi plete cărunte, care s-a aflat în slujba CIA peste 25 de ani, până în 1993. El a fost un mare maestru al deghizării agenţilor dubli şi a transfugilor „preţioşi" pentru politica americană (cum erau, de exemplu, comuniştii est-europeni rămaşi în Occident, în timpul războiului rece).

„Misiunea imposibilă" dusă, totuşi, la bun sfârşit de Bob, a fost convertită de acesta într-o veritabilă artă pusă în slujba persoanelor desfigurate. Pentru că, fatalmente, există situaţii de viaţă dramatice care duc la mutilarea unor semeni, fie în urma unor accidente, fie din cauza unor malformaţii cu origini mai mult sau mai puţin clare. Situaţiile de acest gen nu reprezintă doar temeiul unor suferinţe fizice, ci şi factor declanşator pentru probleme de ordin psiho-afectiv şi social. De-a lungul timpului, s-au creat diverse tipuri de proteze, cele mai multe nefăcând altceva decât să scoată în evidenţă handicapul persoanei respective. Fostul angajat CIA a ajuns însă la performanţe de invidiat, practic redând identitatea pacienţilor. Astfel, de când se ocupă de acest „design protestetic" cum îl numeşte el, a creat sute de nasuri, urechi şi ochi, toate false. În plus, Bob ne asigură că e capabil să realizeze măşti de silicon perfect asemănătoare cu pielea umană, în cel mult 4 ore, pseudochipuri care pot fi scoase în numai câteva secunde. Totuşi, funcţionalitatea lor efectivă pentru pacient ar fi redusă.

Cazul băieţelului de 5 ani, Peter Dankelson, ilustrează foarte bine măsura în care ştiinţa, tehnica şi tehnologiile actuale, bine coordonate de inteligenţa umană, pot veni în ajutorul unor semeni ai noştri cu diverse suferinţe. Copilul suferea de o malformaţie congenitală, lipsindu-i o ureche. Chirurgia de reconstrucţie nu dăduse rezultate mulţumitoare, Peter având probleme de integrare în grupurile de copii, dar şi în legătură cu faptul că nu avea „două urechi, la fel ca tata". În plus, proteza pentru urechea externă, fabricată şi ataşată pe obraz de Bob Barron, are şi o mare utilitate medicală, îmbunătăţind auzul cu circa 20%. Lui Peter, partea lipsă i-a fost construită din silicon şi aplicată pe cap cu ajutorul unui lipici special, astfel încât să poată fi scoasă seara, la culcare, apoi repusă la locul ei dimineaţa. La finalul operaţiunii, copilul arăta absolut normal, ceea ce a însemnat nu doar satisfacţia enormă a familiei respective, ci şi încă o reuşită majoră a punerii cunoştinţelor actuale în slujba omului.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PEŞTERA ENIGMATICĂ

O descoperire senzaţională a fost făcută recent într-o peşteră dintr-o pădure din Vilhonner (Charente, Franţa). Este vorba despre artă rupestră executată cu 25.000 de ani î.Ch., aşadar cu mult mai veche decât picturile din peştera Lascaux. Frescele din celebra peşteră, capodopere ale artei preistorice, aparţinând patrimoniului mondial al umanităţii, au o vechime de „doar" 19.000 de ani.

În peştera din Charente au mai fost descoperite oase umane şi animale, datând din aceeaşi perioadă a paleoliticului superior. Evenimentul s-a produs în noiembrie 2005, dar a fost făcut public abia în februarie a.c. „Eroul" acestei descoperiri e un speolog amator în vârstă de 63 de ani, care a îndrăznit să „scormonească" o groapă în care păstorii aruncau altădată animale moarte. Speologul avea unele indicii că în fundul gropii s-ar fi aflat o grotă. După asanarea locului, acesta a avut satisfacţia să descopere o cavitate în care se aflau două schelete de hienă şi oseminte umane: tibii, vertebre, omoplaţi. Într-o altă cavitate a grotei, de dimensiuni mai mari (15-17 m), a zărit pe unul din pereţi o pictură de culoare albastră reprezentând o mână, executată cu mare fineţe. „A fost un moment incredibil, a mărturisit speologul. Mi s-au înmuiat picioarele când am văzut această bijuterie rupestră. Mâna pictată părea să-mi spună: «Bună ziua, bine ai venit!». Cu respiraţia tăiată, am făcut câţiva paşi, agitând lanterna în toate părţile. O nouă surpriză: pe un perete am văzut o sculptură «tăiată» într-o stalactită, reprezentând un cap de om. În mijlocul feţei era desenată o cruce, probabil cu un cărbune din salbă-moale. Cărbunele a fost folosit şi pentru a pune în evidenţă buzele. Capul sculptat avea o înălţime de 50 cm şi o lăţime de 40 cm. Am chemat apoi o echipă de arheologi, care au rămas perplecşi în faţa acestor descoperiri."

Pictură rupestră din peştera Lascaux

Arheologii au depistat pe pereţii grotei o serie de pete, probabil urme ale unor reprezentări picturale „abstracte". Sau, poate, doar simple pete...

Prefectul din Charente e foarte prudent în declaraţii. „Există, evident, urme ale prezenţei umane. Cât priveşte sculptura, rămâne de văzut dacă e făcută de mâna omului sau de... natură." Expertizele ştiinţifice vor face lumină în acest caz.

Intrarea în grotă a fost zidită, pentru a proteja descoperirea. Deocamdată nu vor fi publicate fotografiile făcute în interior. Acest lucru va fi posibil după definitivarea expertizelor ştiinţifice.

DORIN MĂRAN

Un văr al lui Gollum?

După cum probabil aţi observat, făptura din imagine inspiră deopotrivă repulsie, teamă, dar şi compasiune ori duioşie, pornind de la mesajul transmis de gestul protector, specific mamelor. Monstrul cu ochi trişti nu constituie vreo descoperire senzaţională de ultimă oră, nici un personaj de cine-ficţiune, înrudit cu perfidul Gollum. Fabricată din fire de sticlă, plastic, piele şi fibre de păr, terifianta vietate reprezintă viziunea cosmarescă a australiencei Patricia Piccinini. Îi putem spune şi „creaţie artistică" pe tema manipulărilor genetice şi a potenţialelor lor pericole, temă sensibilă şi cutremurătoare, a unei recente expoziţii. Întrebarea nerostită de asemenea lucrări, dar intuită în fiecare detaliu, are darul să ne pună pe gânduri: Oare, considerându-se Creatorul suprem al vieţii, nu cumva omul riscă să dea naştere unor monştri? (A.N.P.)

Roma, o istorie scandaloasă

O crimă în familie

(Urmare din numărul precedent)

Vă imaginaţi că, atunci când a aflat vestea, unchiul micuţilor n-a fost deloc încântat că îi sporeşte familia. Dimpotrivă, îngrozit de profeţie, a poruncit ca pruncii să fie ucişi neîntârziat. Doar că dintr-o asemenea brută se născuse – dacă vă puteţi închipui că ar fi posibil – un înger de fată, cu inima bună ca pâinea caldă. Ea a fost cea care i-a salvat pe Romulus şi Remus de mânia lui Amulius. De aici, legendele cunosc mai multe variante: unele susţin că cei doi, puşi într-un coşuleţ de răchită şi lăsaţi să plutească astfel pe Tibru, ar fi fost găsiţi de un păstor, pe nume Faustulus; altele, că o lupoaică i-ar fi luat din apă şi i-ar fi alăptat, alături de puii ei, până ce păstorul i-a descoperit. Cum soţia lui Faustulus tocmai adusese pe lume un copil, care murise la naştere, i-a adoptat cu bucurie pe cei doi fraţiori, crescându-i ca pe propriile sale odrasle.

Cei doi fraţi au crescut în sânul familiei lui Faustulus, ajungând nişte flăcăi zdraveni, viteji şi foarte îndrăzneţi. Într-o bună zi, pe când îşi păşteau turmele pe malul Tibrului, ei au intrat în conflict cu câţiva ciobani aflaţi în slujba lui Amulius şi probabil au avut o altercaţie cu aceştia. Mai o privire încruntată, mai o înjurătură, fraţilor nu le-a trebuit mult până să le sară mustarul şi, fiind iuţi la mânie şi la mână, i-au măcelărit pe rivali. Gestul lor a determinat o reacţie hotărâtă din partea regelui care, deşi nu ştia cine sunt făptaşii, a poruncit să fie judecaţi. Remus a fost prins, Romulus a reuşit să scape şi şi-a înştiinţat tatăl vitreg, care la rândul său i-a dat de veste lui Numitor, dezvăluindu-i cine sunt de fapt acuzaţii. Când a aflat că nepoţii pe care-i credea pierduţi n-au fost ucişi, ba îi omoară ei pe alţii, desigur că bătrânul trebuie să se fi bucurat tare mult. Imediat, s-a pus de o lovitură de stat, în urma căreia Amulius – de altminteri un tiran detestabil – şi-a pierdut tronul şi capul, iar Numitor a revenit la putere.

Legenda mai spune că, dornici să întemeieze o nouă cetate, căci Alba Longa, cât era ea de... lungă, li se părea neîncăpătoare pentru doi viteji ca ei, „fiii Lupoaicei" s-au urcat, în ziua de 21 aprilie 753 î. Chr., (dată considerată, potrivit tradiţiei, cea a fundării Romei dar, aşa cum vom vedea în cele ce urmează, cu totul falsă!) pe două coline apropiate – Romulus pe Palatin iar Remus pe Aventin. Şi au hotărât ca numele aşezării să fie dat de cel care vedea mai mulţi vulturi. Remus a zărit şase, Romulus, care probabil avea o privire mai ageră, doisprezece, semn că el era „alesul zeilor". Dar cârcotaşul său frate nu s-a putut abţine, atunci când l-a zărit pe Romulus trăgând cu plugul hotarele viitorului oraş, să nu râdă: „Halal ziduri! Uite ce uşor trec peste ele!" Remarca i-a fost fatală, căci Romulus, ce moştenise pesemne genele „tăticului" Marte, n-a ezitat, cât îi era de frate, să-i ardă o sapă în cap, ucigându-l pe loc şi spunând că pe viitor, oricine va aduce ofense numelui Romei va trebui să moară. Despre vreo eventuală pedeapsă divină – gen Cain versus Abel – pentru crima comisă, nici Titus Livius, nici Dio Cassius nu pomenesc nicăieri, de unde deducem fie că zeii romanilor erau mai îngăduitori decât severul Yahve al evreilor, fie că aveau treburi mai importante de făcut în ziua respectivă, decât să asiste la cearta gemenilor...

(Continuare în numărul viitor)

MISTERUL REGILOR FRANŢEI va fi dezlegat?

1

Ştiinţa modernă, chemată să rezolve enigma „prizonierului de la Temple"

Acum mai bine de două secole, un tânăr murea într-o celulă mucezită din închisoarea pariziană Temple. Atunci, unii au plâns moartea urmaşului la tronul Franţei, în vreme ce alţii au susţinut că tânărul respectiv nu era decât o victimă oarecare a sângeroasei Revoluţii Franceze. Precum se ştie, părinţii micului Delfin, prinţ moştenitor al Franţei, Ludovic al XVI-lea şi Maria Antoaneta, fuseseră ghilotinaţi în 1793, iar acesta a fost luat prizoner de către revoluţionari, împreună cu sora lui mai mică. Conform datelor oficiale şi actelor emise de către autorităţile închisorii Temple, prinţul a murit de tuberculoză, la doar zece ani, în 1795. Dar încă nu se uscase bine cerneala pe certificatul ce consfinţea decesul prizonierului, că au şi început să apară rumori, potrivit cărora regalişti loiali ar fi reuşit să-l salveze, în ultimă instanţă, pe Delfin, înlocuindu-l cu fiul unui ţăran.

2

Inima care-şi spune taina

Această moarte misterioasă a declanşat un nesfârşit şir de supoziţii şi speculaţii în jurul destinului celui ce trebuia să devină regele Ludovic al XVII-lea (1). Acum, dr. Philippe Delorme (3), un savant francez, specialist în medicină legală, speră ca prin analiza ADN a unei inimi mumifiate (2) aparţinând, conform tradiţiei, copilului care a murit în temniţa de la Temple, să dezvăluie în sfârşit adevărul privind identitatea presupusului „prinţ de sânge". Inima a fost conservată în alcool, fiind păstrată într-o casetă metalică şi a avut parte de peregrinări mai aventuroase decât cele ale legendarului Graal. Ea a fost furată de un medic, regalist fanatic, care a efectuat autopsia cadavrului şi care a cerut să fie transmisă, din generaţie în generaţie, numai regaliştilor autentici sau rudelor regelui decapitat în 1793. Ceea ce s-a şi întâmplat după Restauraţia din 1814, când caseta a fost înmânată membrilor familiei regale de Bourbon, în posesia căreia se află şi în prezent. ADN-ul prelevat de la această inimă va fi comparat cu cel extras din firele de păr ale reginei Mariei Antoaneta, păstrate la un muzeu din Viena şi tăiate ca suvenir pentru mama sa, regina Maria Tereza, atunci când tânăra prinţesă a plecat către Franţa, spre a deveni regina acestei ţări.

O evadare spectaculoasă

De-a lungul anilor, ca şi în cazul faimoasei prinţese ruse Anastasia, numeroşi au fost impostorii care s-au dat drept „prizonierul de la Temple". Unul dintre ei, Charles-Guillaume Naundorff, a fost chiar considerat multă vreme o persoană credibilă. Povestea sa, conform căreia ar fi fost drogat cu opium şi scos mai apoi din închisoare într-o albie mare de lemn, unde se puneau rufele deţinuţilor, a fost confirmată de unul dintre paznici. Acesta îşi amintea că pe poarta închisorii ieşeau adesea căruţe în care se afla rufărie pentru spălat şi chiar ar fi auzit, dinspre una dintre ele, plânsete de copil, dar s-a temut să ia atitudine, cu atât mai mult cu cât se declara a fi – desigur, după ce Revoluţia Franceză se încheiase demult şi Bourbonii ajunseseră iarăşi pe tron – un regalist convins. „Dacă vom găsi aceeaşi amprentă ADN, apreciază dr. Philippe Delorme, şi în inimă, şi în părul Mariei Antoaneta, atunci putem spune cu certitudine că enigma este rezolvată, iar zvonurile care au circulat de-a lungul anilor nu au nici un fundament real". Caseta conţinând inima „regală" a fost transportată de la Catedrala St. Denis, unde era depozitată, fiind venerată şi considerată de mulţi drept o „relicvă sacră", într-un laborator de lângă Paris. Cu ajutorul unui bisturiu electronic, din ea a fost prelevată o „felie" foarte subţire, pentru a fi studiată, operaţiune ce s-a dovedit foarte dificilă, întrucât inima căpătase consistenţa unei bucăţi de rocă.

3

„După două secole, fragmentele ADN nu mai sunt viabile"

Un alt istoric francez, Phillipe Boiry se declară însă sceptic în privinţa posibilităţii ca inima de la St. Denis să mai poată releva adevărul, aşa cum crede Delorme. „Această inimă a fost ţinută în alcool mai bine de două secole, a fost furată, aruncată, regăsită, tăiată şi mutilată, încât mi-ar fi greu să cred că în ea mai pot fi găsite particule viabile de ADN, care să permită o identificare sigură". Altfel spus, după ce a înflăcărat imaginaţia a mii de oameni, dând naştere la legende şi la o veritabilă literatură romantică, o poveste frumoasă şi misterioasă refuză să moară...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

24 martie 1603

MOARE REGINA ELISABETA I A ANGLIEI

După aproape patru decenii de domnie glorioasă, regina Elisabeta I murea, lăsând tronul Angliei rudei sale, suveranul scoţian Iacob, care va uni cele două ţări sub un singur sceptru.

Fiică a sângerosului Henric al VIII-lea şi al Annei Boleyn, Elisabeta preluase puterea în 1559, după moartea sorei sale vitrege, Maria, cea supranumită „Bloody Mary", pentru crudele acte de răzbunare îndreptate împotriva protestanţilor. Cele două surori, ambele fiice ale lui Henric, avuseseră o relaţie încordată în timpul domniei de cinci ani a Mariei. Crescută şi educată în spirit catolic, aceasta emisese o legislaţie care-i favoriza pe coreligionarii săi, persecutându-i pe protestanţi şi încercând să restaureze supremaţia papală în Anglia. A urmat o rebeliune protestantă, în urma căreia, bănuită de complicitate, Elisabeta a fost închisă în Turnul Londrei. Dar steaua ei, în loc să apună, abia răsărea, căci moartea neaşteptată a Mariei o va propulsa pe tron. Ghidată de marele om de stat Sir William Cecil, Elisabeta a început o politică înţeleaptă şi echilibrată, stabilind supremaţia protestantismului în Anglia şi încurajând reforma calvinistă în Scoţia.

Pe plan extern, Elisabeta a căutat să sprijine celelalte state protestante din Europa, opunându-se tendinţelor expansioniste ale Spaniei catolice. În 1588, uriaşa „Invincibila Armada", ce urma să invadeze Anglia, a fost zdrobită de furtuni şi de o flotă engleză mică, dar vitează. Pe de altă parte, regina a încurajat expediţiile geografice ale lui Drake şi Raleigh, ce vor pune bazele vastului imperiu colonial englez de mai târziu.

Nemurire, frig și sarcofagul viitorului

Cine n-ar vrea să știe ce se va întâmpla pe Pământ peste două-trei sute de ani? Cine n-ar vrea să intre într-un fel de somn profund și nevătămător, pentru a se trezi bine-mersi la viață și a descoperi ce s-a petrecut cu nepoții și cu nepoții nepoților și, în general, cu familia și rudele de peste secole?

Aceste întrebări sunt doar aparent retorice. Pentru că visul faraonilor (și nu numai al lor) de a deveni nemuritori este, cel puțin teoretic, pe drumul cel bun. Dacă acum câteva decenii, printre metodele de mărire a duratei vieții își făceau apariția și criobiologia și crioconservarea, astăzi metodele de conservare la temperaturi foarte scăzute a trupului uman sunt în curs de perfecționare. „Motorul" care a prins în mod decisiv mințile unor oameni de știință mai mult decât vizionari a fost cartea fizicianului Robert Ettinger intitulată „Prospectarea imortalității" (1964). Și, în mai puțin de zece ani, a luat ființă asociația „Alcor Society for Solid State Hypotermia" (California, 1972), care avea drept obiect de studiu și de realizare conservarea corpurilor la temperaturi scăzute. Succesul uriaș pe care l-a avut această inițiativă de „faraonizare a oamenilor simpli" a condus la schimbarea numelui în „Alcor Life Extension Foundation" (1977), care sugerează foarte limpede că este vorba de prelungirea nelimitată a vieții prin metode criogenice.

„Sarcofagul rece" – un vas Dewar care poate conține 4 pacienți și 6 neuropacienți, la minus 196 grade Celsius

Speranța de viață? O mie de ani!

Fundație cu sediul la Scottdale, Arizona, această Alcor are, după ultimul „recensământ" din 2005, peste 773 de membri (este o problemă cu declararea oficială a adeziunii, din cauza reputației îndoielnice pe care a căpătat-o în timp) și – ceea ce este mai spectaculos pentru marele public – un număr de „73 de pacienți" și „mai mulți neuropacienți". Pentru a fi bine lămuriți cum stă treaba cu „speranța de viață de o mie de ani", trebuie precizate următoarele: 1. „Pacient" la Alcor înseamnă corpul unui decedat legal (neautopsiat), care își exprimase dorința de a fi trezit la viață după un număr de ani; 2. „Neuropacient" înseamnă că se conservă numai capul persoanei decedate, la dorința expresă a acesteia.

Nu, nu ne aflăm în întunecatul castel al doctorului Victor Frankenstein. Ne aflăm la o instituție unde întreg corpul sau numai capul este conservat în azot lichid, la temperatura de minus 196 de grade Celsius. Motivul pentru care persoane cu dare de mână apelează la „imortalitatea rece" este speranța revenirii la viață într-un viitor cât mai îndepărtat; acest motiv sfidător la adresa Divinității este asociat cu următoarea problemă medicală: pentru anumite boli extrem de dificile, se estimează că se vor găsi remedii peste 20-25-50 de ani. Și atunci, bolnavii cu pricina vor să „hiberneze" până când, o dată treziți, pot să fie vindecați datorită progresului medicinei. În 1976 a fost „inaugurat" primul pacient...

„Sarcofagul frigului" nu este deloc o incintă complicată, care să necesite cheltuieli astronomice. Este vorba despre un vas Dewar (similar banalului termos), unde circulă azot lichid și care nu necesită energie electrică. Din timp în timp, cantitatea de azot evaporată se înlocuiește. Cea mai dificilă problemă tehnică cu care se confruntă „nemurirea la rece" este cea a cristalelor de gheață care se pot forma în țesuturi și în circuitul sangvin. Acestea sunt extrem de dăunătoare și metoda găsită pentru a le evita a fost vitrificarea („congelarea într-o îmbrăcăminte de sticlă"). Un mare succes de profil s-a înregistrat în 2005, când rinichiul unui iepure a fost vitrificat și apoi folosit la transplantarea lui către alt iepure. Toate operațiunile au decurs excelent, dar are aceasta relevanță pentru om?

Toți pacienții și neuropacienții (care speră că atunci când se vor trezi se va face fără probleme un transplant de cap) au avut o convingere greu de estimat din punct de vedere științific: își vor păstra memoria peste o sută de ani? Reflexele dobândite, temperamentul și caracterul vor fi aceleași? Nu cumva perioada prelungită de pauză le va altera profund personalitatea (în cazul când revenirea la viață va fi posibilă)? Din punct de vedere cerebral, procesele neurodegenerative ireversibile se instalează în aproximativ patru ore de la decesul clinic. Dar „neajunsurile" creierului se instalează la numai 4-6 minute de la încetarea bătăilor inimii. Cât de repede trebuie să intre în crioconservare un defunct care vrea se trezească întreg la minte? Faima Alcor nu este dintre cele mai bune și controversele asupra activităților ei par nesfârșite.

PAUL IOAN

MASACRUL BALENELOR continuă legal

Balenele sunt protejate iar pescuitul lor comercial este interzis din 1986. Cu toate acestea, japonezii continuă să le ucidă. În condiții de legalitate, profitând de un acord internațional care autorizează pescuitul în cadrul programelor de cercetare științifică. În 18 ani, aproape 6000 de balene au servit japonezilor drept „cobai" în restaurante sau în fast-food-uri. O serie de organizații internaționale de protecție a animalelor au reacționat, scandalizate, considerând că pentru a estima mărimea exemplarelor, pentru a evalua efectele poluării sau pentru a determina regimul lor alimentar nu e nevoie să ucizi un număr atât de mare de balene. E însă de înțeles zelul așa-zișilor cercetători japonezi, având în vedere faptul că 1 kg de carne de balenă costă... 250 de euro!

Interzicerea pescuitului cetaceelor a fost hotărâtă de către Comisia Balenieră Internațională (CBI), pe care japonezii nu o văd cu ochi buni. De mai multă vreme, fac

presiuni asupra membrilor acesteia, pentru a-i convinge să autorizeze reluarea pescuitului comercial. În ultimul secol, populațiile de balene au fost decimate iar în ceea ce privește viitorul lor, acesta este incert. Nu numai Japonia continuă să le pescuiască, ci și Islanda și Norvegia, unde această practică e tradițională. Este greu de închipuit că aceste țări pot renunța la carnea de balenă. E ca și cum le-ai interzice francezilor să renunțe la pateul de gâscă sau la brânzeturile fine. Cele trei țări nu acceptă ideea că balenele ar fi în pericol. Dimpotrivă, consideră că sunt prea numeroase și că amenință peștii și crustaceele, printr-un consum uriaș, meniul lor putând salva viețile a milioane de oameni care mor de foame. Evaluarea populațiilor de balene e dificilă. La fel și cea a numărului de exemplare ucise. Uniunea Sovietică, de pildă, a declarat că, între 1948 și 1972, a pescuit 180.000 de balene dar recent s-a revenit asupra declarației, în realitate numărul victimelor fiind dublu în acea perioadă. Substanțele poluante reprezintă o altă amenințare pentru cetacee. Acestea se acumulează în organismul lor perturbând funcțiile de reproducere.

Japonezii susțin, sus și tare, faptul că, pescuitul e departe de a pune în pericol viața cetaceelor, al căror număr îl estimează la câteva milioane de exemplare, așa încât cele câteva sute pescuite de ei, anual, nu generează câtuși de puțin o situație dramatică. Pe de altă parte, sunt cruțate viețile unui uriaș număr de pești, unii dintre ei de o mare valoare alimentară, cum ar fi tonul (și acesta fiind pe lista speciilor amenințate). Japonezii sunt acuzați că fac demersuri pe lângă unele țări sărace, pentru a le determina să voteze în cadrul sesiunilor CBI pentru legalizarea pescuitului comercial al balenelor. Dacă vor avea câștig de cauză, japonezii ar putea modifica regulile de funcționare ale acestei instituții. Cum ar fi, de pildă, introducerea votului secret. Unele țări aflate sub influența niponă nu au curajul să-i sprijine prin vot deschis, pentru a nu suporta „represaliile" țărilor occidentale, prin blocarea împrumuturilor bancare sau a fondurilor nerambursabile.

Sub umbrela confidențialității, însă, voturile țărilor „corupte" ar putea favoriza demersurile japonezilor și ale altor țări „devoratoare" de balene.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Notorietate...

„În scurtă vreme, acțiunea lui ajunsese de notorietate publică".

Acest pleonasm este atât de des întâlnit, încât pare să nu mai deranjeze aproape nici un vorbitor de limbă română.

Greșeala își găsește rădăcinile în necunoașterea exactă a substantivului „notorietate".

Sensul acestuia este, după cum ne arată dicționarul, „însușirea de a fi notoriu, faptul de a fi cunoscut de multă lume; reputație, faimă".

În același timp, adjectivul „public"este definit, prin extensie astfel: „care are loc în prezența unui mare număr de oameni". Pleonasmul este înrudit cu „oprobriu public", sensul substantivului „oprobriu" fiind „Dispreț, dezaprobare prin care societatea condamnă fapte socotite nedemne sau oameni care săvârșesc astfel de fapte." Ambele substantive se află într-o relație de includere cu adjectivul „public" și alăturările trebuie evitate. *(I.S.)*

OTRĂVURI ÎN SLUJBA SĂNĂTĂȚII

„Totul este otravă și nimic nu este otravă, importantă este doza." O afirmație în măsură să ne contrarieze, care a fost făcută în secolul al XVI-lea de faimosul medic Paracelsus. Chiar dacă poate genera și multe controverse, ea rostește totuși un adevăr, ne dezvăluie realitatea aflată dincolo de cuvinte. Iar exemple concrete în sprijinul ei avem din ce în ce mai multe și începând cel puțin din epoca antică.

Otravă, împotriva otrăvii. Prima personalitate istorică suficient de curajoasă pentru a proba pe propria piele această insolită idee a fost tiranicul rege Mithridate (sec. I î.Chr.). Știindu-se înconjurat de mulți dușmani și temător că vreunul ar fi încercat să-l otrăvească, el s-a imunizat, ingerând doze din ce în ce mai mari de otravă și obișnuindu-și astfel organismul cu aceasta. Un revers al medaliei s-a legat însă de sfârșitul său: învins de romani, nu a reușit să se sinucidă bând substanța mortală introdusă în corp de atâta vreme, așa că i-a cerut unuia dintre soldații săi să-l înjunghie.

Tratamente cu toxine. Dacă încercăm să clipim foarte repede, vom constata că senzația ulterioară nu e deloc plăcută. Performanțele noastre sunt însă depășite de o maladie manifestată prin zbaterea pleoapelor, de peste 150 de ori pe secundă! Ea face din viață un coșmar și poate duce la orbire. Din fericire, există un preparat realizat din toxina botulinică, al cărui efect (obținut în urma injectării în mușchiul responsabil cu mișcările pleoapelor) este de a bloca amintitul clipit frenetic. Pe de altă parte, această toxină este una dintre cele mai periculoase, cunoscute până astăzi: este suficientă doar o milionime de gram, pentru a trimite un om la cele veșnice. În versiunea sa comercială, ea cunoaște însă peste o sută de aplicații pozitive, de la tratarea strabismului, până la eliminarea ridurilor.

Metamorfozele „ucigașilor". Se produc azi mii și mii de medicamente, dar puțini înțeleg că până și banala aspirină devine foarte periculoasă, luată într-o doză prea mare. În cazul otrăvurilor, mecanismul putem spune că funcționează invers: dozele mici ne pot fi de mare ajutor. De pildă, se cunoaște planta numită Degețel (din genul *Digitalis)*, cu flori superbe, dar... ucigașe. De altfel, de la rădăcină

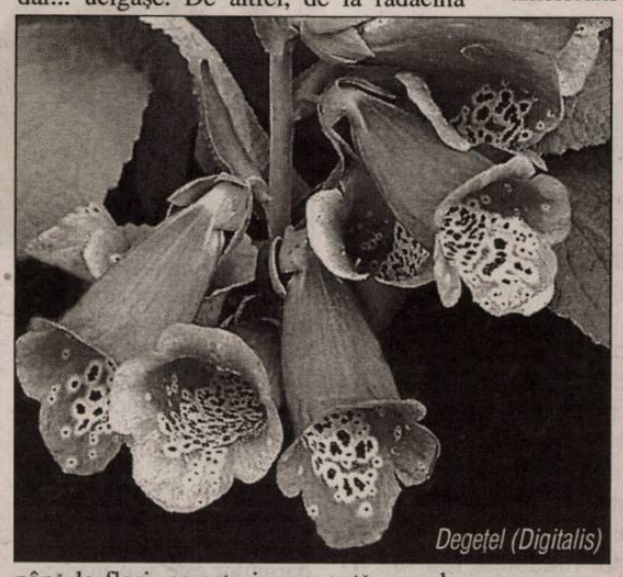

Degețel (Digitalis)

până la flori, ea este impregnată cu substanța numită digitalină. Doar 2 miligrame din aceasta sunt suficiente pentru a opri bătăile inimii. Totuși, începând cu sec. al XVIII-lea, ea se folosește la prepararea primului medicament cardiac, digitoxina, capabilă să regleze bătăile inimii și să fortifice mușchiul acesteia. Dar „miracole" similare există și pentru celelalte funcții vitale ale organismului nostru.

Șerpii veninoși spală considerabil păcatele biblice ale speciei lor, datorită conținutului extraordinar de mare, în substanțe utile sănătății, al veninului. Crotalul de bambus, răspândit în China, deține astfel o moleculă capabilă să dizolve cheagurile de sânge cauzatoare de accidente cardio-vasculare. Nu e însă simplu ca astfel de particule să fie izolate de celelalte componente ale lichidului ucigaș. Și, ca întotdeauna, primii pași sunt cei mai dificili, începând cu identificarea animalului veninos numai bun de exploatat. Un singur exemplu: o echipă de cercetători americani a făcut scufundări în zona Caraibelor timp de aproape 20 de ani, până să găsească unele specii de burete marin, dotate cu un mecanism de apărare pe bază de otrăvuri. Dintre acestea, una singură include și o particulă extrem de prețioasă, întrucât distruge rapid celulele canceroase. În prezent, se fac teste pe oameni, în acest sens.

*

Bacterii, flori otrăvitoare, nevertebrate marine, reptile, păianjeni – iată o veritabilă „cutie a Pandorei", care însă poate fi îmblânzită și convertită la acțiuni „caritabile". Așadar, preparate împotriva durerilor, a cancerului, a cheagurilor de sânge, preparate pentru vindecarea bolilor inimii, relaxante musculare și cu siguranță încă multe alte asemenea substanțe, care ne pot salva viața, deși le numim otrăvuri. Important este să știm cum să le recunoaștem și să ne folosim de ele. Iar ideea se poate extinde la tot ce e considerat inamic al omului, al oricărei alte ființe, al echilibrului planetar.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Egali în faţa bolilor

Obicei la modă, fumatul îşi vede de treaba sa malefică. Adoptat de tineri, de adolescenţi rebeli, care vor să „bea tutun", cum zice Jupân Dumitrache, fumatul este duşmanul sănătăţii.

Substanţele cancerigene, gudronul, ce căptuşeşte plămânii fumătorilor, acţionează împotriva schimbului normal de oxigen şi de bioxid de carbon. Rezultatul? Bolnavul e chinuit de o foame de aer, tuşeşte la început uscat iritativ, apoi prin ruperea arteriolelor (mici vase sangvine) tusea poate fi cu chinte seroase, cu sânge eliminat violent, mirositor, putrid. Tusea cu sânge ar fi primul semn ce ar trebui să conducă la un doctor. Cu timpul, obiceiul-frondă de a fuma, de a căuta alinarea în pachetul de tutun, va duce la intervenţia chirurgului, care va constata că o parte a plămânului, un segment, a devenit nefuncţional. De asemenea, traheea prezintă, din cauza eforturilor foarte mari de tuse de la fumul abundent, sângerări, ruperi de mici porţiuni, care sunt „tratate", de pildă, cu o şliboviţă. Astfel, cei doi buni prieteni – ţigara şi alcoolul – erodează organismul.

Fumătorul se îmbolnăveşte frecvent, imunitatea dată de rezistenţa specifică naturală scade alarmant. Cât despre consumul de fructe citrice – lămâi, portocale – fumătorul le înlocuieşte bucuros cu un pachet de ţigări. Cu timpul, se pot instala boli grave – unele ireversibile – tuberculoza pulmonară, cavernele, cancerul.

Lipsa vitaminei E, neutralizant al radicalilor liberi, alimentaţia pe fugă fac din fumătorii „înrăiţi" ţinte sigure pentru maladii. Un fumător se trezeşte poftind o ţigară şi se culcă, seara, după ce a stins o ţigară. Nu vom nedreptăţi pe nimeni, de aceea vom spune că ţigara este la fel de nocivă pentru ambele sexe, cauzând familiilor probleme sociale şi medicale. Nu lăsaţi ca un obicei nesănătos să atragă copiii, adolescenţii, tinerii şi chiar pe cei care au vârsta înţelepciunii, în visul doar aparent frumos, al unei lumi ireale de fum şi viciu.

Dr. VALERIU MANTA

Ambient exotic sau romantic

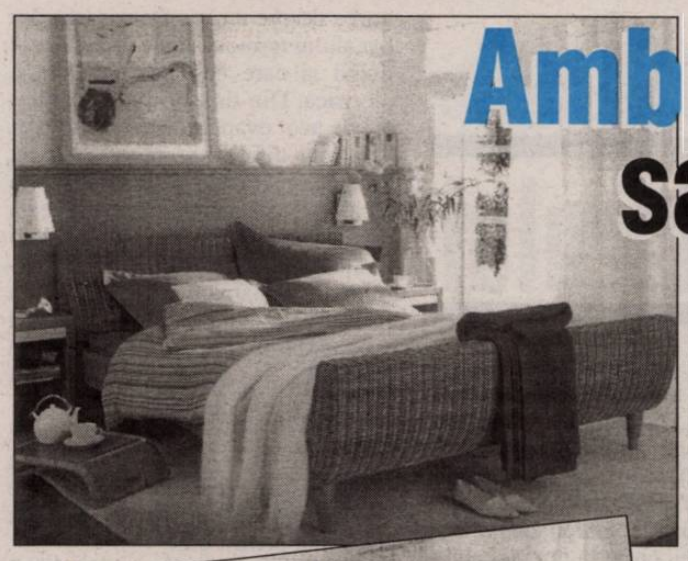

Intenţionaţi să vă schimbaţi mobilierul şi sunteţi nehotărâtă în alegerea celor mai inspirate soluţii? Sugestiile noastre se opresc la câteva dormitoare exotice, clasice sau romantice. O notă de exotism puteţi da dormitorului folosind un pat din ratan sau din alte materiale naturale împletite. Observaţi şi originalitatea măsuţei pe care vă este servită cafeaua de dimineaţă. Pernele şi aşternutul în culori calde contribuie la crearea unei atmosfere reconfortante.

Dacă optaţi pentru mobilier din lemn, clasic, alegeţi nuanţe ceva mai deschise, care vor da luminozitate spaţiului. Puteţi jongla, în decorarea camerei, cu obiecte în culori contrastante cu mobila.

O cameră plină de farmec, într-o notă aparte de romantism, puteţi obţine folosind un pat din metal, cu un look puţin desuet, acoperit cu perne şi cu aşternuturi roz, delicat brodate. Peretele cu lambriuri completează inspirat camera romantică.

Pentru părinţi

Calm, tact şi diplomaţie

Imaginea unui adolescent care răspunde părinţilor pe un ton ridicat a devenit azi ceva frecvent. Aşa cred ei că se afirmă personalitatea. Există totuşi limite ce trebuie respectate, pe care e bine să i le reamintiţi fiului sau fiicei dumneavoastră. Pentru că responsabilitatea părinţilor este uriaşă. Adevărul este cu atât mai pregnant, cu cât rezultatele unor anchete internaţionale sunt departe de a fi liniştitoare. Astfel, la 15 ani, trei fete din zece fumează cu regularitate (aproximativ 10 ţigări pe zi). Apoi, între ei, adolescenţii folosesc un limbaj grobian! Este maniera lor de a se demarca de lumea adulţilor, chiar dacă acasă ştiu să folosească un limbaj adecvat. Surprinzător, un studiu recent arată că sărăcia limbajului la adolescenţi conduce la creşterea gradului de violenţă. Când nu au suficiente cuvinte pentru a se exprima, folosesc pumnul.

Cum ar putea fi definit rolul părinţilor în acest proces? În primul rând, adolescenţii se plâng că în dialogul cu părinţii sunt multe cauze care îi fac irascibili şi îi determină

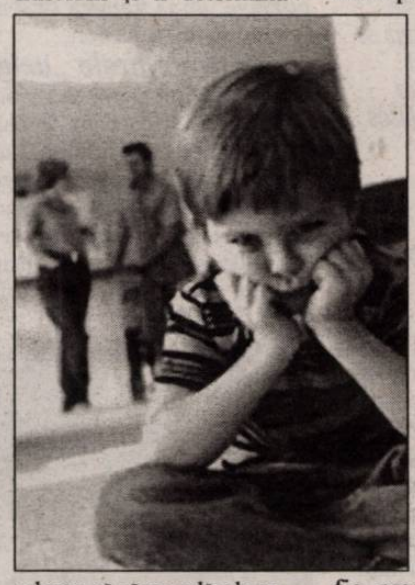

adesea să răspundă obraznic. La vârsta lor, insolenţa este legitimă. Ea îi ajută să „ia distanţă" faţă de părinţi. Adolescenţii îşi marchează în acest fel noul teritoriu, ne arată că au crescut şi, în consecinţă, trebuie ţinut cont de punctul lor de vedere.

A le răspunde obraznic părinţilor este şi o manieră de a le testa limitele. (De altfel, la fel procedau şi la 3 ani, când erau încăpăţânaţi şi se opuneau la orice.)

Schimbările fizice au şi ele rolul lor. Copiii dumneavoastră au crescut atât de repede şi acum, fiind mai înalţi, vă privesc „de sus". Este o situaţie nouă, care îi fascinează şi derutează în acelaşi timp.

În sfârşit, adolescenţii suportă greu frustrările. Ei vor totul, rapid. Presiunea aceasta se explică prin faptul că trebuie „să digere" rapid toate schimbările petrecute cu ei.

În faţa acestui amalgam de probleme reale, psihologii ne sfătuiesc să nu părem indiferenţi. Părinţii ar trebui să-şi asculte copiii cu maximă atenţie şi să le ofere şi soluţii. Păstraţi-vă calmul în dialogurile cu copilul dumneavoastră. Chiar dacă nu este uşor, este singura manieră de a menţine situaţia sub control. În plus, evitaţi ca discuţia să fie presărată cu insulte. Un adolescent care le-a adresat părinţilor cuvinte jignitoare va fi foarte afectat de acest lucru. Când lucrurile par greu de rezolvat, încercaţi să o faceţi împreună, ambii părinţi. Evident, trebuie să adoptaţi aceeaşi poziţie, pentru că altfel adolescentul va profita de fisura cuplului.

După ce lucrurile au fost puse la punct, ştergeţi cu buretele incidentul. Întreţinând o atmosferă de tensiune şi de agresivitate nu aveţi nimic de câştigat.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Secretele strălucirii

Top model, actriţă şi femeie de afaceri, Adriana Karembeu a dezvăluit recent micile secrete ce o fac extrem de frumoasă. Primul gest de îngrijire a tenului, făcut în fiecare dimineaţă, constă în pulverizarea feţei cu apă foarte rece, pentru tonifierea pielii şi păstrarea fermităţii sale. De asemenea, aplică zilnic un contur de ochi, pentru a evita apariţia ridurilor „laba gâştii". Adriana Karembeu mărturiseşte că niciodată nu se poate lipsi de machiaj. Nu iese din casă cu obrazul nefardat. „Pentru că am tenul foarte deschis, nemachiată parcă aş fi bolnavă. Din acest motiv, consacru un sfert de oră tenului meu, folosind cu atenţie anticearcănele şi fondul de ten", spune Adriana Karembeu.

În afara îngrijirilor matinale, acordă mare atenţie masajului. „Ador masajele foarte tonice. De două ori pe săptămână, soţul meu, fotbalistul Christian Karembeu, îl realizează perfect. Fiind sportiv, el ştie să acţioneze pentru decontractarea muşchilor întinşi de efort", mărturiseşte, plină de frumuseţe şi graţie, Adriana Karembeu.

Gastronomice

Pentru meniurile săptămânii, d-na Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune:

Gogoşele de cartofi

350 g făină, 125 ml lapte, 1 cub de drojdie, 2 gălbenuşuri, puţină sare, 6 cartofi fierţi şi trecuţi prin maşina de tocat, 300 g şuncă tocată.

Se amestecă făina cu laptele, drojdia înmuiată, gălbenuşurile, puţină sare şi cartofii. Se frământă bine. Se împarte în două şi se întind două foi. Pe o foaie se aşază grămăjoarele de şuncă tocată. Se acoperă cu foaia a doua şi se taie cu gura unui pahar gogoşelele. Se lasă la crescut. Se prăjesc în baie de ulei fierbinte, pe ambele părţi. Se scot cu lingura cu găuri şi se tăvălesc prin caşcaval ras. Se servesc calde sau reci, la aperitiv.

Roşii umplute

6 roşii, 2 ouă fierte tari, 2 linguri cu ulei, 1 căţel de usturoi pisat, o lingură cu muştar dulce, 2 linguri zeamă de lămâie, o cutie de sardele, 2 castraveciori muraţi şi tocaţi fin, puţin pătrunjel verde tocat, sare, piper.

Se spală roşiile, se taie un căpăcel numai pe trei sferturi, să rămână prins de roşie. Se scot seminţele, se stropesc roşiile cu suc de lămâie sau cu oţet, se pun cu gura în jos, să se scurgă (sucul le menţine tari). Se face o umplutură, cât să ajungă pentru fiecare roşie. ***Umplutura:*** *se freacă bine gălbenuşurile până devin ca o pastă, se amestecă puţin câte puţin cu ulei. Se adaugă usturoiul (după plac), muştarul, suc de lămâie. Se scot oasele de la sardele, apoi, împreună cu albuşurile fierte, se amestecă bine până devin o pastă. Se adaugă castraveciori muraţi şi tocaţi mărunt, pătrunjel verde tocat, sare şi piper. Se amestecă totul, apoi se umple fiecare roşie cu această compoziţie. Căpăcelul să rămână pe umplutură. Se servesc reci, la aperitiv.*

Anghemaht de miel

1 kg carne de miel, o lingură cu făină, apă caldă, 2-3 felii de lămâie fără coajă, o legătură de pătrunjel verde tocat.

Se spală carnea, se taie felii şi se pune la rumenit în ulei. Se acoperă cratiţa ca să se rumenească feliile de carne, înăbuşit. Când este uşor rumenită, se adaugă făina şi se stinge cu apă rece. Se amestecă bine să nu se facă cocoloaşe şi se lasă să fiarbă. Se adaugă lămâie, se mai dă unul, două clocote. La sfârşit, se pun pătrunjelul verde tocat şi încă puţină lămâie.

Şarlotă cu ciocolată

8 albuşuri, 8 linguri cu zahăr pudră, 1/4 l vin fiert, 1 plic de gelatină, 100 g ciocolată topită.

Se bate albuşul spumă, se adaugă ciocolata, apoi vinul dat în clocot, se amestecă, se răstoarnă într-un vas udat cu apă şi se dă la rece. Se serveşte cu frişcă.

SINDROMUL DE OBOSEALĂ CRONICĂ

Definit abia la finele anilor '80, sindromul cauzat de o oboseală intensă presupune existenţa unor simptome care apar şi în cazul altor maladii. Mult timp, el a avut un nume uşor amuzant: gripa yuppi-lor (specifică tinerilor foarte dinamici). Aceasta, deoarece primii care au căutat remedii pentru afecţiunea respectivă erau, majoritatea, celibatari cu o educaţie superioară şi cu viaţa profesională plină de exigenţe ridicate. Astăzi, se ştie că apariţia sindromului de oboseală cronică (SOC) nu depinde de vârstă, de situaţia socio-economică sau de rasă, dar şi că frecvenţa sa este de două-trei ori mai mare la femei. Cauza poate fi genetică sau explicată prin simplul fapt că femeile merg mai des la medic, când simt o neregulă în organism.

*

CAUZE. La anumite persoane, gravitatea SOC poate determina repausul la pat. De obicei, sindromul se dezvoltă gradual, dar poate surveni şi după o boală acută sau după o infecţie ca mononucleoza, ca şi după o perioadă de stres prelungit. Pentru diagnosticare nu există încă un test specific, dar se foloseşte metoda eliminării din discuţie a altor maladii cu aceleaşi simptome. Ele sunt: diabetul, boli ale inimii, ale ficatului, ale plămânilor, ale rinichilor, artrita reumatoidă, scleroza în plăci, lupusul, cancerul, SIDA, anemia, hipoglicemia, hipotiroidia, mononucleoza, apneea, insomnia, stările depresive. Însă şi anumite infecţii bacteriene pot antrena oboseala sporită, ca şi medicamentele împotriva hipertensiunii, antiinflamatoarele, antihistaminicele, corticosteroizii, sedativele şi contraceptivele orale. De asemenea, se elimină posibilitatea unei alergii alimentare. În ultimii ani, SOC este cercetat cu interes sporit şi pe căi diverse, dat fiind şi faptul că el pare a deveni una dintre aşa-numitele maladii ale secolului.

ASPECTE PSIHOLOGICE. Unii specialişti atribuie sindromul anumitor tulburări nervoase, ca răspuns psihologic al organismului la situaţii de stres cărora nu le putem face faţă şi care se traduc prin simptome fizice specifice. Problema se pune însă şi invers: consecinţele SOC asupra vieţii sociale şi profesionale pot provoca depresii la anumiţi pacienţi. Mai mult, primele simptome de oboseală cronică se manifestă deseori după o perioadă de stres intens. Astăzi, se ştie că stresul are şi efecte fizice şi că e implicat în mai multe boli organice, între care anumite tulburări ale sistemului imunitar. Se admite ideea că stresul acţionează frecvent ca element declanşator al sindromului, dar este clar că SOC reprezintă o boală distinctă. Simptomele pot dura de la câteva luni, la câţiva ani şi de obicei sunt mai grave la început. Unele persoane se vindecă în mod spontan, altele cunosc – pe parcursul evoluţiei – perioade de ameliorare întrerupte de recăderi. Există trei condiţii esenţiale pentru diagnosticarea SOC: – oboseală intensă mai veche de 6 luni, care l-a obligat pe pacient să-şi reducă la jumătate activităţile; – excluderea altor maladii care ar putea prezenta aceleaşi semne; – prezenţa a cel puţin opt dintre simptomele următoare: epuizare după un efort fizic, dureri în gât, dureri de cap, slăbiciune şi dureri musculare, dureri ale articulaţiilor, tulburări ale somnului (hipersomnie sau insomnie), tulburări ale apetitului (bulimie sau anorexie), colon iritabil, crampe abdominale, iritabilitate, frisoane, transpiraţie nocturnă, dificultăţi de concentrare, pierderi de memorie, confuzie, depresii.

TRATAMENTE ŞI PREVENŢIE. Pentru SOC nu există tratament specific, dar se utilizează anumite medicamente împotriva simptomelor sale. De exemplu, se prescriu antiinflamatoare împotriva durerilor de cap, de articulaţii sau de muşchi. Uneori, medicamentele antivirale sau cu acţiune asupra sistemului imunitar sunt şi ele de folos. La fel, antidepresivele, prescrise în stări specifice. Deoarece stresul e un element foarte important în SOC, ideal ar fi să se evite toate situaţiile care l-ar putea provoca. Din această atitudine, nu trebuie să lipsească somnul suficient şi odihnitor şi alimentaţia echilibrată. În acelaşi timp, exerciţiul fizic vizează împiedicarea deteriorării condiţiei generale, el practicându-se însă moderat, pentru a nu provoca epuizare.

Privitor la alimentaţie, se recomandă un mic dejun consistent, apoi să se consume ceva din patru în patru ore, pentru a se menţine intact nivelul energetic din organism. De asemenea, să se bea multă apă, de-a lungul zilei, pentru evitarea deshidratării şi a oboselii antrenate de aceasta. Persoanele deja afectate trebuie să evite alimentele susceptibile de a determina un stres suplimentar în organism. Alcoolul, alimentele bogate în grăsimi, cele care conţin zahăr rafinat pot mări nivelul de manifestare a tulburărilor respective. Din totalul caloriilor, materiile grase nu trebuie să depăşească 30%. Cafeaua, ceaiul şi băuturile de tip cola dau uneori un plus de energie, însă în general contribuie la amplificarea stresului, ceea ce sugerează reducerea consumului sau chiar eliminarea lor completă.

POŞTA PAGINII

Unul dintre cititorii revistei „Magazin", ***dl Vasile Mătăringă*** din Anina, jud. Caraş Severin, este foarte interesat de o plantă prezentată în această pagină şi folosită, se pare, de mii de ani, ca un foarte bun antireumatic. Este vorba despre *untul-pământului* (i se mai spune şi fluerătoare, napi de pădure, unsoarea-pământului, viţă neagră etc.), răspândită în flora spontană de pe teritoriul ţării noastre, în păduri umbroase sau în margini de păduri, în garduri vii, în tufărişuri. Denumirea sa ştiinţifică este *Tamus communis L.*

Iată descrierea acestei plante, aşa cum apare ea într-o lucrare de referinţă în domeniu, semnată de reputatul Gheorghe Mohan: Plantă perenă, volubilă, cu o rădăcină cilindrică, alungită, cărnoasă, rareori ramificată. De altfel, trebuie să precizăm că rădăcina este partea folosită de la untul-pământului. Tulpina poate atinge înălţimea de 2-4 metri, frunzele sunt curbate şi ascuţite la vârf, florile sunt de două tipuri – galben-verzui şi tubuloase (cele cu caractere masculine) şi cu ovar interior (cele feminine) – iar fructele se prezintă sub forma unor bobiţe sferice. Inflorescenţa apare în perioada mai-iunie, însă recoltarea se face în luna septembrie. Despre felul cum se obţine preparatul terapeutic, am scris pe larg în revista „Magazin" nr. 4 (2515) din 26 ianuarie 2006. Mai facem însă două menţiuni care pot fi utile. Prima, pentru persoanele interesate să realizeze singure remediul respectiv: o caracteristică a rădăcinii este aceea că, fie şi numai puţin zgâriat miezul moale şi apoi aplicat pe piele, el va produce o senzaţie persistentă de arsură, totodată locul înroşindu-se. Persoanele care au acces la cei ce comercializează diverse plante medicinale şi chiar preparate din plante pot găsi, relativ uşor, fie rădăcină de untul-pământului, fie pot obţine indicaţii avizate, referitoare la locurile exacte de răspândire şi la modul de recoltare şi de preparare.

Remedii naturale

CURA DE PRIMĂVARĂ A LUI KUNZLÉ

Am mai vorbit şi cu alte prilejuri despre transformările foarte importante generate în organismul nostru de sosirea primăverii. Trebuie insistat totuşi pe ideea că nu suntem nişte mecanisme în cadrul cărora şi binele, şi răul se petrec de la sine. Altfel spus, tot aşa cum comportamentul nostru (privitor la alimentaţie, la mişcare, la odihnă etc.) poate să ducă la diverse îmbolnăviri, la fel, primăvara, suntem cei mai în măsură să ne ajutăm propriul corp să funcţioneze mai bine. Şi, fiindcă nu există o reţetă supremă privitoare la revigorarea generală, beneficiem de mai multe tipuri de sfaturi, în acest sens. Printre ele se numără şi destul de cunoscuta cură de primăvară a lui J. Kunzlé, care combină consumarea unui decoct, cu băi specifice.

Pentru decoct, este nevoie de mai multe plante, din specii diferite. Este vorba despre ramuri subţiri de: măceş, agud, mur şi alte plante spinoase din flora spontană, coacăz, zmeur, apoi brad, fag, alun, stejar, zadă, frasin, plop, cireş. Se pot adăuga şi muguri de pomi fructiferi. Ramurile recoltate se toacă mărunt, se amestecă toate plantele respective şi se ţine totul în locuri răcoroase, bine aerisite, de preferat în săculeţi de pânză. Din acest amestec, se pune o cantitate cam cât să încapă într-un pumn, în doi litri de apă, după care se lasă la fiert câteva minute. Se acoperă, se lasă să se răcească şi se consumă în fiecare zi un litru din preparat, timp de una-două săptămâni. În asociere cu ceaiul respectiv, Kunzlé recomandă şi băi de pin, care – conform opiniei altor specialişti în terapiile cu plante – se pot înlocui cu băi în care s-au picurat amestecuri de esenţe aromatice naturale. Efectele lor pozitive şi conjugate s-ar putea remarca în reumatisme, în reglarea şi fortificarea sistemului imunitar al organismului, ca antiseptic, în afecţiuni pulmonare, intestinale, genitale şi urinare, ca tonifiante şi antispasmodice ş.a.m.d. Persoanele care se vor putea bucura de calităţile curei respective sunt, în primul rând, cele afectate în mod frecvent de oboseală, manifestări nervoase, reumatisme, gută, pletoră, maladii cardio-vasculare, supraponderalitate şi subponderalitate, constipaţie, celulită şi lista nu se opreşte aici. În orice caz, chiar şi în situaţia în care nu suferim de una din bolile enumerate mai sus, şi chiar dacă ne simţim perfect sănătoşi, primăvara este ideală o cură naturală, menită să ne reintroducă pe deplin, cu forţe proaspete, în tumultul vieţii de zi cu zi.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ATACĂ SĂNĂTATEA

Cine se teme de perturbatorii endocrinieni? Dacă am răspunde foarte pe scurt la întrebarea de mai sus, ar trebui să spunem, fără echivoc: toată lumea ar trebui să se teamă, ba chiar şi animalele, întrucât aici este vorba despre punerea în pericol a sănătăţii organismelor noastre. E adevărat, simpla enunţare a sintagmei sugerează ideea că ne aflăm în prezenţa unei problematici ceva mai savante, dar minima informare în legătură cu ceea ce înseamnă ea nu poate decât să ne vină în ajutor. De altfel, acest lucru ne este solicitat şi de d-l Constantin Pleşa din Constanţa, care rosteşte o parte din neliniştile justificate ale omului obişnuit, pus în faţa unor aspecte necunoscute bine, din însăşi viaţa lui.

Perturbatorii endocrinieni sunt substanţe chimice, cel mai frecvent de origine industrială, care se găsesc în mediul înconjurător. De mai mulţi ani, există suspiciunea că aceştia se află la originea unor dereglări hormonale (endocrine) înregistrate la animale şi la oameni. Motivul este foarte serios: structura moleculară a acestor produşi seamănă foarte mult cu cele ale hormonilor umani şi animali. Totuşi, lista perturbatorilor endocrinieni încă nu a fost stabilită, însă oamenii de ştiinţă au selectat circa 60 de substanţe incluse aici, cum ar fi metalele grele, anumite materiale plastice sau dioxinele.

Chiar dacă în mediul înconjurător găsim asemenea produşi în concentraţii relativ scăzute, nici nu se pune problema ca ei să fie consideraţi inofensivi pentru om şi pentru animale. Aceasta, deoarece organismele noastre nu sunt dotate cu mecanisme capabile să îi degradeze şi prin urmare le lasă posibilitatea să se acumuleze în corp. Cercetătorii au întreprins deja studii asupra eventualelor efecte ale contaminanţilor respectivi asupra reproducerii animalelor terestre şi acvatice. O concluzie neconfirmată deocamdată sută la sută indică de exemplu schimbări de sex la peştii din anumite râuri, cauza fiind poluarea apelor cu produşi chimici. În cazul omului, până în prezent există ideea că infertilitatea la bărbaţi (din ce în ce mai crescută în numeroase ţări) ar putea să aibă legătură, şi ea, cu asemenea poluanţi. Este încă un semnal de care trebuie să ţină seamă nu doar responsabilii cu sănătatea populaţiei şi a mediului, ci şi – în primul rând – firmele producătoare de substanţe susceptibile să acţioneze negativ asupra organismelor vii.

„BABY BLUES" la bărbaţi

Se ştie că stările depresive (numite şi „baby blues") resimţite de mame, după ce au născut, pot favoriza dezvoltarea ulterioară a unor tulburări umorale la copil. Ideea este confirmată de un studiu efectuat cu concursul a peste 10.000 de părinţi, împreună cu copiii lor, pe baza unor teste psihologice şi comportamentale realizate la 2, până la 21 de luni după naştere. O noutate interesantă reieşită din rezultatul studiului se referă la faptul că nici taţii nu se află la adăpost de fenomenul respectiv şi că depresia paternă creşte riscul de tulburări în conduită şi de semne de hiperactivitate, în cursul primei etape a copilăriei. Raportate la cele două sexe, asemenea tulburări apar mai frecvent la băieţi, decât la fete.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Viaţa confort doi

Pentru artista americană Nina Glaser, triumful artei moderne este conferit de concubinajul dintre personaje reale fotografice şi background-ul (ambientul) creat prin mixaj de imagine. Suprarealismul fotografic – căci despre această mişcare a „Noului val" este vorba – impune revenirea la ceea ce Man Ray, acum peste şapte decenii, numea „oameni deveniţi obiecte vii". Şocul artistic în cazul Ninei Glaser este atât de puternic, încât criticii o numesc „replica feminină târzie a lui Michelangelo". Oricât aţi căuta în albumele de artă virtuală, nu veţi găsi o mai puternică sugestie a destinului cenuşiu, încarcerat în volume fixe, pe care-l parcurge omul de rând. Nina Glaser a avut ideea să lucreze cu persoane al căror trup complet dezgolit a fost acoperit cu un veşmânt cenuşiu, asemănător varului de pe pereţii închisorilor. Iluzia creată este impresionantă: corpurile vii au devenit impersonale şi patinate de un strat neiertător de tonuri similare betonului de cazemată.

Pesimismul unei astfel de viziuni artistice este lesne de desluşit. Pentru artista americană, toţi suntem îmbrăcaţi într-o uniformă gri, cu care patrulăm prin spaţii bine restricţionate, care ne îngroapă fără speranţă visele, iluziile şi zâmbetele, izolându-ne tot mai mult de natură. Am putea spune, având în vedere şi mărturisirile Ninei Glaser, că lumea operelor ei este cea a unor catacombe populate de fantome... în carne şi oase. Singurele modalităţi prin care ea ne aduce aminte că avem de a face, totuşi, cu oameni, este scenariul prin care personajele sale transmit senzaţii elementare, precum durerea şi libidoul. Dar recluziunea – acceptată parcă de bună voie – în catacombe ne duce cu gândul la resemnare, la refuzul lumii exterioare care nu mai poate satisface pofta de viaţă.

Repartitie

Locatari fără adresă fixă

Personajele „văruite" ale Ninei Glaser ne dezvăluie un aspect imposibil de acceptat al contemporaneităţii: viaţa poate merge mai departe şi în cele mai deprimante condiţii, condiţii pe care mi-am permis să le numesc „confort doi". În realitate, este ultima barieră a suportabilităţii: destine văduvite de lumina solară şi de spaţiul vital pentru manifestarea firească a personalităţii fiecăruia dintre noi. Artista, profund dezamăgită de soarta multora dintre semenii ei, ne clarifică cel mai dureros aspect al adaptabilităţii: nu există limită inferioară a condiţiei umane. Subsolurile suferinţei şi ale degradării pot fi mai adânci decât şi le imaginează înşişi artiştii. Totuşi, dacă privim cu un strop de optimism lucrarea „Dansul gravidei", putem spune că până şi în cele mai întunecate circumstanţe existenţiale rămâne un zvon de bucurie sau un mugure de speranţă: pentru supravieţuire există întotdeauna o cheie a sufletului.

Dansul gravidei

Cuib

COLŢUL DE GROAZĂ

(Nerecomandat copiilor sub 12 ani!)

STRIVIŢI DE... ÎNŢELEPCIUNE

Tentativele multor istorici de a zămisli o „cronică a grozăviilor umanităţii" ar putea avea drept capitol de frunte o istorie a execuţiilor. Grupul condus de prof. Stanwich Holmes a realizat în 2005 doar o frescă a ceea ce s-ar putea numi atrocităţi dictate de lege şi de tradiţii regionale ale aplicării pedepsei cu moartea. „Omul modern, afirmă prof. Stanwich, trebuie să accepte că în diverse stadii ale civilizaţiilor a existat o inventivitate incredibilă în ceea ce priveşte pedepsirea celor incriminaţi de lege."

Una dintre modalităţile cele mai exotice pentru sensibilitatea europenilor este metoda folosită în secolele trecute în unele ţări asiatice. Este vorba despre folosirea unui animal sacru în multe ţări din acea regiune a globului, şi anume elefantul. Simbol al înţelepciunii şi al docilităţii, uriaşul patruped este dresat să accepte provocarea unor suferinţe groaznice şi decesul în chinuri inimaginabile pentru cei găsiţi vinovaţi. Specialiştii în comportamentul mamiferelor afirmă că, pentru a îndeplini o astfel de sarcină, elefantul trebuia convins că se face util stăpânilor săi. Fiind răsplătit pentru strivirea unor oameni, elefantul executa o acţiune care nu se potriveşte deloc cu firea sa paşnică. Pachidermul nu este deloc un agresiv, ci doar un animal care, în condiţii de stres, poate răspunde cu gesturi „războinice" atacurilor sau hărţuirilor leilor – în Africa. Unica explicaţie pentru folosirea cu succes a elefanţilor la execuţii constă în încrederea nemărginită pe care o acordau stăpânilor.

Execuţie în India, în 1861

Fustuarium, anul 1525

În unele cronici ale exploratorilor Indiei şi Ceylonului din secolul XIX, există descrieri uluitoare despre folosirea elefantului drept călău. În jurnalul său de călătorie („Le Tour du Monde, 1868), savantul francez Louis Rousselet descria o astfel de execuţie la care a asistat înmărmurit: „... Era vorba despre un prizonier de război (pachidermele erau utilizate în mod curent în scopuri militare – n.n., P.I.) şi despre un dezertor. Scenariul execuţiei a fost îngrozitor: capul condamnatului era fixat cu frânghii de o buturugă, apoi elefantul era îndemnat prin lovituri cu nuiele, aplicate mai ales în zonele sensibile, să se sprijine cu un picior pe capul nenorocitului, ca şi cum ar face un număr de circ". La fel de greu de imaginat pentru europeni este participarea elefanţilor la acţiuni de umilire şi tortură a dezertorilor şi a prizonierilor; aceştia erau legaţi de animalele care erau obligate să alerge prin aşezările cu pricina şi apoi să-i dezmembreze, prin apăsare cu greutatea corpului lor cântărind peste cinci tone. Cronicile indiene despre astfel de pedepse capitale abundă în perioada mogulilor. Doi dintre aceştia, Jahangir şi Santaji Ghorpade (secolul XVIII), aveau în dotare „animale regale de execuţie". Elefanţi crescuţi în condiţii excepţionale erau dresaţi numai pentru astfel de „desfătări" ale suveranilor. Treptat, dominaţia britanică din India a redus acest gen de atrocităţi.

Pentru a „compensa" acest gen de execuţie tipic asiatică, voi aminti în cele ce urmează şi despre o metodă specifică europenilor. În timpul Romei antice, una dintre metodele de decimare din mediul militar era „fustuarium" – denumire provenind de la bâtele (crengile groase) cu care se aplica pedeapsa capitală. Trădătorii şi unii prizonieri erau obligaţi să parcurgă două şiruri de soldaţi înarmaţi cu ciomege şi să suporte loviturile cauzatoare de mari suferinţe şi, în cele din urmă, de moarte. La fel erau pedepsiţi şi soldaţii aparţinând unor grupuri supravieţuitoare care dăduseră dovadă de slăbiciune în faţa inamicului. Relatările despre fustuarium sunt cel puţin la fel de impresionante ca în cazul strivirii cu elefanţi. Condamnatul care reuşea să parcurgă şirul de „executanţi" şi rămâneau în viaţă erau fortaţi să reia tentativa de a străbate din nou acelaşi drum plin de lovituri feroce. Pentru a spori dezonorarea la care era supus vinovatul, uneori se foloseau biciuirile; însă, în condiţii de front, bâtele şi ciomegele erau mult mai accesibile.

Cronicarii au consemnat o perpetuare incredibilă a acestui gen de manifestare a violenţei de grup şi în evul mediu. Ideea principală a metodei a conservat în special atitudinea disprefuitoare a grupului din care provenea condamnatul. Condiţiile aplicării fustuariumului s-au modificat, în funcţie de împrejurări. Cavaleria era cea care executa sentinţa, folosind lancea, sulita sau măciucile metalice. De multe ori, atunci când era vorba despre hoţi sau criminali civili, populaţia aşezărilor le putea cere cavalerilor să dea acest spectacol pentru mulţime. Era şi o metodă de creştere a autorităţi şi a prestigiului militar al celor implicaţi în astfel de execuţii publice. Publicul era satisfăcut pe deplin de suferinţele celui ucis astfel, iar autorităţile credeau că vor obţine un recul al infracţiunilor, prin intimidarea potenţialilor răufăcători.

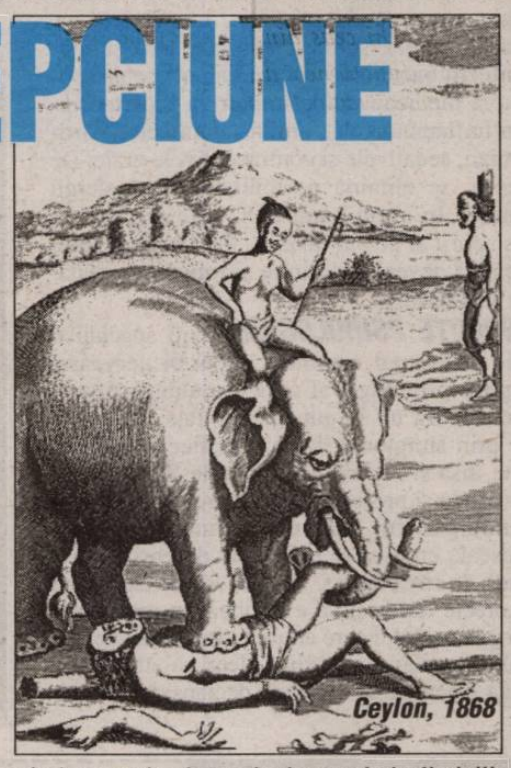
Ceylon, 1868

Istoricii moderni consideră că forme mult mai „molcome" de fustuarium se aplică şi astăzi. Lovituri aplicate de un grup se întâlnesc cu prilejul unor evenimente speciale, cum ar fi: traversarea prima oară, de către marinari, a ecuatorului (în Marina regală britanică se foloseşte aşa-numita pisică cu nouă cozi, pentru o pedeapsă corporală camaraderească); atingerea unei culmi muntoase sau unui alt obiectiv dificil de către exploratori. În mediul cazarmelor, cadeţii sunt „botezaţi" uneori tot cu lovituri amicale, ca un fel de preludiu pentru duritătile vieţii cazone pe care abia au început-o.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...Henry Matisse (1869-1954) și Theodor Pallady (1871-1956) au fost legați printr-o sinceră și durabilă prietenie? Ca efect al*

acestei prietenii și al admirației pentru tradițiile noastre, Matisse a pictat celebrul său tablou „Bluză românească".

◆ *...în evul mediu, în Țara Românească dregătorul domnesc era numit în documente „vlastel"? Exista și versiunea „vlastelin".*

◆ *...cea mai veche republică europeană este San*

Marino? A fost întemeiată în 1263.

◆ *...cel mai vechi ceas din lume care funcționează încă se află în catedrala Salisbury, Anglia? Ceasul a fost realizat în 1386.*

◆ *...în mitologia romană exista un zeu care ocrotea întoarcerea periodică a lucrurilor? Acesta se numea Rusor.*

◆ *...ursul alb nu suportă o temperatură mai joasă*

de minus 80°C? Pisicile și gâștele rezistă însă și la minus 110°C.

◆ *...cel mai înalt vârf din Carpații Meridionali este Moldoveanu (2544 m) din Masivul Făgăraș? Cel mai înalt vârf din Carpați este Gerlachovka (2655), Munții Tatra.*

◆ *...sâmbovina este un arbore înalt până la 20 metri, cu coroană largă, frunze lanceolate și flori galben-verzui care apar înainte de înfrunzire? În țara noastră crește spontan în sudul Banatului, Oltenia și Dobrogea sau se cultivă ca arbore ornamental.*

Știați că...

ORAȘUL LUI CÉSANNE

Turnul Orologiului

Puține orașe au acumulat de-a lungul secolelor un capital istoric și cultural atât de bogat ca elegantul și discretul Aix en Provence. Arhitectura sa prestigioasă, climatul însorit, apele termale, un festival liric de renume internațional, întruniri universitare, congrese, expoziții, toate au generat nu doar un adevărat turism cultural, din ce în ce mai amplu, ci și o atmosferă de o frumusețe și o varietate pe care nu le mai întâlnești nicăieri în altă parte.

Plimbările pe largul bulevard Mirabeau sau pe alte artere învăluite în acel farmec specific provensal, numeroasele fântâni, umbra deasă a platanilor, cafenelele frecventate de numeroși artiști, vitrinele magazinelor de lux, mulțimea destinsă și chiar piețele în aer liber oferă acestui oraș aristocratic un aer plin de bucuria de a trăi.

Prima așezare străveche din zonă era situată la o depărtare de 3 kilometri față de orașul de astăzi. Așezarea a fost distrusă în anul 123 î.Ch. de consulul roman Sexto Calcius care a apreciat de la început calitatea izvoarelor de apă caldă. Ocupația romană a înzestrat orașul cu acele construcții specifice epocii, în special unele care erau legate de folosirea apelor binefăcătoare. Au urmat perioade negre, evul mediu cu foametea și ciuma, dar după toate nenorocirile, orașul a înflorit din nou, atingând apogeul în timpul domniei regelui René. După moartea acestuia și domnia efemeră a lui Carol al II-lea, urmează unirea cu Franța, în 1482. Renașterea debutează în țară în secolul al XVI-lea dar în Provence mai întârzie o vreme, cu atât mai mult, cu cât secolele respective sunt marcate de războaie religi-

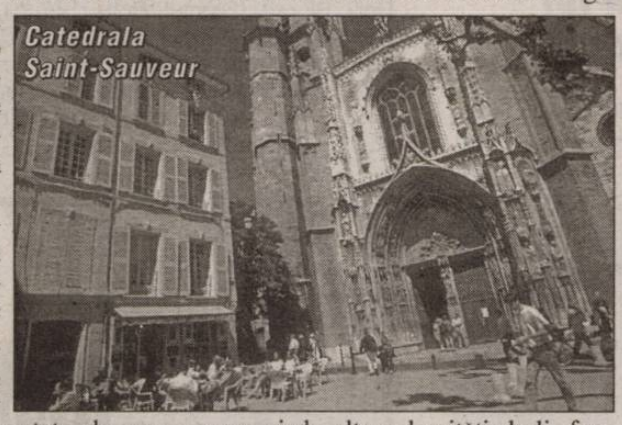

Catedrala Saint-Sauveur

oase și de alte calamități: boli, foamete, răscoale. Secolul al XVII-lea este presărat cu tot felul de tulburări sociale și politice iar cel de-al XVIII-lea anunță perioadele revoluționare care vor urma. Orașul cunoaște o nouă înflorire după cel de-al doilea război mondial, vechea cetate căpătând o faimă pe care și-o menține și în zilele noastre. Dintre clădirile sale impresionează în mod deosebit Primăria, construită între 1655 și 1671, găzduind și una dintre cele mai bogate biblioteci din Franța, o bibliotecă având pe lângă numărul uriaș de volume și 1600 de manuscrise și 400 de incunabule. Lângă Primărie se înalță Turnul Orologiului, construit în 1510 în stil gotic flamboyant.

Catedrala Saint-Sauveur este și ea una dintre mândriile orașului, o excepțională acumulare de opere de artă, iar numeroasele fântâni sunt împodobite la rândul lor cu statui alegorice. Bisericile numeroase și muzeele riguros organizate îți prezintă o multitudine de creații de o incontestabilă valoare. Printre acestea, Muzeul Granet, fondat de pictorul François Marius Granet (1775-1845), elev al lui David și prieten cu Ingres. Muzeul este instalat în clădirile unei vechi mănăstiri, îmbogățit permanent prin noi și noi donații și expune, pe lângă picturi franțuzești, spaniole, flamande și

Poarta Cézanne

italiene, și o serie de prețioase sculpturi antice, persane, grecești egiptene, etrusce, galo-romane și celto-ligurice.

Cel mai îndrăgit muzeu al orașului rămâne însă cel cunoscut sub numele de Pavilionul Cézanne, din fostul atelier al pictorului. Artistul s-a născut în Aix la 19 ianuarie 1839 și a muncit toată viața fără a fi înțeles de contemporani. A triumfat abia la Salonul de Toamnă din 1904, cu numai doi ani înainte de moartea sa. Atelierul și l-a construit în 1900 și a lucrat aici până la sfârșitul vieții, în 1906. Cumpărată de americani, admiratori ai pictorului clădirea, cu tot ceea ce conținea, a fost oferită în 1954 Universității din Aix. Pavilionul a devenit un adevărat loc de pelerinaj, multe lucrări, în special cele de la primul etaj, sunt exact așa cum au fost în timpul vieții artistului și plimbându-ți ochii pe lucrările sale îți dai seama că Aix-ul este, în primul rând, orașul lui Cézanne.

Bulevardul Mirabeau

Călătorie cu gândul

Aflat pe drumul care duce spre Sibiu, foarte aproape de Sadu și Rășinari, orașul Cisnădie a fost înălțat, ca toate localitățile din zonă, sub puternice influențe germane, respectiv săsești. Dovadă această piațetă străjuită de biserica sobră. Pășind pe străzile orașului te poți crede și chiar poți călători cu gândul în Austria, Bavaria, Elveția sau... în Transilvania medievală.

Pavilion de rugăciune

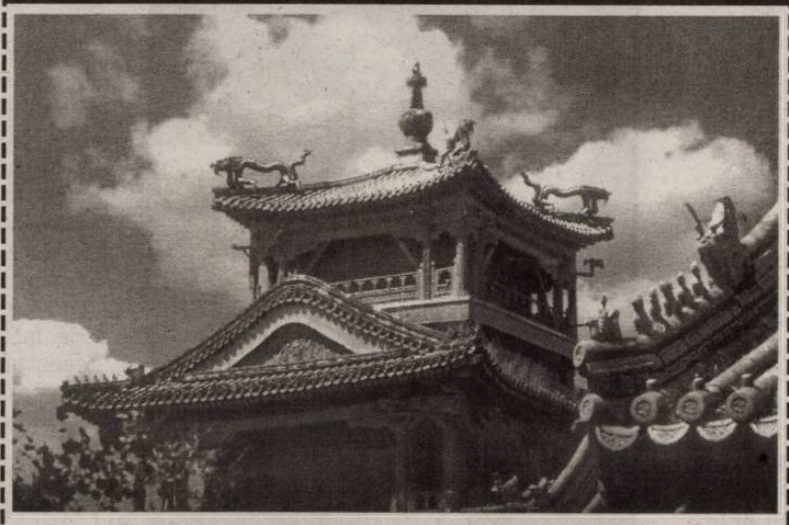

Unul dintre cele mai interesante pavilioane ale „Orașului interzis", minune ahitectonică a Beijingului, este „Cabinetul Yuhua", sau „Pavilionul Ploii și al Florilor". Este locul unde preoții tibetani, acei „lamas" intrați în tradițiile orientale, psalmodiau rugăciuni binecuvântând împăratul și familia sa.

Simboluri ale umanității

CEAȚA

Prezentă în multe credințe, ceața este de obicei un simbol al nesiguranței, al unei zone mai întunecate, situată între real și ireal, între cunoaștere și necunoaștere.

În mitologia scandinavă, ceața acoperea o zonă friguroasă, numită Niflheimr, unde zeița lumii subterane îi supraveghea pe cei care erau aleși de walkirii să lupte alături de Odhinn în marea încleștare de la sfârșitul lumii. Vechii celți considerau că partea de nord-est a pământului, veșnic acoperită de ceață, este hotarul dintre lumea noastră și Lumea de Dincolo.

În sud-estul Asiei, ceața este simbolul toamnei, al tristeții, al neliniștii, al unei atmosfere în care pot apărea spiritele celor morți.

În Europa, ceața apare mai ales în basme, fiind „confecționată" prin fierbere, de pitici și vrăjitoare. Numai cei curajoși o pot străbate, ajungând în lumină.

Pagină realizată de IRINA STOICA

Se petrec între Cer şi Pământ

OZN luminos sau steaua Antares?

În 10 iulie 2005, la ora 23.30, foarte mulţi martori au văzut, deasupra suburbiilor vestice ale oraşului american Cleveland, o misterioasă lumină roşie. După cum relata ufologul local Aaron Clark, o femeie raportase că, între orele 23.30 şi 24.00 se întorcea spre casă, în maşină cu cele două fete adolescente ale sale şi cu o nepoată. Au zărit deasupra casei lor o lumină roşie, strălucitoare, asemănătoare celor de pe emiţătoarele de radio sau TV, doar că nu clipea. Au stat circa 20 de minute să urmărească fenomenul. Lumina devenea uneori mai puternică, alteori mai slabă, apoi s-a deplasat întrucâtva pe cer.

Când s-au întrebat dacă nu cumva e o stea, lumina a luat-o în jos şi s-a depărtat aparent cu o viteză extraordinară şi a dispărut.

Un alt martor, care lucra la Aeroportul Hopkins din Cleveland, împreună cu colegii săi, au spus că şi ei au fost surprinşi – tot atunci – de lumina roşie strălucitoare care a plutit, cam 45 de minute, la o înălţime estimată între 600 şi 900 de metri. Nu era nici avion, nici elicopter, nici balon. Nu se auzea nici un zgomot. Cerul era fără nori. Au sunat la Controlul Traficului Aerian, care a confirmat observaţia, dar nu ştiau nici cei de acolo ce ar putea fi. La un moment dat, obiectul s-a pus în mişcare şi a dispărut.

Martorul R.H. raporta: „L-am văzut pe la ora 00.15, spre sud-vest. Era ca o stea sau ca o planetă şi nu părea să se mişte. Uneori, lumina devenea mai tare apoi slăbea. După ce l-am privit cam două-trei minute, s-a pus în mişcare, foarte încet, spre sud. Pe măsură ce se apropia de orizont, lumina sa a devenit tot mai slabă, până a dispărut.

Ufologul Carol Hillberg este de părere că ceea ce au văzut martorii n-a fost altceva decât steaua Antares, care, din cauza strălucirii şi a culorii sale roşii, a mai fost numită şi „rivalul planetei Marte". Dispariţia sa se putea datora unor nori care se găseau la orizont. Şi în iulie 2004 au existat rapoarte asemănătoare, din partea unor localnici, dar şi a poliţiei, cu observaţii care s-au explicat prin a fi steaua Antares.

OZN deasupra lui El Paso (Texas)

În 18 iulie 2005, la ora 00.30, Dena Ciferri şi soţul ei şedeau pe terasa locuinţei lor din oraşul El Paso (Texas), când au zărit un obiect

straniu pe cer. Se deplasa foarte încet spre sud-est. Era o formaţiune rotundă de luminiţe roşii, albastre şi albe, la o foarte mare înălţime. Soţul martorei a filmat aproape o oră fenomenul.

Alte cercuri în lanurile din Marea Britanie

În sezonul 2005, în Marea Britanie, au fost înregistrate oficial în baza de date „*Crop Circle Connector*" (care poate fi consultată şi pe internet) 71 de formaţii în lanurile de cereale. Despre primele am mai relatat în această pagină. Aşa cum anunţa „cerealogistul" britanic Graham Tucker, un „cerc superb" a fost descoperit în 17 iulie 2005, la ora 19.00, nu departe de Maidstone, Kent. În aceeaşi zonă fusese semnalat, cu o zi înainte, un OZN, la ora 14.00. Pe fotografiile luate de un martor, obiectul apare ca o minge de lumină pe cer.

Înainte de acest eveniment, în 13 iulie, într-un lan de grâu lângă Droxford, Hampshire a fost găsită o formaţiune descrisă ca „un cerc cu vârfuri sau petale". În 10 iulie, fusese descoperită lângă Twerton, North Somerset, o formaţiune compusă din trei rânduri de cercuri, dispuse radial, în jurul unui triunghi. Toată apariţia era înconjurată de un inel exterior.

Formaţiuni ciudate în Germania

În 19 iunie 2005, „cerealogistul" german Andreas Muller a descoperit un cerc de mici dimensiuni, într-un lan de grâu, nu departe de Köln. În ziua următoare el a mai găsit şi alte cercuri, la 300-500 metri de primul. Apoi, la 28 iunie, a fost descoperită şi o formaţiune tip halteră, în apropiere de Karlsruhe. Până la sfârşitul sezonului de seceriş au fost recenzate 16 formaţiuni în lanurile din Germania. Evidenţa acestora este ţinută pe un site internet bilingv, accesibil celor interesaţi.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M/12

Pe urmele Sfântului Graal

Giacomo da Ponte (1542)

Toate agenţiile de presă anunţau „de curând" că autorul „Codului da Vinci", Dan Brown, este acuzat de plagiat. Numai că la posturile noastre tv nu se menţionează, măcar după o minimă documentare, că Dan Brown a câştigat deja un proces similar în anul 2005. Romancierul american Lewis Perdue l-a acuzat tot de plagiat, după romanele sale „The Da Vinci Legacy" (Moştenirea lui da Vinci, 1983) şi „Daughter of God" (Fiica lui Dumnezeu, 2000). La 4 august 2005, judecătorul districtual George B. Daniels a sistat cauza, pentru că „nu există similarităţi substanţiale". Acum este pe rol procesul intentat de autorii romanului „Holy Grail, Holy Blood" (Sfântul Potir, Sfântul Sânge), Michael Baigent şi Richard Leigh. Dar pentru noi, mai presus de aspectele literar-juridice, este figura geniului Renaşterii, Leonardo da Vinci, personajul-cheie care ar fi deţinut un secret colosal al Bisericii creştine.

LEONARDO DA VINCI maestrul ocultismului?

Arta care acuză

Unul dintre stâlpii eşafodajului prin care da Vinci este făcut părtaş la un presupus secret al templierilor – Maria Magdalena ar fi fost soţia lui Iisus şi mama unui copil care ar fi iniţiat dinastia Merovingienilor – este celebra „Cină cea de taină". Două elemente aparent logice şi aparţinând realităţii intrigă în scenariul pictorului: de pe masă lipseşte Potirul Sfânt şi Sfântul Ioan (persoana din dreapta lui Iisus) are o figură adolescentină, imberbă, feminizată. De aici, presupunerea hazardată că, în contextul legendelor prezentate de noi în numerele precedente şi care vizează viaţa intimă a Mântuitorului, de fapt personajul cu pricina este Maria Magdalena!

Figurile personajelor biblice, inclusiv cea a lui Iisus, au avut de-a lungul secolelor numeroase moduri de reprezentare, unele dintre ele contrazicându-se flagrant, iar altele urmărind o idee de ilustrare a înaintaşilor. În cazul lui Leonardo da Vinci, se spune că feminitatea personajului de lângă Iisus ar putea susţine ipoteza că maestrul s-a gândit, fără să explice nimănui de ce a ales acea variantă de concepere a fizionomiei personajului, la o femeie. Dar acest mod de a trata problema nu este numai pur speculativ, ci demonstrează şi ignoranţă, poate vinovată. Istoria artei renascentiste ne arată că cel puţin alţi doi pictori italieni l-au prezentat pe discipolul Ioan cu o figură feminizată, dând impresia de adolescent. Este vorba de Andrea del Castagno (pânză din anul 1447) şi Domenico Ghirlandaio (pictură din 1486), Leonardo da Vinci a elaborat „Cina cea de taină" în 1495-1497 (pictură murală pentru refectoriul de la mănăstirea Santa Maria delle Grazie, Milano), după un studiu de mai mulţi ani asupra atitudinii tuturor discipolilor. De asemenea, în 1542, într-o pânză a lui Giacomo da Ponte, găsim aceeaşi figură imberbă a lui Ioan. Cu alte cuvinte, Leonardo da Vinci nu aduce nimic nou prin reprezentarea adolescentină a acestui discipol. Se crease deja tradiţia acestui portret şi marele maestru s-a conformat curentului epocii.

Domenico Ghirlandaio (1486)

Andrea del Castagno (1447)

„Ocultismul" marelui geniu renascentist mai este legat şi de celebra pictură „Mona Lisa". Leonardo ar fi făcut un fel anagramă a numelor divinităţilor egiptene Amon şi Isis, presupus de Dan Brown ca fiind un cuplu divin, aluzie la ipotetica relaţie Iisus-Maria Magdalena. Dar adevărul este că Amon şi Isis nu au format un cuplu divin (ci Isis şi Osiris), iar Mona Lisa nu a fost titlul dat de maestru, ci a apărut mult mai târziu (în secolul XIX); Mona este o contracţie a numelui de Madonna, iar Lisa este prenumele presupusului model, Lisa Ghernardini. În epocă i se spunea „La Gioconda". Ceea ce este cu adevărat interesant este faptul că Leonardo a păstrat lângă el această pânză, până la moarte, semn că avea o semnificaţie specială pentru el... De ce nu s-a inspirat Dan Brown după medievala şi apocrifa legendă a mariajului dintre discipolul Ioan şi Maria Magdalena (preluată de Jacobus de Voraigne)? Pentru că ideea nu ar fi fost la fel de răsunătoare, în mod sigur. (În ilustraţii apare reprezentarea feminizată a lui Ioan, la pictorii menţionaţi în text.)

PAUL IOAN

„Aventurile" unei evanghelii apocrife

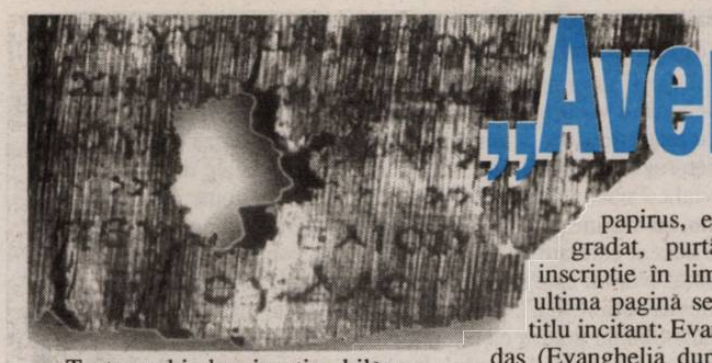

Texte vechi, de o inestimabilă valoare, au deseori un destin ingrat. Aşa cum este cazul Evangheliei după Iuda, ieşită ilegal din Egipt în 1983. Unii autori de manuscrise din vremurile străvechi şi-au luat toate măsurile posibile pentru a-şi prezerva operele, ascunzându-le în peşteri, în urcioare, în lăzi... Mai devreme sau mai târziu, sunt descoperite. De oameni de bine. Sau de hoţi care le vând unor colecţionari, unor anticari sau unor oameni de ştiinţă.

Unul dintre aceste manuscrise a acaparat atenţia presei şi a mediului savant din anul 2004. Este vorba despre un codex numărând 30 de pagini, din papirus, extrem de degradat, purtând o lungă inscripţie în limba coptă. Pe ultima pagină se poate citi un titlu incitant: Evanggelion Youdas (Evanghelia după Iuda). Iuda Iscariotul, fiul lui Simion, e unul dintre personajele cele mai importante ale legendei creştine.

Manuscrisul a fost semnalat în 1983. Proprietarii: un anticar grec şi un egiptean care încearcă să contacteze specialişti de renume, interesaţi să le cumpere marfa. Oferta lor e mult mai bogată: diverse manuscrise vechi, aranjate în trei cutii de pantofi, printre care o versiune greacă a Exodului şi un tratat de matematică... Câţiva oameni de ştiinţă americani îi contactează pe cei doi vânzători. Marfa îi încântă. Mai puţin manuscrisul în limba coptă. Este contactat un alt om de ştiinţă american, James M. Robinson, fost director al Institutului Antichităţii şi Christianismului al Universităţii Claremont din California.

Ilustraţie dintr-o Biblie germană, în care Iuda îl sărută pe Iisus

Întâlnirea are loc la Geneva, printr-un intermediar, Stephen Emuel, un fost student al lui J.M. Robinson, care lucra atunci la universitatea din Roma. Cei doi vânzători cer 3 milioane de dolari pentru cele trei manuscrise. Sunt făcute şi câteva fotografii. Stephen Emuel parcurge extrem de atent manuscrisul în limba coptă, specialitatea sa. Dispare pentru un timp de la masa negocierilor, pentru a transcrie din memorie ceea ce reuşesc să reţină. Revine după puţin timp la masa de negocieri... Vânzarea eşuează lamentabil. Stephen Emuel îi trimite o notă confidenţială lui J.M. Robinson, în care îi explică faptul că documentele (Evanghelia după Juda) sunt de o importanţă uriaşă şi că, dată fiind starea lor de conservare precară, ar trebui să ajungă rapid pe mâinile unor experţi din cadrul unor instituţii competente. Atrage însă atenţia asupra faptului că publicitatea le-ar putea ridica preţul. Cu toate acestea, în cadrul unui congres de studii asupra limbii copte care a avut loc în Polonia, în 1984, existenţa documentelor e comentată.

Iuda şi Iisus sculptaţi în fildeş (anul 425)

Cei doi vânzători nu sunt grăbiţi să renunţe la marfă. Între timp, acestea încap pe alte mâini. O chestiune de datorii... Noul proprietar este o femeie anticar, elveţiancă de origine greacă. E dispusă să vândă Evanghelia pentru 2 milioane de dolari. Între timp, apar noi personaje în această poveste plină de peripeţii: intermediari, avocaţi... Pe de altă parte, autorităţile egiptene revendică manuscrisele descoperite după 1950 (nu se ştie exact anul) între Cairo şi Luxor. În prezent, acestea se află în cadrul unei fundaţii elveţiene, Maecenas din Basel. Nimeni nu are deocamdată acces la acest manuscris. Fundaţia negociază în prezent un contract de exclusivitate cu National Geographic Society. Curând, va fi difuzat un film documentar şi vor fi lansate trei cărţi despre misterioasa Evanghelie.

DORIN MĂRAN

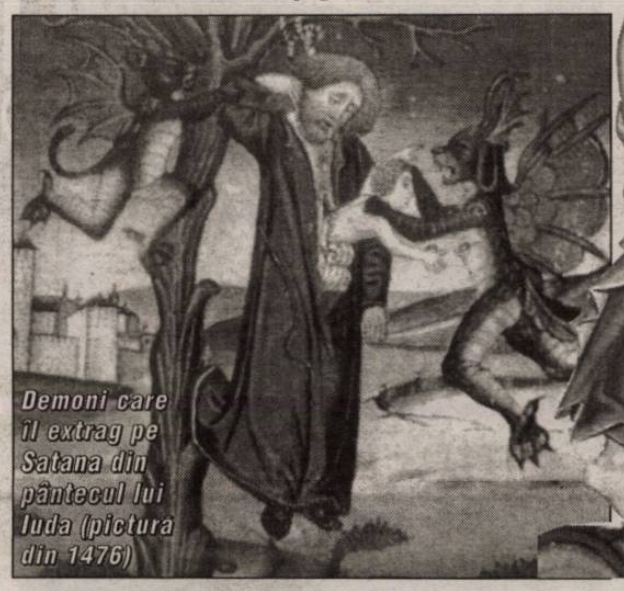

Demoni care îl extrag pe Satana din pântecul lui Iuda (pictură din 1476)

Splendorile naturii

Munceii Codru-Moma

Poate mulţi dintre dumneavoastră nu aţi auzit de piemontul colinat al Codrului-Moma. Cu siguranţă, însă, Pădurea Craiului vă este mult mai cunoscut. Ei bine, ele prezintă caractere similare, doar că primul este puţin mai strâmt. Începe tot pe la peste 400 m, sub poala munceilor şi coboară în trepte largi, domoale, printre văile, când divergente, când convergente, cu lunci bine dezvoltate, până sub 200 m în linia satelor: Olcea, Ucuriş, Craiva, Beliu, Cărand, Sebiş şi altele la fel de frumoase şi deosebite. Aici, la ieşirea Crişului Alb din defileul sculptat în roci vulcanice, considerăm că se termină dealurile de sub munceii Codrului-Moma. Între Hodişel şi Valea Beiului, largă de peste 1 km, dealurile vin în contact direct cu câmpia precolinară; dar văi aproape longitudinale (Valea Râpei, Valea Stoineştilor), despărţite între ele prin şei largi, schiţează un fel de depresiune secundară, străjuită către vest de culmi mai înalte, împădurite (culmea Vălanilor sau culmea Gureţe). Satele se înşiră în lungul şoselei care foloseşte acest culoar despădurit şi cultivat în contrast cu pintenii colinari pieziși, coborâţi din munceii Codrului şi rămaşi masiv împăduriţi (gorun dominant faţă de stejăretul dezvoltat pe culmea vestică).

Deschisă între Cărand şi Prunişor, această depresiune – amănunţit cartată de P. Coteţ (1957) este acoperită de culmile prelungi împădurite, ale piemontului de sub Codru, aşa că, de fapt, aici nu poate fi vorba despre o singură depresiune, ci despre arii depresionare, sculptate la contactul dintre formaţiunile vulcanice dure şi marnele şi argilele nisipoase. Astfel de culoare despădurite, cultivate şi populate, se pot urmări între Hăşmaş-Archiş şi Nermiş în nord şi între Prăjeşti-Roşia-Revetiş la sud, unde văi longitudinale de contact ies în evidenţă printr-un peisaj deosebit. Căile de acces spre munte urmăresc văile Beliu, Groşeni sau Dezna, din fundul cărora, mai ales la contactul cu muntele, culturile şi satele urcă şi pe interfluvii. Despre depresiunea propriu-zisă se poate vorbi doar în sudul munceilor Codru-Moma, unde, în strâmtura de la Joia Mare şi cea de la Gurahonţ, se desfăşoară o câmpie de acumulare cuaternară cuprinsă între dealuri piemontane faţă de munceii Codru-Moma la nord şi ai Zărandului la sud. Aceasta este depresiunea, închisă, a Gurii Honţului descrisă de acelaşi P. Coteţ, o adevărată „ţară" intramontană, cu sate neasemuit de mari, unde ocupaţia principală este creşterea animalelor.

Frumuseţi cu totul aparte se reazemă de orizontul nu prea îndepărtat. Priveşti şi iar priveşti. Nimeni nu-ţi spune nimic, dar tu te minunezi, călătorule, de neasemuita luminozitate a cerului. Oamenii însă se îndepărtează de natură, uitând că de acolo le vine puterea şi sănătatea.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Cotmeana

Sâmbătă 25 martie, Biserica Creştină prăznuieşte Buna Vestire, marcând momentul în care Arhanghelul Gavriil s-a arătat Fecioarei Maria, vestindu-i că va deveni Maica Domnului Iisus. Sărbătoarea, adânc intrată în conştiinţa poporului, reprezintă şi ziua de hram a multor biserici.

Dintre aceste aşezăminte, foarte cunoscută este Mănăstirea Cotmeana, cu obşte de călugări, situată în comuna cu acelaşi nume din judeţul Argeş. Aceasta este una dintre cele mai vechi mănăstiri din ţară, ctitorită de domnul Ţării Româneşti, Radu I (1377-1383). Mircea cel Bătrân (1386-1418) a refăcut locaşul între 1387-1389, considerându-l un bun loc de popas între Piteşti şi ctitoria sa, Mănăstirea Cozia. În 1711 se fac importante restaurări de către Constantin Brâncoveanu (1688-1714). Cu acest prilej i se înlocuiesc ancadramentele ferestrelor şi ale uşii de la intrarea în naos. Alte importante reparaţii au fost făcute în 1777 de ieromonahii Ilarion şi Sofronie de la Cozia, care au lărgit pronaosul şi au adăugat un pridvor pe latura nordică. Clopotniţa a fost înălţată cu prilejul restaurărilor din 1857. Alte lucrări au fost făcute în 1922-1924, 1959 şi 1972, de către Direcţia Monumentelor Istorice, urmate de cele de după cutremurele din 1977 şi 1986. Toţi cei care au lucrat aici s-au străduit şi au reuşit să menţină forma veche a construcţiei, nealterată de inovaţii gratuite.

Biserica este din cărămidă, cu ziduri groase, având interiorul compartimentat în altar, naos, pronaos. Catapeteasma este de zid şi naosul este despărţit de pronaos printr-un alt zid, cu o deschidere de comunicare. Nu se ştie cine a executat pictura, dar cea din naos datează din vremea lui Mircea cel Bătrân iar cea din pronaos din timpul lui Constantin Brâncoveanu. În exterior, sub cornişă, pereţii sunt împodobiţi cu discuri din ceramică în diferite culori, procedeu utilizat pentru întâia oară în Ţara Românească. Arcadele de piatră sculptată sporesc frumuseţea locaşului, dar uşile originale, din lemn sculptat, cu motive vegetale, se păstrează la Bucureşti, la Muzeul de Artă al României. Biserica are o turlă joasă pe pronaos, acoperită cu şindrilă. Tot cu şindrilă este acoperită şi clopotniţa de zid, cu turnul de lemn, în care se păstrează unul dintre cele mai vechi clopote din lume, dăruite de jupân Dragomir în 1385. Zidurile de incintă au o înălţime de 4-6 metri şi sunt prevăzute cu locuri de tragere, deoarece mănăstirea, ca şi altele din ţară, a fost concepută şi cu un scop strategic.

Mănăstirea a cunoscut de-a lungul vremii şi o importantă viaţă culturală, copiştii de aici fiind printre cei mai renumiţi din ţară. Tot aici, în urma unor săpături arheologice, a fost descoperit un tezaur cu monede de aur din secolele XVIII-XIX şi discuri ornamentale din ceramică, toate expuse la muzeul judeţului. Viaţa monahală, întreruptă după război, a fost reluată din 1990, când s-au ridicat şi o serie de construcţii noi, necesare bunului mers al mănăstirii. S-a construit şi o biserică nouă, din cărămidă, pe fundaţie de beton, locaşul respectiv având 28,5 metri lungime şi 8,5 metri lăţime, cu încălzire sub pardoseală. Există aici şi o icoană a Maicii Domnului, făcătoare de minuni.

Întregul aşezământ dovedeşte râvna neobosită a clericilor şi a credincioşilor din zonă, pentru a ne aduce pe toţi mai aproape de Cele Sfinte.

IRINA STOICA

AŢI MÂNCA(T) VREODATĂ SENDVIŞURI MUZICALE?

Dacă încă nu aţi avut o asemenea experienţă bizară, reţeaua britanică de supermagazine Tesco vă oferă ocazia s-o faceţi. În unităţile respective s-a lansat, într-adevăr, un produs hibrid ce pare scos din peliculele SF. Sendvişul muzical

„ştie" să cânte, graţie unei piese electronice implantate în savuroasa lui „carne". Deschizând ambalajul (de fapt, aici se află agregatul cântător), consumatorul – flămând sau nu – se poate delecta şi auditiv, datorită unei selecţii de melodii, revărsate dinspre binecunoscutul aliment.

Purtătorul de cuvânt al firmei Tesco a declarat că publicul consumator-ţintă, al sendvişurilor muzicale, îl constituie lucrătorii obligaţi să mănânce la birou. Pe de altă parte, produsul respectiv poate cunoaşte versiuni adaptabile la sărbători precum cele de Paşti, de Ziua Femeii, de Sf. Valentin etc. Totodată, şi casele de discuri pot găsi oportunităţi în a-şi lansa noii interpreţi, pe această cale gastronomică. Totul e ca, atunci când muşcăm din sendviş, să nu ni se facă milă de el... *(A.N.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

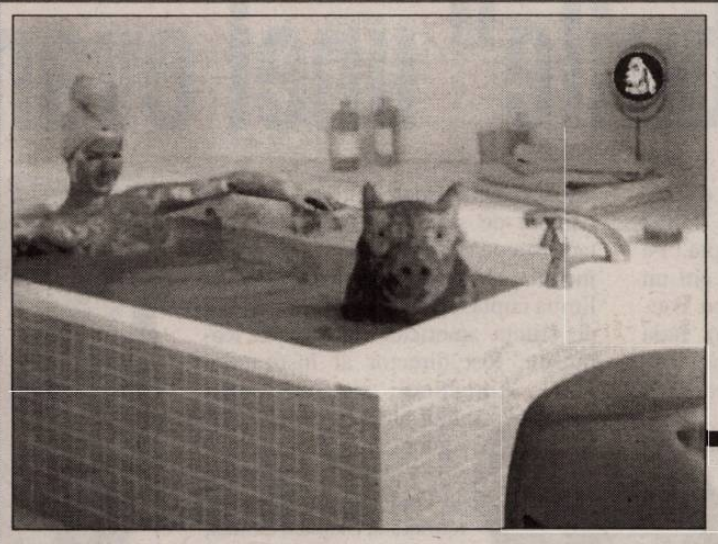

◆Ultimul lucru la care s-ar putea gândi o femeie care face baie ar fi să-şi ia drept companie un... porc. Şi asta, pentru că atunci când vorbim despre curăţenie, porcul iese din discuţie. Dar, cu toate acestea, doamna din imagine se-mbăiază cu proprietarul unei cocini, într-o atmosferă cât se poate de colocvială. Poate vă întrebaţi dacă femeia este în toate minţile? Ei, bine, ea susţine că este. Ba, mai mult, afirmă că noroiul care umple baia şi care are la bază murdăria din cocină face bine la epidermă! Nu, nu este vorba despre o reclamă, ci despre o „descoperire ştiinţifică"; se pare că şoriciul este atât de fraged şi de gustos tocmai pentru că are parte de „mâlul" în care trăieşte prietenul de Crăciun al omului. Probabil că mulţi vor strâmba din nas, dar să ştiţi că fotografia nu este trucată. Din fericire, nu are şi proprietăţi olfactive, căci ar fi şi mai convingătoare.

◆Rătăciţi prin deşertul Nevada. Iată o ipostază deloc atrăgătoare pentru oricine vrea să apuce bătrâneţile. Dar lui Thomas Cherry şi Vincent Lloyd le-a trecut prin minte să realizeze un traseu pentru maşini de teren, prin zonele cele mai impenetrabile ale deşertului. De aceea, după o călătorie cât se poate de contondentă, ei au pus marcaje şi indicatoare pentru cei care s-ar putea rătăci în acele ţinuturi de coşmar.

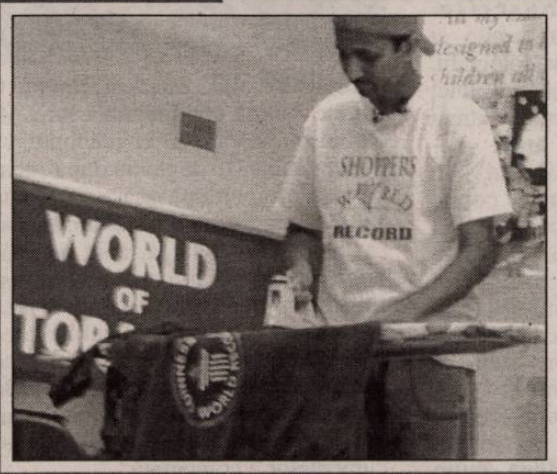

◆Bărbaţii destoinici ştiu să calce artistic, mai ales dacă sunt celibatari şi nu vor să iasă şifonaţi în public, unde s-ar putea să cucerească vreo inimă singuratică. Dar să dai cu fierul de călcat 83 de ore şi 12 minute, fără întrerupere, ăsta da record! Bărbatul din imagine a reuşit această performanţă, deşi nu este holtei. Are 28 de ani şi este însurat cu o femeie foarte grijulie, care se preocupă de ţinuta lui. Numai că premiul acordat de organizatorii concursului a fost o excursie în Hawaii şi a ţinut morţiş să câştige. Problema nu este calitatea rufelor călcate, ci să rezişti în picioare, cu ochii deschişi şi cu mâna manevrând fierul de călcat fără să facă vreo boacănă. Concurentul a putut fi hrănit de o susţinătoare pe durata probei. *(P.I.)*

TRATAMENT... LA NISIP!

De ani buni, un bătrân guru indian şi-a câştigat o mare popularitate aplicând suferinzilor un tratament cu totul ieşit din comun: el îşi îngroapă pacienţii până la gât în nisip fierbinte şi apoi îi scoate afară şi îi calcă pe burtă! Ramesh Bedegal, care este vraci într-un sat situat la 400 de kilometri de Bombay, susţine că poate vindeca orice boală, de la cancer, la afecţiuni psihice, cu ajutorul unor vechi metode de tratament vedice. Pacienţii, printre care se află şi cazuri declarate fără speranţă de medicii alopaţi, vin de departe în satul lui Ramesh pentru că au auzit despre metodele sale miraculoase. Bolnavii susţin că magia şi ierburile medicinale folosite de acela pe care ei îl numesc „părinte" îi vindecă şi le dăruiesc din nou viaţa. „Folosesc patru elemente – apa, vântul, focul şi aerul – şi le combin cu puterile vechilor înţelepţi indieni, pentru a vindeca aceşti pacienţi care nu mai au speranţe şi care au renunţat la spitalele moderne", explică vraciul, în vîrstă de 81 de ani, care a învăţat arta vindecării acum 40 de ani, de la un ascet. La începutul tratamentului, pacientul trebuie să bea apă sfinţită din Gange; apoi, vraciul îi atinge fruntea şi îşi suflă puterea magică peste el. După aceea, Ramesh le face pacienţilor un masaj cu ierburi medicinale şi îi îngroapă, goi, în gropi cu nisip fierbinte, special amenajate. „Când suflu asupra lor, reprezint puterea vântului, apa sfinţită pe care le-o dau este puterea apei, iar ierburile medicale şi îngroparea în nisip reprezintă puterea pământului", explică Ramesh. Ingeniosul guru susţine că a vindecat peste zece mii de oameni de când a început să practice medicina „la nisip" şi subliniază că îşi tratează gratis toţi pacienţii, „pentru a dobândi o reîncarnare mai bună".

Medicii alopaţi din Bombay sunt însă de părere că metodele neconvenţionale ale lui Ramesh, în special cea a „masajului cu foc", pun în pericol viaţa pacienţilor. Vraciul, ce cântăreşte 70 de kilograme, îşi încălzeşte tălpile pe o placă de fier încinsă, la căldura căreia este total imun – iar apoi se urcă cu picioarele pe abdomenul bolnavilor. Un responsabil din oficiul sanitar al regiunii Utma Pradesh a spus că Ramesh va face obiectul unor investigaţii şi că este posibil ca practicile vraciului să fie interzise printr-o acţiune a justiţiei indiene.

CONSERVĂ „ÎNARIPATĂ"

Ceea ce se poate întâmpla la noi în materie de „bizarerii" alimentare e posibil să se întâmple şi în SUA. Ne-am obişnuit de mult să găsim uneori în pâine (sau în conserve) fire de păr, pietricele. Fără să apelăm la OPC. Doar la bătrâna noastră resemnare... Exceptând cazurile în care, într-o conservă sau o sticlă cu bere, apare (rareori, ce-i drept) o nevinovată codiţă sau gheară de şoricel. Sau chiar un animal întreg! În ţările „supercivilizate", aceste anomalii sunt incredibile şi inacceptabile. Recent, în Chicago, un consumator a găsit într-o conservă de fasole un cap de pasăre, conserva având o capacitate de 425 g. E greu de înţeles cum a intrat obiectul intrus în conservă fără ca acest lucru să fie observat. În urma sesizării, firma agroalimentară din Chicago care a fabricat conservele a decis să retragă de pe piaţă o parte din aceste produse. Consumatoruf, o tânără de 28 de ani, a declarat că nu va mai mânca multă vreme fasole, chiar dacă e preparată cu mâinile ei... *(D.M.)*

OBEZII AU CELE MAI FRUMOASE NEVESTE!

De sute de ani, tradiţia islamică a stabilit pentru femei cu totul alte norme de frumuseţe decât cele existente în societăţile occidentale. Astfel încât, la musulmani, de pildă, o femeie este frumoasă nu dacă are sânii „sculptaţi" precum ai Pamelei Anderson, fundulețul obraznic al Claudiei Schiffer şi picioarele de gazelă ale neastâmpăratei Naomi Campbell, ci dimpotrivă, dacă toate aceste componente anatomice sunt supradimensionate la maxim, însoţite de nişte „rotunjimi" duble sau triple faţă de „clasicele" 90-60-90. Iată însă că, tot într-o societate musulmană, mai precis la tribul Dinka din Sudan, frumuseţea bărbaţilor se bazează pe aceleaşi „superlative". Căci, potrivit normelor existente în această comunitate, cei mai râvniţi burlaci nu sunt tinerii cu muşchi de abanos care l-ar face gelos pe orice culturist, ci... obezii! Cutumele locale prevăd că grăsimea pe care un anumit bărbat o are „în dotare" este un semn clar al poziţiei sale sociale. Socoteala este simplă: dacă eşti gras, înseamnă că ai ce mânca, dacă ai ce mânca, ai vite (un fel de echivalent autohton al banilor din lumea civilizată) şi avere pe măsură! Aşa se face că negresele pline de nuri se dau în vânt după nişte bărbaţi care le-ar putea face lesne „afiş", la o adică...

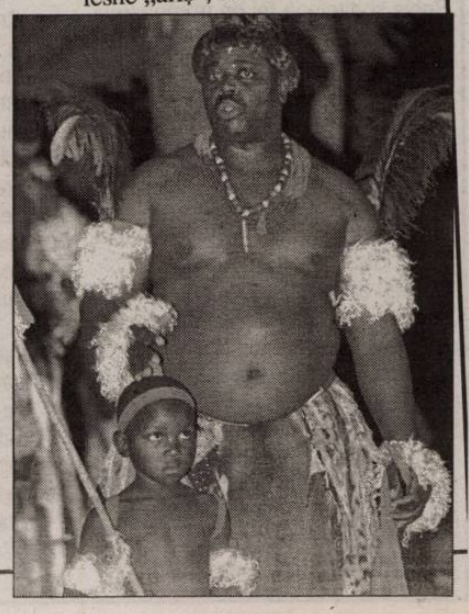

DOAR O SPAIMĂ

O doamnă în vârstă din localitatea Alicante, din sudul Spaniei, era cunoscută în cartier pentru dragostea ei faţă de porumbei. Era văzută zilnic dându-le de mâncare, deşi primăria oraşului interzisese drastic această practică. Autorităţile hotărâseră că porumbeii au nevoie de o hrană anume şi-şi luaseră această sarcină pentru a-i proteja.

Doamna respectivă îşi continua „activitatea" iar cei din jur ridicau neputincioşi din umeri. Într-o zi, ea a văzut în mijlocul străzii un porumbel muribund. L-a ridicat imediat, l-a mângâiat pe cap, l-a sărutat şi l-a adus în casă. N-a trecut însă nici o oră şi porumbelul a murit. Chiar a doua zi, doamna respectivă a început să aibă simptomele unei gripe. Imediat şi-a amintit de gripa aviară şi a pus pe jar întreaga comunitate. Din fericire, testele efectuate şi asupra ei, şi asupra porumbelului mort au ieşit negative. Doamna are doar o gripă obişnuită şi e fericită că a tras numai o spaimă, declarând în acelaşi timp că acest lucru nu o va ţine departe de prietenii înaripaţi. *(I.S.)*

TVR 1

VINERI - 24 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Orașele Europei: Milano" 9.00 Doc.: „Maeștrii gusturilor" 11.55 Tezaur folcloric (r) 12.30 Garantat 100% (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Parlamentul României 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Interes general 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele... de cinci stele 22.10 Serial: „Lost: Naufragiații" 23.10 Eurovision 2006 0.00 Jurnalul TVR 0.20 Film: „Proasta creștere" (Spania, 2004) 3.20 Film: „Singurătate în deșert" (SUA, 1999) 4.55 Invincibilii - Gala de box profesionist.

SÂMBĂTĂ - 25 martie

7.00 Film: „Shirley Temple, copilul minune" (SUA, 2001) 8.35 Desene animate 9.30 Vreau să fiu...! 10.00 Repere sacre - Ceremonialul de ridicare în rang a IPS Bartolomeu Anania 12.10 Mic, da' voinic! 12.40 Doc: „ABBA la aniversare" 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Meseria - vedetă 15.00 O vedetă... populară 16.30 Cu Irina la cafea 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Surprize, surprize... 23.10 Profesioniștii 0.10 Film: „Fortăreața Shaka Zulu" (partea a II-a) 2.35 Oglinda retrovizoare 4.35 Serial: „Destine secrete".

DUMINICĂ - 26 martie

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Numai cu acrodul minorilor 11.00 Serial: „Răpit de pirați" 11.30 Viața satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Dănuțz s.r.l. 16.45 Parteneri de weekend 17.30 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: Steaua - Poli Timișoara 23.10 Garantat 100% 0.10 Film: „Pe viață și pe moarte" (SUA, 1955). Cu: Nicole Kidman 2.00 Jurnalul TVR 3.00 Film (r) 4.40 Serial: „Destine secrete".

LUNI - 27 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Interes general (r) 9.00 Doc.: „Maeștrii gusturilor" 10.00 Surprize, surprize... (r) 12.35 Teleenciclopedia (r) 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Kronica 17.00 Serial: „Femei adevărate" 18.00 Sănătate pentru toți! 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Reflector 21.40 Iartă-mă! 23.10 Nocturne 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 2.00 Jurnalul TVR 3.05 Film: „Pe viață și pe moarte" (r) 5.20 Serial: „Destine secrete".

MARȚI - 28 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Sănătate pentru toți! 9.00 Doc.: „Maeștrii gusturilor" 10.00 Nocturne (r) 10.55 O vedetă... populară (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Generația contra 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Frank Riva" (partea a VI-a) 23.10 Memorialul durerii 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 1.40 Nocturne (r) 3.35 Film: „Legenda" (SUA, 1992) 5.10 Serial: „Destine secrecte".

MIERCURI - 29 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Generația contra (r) 9.00 Doc.: „Fascinația zborului" 10.00 Memorialul durerii (r) 10.55 Stele... de cinci stele (r) 13.00 Reflector (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convietuiri 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Doc.: „Orașele Europei: Dubrovnik" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Serial: „Neveste disperate" 22.10 Ochiul magic 23.10 Povești întunecate 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 2.45 Film (r) 5.15 Serial: „Destine secrete".

JOI - 30 martie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Orașele Europei" (r) 9.00 Doc.: „Fascinația zborului" 11.10 Iartă-mă! (r) 12.30 Profesioniștii (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Casa umbrelor" 18.00 Documentar 18.20 Jobbing - Descoperă o meserie nouă! 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Prim-plan 21.10 Film: „Călărește, Vaquero!" (SUA, 1953). Cu: Robert Taylor, Anthony Quinn, Ava Gardner 23.10 Documentar 0.00 Jurnalul TVR 0.20 TVR 50 2.55 Film: „Iris cea sălbatică" (SUA, 2001).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Miniserie: „Istoria după Steven Spielberg" (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.30 Film: „Nostalgii" (SUA, 2000). Cu: Armand Assante 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Dansez cu tine 23.30 La servici 0.00 Film: „Expediție într-o lume dispărută" (SUA, 1998) 2.00 La servici (r).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „O familie trăsnită" (ep.1) 8.00 Știrile ProTv 10.00 Zâmbete într-o pastilă (r) 11.15 ProMotor 12.15 Magazin UCL 13.15 Dansez pentru tine (r) 16.45 Stilul Oana Cuzino 17.15 Haldbal: Steaua - Medvescak Zagrab 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Ultimul samaritean" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis, Halle Berry 22.45 Film: „Captivi în lad" (SUA, 2003). Cu: Jean-Claude Van Damme 0.45 Film (r).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „O familie trăsnită" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Provest 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.15 Apropo tv 14.15 Serial: „Rebel în California" 15.15 Dance Masters 2006 17.15 Handbal: HCM Constanța - Valladolid 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vacanța Mare 21.45 Film: „Dispărut în misiune 2" (SUA, 1985). Cu: Chuck Norris 23.45 Dance Mastgers 2006 1.00 Apropo tv (r) 2.00 Film (r).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „O familie trăsnită" (ep.1) 8.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Promotor (r) 11.00 Dance Masters 2006 (r) 13.00 Știrile ProTv 14.30 Serial (r) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Război la înălțime" (SUA, 2002). Cu: Robert Rusler, Jennifer Garies 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 1.00 Icstrim tivi.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Apropo Tv (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Film: „Zbor frânt" (SUA, 1997). Cu: Robert Urich, Annette O'Toole 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 19.45 Film: „Specialistul" (SUA, 1994) 21.45 UEFA Champions League: Arsenal Londra - Juventus Torino 23.45 Știrile ProTv 0.15 Rezumat Champions League 1.30 Serial (r).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 Stilul Oana Cuzino (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Film: „Rețeaua" (SUA, 2002) 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 19.45 Film: „O lecție de onoare" (Canada, 2003) 21.45 UEFA Champions League: Lyon - AC Milan 23.45 Știrile ProTv 0.15 Rezumat Champions League.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Zâmbete într-o pastilă 12.30 Icstrim Tivi (r) 13.00 Știrile ProTv 13.30 Miniserie: „Istoria după Steven Spielberg" 15.30 Serial: „Familia Bundy" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Teo 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Orizont întunecat" (SUA, 2004). Cu: Val Kilmer 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „CSI: Miami" 1.00 Serial (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Film: „Un om grăbit" (Franța) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Serial: „Martor fără voie" (ep.1) 21.30 Film: „Doctorul Mafiei" (SUA, 2003) 23.30 Film: „Misiune de salvare" (SUA, 1993) 1.30 Concurs interactiv.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Piața Divertis (r) 13.00 Observator 13.45 Revanșa starurilor (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Fotbal: Farul Constanța - Dinamo București 22.30 Film: „Întâlnire explozivă" (SUA, 1994). Cu: Rudy Ramos 0.30 Concurs interactiv 2.30 Serial (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Călătorie în lumea legendelor" (SUA, 2001, partea I) 12.00 Serial: „Dispariții" 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Animat Planet (r) 14.15 Serial: „Aproape perfectă" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.30 Revanșa starurilor 22.15 Piața Divertis 23.30 Recursul etapei 1.30 Observator (r) 2.15 Film: „Călătorie în lumea legendelor" (r).

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Dă-i papucii! (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Din dragoste 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Reacții necontrolate" (SUA, 1990). Cu: Jeff Fahey 2.00 Concurs interactiv.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Din dragoste (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.15 Ziua judecății 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Phantom Force" (coprod., 2004). Cu: Richard Grieco, Nigel Bennett 2.00 Concurs interactiv.

6.00 În gura presei 7.00 Observator 8.00 Canalul de știri 11.00 Concurs interactiv 12.00 Serial: „Xena: Prințesa războinică" 13.00 Observator 13.45 Ziua judecății (r) 15.30 Serial: „Vivere - A trăi cu pasiune" 16.45 Rezervat V.I.P. 17.30 9595 - Te învață ce să faci 19.00 Observator 20.30 Animat Planet 21.00 Gogomanii 22.00 Serial: „Secretul Mariei" 23.00 Observator 0.00 Film: „Spenser II" (SUA, 1995). Cu: Robert Urich 2.00 Concurs interactiv.

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.30 Camera de râs 20.00 Detectiv X 21.00 Da sau nu 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Ținta vie" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas, Kathleen Kinmont 1.30 Focus (r) 2.30 Clubul de noapte.

8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Chris Isaak Show" 9.00 Serial: „Sheena" 10.00 Orizonturi europene 10.30 Serial: „Roseanne" 11.30 Tele RON 13.00 Săptămâna nebună (r) 14.00 Farsele lui Jugaru (r) 15.00 Camera de râs 17.00 Dragostea de la Clejani (r) 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Film: „Orașul în flăcări" (SUA, 2002). Cu: Kurt Russell 22.00 Poliția în acțiune (r) 23.00 Detectiv X (r) 0.00 Film erotic: „Plăcerile păcatului" (SUA, 2001).

8.00 Desene animate 8.30 Serial: „Chris Isaak Show" 9.00 Serial: „Sheena" 10.40 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.30 Tele RON 13.00 Serial: „Eu și prietenii mei" 13.30 Da sau nu (r) 14.30 Străini de fotbal (r) 15.30 Cronica cârcotașilor (r) 17.30 Versus 18.00 Focus 19.00 Hugo 20.00 Dragostea de la Clejani 21.00 Schimb de mame 22.30 Săptămâna nebună 23.30 Serial: „CSI - investigații" 0.30 Film: „Royce" (SUA, 1994). Cu: James Belushi 2.30 Schimb de mame (r).

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Poliția în acțiune 21.00 Trădați în dragoste 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Pro Sport Show 0.30 Focus (r) 1.30 Clubul de noapte.

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial: „ED" 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Ancheta militară" 18.00 Focus 19.00 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 19.30 Camera de râs 20.00 Farsele lui Jugaru 20.30 Ciao Tv 21.00 Da sau nu 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Alertă medicală" 0.30 Focus (r) 1.30 Clubul de noapte.

acasa

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Film: „În numele iubirii" (Italia, 2001, partea I) 21.30 Serial: „Păcatele Evei" 22.30 Serial: „Cântec de iubire" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Film: „În numele iubirii" (Italia, 2001, partea I) 21.30 Serial: „Păcatele Evei" 22.30 Serial: „Cântec de iubire" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului" 0.30 Povești adevărate (r).

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Trezește-te!" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 10.30 Serial: „Hoțul de inimi" 11.30 Serial: „Stăpâna destinului" (r) 12.30 Serial: „Înger rebel" 13.30 Serial: „Pădurea blestemată" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Bolnav de iubire" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial (r) 12.30 Acasă în bucătărie 13.30 Serial: „Fetele Gilmore" 14.30 Serial: „Al șaptelea cer" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 16.30 Trupul dorit - din culisele serialului 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Lori 20.30 Film: „Eu și Prințul" (SUA, 2004). Cu: Julia Stiles 22.45 Serial: „Totul despre sex" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

5.00 Serial: „Jesus" 5.45-6.30 Reluări 8.30 Serial: „Să iubești din nou" 9.30 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Serial (r) 12.30 Acasă în bucătărie 13.30 Serial: „Fetele Gilmore" 14.30 Serial: „Al șaptelea cer" 15.30 Serial: „Iubire târzie" 16.30 Trupul dorit - din culisele serialului 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Peregrina" 19.30 Serial: „La Tormenta" 20.30 Serial: „Lacrimi de iubire" 21.30 De 3 x femeie • Telefilm: „Bolnav de iubire" 23.30 Serial: „Stăpâna destinului".

TVR 2

7.30 Doc.: „Germania în lung și-n lat" 8.00 CeZar și tipar 10.00 Tonomatul DP2 11.30 COOLmea distracției (r) 12.45 Serial: „Pașiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 17.00 Documentar (r) 17.30 Arca lui Noe 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Patinaj artistic - CM masculin - Înregistrare 20.00 Doc.: „Ray Mears - lecții de supraviețuire" 20.30 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Planeta Moldova 22.40 Noapte de hip-hop 0.30 Serial: „Vânătoare de recompense" 1.30 Documentar (r) 2.00 Baschet NBA: Indiana Pacers - Detroit Pistons.

8.30 Rock Story 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Zestrea românilor 10.30 Serial: „Aventuri secrete" 11.00 Roată la roată 12.00 Lumea azi 13.00 Serial: „Amy" 14.00 Dincolo de hartă 14.30 Doc.: „Hollywood reporter" 15.00 Fotbal: CFR Cluj - FC Vaslui 17.00 Via Sacra 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Patinaj artistic - CM - dans. Înregistrare 20.45 Marcă înregistrată 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Descurcărețul Eddie" 23.00 Patinaj artistic - CM - feminin 1.15 Baschet (r).

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Moto magia 12.00 Doc.: „Celții" 13.00 Șlagăre... în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Doc.: „Poftă bună!" 15.00 COOLmea distracției 17.00 Serial: „Verdict: Crimă" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Doc.: „Zile care au zguduit lumea" 20.00 Atlas 20.30 Fortificații transilvănene 21.00 Top 7 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Kingdom: Spitalul cu fantome" 23.35 Film: „Plumbul din sânge" (partea a V-a) 1.10 Muzica la maxim.

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Roată la roată (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Ulița spre Europa (r) 12.45 Serial: „Pașiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Mărturii 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Motocicliștii poftioși" 21.30 Ora de știri 22.30 Patinaj artistic - CM - Gala Laureaților. Înregistrare 0.00 Desene animate 1.45 Serial: „Atingerea răului" (ultimul ep.) 4.05 Serial: „Moștenitoarea".

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 9.00 Dincolo de hartă (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pașiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Doc.: „Minorități sub trei dictaturi" 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Școala părinților" 20.30 Lumea de aproape 21.00 Natură și aventură 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Hamlet" (SUA, 1990). Cu: Mel Gibson 0.50 Desene animate 1.20 Serial: „Charlie Jade" 4.00 Serial: „Moștenitoarea".

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Pasiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Zona de conflict 17.30 Info... baza în direct 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Cum să nu ne îmbrăcăm" 20.30 Omul între soft și moft 21.00 Doc.: „Raport... Off Road" 21.30 Ora de știri 22.30 Teatru: „The sunshine play" 0.30 Desene animate 1.15 Serial: „Charlie Jade".

7.30 Lecția de engleză 8.00 CeZar și tipar 9.30 Documentar (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.45 Serial: „Pașiuni" 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 ZOOM/2 18.00 Serial: „Aventurile lui Tarzan" 18.30 Serial: „Vânătorii de comori" 19.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 20.00 Doc.: „Înapoi la mătură" 20.30 Bugetul meu 21.00 Bazar 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Cu dragostea pe urme" (SUA, 1997) 0.30 Desene animate 1.15 Serial: „Vânătoare de recompense" 2.05 Teatru (r).

PRO CINEMA

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.15 Icstrim Tivi 13.00 Serial: „Uriașul Harry" 14.15 Lumea PRO CINEMA (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „În cel mai rău caz" 17.00 Film: „Atac împotriva lui Rommel" (SUA, 1971) 19.00 Serial: „Specialistul" 20.00 Serial: „SeaQuest" 22.00 Emisiune: CineTePrinde • Film: „Imperiul soarelui" (SUA, 1987). Cu: Christian Bale, John Malkovich 1.00 Serial: „Prima invazie".

6.00 Apropo Tv 9.20 Serial: „Tazmania" 10.30 Descoperă România 11.15 Serial (r) 12.15 Doc.: „Cannes dincolo de granițe" 13.00 Film (r) 15.30 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Un loc sub curcubeu" (SUA, 1981). Cu: Chevy Chase 19.00 Serial: „Destine răscumpărate" 20.00 Film: „Racolarea" (România, 1985) 22.15 Serial: „Lege și fărădelege" 23.15 Serial: „Zona crepusculară" (ep.1) 0.15 Serial: „Saturday Night Live" 1.15 Serial: „Prima invazie".

6.30 Documentar (r) 7.00 Serial (r) 9.15 Serial: „X-Men: Evoluție" 10.15 Film (r) 12.15 ProMotor 13.00 Film (r) 15.00 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Tânăr și rebel" (SUA, 1991) 19.00 Serial: „Destine răscumpărate" (ultimul ep.) 20.00 Film: „Moștenirea lui Fletch" (SUA, 1989) 22.15 Serial: „Lege și fărădelege" 23.15 Serial: „Zona crepusculară" 0.15 Serial: „Prima invazie" 1.15 Film: „Te-ai tăcut băiat mare" (SUA, 1966).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.15 Serial: „În cel mai rău caz" 10.45 Lumea PRO CINEMA (r) 11.00 Film (r) 13.00 Serial: „Uriașul Harry" 14.00 Serial (r) 16.00 Serial: „Destine răscumpărate" (r) 17.00 Serial: „În cel mai rău caz" 18.00 Serial: „Terra II" 19.00 Serial: „Specialistul" 20.00 Serial: „Ele spionează" 22.00 Film: „Suspect fără voie" (SUA, 1990). Cu: Scott Valentine, Joan Severance 0.15 Serial: „Prima invazie".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.15 Serial: „În cel mai rău caz" 11.20 Icstrim Tivi (r) 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Prietenii tăi" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" (ep.1) 18.00 Serial: „Terra II" 19.00 Serial: „Specialistul" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Zborul 847: Povestea lui Uli Derickson" (SUA, 1988) 0.15 Serial: „Prima invazie" 1.15 Film: „Christine - mașina ucigașă" (SUA, 1983).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Tazmania" 10.15 Serial (r) 12.45 Doc.: „Mega-star: Renee Zellweger" 13.45 Serial: „Uriașul Harry" 14.45 Serial (r) 16.45 Film: „Afacerea Hudsucker" (SUA, 1994) 19.00 Serial: „Specialistul" 20.00 Serial: „Cursa vieții și a morții" 22.00 Film: „Cel care păzește" (SUA, 1990) 0.00 Serial: „Prima invazie" 1.00 Film: „Adevăruri spintecate" (SUA, 1992). Cu: Gregory Harrison.

AVA GARDNER
– joi, 21.10 –

MEL GIBSON
– marți, 22.30 –

RENEE ZELLWEGER
– joi, 12.45 –

ROBERT URICH
– joi, 0.00 –

JULIA STILES
– duminică, 20.30 –

LORENZO LAMAS
– vineri, 23.30 –

HALLE BERRY
– sâmbătă, 20.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

O acţiune necesară:

DEZINTOXICAREA FICATULUI

Arătam într-un articol anterior că există mai multe procedee de dezintoxicare a organismului, la modul general recomandându-se cure sezoniere, aşa cum am prezentat şi noi în ultimul an. Terapeuţii insistă pe ideea extrem de importantă a acţiunii pe mai multe nivele, simultan, şi nu adresându-ne unui singur organ. Motivul este foarte serios. Dacă, de exemplu, se curăţă ficatul, toxinele vor fi eliberate în sânge şi-atunci sângele va avea de suferit, astfel că vom avea nevoie de un depurativ sangvin. Dar lanţul nu se închide aici. Toxinele din sânge se elimină prin rinichi, iar pentru a nu supraîncărca acest organ-pereche va fi necesară adăugarea unui diuretic blând, pe bază de plante. De aceea, afirmă specialiştii, produsele naturale alese pentru consum trec pe planul al doilea, cel mai important fiind să avem certitudinea că, în amestecul de plante utilizat la dezintoxicare, există şi un depurativ sangvin, şi plante cu efect colagog (stimulent pentru evacuarea bilei în intestin) sau hepatic, şi plante diuretice. Se înţelege că, intenţionând să obţinem rezultate optime, e necesar să alegem produse de cea mai bună calitate. La cele spuse mai sus, anumite persoane trebuie să aibă în vedere şi eliminarea constipaţiei, pentru o funcţionare cât mai bună a intestinului introducându-se în cură şi plante cu efect laxativ blând. Înaintea începerii unei cure de dezintoxicare, se recomandă efectuarea unor analize

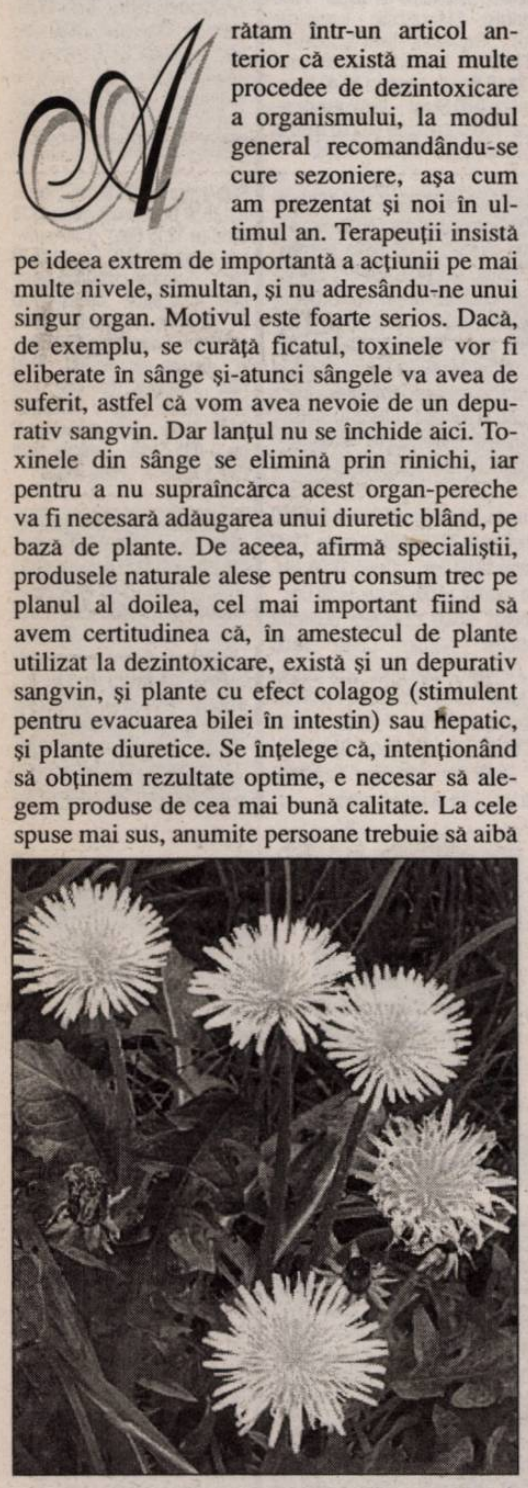

complexe, care să fie interpretate de un profesionist. Aceasta va permite şi alegerea plantelor care se potrivesc cel mai bine cu specificul organismului fiecărei persoane, totodată subiectul beneficiind şi de o supraveghere avizată. Vorbim despre plante, ceea ce nu înseamnă că folosirea lor presupune reguli universal valabile, pentru oricine. De pildă, în curele sezoniere pot intra şi plante neindicate persoanelor suferinde de hipertensiune arterială şi-atunci vor fi recomandate altele, mai potrivite. Aceasta, deoarece există unele persoane la care se manifestă aşa-numitele „crize de dezintoxicare". Mai exact, la ele simptomele specifice pot fi mai pronunţate decât în mod obişnuit. Totuşi, nu este vorba despre reacţii anormale, întrucât corpul elimină astfel deşeurile acumulate într-un timp îndelungat. Este bine ca, în asemenea cazuri, pacientul să solicite şi părerea unui terapeut, în esenţă punându-se problema reducerii dozelor iniţiale sau cea a schimbării tipului de cură de dezintoxicare, dacă starea subiectului devine prea supărătoare. De remarcat că anumite plante însumează mai multe calităţi foarte utile în curele sezoniere. De exemplu, *păpădia:* o binefacere pentru ficat, ea fiind colagog, hepatic şi diuretic.

O posibilă cură de detoxifiere pentru ficat poate include plante din lista pe care v-o prezentăm mai jos.

➤ ***Depurative ale sângelui:*** coada-şoricelului, ţelină, aloe, anghinare, iarbă-mare (omag), brusture, mesteacăn, cicoare, afine, varză, năsturel (iarba-voinicului), trifoi de baltă, nuc, urzică, dragavei (limba-boului), panseluţă sălbatică, pătrunjel, păpădie, lemn-dulce, lemnul-câinelui (caprifoi), săpunăriţă, soc. Unele plante sunt depurative ale sângelui, având o acţiune specifică asupra pielii: brusturele, nucul, dragaveiul, panseluţa sălbatică, pătlagina, trifoiul roşu ş.a.

➤ ***Plante pentru ficat*** (cu efect colagog): coada-şoricelului, aloe, ţelină, anghinare, muguri de tei, iarbă-mare, crușin, muşeţel, rostopască, armurar, cicoare, scai-vânăt, genţiană, unguraş (cătuşnică), izmă sălbatică, trifoi de baltă, nuc, păpădie, ridiche neagră, rozmarin.

➤ ***Plante fortifiante pentru ficat:*** armurar, scai-vânăt, unguraş, păpădie, ridiche neagră etc.

➤ ***Plante diuretice*** (ajută la eliminarea toxinelor prin urină): coada-şoricelului, usturoi, ţelină, anghinare, muguri de tei, iarbă-mare, ovăz, brusture, mesteacăn, cicoare, lemnul-câinelui, năsturel, scai-vânăt, fenicul (anason), nalbă, trifoi de baltă, urzică, panseluţă sălbatică, pătrunjel, păpădie, ridiche neagră, soc, lemn-dulce, săpunăriţă.

➤ ***Plante pentru intestine:*** aloe, crușin, nalbă, nuc, pătlagină, culturi bacteriene.

După încheierea curei de detoxifiere, este oportun ca organismul să fie remineralizat şi fortifiat. După caz, se va introduce această etapă în perioada efectuării curei. Plante bogate în oligoelemente sunt ovăzul, lucerna, urzicile, coada-calului, dar există şi alte produse recomandate: algele marine, spirulina, apa de mare, clorofila. Pe de altă parte, vitaminele din categoria complexului B sunt esenţiale pentru a ajuta la regenerarea celulelor. Acizii din cadrul complexului B ajută la refacerea ţesutului hepatic şi deci la restabilirea funcţiei acestui organ vital. Drojdia de bere conţine şi ea vitamina B, dar unii terapeuţi recomandă ca substanţele respective să fie luate într-un lichid (de preferat, sucuri de fructe), deoarece organismul le asimilează astfel mai uşor.

În concluzie, aşa cum am mai precizat, o cură de dezintoxicare nu se face la întâmplare, ci ţinând cont (şi) de sfaturile unui terapeut. Abia după o documentare şi o practică foarte serioasă în acest mod, putem eventual să ne luăm sănătatea în propriile mâini.

Forţa lumânărilor parfumate

Folosirea lumânărilor parfumate în slujba organismului nostru o putem considera un sub-domeniu al binecunoscutei *aromaterapii*. Mirosurile pe care ele le răspândesc evocă aerul pădurilor, al poienelor înflorite, al fânului proaspăt cosit sau al ierbii crude; altfel spus, ne „trimit" – fie şi numai cu gândul şi cu simţurile noastre – în mijlocul unei naturi curate, acel izvor de sănătate de care întotdeauna avem nevoie. Totodată, aceleaşi parfumuri au capacitatea de a ne relaxa ori, dimpotrivă, de a ne dinamiza. Aspect util în orice segment al vieţii noastre, inclusiv în îngrijirea sănătăţii. Iată care sunt principalele calităţi ale lumânărilor parfumate.

➤ ***RECONFORTANTE.*** Emană miros specific vegetaţiei care creşte sub poalele pădurilor, al unei după-amieze de primăvară, al focului din şemineu... Altfel spus, o explozie de vitalitate.

➤ ***PURIFICATOARE.*** Conţin uleiuri esenţiale de lămâie, eucalipt şi camfor. Acestea au rolul de a purifica aerul, difuzând o aromă uşor acidulată.

➤ ***RELAXANTE.*** Parfumate discret cu santal, aceste lumânări pot însoţi o şedinţă de relaxare, pe parcursul căreia vă va ajuta la calmarea nervoasă.

➤ ***OXIGENANTE.*** În special pentru zonele citadine lipsite de suficiente zone verzi, ele reprezintă veritabile conserve cu clorofilă, extrem de utile atunci când avem senzaţia că ne lipseşte aerul.

➤ ***DINAMIZANTE.*** Mirosul viu de camfor şi cel al unui condiment foarte plăcut, utilizat de arabi şi numit *cardamom* sau *hel*, insuflă energie şi dinamism, fiind recomandat în special pentru zilele de iarnă.

➤ ***AROMATICE.*** Răspândesc arome... condimentate, de cimbru, mentă, chimen, mărar, dar şi de lămâiţă sau de magnolie. O notă veselă şi discret parfumată, care parcă te provoacă să deguşti respectivele lumânări!

➤ ***SALUBRIZANTE!*** Chiar aşa: mirosul acestor lumânări este cel de eucalipt albastru, având darul de a curăţa atmosfera şi, o dată cu ea, căile respiratorii.

➤ ***AFRODISIACE.*** Culorile lor strălucitoare şi parfumurile calde (trandafir, cuişoare, lămâiţă, camfor, cardamom etc.) vin în întâmpinarea dorinţelor noastre şi dau atmosferei un plus de intimitate şi de calm.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

INSOLITE

◆ ***ATENŢIE LA PERNE!*** Chiar dacă noaptea (de obicei) ne culcăm pe-o ureche – la propriu şi la figurat – atunci când punem capul pe pernă, să ne odihnim, se pare că e cazul să devenim mult mai vigilenţi. Pentru că, aşa cum ne dezvăluie un profesor în medicină de la universitatea britanică din Manchester, fiecare dintre noi doarme, în medie, pe mai mult de un milion

de ciuperci microscopice! Acesta este numărul aproximativ de spori reperaţi pe mai multe perne studiate, după ce au fost folosite între un an şi douăzeci de ani. Uriaşa colonie de vietăţi nevăzute este compusă, în marea ei majoritate, din peste 20 de specii, cea mai numeroasă şi mai puternică fiind *Aspergillus fumigatus*, vinovată de alergii importante. Este util să ştim încă un amănunt semnificativ: aceşti parteneri nedoriţi au şi anumite preferinţe – pernele din materiale sintetice, umplute cu fulgi.

◆ ***CE FACEM LÂNGĂ UN OM CĂZUT?*** Să recunoaştem că uneori trecem pe lângă persoane căzute pe stradă, gândindu-ne mai degrabă cu indiferenţă (e mai comod aşa) că avem de-a face cu indivizi care au băut mai multe pahare în plus. Numai că se-ntâmplă frecvent să fie vorba despre bolnavi grav, aflaţi poate la un pas de moarte. Aşadar, să ne oprim lângă omul leşinat şi, chiar dacă nu suntem cadre medicale, să apelăm la luciditate şi la operativitate! Mai întâi, cel căzut trebuie adus într-o poziţie culcat firească (adică întins pe spate) şi cu capul mai jos decât corpul, dacă observăm o paloare clară a feţei. Urmează masajul uşor al mâinilor şi al picioarelor, puţină apă rece pe frunte, obraji, gât şi – dacă avem asupra noastră aşa ceva – o compresă mică îmbibată cu oţet sau cu amoniac, apropiată de nări. În schimb, dacă faţa leşinatului e roşie, poziţia în care-l vom aşeza va fi cu capul mai ridicat decât corpul, întrucât există probabilitatea majoră a unei congestii cerebrale. Apoi, aceleaşi comprese pe cap, cu apă rece ori chiar cu gheaţă. Pasul următor este aşteptarea ambulanţei chemate, fără îndoială, de un alt trecător atent şi sensibil la problemele semenilor.

◆ ***PILULA-SPION, ÎN ACŢIUNE.*** E clar că intimitatea fiinţei umane va deveni un mit sută la sută, din ce în ce mai departe de noi, în trecut. Şi nu e vorba doar despre un spaţiu „al nostru", unde să ne simţim, cum se spune, noi înşine: până şi mărunţaiele noastre vor fi spionate. Din fericire, în cazul de faţă avem de-a face cu o iniţiativă

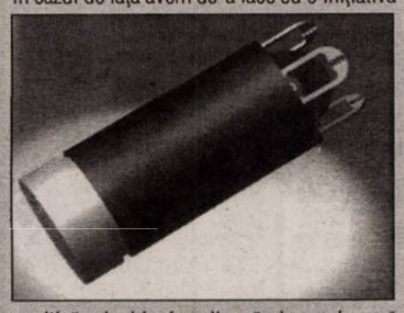

pozitivă, de binefacerile căreia se bucură deocamdată câţiva... porci. În Italia, ingineri ai laboratorului CRIM au realizat o pilulă-minune, de dimensiuni rezonabile, pentru a fi înghiţită: 26 milimetri lungime şi 12 milimetri diametrul. Graţie unui sistem micromecanic de acroşaj, cilindrul se poate opri în locuri precis stabilite, pe pereţii intestinali. Derularea naturală a procesului digestiv nu va deplasa dispozitivul dotat şi cu o cameră video, prin intermediul căreia se vor putea observa zone până acum inaccesibile, astfel că specialiştii privesc realizarea respectivă ca pe o mică revoluţie în domeniul sănătăţii.

Minte ageră

Labirint cu reguli

Multe minţi strălucite care lucrează în domeniul software (programe pentru calculator) se relaxează inventând jocuri logice dintre cele mai dificile şi mai spectaculoase, în acelaşi timp. Este şi cazul programatoarei Andrea Gilbert din Barton-Le-Clay, Marea Britanie, care a dezvoltat un joc al minţii extrem de atractiv: „Labirintul special" sau „Labirintul cu reguli". În ilustraţiile alăturate sunt două mostre de astfel de probleme logice. Regula labirintului special de acest gen este următoarea: bila trebuie să ajungă în căsuţa stelei. Pentru aceasta, bila se poate mişca la stânga, dreapta, sus sau jos, până întâlneşte un obstacol şi nu se poate opri la mijlocul drumului. Încercaţi să rezolvaţi labirinturile speciale ale Andreei Gilbert! Vă prezentăm pentru început primele două labirinturi cu o singură stea.

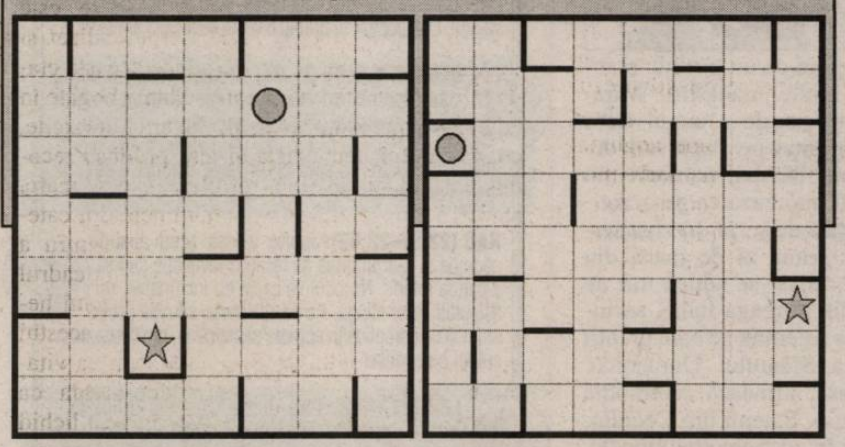

TEST

Evaluaţi calitatea somnului dumneavoastră!

Este foarte importantă odihna pasivă reprezentată de somn, dar la fel de important este să ştim că nu trebuie să ne limităm la a considera că, dacă am pus capul pe pernă, să zicem, la 10 seara şi ne-am ridicat din pat la 6 dimineaţa, organismul nostru ar avea toate motivele să funcţioneze ireproşabil. Ceea ce se numeşte calitatea somnului devine esenţială în acest context şi, cu cât ne-o evaluăm mai corect, cu atât ne putem gestiona mai bine perioadele de odihnă.

1. Vi se întâmplă frecvent să adormiţi cu dificultate? Da (1 punct); Nu (0 puncte)
2. Foarte des, vă treziţi dimineaţa prea devreme? Da (1); Nu (0)
3. În timpul nopţii, aveţi treziri frecvente şi apoi vă este greu să adormiţi la loc? Da (1); Nu (0)
4. În general, resimţiţi o senzaţie clară de oboseală, la trezire? Da (1); Nu (0)
5. Lipsa somnului suficient vă afectează considerabil memoria, funcţiile corpului şi facultăţile intelectuale? Da (1); Nu (0)
6. Folosiţi în mod regulat medicamente care să vă ajute să adormiţi? Da (1); Nu (0)

Evaluare:

➤ ***Mai puţin de 3 puncte:*** Se pare că faceţi parte din cei 70%, din totalul populaţiei, care nu suferă de tulburări ale somnului. Este foarte bine, dar trebuie avut în vedere amănuntul că la persoanele tinere aceasta e situaţia normală, problemele devenind din ce în ce mai frecvente, pe măsură ce avansăm în vârstă.

➤ ***Mai mult de 3 puncte:*** Cel puţin în aparenţă, calitatea somnului dumneavoastră lasă de dorit. Dacă e o situaţie trecătoare, nu are rost să vă neliniştiţi. Fiecare dintre noi cunoaşte la un moment dat perioade de tulburări ale somnului. Aveţi nevoie de ceva mai multă linişte, de o bună igienă de viaţă, de ore de culcare regulate şi totul va reintra în normal. Dacă totuşi nu se întâmplă aceasta, consultaţi-vă medicul!

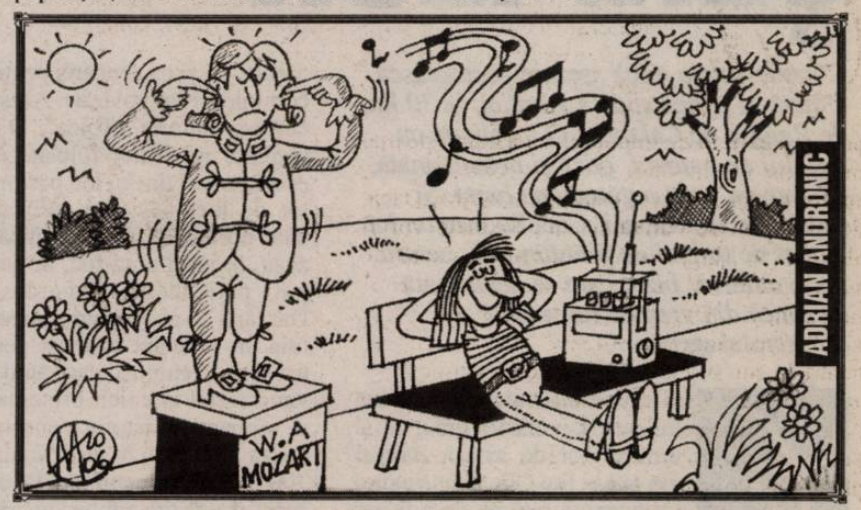

Integramă de GHEORGHE POPESCU

EXPLICAŢII

FĂCUŢI PATEU / OAMENI DE SUFLET		DEZA-SAMBLĂRI / TRECUTE ÎN CATALOG		PIATRĂ DE INEL / OBLIGATĂ		AFIRMAŢIE / NOBILII DE LA PALAT		JOC DE NOROC / ANGAJAT LA ABATOR		CRITICI USTURĂTOARE / O VICTIMĂ DE RĂZBOI
CONFOR-TABILĂ / ARE DE PLĂTIT							ACŢIUNE OFENSIVĂ / ÎNRUDIŢI CU BRAZII			
					AGENŢI SECREŢI / SPOIREA VASELOR					
ISPITĂ / BUN LA DUBLAJ									ÎN CIUR! / IEŞIT DIN COMUN	
		OAMENI DOTAŢI / GUŞI								
	CORP DE ARMATĂ / A CREA CEVA									MUŞTE CE ÎNŢEAPĂ
							CERCURI AUTO / CIUR			
A ZDROBI / DIN PARIS! / CONDUCTĂ				A ENUMERA / ASTFEL						GRĂDINA DOMNULUI
			CÂNTECE LA OPERĂ / CORNEL COMAN					RUG ÎN PĂDURE / MIEZ DE COCĂ!		
TRĂSURI ORIENTALE / FATA MAMEI						E UN CAPRICIU				
					TORŢE					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ÎNSEMNĂRI"

Orizontal: C - S - C - P - I - B - BISTRITEANCA - RARIRI - TERN - TIRAN - GRECIA - PIN - IVI - UNT - SI - USCATOR - E - O - ETAN - USITA - LOCALIZAT - RN - COT - RELATA - LAN - MIR - TOPI - ROTI - ORICAT - UIMITA - ACASA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

MISTREŢUL

1. Unde se afla mistreţul care, potrivit unui cunoscut mit din Grecia antică, a fost ucis de eroul Herakles?
2. Cum se numea mistreţul cu părul şi ţepii de aur din mitologia scandinavă, simbol al belşugului verii, asociat zeului Freyr, care călărea pe spinarea lui?
3. Ce reprezenta mistreţul în tradiţia celtică?
4. Ce mare pictor flamand (1577-1640) a pictat tabloul „Vânătoarea de mistreţi"?
5. Cine a compus muzica operetei „Vânzătorul de păsări", a cărei acţiune se petrece într-un sat din Tirol, tulburat de sosirea stăpânului moşiei la o vânătoare de mistreţi?
6. Ce poet român a scris poezia „Mistreţul cu colţi de argint"?
7. Cine a interpretat rolul principal (masculin) în filmul „Hannibal", film în care există o turmă de mistreţi, mâncători de oameni?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Oraşul Stratford este aşezat pe râul Avon. 2) Soţia lui Shakespeare se numea Anne Hathaway. 3) Proprietarul care a demolat casa lui Shakespeare, din cauza numărului mare de vizitatori care îi băteau la uşă a fost un oarecare Mr. Gastrele. 4) Muzica operei „Romeo şi Julieta" aparţine compozitorului francez Charles Gounod (1818-1893). 5) Tabloul „Lady Macbeth" a fost pictat de Hans Heinrich Füssli zis Henry Fuseli. 6) Sonetul „Hamlet" a fost scris de Mihai Codreanu (1876-1957). 7) Rolul feminin în filmul „Shakespeare in love" a fost interpretat de Gwyneth Paltrow, rol pentru care a primit Premiul Oscar.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Primăvara", apărute în numărul 9 al revistei noastre, am primit:

■ ***7 răspunsuri corecte:*** *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

■ ***6 răspunsuri corecte:*** *Prof. Maria Iova,* Constanţa; *Florentina Gorea,* Topliţa şi *Angela Toma,* Bucureşti.

■ ***5 răspunsuri corecte:*** *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Mihaela Rădulescu,* Focşani; *Mircea Stan,* Piteşti; *Radu Ciobanu,* Bucureşti.

Prof. Maria Iova, *Constanţa.* Ne pare rău, dar scrisoarea dumneavoastră a ajuns târziu la redacţie. Trebuie să menţionăm însă că aţi dat 7 răspunsuri corecte la întrebările cu tema „Câte ceva despre Iaşi".

Îi rugăm pe toţi prietenii noştri să adauge pe plic rubrica pentru care trimit scrisoarea şi să fie, dacă se poate, ceva mai rapizi în expediere, pentru a evita întârzierile. *(Irina Stoica)*

Comorile noastre

«Am câştigat proba de „alergări de-a bușilea" !»
MARA STEPHANIE PREDESCU
–Bucuresti

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 11

1	5	9	7	4	8	3	6	2
8	6	2	3	9	5	1	7	4
4	3	7	2	6	1	9	8	5
6	1	4	8	7	3	2	5	9
3	2	5	9	1	6	7	4	8
7	9	8	5	2	4	6	1	3
5	8	6	1	3	2	4	9	7
9	4	3	6	5	7	8	2	1
2	7	1	4	8	9	5	3	6

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 11

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută şi câştigă

ŞAH — Kasparian - Manvelian, 1936

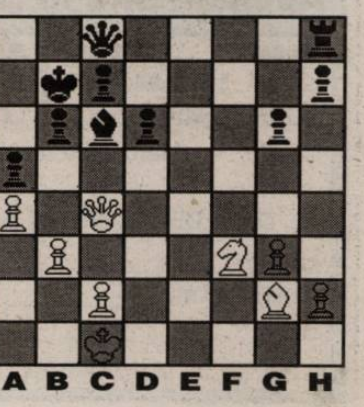

DEZLEGARE:

1. Dc6 Rc6 2. Ce5 Rc5 3. Cd3 Rd4 4. Rd2! şi ameninţarea 5. c3 mat nu poate fi parată.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

Prin Cocullo, spectator la

„FESTIVALUL ŞERPILOR”

Cocullo este o mică aşezare păstorească situată în partea sudică a Italiei, la 30 km de Reggio de Calabria. O localitate cu trei mii de oameni, mică şi neînsemnată, pe care cu greu o găseşti pe hartă. Şi totuşi, de zeci de ani, Cocullo este un loc agreat de turiştii de pretutindeni, pentru un eveniment bizar care se desfăşoară aici încă din vremea romanilor: „Festivalul şerpilor”.

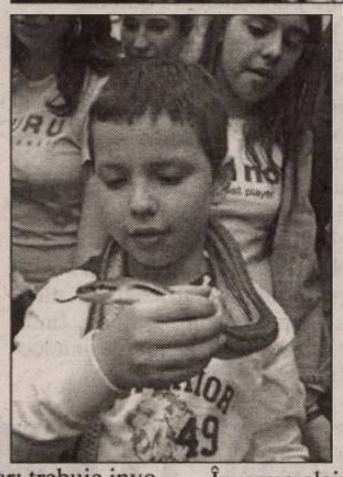

Celor care trăiau aici acum două milenii şi jumătate erau, ca şi urmaşii lor de astăzi, păstori din tată-n fiu. Oile erau singura lor avere şi raţiune de a fi, iar lupii, cei mai mari duşmani. Şi, până în zilele noastre, în această regiune se produc cele mai renumite brânzeturi din întreaga Italie. În timpurile vechi, păstorii foloseau lâna oilor, nu numai pentru uzul casnic, ci şi ca acoperiş pentru corturile lor improvizate. Aceste corturi, numite „Tolos”, erau similare igluurilor folosite de eschimoşi şi ţineau loc păstorilor de locuinţă: aici mâncau, aici dormeau, aici se încălzeau, în jurul unui foc, în timpul perioadelor friguroase. Dar lâna de pe acoperiş constituia un excelent adăpost pentru şerpii veninoşi, care au devenit astfel inamicii principali ai ciobanilor. Istoria consemnează faptul că, în jurul anului 700 î. Chr., oamenii locului au cerut sfatul oracolului, înspăimântaţi de numărul mare de victime pe care şerpii îl făceau printre ei. Iar oracolul a fost clar: trebuie invocat ajutorul zeului Apollo, căci numai astfel şerpii se vor îmblânzi. Atunci, păstorii au început să ofere sacrificii zeului, care le-a cerut, tot prin vocea preoteselor oracolului, să captureze şerpi, să-i pună pe statuia lui şi apoi să le redea libertatea. Şerpii astfel îmblânziţi nu aveau să mai facă niciodată rău, spunea tradiţia. Tradiţie care s-a păstrat şi azi, după milenii. Cucerirea romană, apariţia creştinismului nu au schimbat-o decât pe alocuri. În epoca modernă, patronul şerpilor nu mai este Apollo, ci un sfânt creştin, Domenico. Acesta a fost un călugăr născut în 950 lângă Perugia, într-o familie foarte bogată, care i-a oferit o aleasă educaţie. Ajuns la vârsta maturităţii, el a ales viaţa monahală, trăind ca un pustnic şi întemeind multe mănăstiri. Miracolele săvârşite de-a lungul vieţii l-au determinat pe Papă să-l declare sfânt, iar azi, oamenii din Cocullo îl onorează ca pe ocrotitorul lor faţă de şerpi. În ziua serbării lui, prima zi de marţi din luna mai, în sat se adună mii de oameni din întreaga Italie, ascultând mesa solemnă pe care preoţii o închină Sfântului Domenico. După mesă, urmează ceremonia propriu-zisă. Sătenii din Cocullo, îmbrăcaţi în costume tradiţionale, ies din biserică, purtând în mâini coşuri închise în care se află şerpi. În urma alaiului, vin alţi oameni, ducând cu ei statuia lui Santo Domenico. Atunci, locuitorii se întrec în a azvârli şerpii în aşa fel încât aceştia să se încolăcească pe statuie. Şi, în mod uimitor, majoritatea lor reuşesc, în uralele spectatorilor, ţinuţi cu greu în frâu de carabinieri. Cortegiul parcurge ulterior, pe ritmul melodiilor vesele, meridionale, întreg satul. La sfârşit, şerpii sunt eliberaţi în tufişurile de la marginea localităţii iar statuia Sfântului Domenico este adusă iar în biserică. Oamenii se întorc pe la casele lor, să sărbătorească evenimentul, cu vin şi prăjituri speciale, făcute din aluat de pâine, brânză de oaie şi stafide. De acum, pot sta liniştiţi: timp de un an, Santo Domenico îi va păzi de muşcătura şerpilor...

Mai tare decât Viagra!

În tradiţiile asiatice, şarpele este nu doar un simbol al înţelepciunii, ci şi un medicament, nu neapărat pentru veninul său, folosit deja de decenii bune şi de către medicina alopată occidentală, ci pentru faptul că sângele şi carnea lui ar reda, susţin de pildă chinezii, vigoarea trupurilor îmbătrânite. Practic, în China nu există masă îmbelşugată la care să nu se servească un vin cu... şarpe. De fapt, este o băutură alcoolică pe bază de orez, în care se lasă la macerat, pentru câteva luni sau chiar câţiva ani, fie bucăţi din corpul unui şarpe, fie un şarpe întreg, încolăcit cu minuţiozitate în interiorul recipientului de către meticuloşii artizani chinezi. Cel mai faimos vin cu şarpe este Mao Tai, care este însă şi foarte scump, de aceea majoritatea chinezilor consumă o varietate mai ieftină şi mai puţin pretenţioasă, numită Er Guo Tou. Se crede că bărbaţii care beau zilnic un păhărel din această licoare, ba mai consumă şi o friptură pe cinste, din carne de şarpe (care, spun cei ce au degustat-o, are gustul asemănător puiului bine rumenit), îşi păstrează virilitatea până la 80 de ani! Ce spuneţi, vă încumetaţi la un aşa meniu?

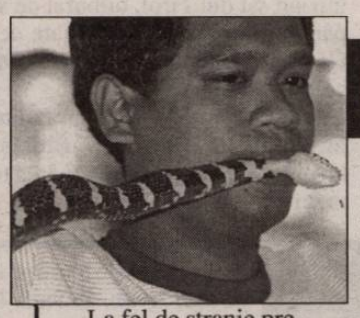

Descântătorii de şerpi

La fel de stranie precum tradiţia existentă în Italia este şi cea întâlnită în India, unde trăiesc aşa-numiţii „descântători de şerpi”. Nu demult, autorităţile judiciare din oraşul indian Chennai au fost nevoite să apeleze la talentele lor, chiar dacă nu manifestă, în particular, nici o simpatie faţă de „meseria” descântătorilor. Astfel, deşi nu puţini dintre aceşti „vrăjitori” fuseseră aduşi, în anii precedenţi, în faţa curţilor de judecată, unii fiind chiar condamnaţi pentru şarlatanie, iată că acum roata s-a întors, şi scorţoşii judecători s-au văzut obligaţi să-i cheme în ajutor, spre a-i scăpa de teroarea şerpilor! După tradiţionala vacanţă pe care magistraţii o iau, la sfârşitul iernii, în India, întorşi în sălile de judecată, oamenii legii au fost uluiţi să constate că pe aici se aciuaseră mai bine de 30 de şerpi, pe care nici poliţiştii locali nu s-au încumetat să-i „deranjeze”. „Descântătorii”, care se laudă că ar cunoaşte graiul şerpilor şi le-ar putea „fermeca” pe târâtoare, au rezolvat treaba în doi timpi şi trei mişcări, vârând în sac periculoasele reptile, multe dintre ele veninoase. După ce i-au scăpat pe magistraţi de şerpi, descântătorii au eliberat apoi târâtoarele în pădurile din apropierea oraşului, fiindcă, sunt ei încredinţaţi, dacă ar ucide vreodată un şarpe, şi-ar pierde puterea asupra tuturor acestor lighioane.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Crater uriaş, descoperit în Sahara
- Misterul Ioanei d'Arc, rezolvat de analiza ADN?
- Alexandru cel Mare - geniu carismatic sau tiran megaloman?
- Ce-a rămas după valul ucigaş?
- Există un „blestem” al preşedinţilor americani?

HOROSCOP

27 martie – 2 aprilie

BERBEC (21.03-20.04): Luna şi Soarele formează acum o pereche favorabilă deciziilor înţelepte. Se pare că veţi avea nevoie să luaţi hotărâri importante în a doua jumătate a perioadei, când vă veţi antrena într-o situaţie delicată la serviciu. Despre bani, vorbim altădată.

TAUR (21.04-21.05): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. În consecinţă, toate curbele astrale se situează la nivele înalte, cu excepţia curbei psihicului, care prezintă oscilaţii alarmante spre finalul intervalului. Este posibil să primiţi o veste neplăcută din familie.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară scade până sub normal miercuri şi joi, semn că un ghinion material vă pândeşte cu perfidie. Ar fi cazul să fiţi mult mai prudent atunci când duceţi mâna la portofel. Din fericire, în ceea ce priveşte dragostea staţi pe roze şi pe tuberoze.

RAC (22.06-22.07): Jupiter vă este acum aliat de nădejde şi s-ar impune să faceţi o investiţie sau să jucaţi la loterie. Norocul vă caută cu lumânarea, nu aşteptaţi să se stingă. Pe de altă parte, situaţia profesională se complică în această săptămână, din cauza unor colegi binevoitori.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară cunoaşte o creştere semnificativă. Joi sau vineri aceasta are un maxim, fapt care evidenţiază posibilitatea de a primi o sumă considerabilă de bani sau o veste materială excelentă pentru viitorul apropiat. O întâlnire parfumată, în weekend.

FECIOARA (23.08-21.09): Luna are o influenţă nefavorabilă asupra dv. Sunt posibile excese temperamentale şi neplăceri în cuplu, cauzate de crize de personalitate sau de gelozii absurde. Din fericire, curba financiară este în creştere şi bugetul dv. se va ameliora cât de curând.

BALANŢA (22.09-22.10): O mică problemă în familie vă va ocupa aproape întreaga săptămână, deşi nu este vorba despre ceva foarte grav. Sunteţi mai sensibil decât de obicei şi vă afectează orice animozitate. Atenţie la un Scorpion din anturaj, care se suprapune intereselor dv.

SCORPION (23.10-21.11): Curba psihicului prezintă sinuozităţi alarmante şi probabil că nervii vă vor fi puşi la grea încercare în mediul familial sau profesional. Se pare că veţi ieşi cu fruntea sus din toate încercările şi că înţepăturile dv. vor avea efectul dorit.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Marţi sau miercuri veţi primi o veste foarte bună din familie. Se pare că un membru foarte apropiat vă pregăteşte o surpriză plăcută. Pe de altă parte, viaţa în cuplu cunoaşte duşuri calde şi reci, din cauza unei probleme financiare destul de încâlcite.

CAPRICORN (21.12-19.01): O întâmplare ciudată în mediul profesional vă va duce cu gândul la schimbarea locului de muncă. Dacă aveţi încredere în forţele dv., puteţi face investigaţii pe această temă, căci astrele vă favorizează inspiraţia şi creativitatea, iar prietenii vă sunt alături.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară ba urcă, ba coboară şi în cele din urmă se stabilizează la o cotă acceptabilă. Deşi nu se înzdrăveneşte încă, bugetul dv. vă permite o investiţie de suflet, care vă face cu ochiul din vitrine de mai mult timp. Nu ezitaţi să vă faceţi o bucurie.

PEŞTI (19.02-20.03): Creativitatea este acum peste limita normalului şi se pare că veţi realiza lucruri interesante. Situaţia financiară nu se îmbunătăţeşte şi din păcate nici nu sunt perspective în acest sens. În a doua parte a intervalului veţi primi o vizită profitabilă.

Personalităţile săptămânii: Al. Kiriţescu, Elena Farago, Nichita Stănescu, Iosif Vulcan, Octavian Goga, Alex. I. Philippide; N.V. Gogol, Vincent van Gogh, Francisco de Goya, Franz Joseph Haydn.

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI (35.000 LEI VECHI)	❑ 3 LUNI	11,5 LEI (115.000 LEI VECHI)	❑ 5 LUNI	18,5 LEI (185.000 LEI VECHI)
❑ 2 LUNI	7 LEI (70.000 LEI VECHI)	❑ 4 LUNI	15 LEI (150.000 LEI VECHI)	❑ 6 LUNI	23 LEI (230.000 LEI VECHI)

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], C.U.I. 1571838, IBAN RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000; contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN”!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 774 • ANUL XLIX • 30 MARTIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU (10.000 LEI VECHI) Nr. 13 (2524)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Dumnezeu a şocat lumea cu un copil, nu cu o catastrofă.**
(Martin Luther)

■ **Cu cât este mai leneş cineva, cu atât face mai multe planuri... pentru mâine!**
(Mark Twain)

■ **Fugim de fum, dar dăm năvală la friptură.**
(Andrey Murray)

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Micul dejun şi silueta ideală

Dosarele frumuseţii
Un look... pastel

SUDOKU
jocul săptămânii – 13

	6					2	1	
	8	9			4		5	
				2	3			
4		2		8				9
	3		2		9		7	
8				3		5		1
			3	4				
	7		6			3	9	
	2	3					4	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

Cea mai actualizată prezentare a programelor

■ Pro TV ■ TVR 1
■ Antena 1 ■ TVR 2
■ Prima TV ■ Acasă
■ Pro Cinema

A fost descoperită Arca lui Noe?

Deşi oamenii de ştiinţă se arată în general reticenţi în a lua în considerare miturile şi legendele străvechi, nimeni nu poate nega că acestea au mai mult decât un sâmbure de adevăr. Aşa stau lucrurile, se pare, şi în cazul controversatului mit despre „Potopul lui Noe", eveniment singular în istoria omenirii, petrecut, spune Biblia, în timpuri imemoriale.

Realitatea pare să confirme legenda

Desigur, lipsa de încredere a savanţilor în mitul Potopului se justifica până nu demult prin lipsa „corpului delict" – elementul care să demonstreze veridicitatea catastrofalului incident, şi anume Arca lui Noe. Spunem până nu demult deoarece recent, mai precis la începutul lunii martie, sateliţii de spionaj americani au semnalat prezenţa unei formaţiuni bizare, pe versantul de nord-vest al muntelui Ararat (locul unde, potrivit tradiţiei, ar fi eşuat corabia patriarhului biblic), la o înălţime de 4663 de metri. Formaţiunea are o formă ovală şi este foarte alungită, proporţia dintre lăţime şi lungime fiind de aproximativ 1 la 6, similar

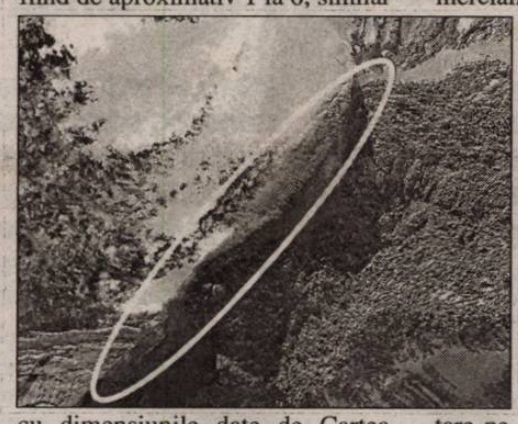

cu dimensiunile date de Cartea Cărţilor – 50 de coţi pe 300 de coţi! „Obiectul este pe jumătate scufundat în gheaţă. Ar putea fi o formaţiune naturală, o stâncă de formă deosebită, dar la fel de bine s-ar putea să fie Arca mult căutată", spune Porcher Taylor, profesor la Universitatea Richmond, Virginia. Taylor a fost analist de securitate pentru guvernul american timp de trei decenii şi astfel el a fost printre primii care au aflat despre descoperirea sateliţilor militari.

Desigur că descoperirea a suscitat interesul comunităţii ştiinţifice internaţionale şi sateliţii – comerciali şi de ştiinţă, de această dată, precum QuickBird, GeoEye sau Radarsat 1 – au fost focalizaţi către anomalia în cauză. „Vom încerca să convingem factorii de decizie să trimită un avion-spion, fără echipaj uman, care să ia imagini mai apropiate ale obiectului, din diverse unghiuri şi dacă se confirmă că este vorba într-adevăr despre un obiect realizat de mâna omului, vom iniţia o expediţie de cercetare pe Ararat", anunţă Taylor. La fel au procedat anul trecut savanţii de la NASA când, după observarea din satelit a unor ruine misterioase într-o pădure tropicală din America Centrală, o expediţie arheologică acţionând ulterior „la sol" a confirmat descoperirea.

Doar o „iluzie optică" ?

Directorul Centrului De Telemetrie şi Radar de la Universitatea Boston, dr. Farouk El-Baz, se declară însă sceptic faţă de posibilitatea ca obiectul respectiv să fie de natură antropică. „Cei familiarizaţi cu fenomenele optice generate de razele solare ştiu foarte bine că s-ar putea să fie o simplă iluzie, similară faimosului chip uman de pe Marte, care s-a dovedit a fi, în cele din urmă, doar o simplă aglomerare de stânci sculptate de vânt şi iluminate sub un anumit unghi de soare. O cât de mică înclinaţie a sursei de lumină faţă de obiect face ca umbrele lăsate de acesta să se modifice, generând tot felul de imagini deformate, ce nu au legătură cu realitatea. Personal, cred că imaginile pe care le-am văzut reprezintă simple platforme naturale, netezite de factorii de eroziune, nicidecum Arca lui Noe."

Calculator controlat de forţa gândului

Recent, la o expoziţie de produse electronice desfăşurată în Germania, a fost prezentat primul computer din lume care poate fi operat direct prin forţa minţii, fără să mai fie nevoie de claviatură sau mouse. Dispozitivul, numit „Berlin Brain-Computer Interface (BBCI) ar putea oferi pacienţilor paralizaţi sau suferind de alte dizabilităţi modalitatea de a accesa informaţiile stocate în memoria calculatorului sau reţeaua Internet, dar va avea şi alte aplicaţii, non-medicale, precum industria spectacolului sau jocurile de computer. BBCI a fost creat de cercetătorii de la institutul berlinez Fraunhofer, în colaborare cu şcoala medicală Charité a Universităţii Humboldt.

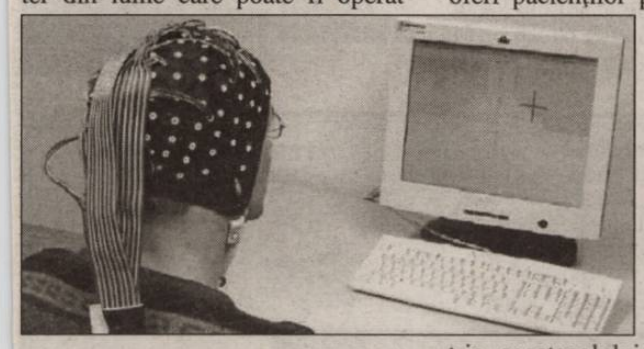

Utilizatorul dispozitivului-minune poartă pe cap o „plasă" conţinând electrozi ce măsoară activitatea electrică cerebrală, putând transmite comenzile creierului de mişcare stânga-dreapta, înainte-înapoi, cursorului de pe ecran.

Gabriel Curio, de la şcoala medicală Charité, spune că impulsurile se transmit instantaneu cursorului, întrucât dispozitivul BBCI este programat să recunoască rapid activitatea din cortex, regiunea creierului asociată cu motricitatea. Cercetătorii germani speră să realizeze în curând o versiune comercială a dispozitivului, spre a veni în sprijinul celor care au membre amputate sau suferă de paralizii, urmărind nu doar calitatea, ci şi confortul pentru purtător, căci actuala „plasă" cauzează iritaţii ale pielii.

GĂINA CU DINŢI!

La auzul unui asemenea titlu, gândul vă va duce, desigur, la o sintagmă care, în urmă cu mulţi ani, făcea vâlvă în presa românească: „găina care naşte pui vii". Doar că de astă dată nu este vorba despre o gogoriţă jurnalistică, ci despre o realizare cât se poate de savantă. Realizare care a pornit de la descoperirea, în urmă cu cinci decenii, a unui pui mutant, înzestrat cu o splendidă „dantură" şi conservat în laboratoarele Universităţii Manchester. Studiind bizara creatură, la care se manifestau şi alte atavisme, dovadă certă a evoluţiei păsărilor din reptile, în urmă cu zeci de milioane de ani, oamenii de ştiinţă britanici au reuşit să înţeleagă mecanismul de creştere a dinţilor şi să descopere chiar căile genetice de obţinere a lor. „Graţie modificărilor genetice şi efectuând anumite schimbări la nivel molecular am reuşit să determinăm creşterea dinţilor la puii normali", spune profesorul Mark Ferguson. Descoperirea, sunt de părere specialiştii, are implicaţii majore în înţelegerea procesului de evoluţie, dar ar putea fi folosită şi în chirurgia umană – inclusiv în înlocuirea, prin regenerare, a dinţilor căzuţi! Astfel, savanţii britanici speră ca, prin procedee similare de manipulare genetică să reuşească „repararea" dinţilor rupţi sau scoşi, determinând creşterea altor dinţi, sănătoşi, în alveolele respective.

5948427 000027 13

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Tot Banatu-i fruncea...

Mulţi dintre cântăreţii noştri de muzică uşoară se plâng că sunt neglijaţi de posturile de televiziune şi de radio. O discriminare care îi afectează şi pe cântăreţii de muzică folk, avantajând însă trupele tinere de muzică dance, hip-hop sau rap care au invadat micul ecran. Vă mai amintiţi, de pildă, de regretatul cântăreţ de folk, Vali Sterian? Una din revelaţiile genului? Televiziunile nu-şi mai amintesc de muzica lui, doar, rareori, unul, două posturi de radio. Dar de timişoreanul Ilie Stepan din fosta trupă Pro Muzica (actualmente în formaţia „Ilie Stepan Project"), cântăreţ şi compozitor de muzică pop şi folk elevat, de un mare rafinament? Poate vă amintiţi, dacă l-aţi revăzut, după multă vreme, duminică, 19 martie, în emisiunea „Garantat 100% (pe TVR1) în care ne-a oferit, împreună cu doi tineri instrumentişti, un mic recital (o fascinantă combinaţie între muzica folk şi cea clasică).

Să nu uităm că de oraşul-martir Timişoara, civilizat, cu alură occidentală, aflat de multă vreme într-un con de umbră, se leagă numele celor mai importante trupe româneşti de muzică progresivă: „Phoenix", „Progresiv TM", „Cargo", „Pro Muzica" etc.

Nutriţionismul „bine temperat"

Am fi bucuroşi să ştim că apariţia pe postul OTV, luni, 20 martie, a directorului Institutului de Cercetări Alimentare din Bucureşti, prof. dr. Mencinicopschi, e un răspuns la sugestia noastră de a vedea pe micul ecran, după apariţiile nutriţionistului Gabriel Andronache, specialişti consacraţi de la Institutul de Cercetări Alimentare, ceea ce s-a şi întâmplat. Prof. dr. Mencinicopschi a încercat să ne lămurească ce e bine şi ce nu să mâncăm şi să bem şi care sunt E-urile la care trebuie să fim foarte atenţi. La „capitolul al II-lea", domnia-sa a fost cât se poate de clar. La capitolul I, însă, n-a reuşit să răspundă, fără echivoc, întrebărilor lui Dan Diaconescu şi ale telespectatorilor, decât parţial. Nu ne-a lămurit, de pildă, care sunt mărcile de apă plată cele mai indicate pentru consum (pretinzând că nu are voie să le facă reclamă) şi sortimentele de pâine de care trebuie să ne ferim. Oricum, întâlnirile cu prof. dr. Mencinicopschi sunt întotdeauna agreabile şi utile.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris

Codul secret al liderilor şi al evenimentelor

Recent, la editura Nemira, a apărut lucrarea „Codul Bibliei II" de Michael Drosnin. O carte incitantă despre viitorul încifrat în textele trecutului. „Numărătoarea inversă a început... Am putea muri toţi acum dacă nu schimbăm viitorul!" Acesta este mesajul celui de-al doilea volum al bestseller-ului Codul Bibliei de Michael Drosnin, reporter la Washington Post şi Wall Street Journal. Codul secret al liderilor şi al evenimentelor care au şocat lumea, decriptat de computer, dezvăluie adevăruri care ne pot ajuta să supravieţuim. Catastrofa de la 11 septembrie 2001 e doar una dintre prezicerile Bibliei. Oare ce va urma? *(George Cuşnarencu)*

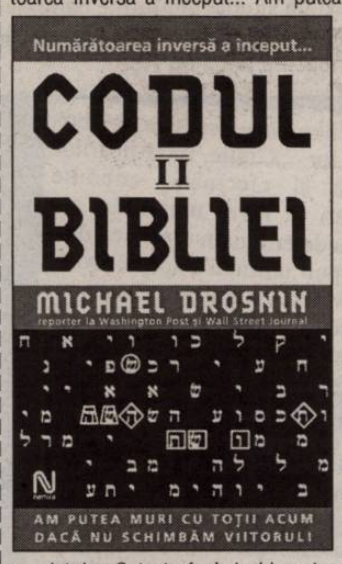

Dialog astrologic

OLGA ZAHARIA, Iaşi:
„...Pasiunea mea pentru astrologie s-a declanşat atunci când, în tinereţe, am avut prilejul să citesc o revistă care era dedicată zodiei Taurului, considerată cea mai pasională (...) Eu însămi sunt născută în această zodie şi cred că mi se potrivesc de minune cele scrise despre necazurile şi bucuriile dragostei. Din păcate, norocul în dragoste nu a fost de partea mea. Am fost căsătorită de două ori şi am avut mai multe angajamente, aşa cum se spunea pe vremea bunicii (...) Acum am o vârstă prea înaintată ca să mă gândesc la vreo legătură sentimentală serioasă, dar aş dori să ştiu de la dumneavoastră care este portretul sentimental al femeii din Taur şi care sunt compatibilităţile ei. Fiica mea este şi ea din Taur şi până la treizeci de ani nu a avut nici o legătură demnă de luat în consideraţie."

Dragoste la extreme pentru Tauri

– Stimată doamnă ***Olga,*** într-o veche broşură românească de profil, în portretul astrologic general al Taurilor scrie că ceea ce îi caracterizează pe aceşti nativi sunt „escapadele sentimentale", ceea ce astăzi am putea traduce prin „complicaţii" sentimentale. Faptul că până şi în iubire sunt încăpăţânaţi, îi face pe Tauri să greşească de foarte multe ori în ceea ce priveşte alegerea partenerului stabil. De asemenea, Taurii sunt copleşiţi şi de superstiţii în iubire, fapt care îi face şi atrăgători, dar şi respingători. Evident, există şi excepţii de la aceste „reguli", iar atunci căsnicia este foarte stabilă şi cu mulţi copii. Atunci când este dominantă în cuplu, Tăuroaica face casă bună cu Scorpionii, Vărsătorii şi Taurii; ea nu se poate înţelege deloc cu cei din Fecioară. Dacă bărbatul-Taur este dominant, el are afinitate maximă doar pentru femeia din aceeaşi zodie. În concluzie, s-ar putea spune despre Tauri că trăiesc sentimental la cele două extreme: instabili şi capricioşi, consecvenţi şi de neclintit.

Zodiile japoneze ale lunii mai

– Dragă ***Mihnea,*** îmi face plăcere să amintesc despre una dintre concepţiile japoneze despre destinul omului, şi anume cea strict legată de vegetaţie. Zodiile arboricole japoneze ale lunii mai sunt următoarele: 1-14 mai = Plopul (esenţă pesimistă, oameni singuratici, fără idealuri mari); 15-24 mai = Castanul (justiţiar, voinţă şi personalitate puternice); 25 mai-3 iunie = Frasinul (ambiţie, orgolii dăunătoare, răzbunător).

MIHNEA D., Bucureşti:
„...Zodiile arboricole au cucerit-o pe iubita mea şi aş dori să ştiu dacă în luna mai există zodia ciresilor sau a plopilor. În ceea ce priveşte zodiacul normal, eu sunt din Leu, iar ea este din Vărsător. Există o dragoste sinceră între noi sau este un fel de ploaie de vară?"

Relaţia mamă-fiică

– Stimată doamnă ***Mirela,*** din păcate relaţiile părinţi-copii sunt privite de astrologia clasică doar până spre vârsta majoratului şi se referă doar la spiritul în care sunt educate odraslele. Când copiii devin adulţi, relaţiile acestea nu mai fac obiectul astrologiei. Există doar simpatie, încredere, respect. De aceea cred că tactul, înţelepciunea şi adaptarea la realitatea imediată trebuie să stea la baza comunicării cât mai frecvente dintre mamă şi fiică. Nu trebuie ştirbită independenţa mult dorită de copiii noştri, dar nici ei nu trebuie să ocolească experienţa şi bunăvoinţa părinţilor. Succes în tot ce faceţi!

RADU IANIERI

MIRELA D.T., Ploieşti:
„...Citesc cu plăcere această rubrică şi am constatat că vorbiţi mult despre relaţiile sentimentale dintre sexe, dar niciodată despre legăturile afective dintre părinţi şi copii. Aş dori să ştiu dacă se poate aplica şi în acest caz vreo regulă sau indicaţie astrologică (...) Eu sunt din zodia Fecioarei şi fiica mea la fel. Acum ea a depăşit vârsta de douăzeci şi cinci de ani şi nu mă mai înţeleg deloc cu ea. A devenit foarte distantă şi face mereu lucruri împotriva mea, poate doar ca să mă supere. Eu nu am intervenit niciodată în relaţiile ei sentimentale şi mi-am spus opinia numai atunci când mi-a cerut părerea despre vreunul dintre prietenii ei. Eu am fost mereu sinceră şi probabil că asta a supărat-o, pentru că nu mai ţine deloc seama de pericolele pe care eu i le semnalez, atunci când este cazul (...) Există cumva vreo nepotrivire de natură astrologică între mame şi fiice, în ceea ce priveşte sfaturile în dragoste? Ceea ce mă deranjează cel mai mult la ea este respingerea unei relaţii de durată şi faptul că preferă fluctuaţiile sentimentale...

ANCHETA săptămânii

Ce înseamnă să fii bărbat... adevărat?

Există mai multe modele de bărbaţi adevăraţi, aşa cum există o mulţime de gusturi, de preferinţe, de păreri legate de profilul ideal al bărbatului. Unele femei sunt atrase de bărbaţi „irezistibili", altele de miliardari, altele de bărbaţi calmi, sensibili sau, dimpotrivă, de cei „duri", de „eroi"... Dar majoritatea femeilor îşi „trădează", în cele din urmă marele ideal.

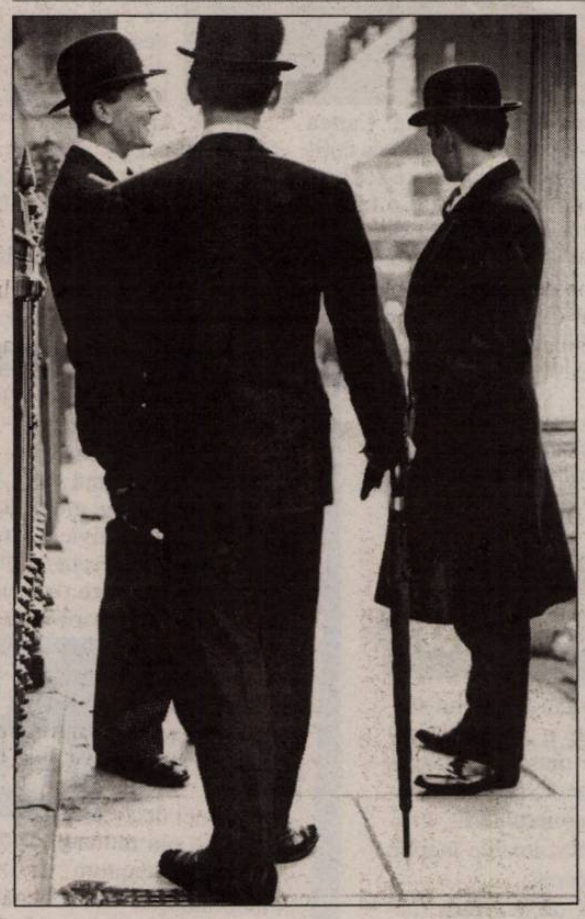

Nu înseamnă muşchi; putere absolută; duritate; aroganţă; abilitatea de a reuşi în viaţă prin tertipuri şi compromisuri. Înseamnă să fii om, creştin, familist, luptător. Înseamnă să ai toate calităţile necesare pentru a-ţi proteja şi răsfaţa familia. Înseamnă să ştii să iubeşti, nu doar să doreşti o femeie. *(Alecia Z., 18 ani)*

Pe vremuri, bărbatul însemna onoare, putere, spirit de sacrificiu, responsabilitate faţă de familie şi societate. Azi bărbaţii sunt lipsiţi de repere morale, culturale, sociale. Vor doar cât mai mulţi bani şi cât mai multe femei. Iar când se căsătoresc, îşi dau seama că nu sunt apţi pentru căsătorie. Nu le plac responsabilităţile, nu ţin cont de ceea ce simt şi vor soţiile lor şi le umblă în continuare ochii după altele... *(Laura Zora, 19 ani)*

A fi bărbat înseamnă a fi ceea ce vrea femeia să fii. *(Corina Roşca, 19 ani)*

A fi bărbat înseamnă să ai performanţe, să faci din lupta cu viaţa şi cu femeile o artă. Să-ţi pui ceva în gând şi să reuşeşti. Condiţia e ca ceea ce-ţi propui să fie posibil. *(Robert Andronache, 19 ani)*

Un amestec între putere, fascinaţie şi tandreţe. *(Luminiţa Coma, 18 ani)*

Înseamnă să fii înalt, să nu tremuri în faţa unei femei, să ai armata făcută, experienţă în amor, bani, caracter, maniere, să te îmbraci cu gust, să ai un hobby, să practici un sport, să nu faci burtă, să nu fii zgârcit, să nu sforăi, să te sacrifici pentru soţie şi copii, să nu te îmbeţi niciodată, să nu vorbeşti mult şi să nu fii moralist. *(Adela Fotescu, 19 ani)*

Tinerii din generaţia mea nu-mi dau impresia că vor fi vreodată bărbaţi adevăraţi. Eu îi văd ca pe nişte măscărici penibili, care se prostesc canalizându-şi energia spre mişto uri, spre teribilisme. Nu generalizez pentru că n-aş fi credibilă, dar fenomenul e de proporţii. Când vor fi maturi, o să le vină mintea la cap dar amprentele stilului lor de „maimuţoi", rămân... *(Mihaela Lupu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Baia ideală

Tentaţia îndrăgostiţilor de a face baie împreună este extrem de ispititoare. Este cunoscut faptul că baia relaxează dar şi revigorează, efectul relaxant fiind mult mai puternic dacă este însoţită de mângâieri, îmbrăţişări, masaje uşoare. Pentru ca baia îndrăgostiţilor (şi nu numai) să fie o reuşită deplină, este important să se ţină seama de câteva recomandări.

Apa să aibă o temperatură de 30-33°C. Să adăugăm spumant şi săruri de baie sau plante medicinale. Sau uleiuri esenţiale de lavandă, lămâie, eucalipt (câteva picături din fiecare). Pentru a le simţi efectul, e bine să stăm cât mai relaxaţi 20-30 de minute, fără să uităm (cum s-ar putea asta?) să ne mângâiem sau să ne masăm uşor trupurile. Dacă adăugăm la toate acestea şi câteva lumânări, baia poate fi asemuită, metaforic, cu o escală în Paradis.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Gabriel Tudor
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Pompieri cu costume de... astronauţi!

Meseria de pompier este una dintre cele mai periculoase din lume, poate cu nimic mai riscantă decât cea de astronaut. Tocmai de aceea, oamenii de ştiinţă europeni s-au gândit să dea

pompierilor ce era, până demult, doar al astronauţilor, echipându-i cu veşmintele acestora... Astfel, tehnologia folosită la realizarea costumelor spaţiale va fi utilizată şi pentru a crea echipamente de protecţie pentru vajnicii luptători cu focul din mai multe ţări occidentale. Este vorba despre un sistem numit „Safe&Cool" şi pus la punct de un consorţiu de firme din Belgia şi Polonia, în colaborare cu compania italiană Grado Zero Espace, care realizează echipamentele astronauţilor trimişi în Cosmos de Agenţia Spaţială Europeană. „Costumele de protecţie existente necesită efectuarea unor eforturi deosebite, în condiţii de temperaturi foarte ridicate. Costumele de azbest sunt greoaie şi adesea stânjenesc mişcările pompierilor. Cu ajutorul noilor costume, făcute dintr-un material special, termorezistent şi foarte uşor, munca pompierilor va fi considerabil uşurată. De asemenea, costumul va avea încorporat un dispozitiv pentru răcire, folosit la ora actuală şi de mecanicii de la firma de automobile de Formula-1 McLaren", apreciază Stefano Carosio, conducătorul proiectului „Safe&Cool".

CRATER URIAŞ descoperit în Sahara

O echipă de cercetători de la Universitatea Boston au reuşit să pună în evidenţă, în urma studierii a sute de imagini transmise de satelit, un crater de dimensiuni impresionante. Situat în plin deşert, la graniţa libiano-egipteană, craterul s-a format în urma impactului cu un meteorit gigantic, cu multe zeci de milioane de ani în urmă.

De formă perfect rotundă, înconjurat de două inele largi, cel mai mare având un diametru de 31 kilometri, craterul reprezintă cea mai mare structură de acest gen din Africa, surclasând net un alt crater, existent în Ciad, şi care măsoară 12 kilometri. În comparaţie cu ele, faimosul Meteor Crater din Arizona are un diametru de numai 1,2 km!

Dr. Farouk El-Baz şi echipa sa de colaboratori au denumit craterul „Kebira", termen care, în limba arabă înseamnă „uriaş", spunând că nu-şi explică de ce el nu a fost pus în evidenţă până în prezent. „Probabil că tocmai mărimea lui i-a făcut pe savanţi să nu remarce imensul crater, considerându-l mereu o formă de relief obişnuită. De altfel, până nu de mult căutările pentru găsirea unor cratere produse de meteoriţi se axau pe formaţiuni reduse, vizibile de la sol. Astăzi, însă, graţie noilor tehnici de supraveghere prin satelit, chiar şi cratere de asemenea dimensiuni pot fi puse în evidenţă, căci avem astfel o imagine de ansamblu a întregii regiuni în care ele se află", spune dr. Farouk El-Baz.

Terenul pe care se află craterul este format din gresii vechi de 100 milioane de ani şi, după ce vor analiza mostre prelevate din sol, de la diverse adâncimi, oamenii de ştiinţă speră să poată preciza când anume s-a prăbuşit meteoritul care l-a produs. Oricum, cercetătorii americani sunt convinşi că impactul dintre nepoftitul „oaspete cosmic", care avea un diametru de câţiva kilometri, şi Pământ a fost unul de proporţii, generând o catastrofă globală, similară celei care, în urmă cu 65 milioane de ani, a dus la extincţia dinozaurilor. Ei spun că energia şi căldura degajate de căderea asteroidului ar putea fi răspunzătoare de un fenomen nemaiîntâlnit în alte părţi ale globului: existenţa aici a unor minerale cu înfăţişare şi proprietăţi stranii, aşanumitele „cioburi ale deşertului" – fragmente sticloase de siliciu galben-verzui, apărute prin topirea bruscă, sub influenţa unei temperaturi extrem de ridicate, a solului saharian. Să fi fost oare acest „mesager al Apocalipsei" responsabil de transformarea Saharei dintr-o zonă fertilă, cu o vegetaţie luxuriantă şi străbătută de râuri, în deşertul nesfârşit de astăzi?

GENA SĂNĂTĂŢII PERFECTE

Totemurile şi tabuurile vechi de secole ale indienilor interzic acestora să doneze sânge, fie chiar şi în situaţii de urgenţă. Sângele, lichidul vital, este sacru şi pentru numeroasele triburi ale apaşilor şi totuşi acest lucru nu i-a împiedicat pe câţiva membri ai unui asemenea trib să se pună la dispoziţia ştiinţei. De unde acest interes? Prin 1960, savanţii au observat, cu totul întâmplător, că membrii triburilor apaşe din statul Oklahoma nu sufereau de o serie de boli contagioase ce făceau ravagii în alte părţi. S-a avansat atunci concluzia că indienii ar putea avea înscrisă în fondul lor genetic, o genă care-i face imuni la boli. Dar la momentul respectiv, studiile, deşi se arătau extrem de promiţătoare, au fost întrerupte, ca urmare a protestului vehement al căpeteniilor indiene, dornice să respecte tradiţia neamului lor. Recent, însă, acest consemn „tabu" a fost încălcat de către patru tineri apaşi, toţi studenţi la universităţi de medicină de pe cuprinsul Statelor Unite. Ei au acceptat să li se preleveze mostre de sânge, după ce au primit asigurări ferme că identitatea lor va fi ţinută în cel mai deplin secret. De asemenea, tinerilor li s-a oferit şi o recompensă materială pentru contribuţia lor la progresul medicinei, recompensă deloc de neglijat. Studiul care va fi efectuat se aşteaptă să fie publicat în „Jurnalul American de Genetică Umană".

Morris Foster, profesor la Universitatea Oklahoma şi una dintre persoanele care s-au implicat cel mai serios în ambiţiosul proiect, spune că acesta poate reprezenta o soluţie pentru ca oamenii viitorului să se bucure de o sănătate de fier, ca şi a apaşilor. „Spre deosebire de ceilalţi semeni ai lor, amerindienii decimaţi de epidemiile aduse de conchistadori şi de aventurierii europeni ce s-au stabilit în America, apaşii sunt uimitor de rezistenţi la boli. Fondul lor genetic trebuie deci pus în evidenţă şi chiar copiat la ceilalţi oameni. Nu văd nimic rău în a-i „clona" pe apaşi!" , a încheiat, mai în glumă, mai în serios, profesorul Foster.

MISTERUL IOANEI D'ARC elucidat de analiza ADN?

Ioana d'Arc este din nou în actualitate. Nu va fi „rejudecată" de către un tribunal eclaziastic ci investigată de oamenii de ştiinţă.

Timp de şase luni vor fi analizate prin cele mai moderne metode ştiinţifice din medicina legală şi arheologie (macroscopie, radiologie, toxicologie, parazitologie etc.) cele câteva resturi care i-ar fi aparţinut Ioanei d'Arc: fragmente de coaste, de oase neidentificate, aflate împreună cu bucăţi de lemn şi ţesături. Borcanul cu aceste relicve s-a spart în 1970 în timpul unei expoziţii. Pe capacul său se putea citi: „Presupusele resturi ale Ioanei d'Arc, fecioara din Orleans, găsite sub rugul care i-a ars trupul". Pe fundul borcanului se afla o coastă de 15 cm acoperită de o substanţă negricioasă, provenind, probabil din resturi organice carbonizate. Istoria a consemnat faptul că cenuşa sa ar fi fost aruncată în apele Senei. O mică parte din resturile osoase însă ar fi fost recuperate de sub rug de către un necunoscut şi conservate într-un borcan care a traversat secolele, devenind, la un moment dat, proprietatea arhiepiscopului din Tours. Azi se află, bine conservate, într-un muzeu.

Autenticitatea osemintelor nu e o certitudine. În 1909, în urma analizelor, s-a ajuns la concluzia că ar putea aparţine Ioanei d'Arc. Cel care s-a ocupat îndeaproape de această problemă a fost doctorul Charlier, un cercetător care s-a remarcat anul trecut, după ce a identificat cauzele decesului (prin intoxicare cu mercur) lui Agnès Sorel, favorita regelui Charles VII. Dr. Charlier vrea să se convingă că această coastă corespunde unei femei de 19 ani, controlând în primul rând prezenţa

artrozei. „ADN-ul va fi utilizat doar pentru a determina sexul. În nici un caz nu se va proceda la o comparare cu osemintele unor posibili descendenţi, arborele ei genealogic, vechi de mai multe secole, fiind imposibil de determinat", a precizat dr. Charlier. Alături de el vor participa la cercetări 18 oameni de ştiinţă. Vor fi datate şi analizate şi bucăţile de lemn pentru a se vedea dacă provin din lemnul folosit în regiunea Rouen în acea epocă.

De reţinut faptul că trupul Ioanei d'Arc a fost ars de 3 ori în aceeaşi zi. În prima fază, aceasta a murit intoxicată de fum. În cea de-a doua şi a treia, trupul i-a fost ars în întregime. E posibil ca în urma invetigaţiilor să se ajungă la o concluzie care îi nelinişteşte pe oamenii de ştiinţă şi anume aceea că resturile conservate nu îi aparţin eroinei. Analizele vor permite însă o testare, o evaluare mai bună a tehnicilor folosite pentru a putea fi acreditate sau nu în investigaţii de acest gen.

Remember. Eroina franceză, născută în 1412, a mobilizat trupe pentru a lupta împotriva ocupanţilor englezi şi pentru a elibera oraşul Orleans. În loc să fie glorificată, Ioana d'Arc a fost arestată, întemniţată şi condamnată în 1431 (pentru erezie şi vrăjitorie) la arderea pe rug, la vârsta de 19 ani. Cinci secole mai târziu, în 1920, a fost canonizată de biserică.

DORIN MĂRAN

Hârtia care detectează minciunile

Peste nu multă vreme, sintagma „roşeşte şi hârtia de asemenea cuvinte" nu va mai fi o simplă figură de stil. Şi asta datorită invenţiei unui inginer american, Lawrence Bochte, care a experimentat recent, la Eau Claire, Wisconsin, o hârtie specială, având proprietatea de a se înroşi în câteva clipe, dacă persoana testată în acest sens minte!

Hârtia minune, numită oficial „Detector de minciuni pe bază de enzime", a fost testată cu succes în laboratoarele poliţiei federale din Wisconsin şi va fi introdusă, se pare, în practica judiciară a acestui stat, începând cu 1 ianuarie 2007. Concret, este vorba despre o hârtie aparent obişnuită, de care persoana ce depune mărturie în faţa tribunalului trebuie să-şi lipească puţin limba, ulterior depoziţiei. Dacă ea nu a fost sinceră, hârtia devine roz, apoi roşie, în interval de câteva secunde, în caz contrar rămânând imaculată.

Hârtia detectoare de minciuni are la bază activarea chimică a unei enzime pe care creierul o secretă atunci când cineva nu spune adevărul. „Este apreciază Lawrence Bochte, ceva similar cu detectorul de minciuni clasic, ce surprinde variaţiile de ritm cardiac în momentul în care persoana respectivă minte, dar mult mai sigur. Fiindcă spre deosebire de puls, care poate fi controlat de către spionii super-antrenaţi spre a-şi stăpâni emoţiile, enzima este secretată oricum – nu poate nimeni dicta creierului să nu elibereze această enzimă!".

Apreciind invenţia, activistul pentru drepturi civile Albert Stoler spune că „acesta este cel mai sigur detector de minciuni care a fost realizat vreodată şi va conferi justiţiei americane o putere şi o siguranţă în acţiune fără precedent! Căci de-acum înainte, orice cuvânt mincinos pe care îl va rosti cineva îl va demasca fără greşeală."

Roma, o istorie scandaloasă

Răpirea sabinelor

(Urmare din numărul precedent)

Cu alte cuvinte, Roma, oraşul spre care, peste câteva secole, vor duce toate drumurile, „Cetatea Eternă", leagănul uneia dintre cele mai strălucite civilizaţii antice, „noul Babilon", a apărut, dacă este să ne luăm după legendele atât de dragi romanilor, ca urmare a unui fratricid. Crima, care stârneşte astăzi indignarea şi oroarea oricărui cetăţean onorabil, nu a fost niciodată ascunsă de romani şi nici nu s-a încercat să i se dea o anumită justificare, dimpotrivă, uciderea lui Remus a fost considerată de numeroşi istorici latini drept un sacrificiu de sine, destinat să ofere Romei prosperitate şi durabilitate. Că Remus s-a aruncat singur în sapa nervosului său frate doar de dragul unui oraş căruia pierduse ocazia de a-i da propriul nume, este însă destul de greu de crezut...

După ce l-a eliminat pe fratele geamăn, Romulus a domnit singur vreme de treizeci de ani peste cetatea ale cărei temelii fuseseră stropite cu sânge. El a fost cel care şi-a împărţit supuşii în trei triburi – de la *trittyes*, care înseamnă „trei", după modelul acelor *phyliai* ale grecilor. Fiecare dintre aceste triburi era, la rândul său, format din zece *curiae*, sau „corpuri gânditoare" – *cura* însemna „gând", ai căror membri se adunau laolaltă, spre a stabili măsurile politice, sociale sau militare de adoptat. Ca să le dea de înţeles supuşilor săi că, printre ei, joacă rolul zeului, Romulus a poruncit să i se confecţioneze o coroană şi un sceptru având în vârf o acvilă, asemenea lui Jupiter Olimpianul. Totodată, ne asigură istoricul Cocceius, umbla înveşmântat doar în haine albe şi lungi, tivite pe margine cu purpură, de la umeri şi până în călcâie, iar în picioare avea încălţări roşii. Romulus a fost, dacă este să dăm crezare izvoarelor antice, un cârmuitor drept şi înţelept, războinic priceput, care nu s-a sfiit însă să recurgă la viclenie, atunci când interesul i-o cerea. Spre a-şi popula aşezarea, el a acordat adăpost tuturor celor dornici să vină sub pavăza sa şi ca urmare, numeroşi păstori şi plugari au răspuns apelului. Dar, vorba faimosului banc, deşi organizarea era sublimă, nu aveau femei şi Romulus s-a gândit la o stratagemă pentru a face rost de ele şi a mai înveseli astfel viaţa acestei adunături morocănoase şi probabil dedată mai mult „amorului solitar": i-a invitat pe vecinii săi, sabinii, ale căror soţii şi fiice erau renumite pentru frumuseţea lor, la o serbare câmpenească. În toiul petrecerii, însă, romanii au luat armele şi i-au pus pe fugă pe oaspeţi, răpindu-le femeile. Sabinii n-au stat cu mâinile în sân, şi curând s-au întors, înarmaţi până în dinţi şi dornici de răzbunare. Romanii erau convinşi vă vor rezista asediului, dar ei neglijaseră ce poate face puterea dragostei. Căci, după ce că aveau femei puţine, nici acelea nu erau străbătute de fiori de patriotism, ci mai curând de elanuri erotice. Astfel, îndrăgostită de regele sabin Titus Tatius, una dintre fetele romane, Tarpea, a deschis porţile cetăţii, dar imediat a avut parte de o moarte atroce, fiind zdrobită sub scuturile compatrioţilor săi. În amintirea acestui incident deloc onorabil, mai târziu romanii vor da numele Tarpeei stâncii de pe care erau aruncaţi în gol trădătorii de patrie.

(Continuare în numărul viitor)

ALEXANDRU CEL MARE

geniu carismatic sau tiran megaloman?

Poate că nici o altă personalitate istorică nu a influenţat mai mult evoluţia omenirii decât Alexandru cel Mare, viteazul la a cărui faimă vor tânji ulterior toţi marii cuceritori, de la Cezar la Napoleon. Gloria ce îi revine este cu atât mai mare cu cât el a realizat uimitoarele sale fapte în doar câţiva ani, murind în floarea tinereţii, din cauze nici astăzi elucidate pe deplin.

Eternul Alexandru

Dar cine a fost cu adevărat Alexandru? Să fi fost oare eroul împătimit să dobândească gloria lui Achille, cel ce nu-şi ataca noaptea duşmanii, spunând cu mândrie că „nu fură biruinţa"? Sau un tiran ce vedea în jur numai comploturi, motiv pentru care i-a eliminat pe mulţi dintre generalii săi, cum va face peste veacuri Stalin?

Istoricii antici au fost aproape unanimi în a-l recunoaşte pe Alexandru drept „cel mai viteaz dintre viteji", un geniu militar cum altul nu mai fusese, care a reuşit, în fruntea a doar 50.000 de soldaţi, să străbată, într-un deceniu, trei continente, supunând zeci de milioane de oameni. La moartea lui, survenită când regele nu împlinise încă 33 de ani, imperiul întemeiat de Alexandru se întindea de la Balcani la Himalaya. Dar, în ciuda dorinţei sale avide de putere şi glorie, anticii l-au privit pe Alexandru ca pe un erou ideal, posedat de ceea ce grecii numesc „pothos", dorul de absolut. Când filosoful Anaxarchos i-a vorbit despre nenumăratele lumi ce există în Univers, se spune că tânărul suveran ar fi izbucnit în lacrimi: „Sunt atât de multe lumi şi eu n-am cucerit nici măcar una." Acest „pothos" şi geniul său de strateg îi vor făuri o figură de erou romantic.

Abia mai târziu, autori precum Sfântul Augustin sau Dante îl vor prezenta ca pe un asasin. Aceste tendinţe se vor păstra de-a lungul secolelor şi, deşi despre Alexandru s-au scris peste 2000 de cărţi şi articole, nimeni nu ştie încă ce a dorit acesta cu adevărat. Unii au continuat să-l admire, privindu-l ca pe un erou civilizator, dornic să realizeze o fuziune durabilă între Est şi Vest, alţii l-au condamnat, considerându-l un megaloman crud şi labil psihic, un Hitler al antichităţii, căruia puţin îi păsa de relaţiile interumane, în schimb era ahtiat să pună stăpânire pe un teritoriu cât mai vast. În fine, există o a treia categorie de autori care, deşi nu contestă faptul că el a adus pentru prima dată în Occident noţiunile civilizaţiilor orientale, a folosit metode de-a dreptul barbare, după standardele actuale. Poate că istoricii sunt atât de divizaţi întrucât însuşi Alexandru pare divizat de porniri opuse, trecând brusc de la mânie oarbă la acte de generozitate uimitoare.

Curajul nebun al Macedoneanului

În privinţa talentului său de comandant nu există dubii: istoricul britanic Lane Fox se exprimă plastic, în acest sens: „Ar fi făcut una cu pământul cea mai puternică legiune romană care i-ar fi stat înainte. Cezar ar fi fugit cât de repede l-ar fi purtat calul din calea acestui tânăr, mai nebun, în vitejia lui, decât Achille, iar Napoleon, care a avut şansa să lupte numai cu lideri

Bătălia de la Gaugamela

lipsiţi de talent militar, nici n-ar fi îndrăznit să-l înfrunte." Nimeni nu poate nega bravura lui incredibilă, căci Alexandru îşi conducea mereu oastea în luptă, drept pentru care încasa loviturile aidoma oricărui alt soldat. Rănit în nenumărate rânduri de săgeţi, lănci, săbii sau pumnale, el avea trupul acoperit de cicatrice dar niciodată nu dădea înapoi. La asediul fortăreţei Multan (aflată pe teritoriul actual al Pakistanului), Alexandru şi-a condus soldaţii pe scările de asalt, şi, ajuns sus, pe ziduri, s-a trezit singur înaintea apărătorilor cetăţii. În loc să se întoarcă, a sărit direct în mijlocul lor, bătându-se ca un leu, până când soldaţii săi i s-au alăturat. Primind, în toiul luptei, o săgeată în piept, a continuat să lupte şi, după ce chirurgul său i-a extras vârful săgeţii, cu un cuţit, s-a întors în bătălie!

Sexul îl făcea să se simtă muritor

Atras în egală măsură de ştiinţă şi de cultură, graţie dascălului său, Aristotel, Alexandru a fost o fire religioasă. De altfel, el era convins de realitatea spuselor mamei sale, Olympia, ce-i povestise că tatăl lui nu fusese regele Filip al Macedoniei, ci însuşi Zeus-Amon, care venise în iatacul ei, transformat în şarpe. Toată viaţa, Alexandru va crede despre sine că este fiu de zeu şi se va comporta în consecinţă cu oamenii din jurul său, privindu-i pe toţi drept fiinţe inferioare. În privinţa vieţii sale sentimentale, opiniile sunt de asemenea împărţite. Majoritatea istoricilor consideră că Alexandru a fost bisexual, bucurându-se în egală măsură de farmecele femeilor şi bărbaţilor. Se ştie cu certitudine că a avut cel puţin doi amanţi – prietenul din copilărie, Hefaistion, şi eunucul persan Bagoas –, dar şi numeroase soţii, dintre care cea mai iubită era una de neam sogdian, Roxana, ce i-a dăruit chiar un fiu. Totuşi, el nu punea preţ pe sexualitate, considerând-o chiar un lucru degradant: „Sexul şi somnul sunt singurele lucruri care mă fac să mă simt muritor", se spune că ar fi remarcat el, cândva.

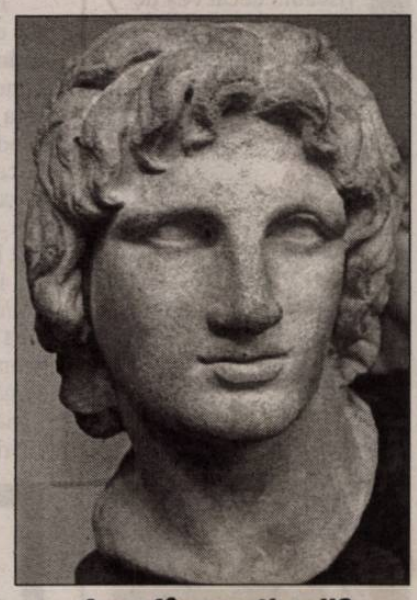

Aşa sfârşesc tiranii?

Cei care afirmă despre Alexandru că ar fi fost un tiran, un psihopat dornic de sânge, îşi bazează convingerile pe comportamentul manifestat de tânărul rege încă de la începutul domniei. La 20 de ani, el urcă pe tronul lui Filip şi ucide imediat toţi potenţialii rivali sau rudele care ar fi putut aspira la putere. Oraşele ce nu i se supun sunt trecute prin foc şi sabie. Teba, de pildă, este cucerită şi rasă de pe faţa pământului, în vreme ce 30.000 de locuitori sunt masacraţi sau vânduţi ca sclavi. Singura clădire care rămâne în picioare este casa poetului Pindar, mult admirat de Alexandru. Acestor metode groaznice de „pacificare" el le va rămâne fidel toată viaţa, măcelărind fără milă populaţii întregi. Istoricul Brian Bosworth compară campania indiană a lui Alexandru cu genocidul organizat de Cortez împotriva aztecilor. Ajuns conducător al uriaşului imperiu persan, va porni o acţiune de epurare a tuturor celor care se opuneau planurilor sale megalomanice. Execută şase guvernatori de provincii şi chiar pe unii dintre cei mai valoroşi generali ai lui Filip, acuzându-i de imaginare comploturi. Pe măsură ce puterea lui creşte, capacitatea de înţelegere se diminuează, Alexandru transformându-se într-un paranoic. Istoricii sunt de acord că, dacă ar mai fi trăit încă zece sau douăzeci de ani, s-ar fi transformat din „cel mai viteaz" în „cel mai odios" conducător antic. Dar moartea îl răpune pe 10 iunie 323 î.Chr., după ce, cu câteva zile înainte, organizase un monstruos concurs de băut vin, alături de prietenii lui. Versiunea oficială a fost că a murit de malarie, dar există voci ce susţin că ar fi fost asasinat, prin otravă turnată în vin, de către unii dintre generalii săi, căzuţi în dizgraţie, şi că însuşi Aristotel ar fi fost implicat în această crimă. O ipoteză de ultimă oră susţine că de fapt medicii l-ar fi ucis fără să vrea pe Alexandru, dându-i să bea un preparat pe bază de spânz (plantă foarte toxică) drept antidot la cantitatea mare de alcool consumată.

Care a fost, în concluzie, sensul acestei vieţi scurte şi trăite la intensitate maximă? Ar fi greu, dacă nu imposibil de spus. Poate că Alexandru nu a dorit altceva decât să depăşească gloria lui Filip, cucerind Asia. Ori poate că, aşa cum regizorul Oliver Stone o spune, prin gura personajului Ptolemeu, în recenta superproducţie „Alexander", macedoneanul se afla sub puterea magică a blestemului de a căuta absolutul, dar de a nu-l putea atinge niciodată...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

30 martie 1981

Tentativă de asasinat împotriva lui Ronald Reagan

În după amiaza zilei de 30 martie 1981, Ronald Reagan, unul dintre cei mai buni preşedinţi pe care i-a avut vreodată SUA, cădea, răpus de gloanţele unui dezaxat pe nume John Hinckley Jr., fiind la un pas de a-şi pierde viaţa. Reagan tocmai participase la o întrunire a sindicatelor, la hotelul Hilton din Washington şi se îndrepta către limuzina prezidenţială. În acel moment, din grupul de reporteri care-l fotografiau a ţâşnit un tânăr voinic ce a descărcat toate cele şase gloanţe ale pistolului cu care era înarmat, spre preşedinte. Secretarul de presă James Brady, agentul special Timothy McCarthy şi poliţistul Thomas Delahaney au fost grav răniţi, iar Reagan, împuşcat în piept. Împins în maşină, în vreme ce asasinul era imobilizat, preşedintele a fost dus de urgenţă la spital, intrând în sala de operaţii, pe propriile picioare, în ciuda rănii grave şi a vârstei înaintate. Mai mult, el a avut puterea să glumească cu chirurgii, spunându-le „Sper că sunteţi Republicani" (partidul din care el făcea parte, rival al Democraţilor). Pe 11 aprilie, restabilit, preşedintele ţinea un discurs în faţa Congresului, fiind primit în triumf şi reuşind să convingă senatorii americani să voteze un controversat pachet de legi, susţinut de el.

Procesul lui Hinckley a durat mai bine de un an, şi abia în iunie 1982 judecătorii a dat sentinţa: nevinovat, din pricina tulburărilor mintale. Avocaţii săi au afirmat că tânărul era obsedat de filmul Taxi Driver (eroul de aici dorea, la rândul său, să ucidă un senator) şi voia, prin crima comisă, să atragă atenţia frumoasei actriţe Jodie Foster, pe care o adora. În faţa protestelor vehemente ale opiniei publice, asasinul a fost totuşi internat într-un ospiciu de maximă siguranţă şi în 1999 a primit permisiunea să se plimbe pe aleile acestuia. Avocatul lui Hinckley susţine că clientul său şi-a revenit complet şi nu este exclus ca individul care era să-l ucidă pe Reagan să fie eliberat în curând...

Un duşman declarat al bolilor cardio-vasculare este şi hobby-ul, obiceiul plăcut menit să ne înzdrăvenească inima şi spiritul

Peste 80 la sută dintre persoanele care au un tonus pozitiv şi un randament în muncă au o pasiune oarecare, aparent minoră, datorită căreia îşi petrec timpul în mod creativ

Depresia, care afectează doi din trei cetăţeni ai Pământului, poate fi diminuată prin destinderea pe care o conferă abilitatea de a-ţi găsi un hobby

Un hobby pentru inima fiecăruia

Confortul de a face şi ce-ţi place în mod deosebit

Originea termenului de *hobby* se pierde în evul mediu. Cercetătorii spun că pasiunea pentru vânătoarea cu şoimi este la rădăcina acestui cuvânt la modă, de origine anglo-saxonă. În secolele XIV-XV, termenul de hobby era folosit şi pentru alte modalităţi de recreere cu ajutorul păsărilor, cum ar fi creşterea papagalilor importaţi de Curţile regale europene. O dată cu trecerea veacurilor, omul modern a transformat un „moft" al unor privilegiaţi într-o necesitate de natură psihologică şi, implicit somatică. Sociologii spun că ambianţa în care-ţi petreci timpul din afara orelor de serviciu este „importantă pentru sănătatea socială, spre deosebire de pasivitate, care macină psihicul şi şubrezeşte relaţiile interumane".

Hobby-ul nu trebuie confundat cu celebra expresie franţuzească „Violon d'Ingres", care înseamnă talentul exercitat de o persoană pe lângă profesiunea de bază (de exemplu, Einstein cânta la vioară, Bill Clinton la saxofon etc.), deşi scopul tinde să fie acelaşi. În al doilea rând, trebuie spus că hobby-ul nu reprezintă o activitate mercantilă, ci este, dacă se poate spune aşa, o petrecere recreativă nonprofit a orelor libere. De asemenea, pentru a nu da naştere la confuzii păgubitoare, trebuie subliniat cu toată fermitatea că vizionarea emisiunilor tv nu este un hobby, ci doar o jalnică scuză pentru cei care nu-şi găsesc nimic de făcut şi care consumă „produse" gata făcute şi ambalate de către alţii. Este, de altfel, un mare adevăr faptul că hobby-ul este un mare adversar al excesului de televiziune şi, prin urmare, un prieten de nădejde al oamenilor decişi să nu lâncezească.

Pentru mulţi, destinderea printr-o activitate plăcută spiritului nu este atractivă pentru că, prin esenţă, nu reprezintă un fruct oprit. Fiecare este liber să-şi aleagă pasiunea devoratoare de timpi morţi şi tocmai aici constă greutatea alegerii unei astfel de activităţi. Dar este dificil pentru cine nu se gândeşte cu adevărat la propria persoană, pentru că în realitate există cel puţin...

O mie de modalităţi de destindere

Forumurile de pe Internet cu astfel de teme au obligat statisticienii să contabilizeze câte hobby-uri naşte inventivitatea omului modern. Uriaşa diversitate se explică prin faptul că pentru un astfel de obicei relaxant nu-ţi trebuie un talent nativ. În general, există hobby-uri care necesită abilităţi lucrative şi hobby-uri care satisfac o curiozitate (necesitate) strict contemplativă. Din această a doua categorie, mai populară decât prima, fac parte colecţionarii. De la articole de ziare şi fotografii de vedete şi până la alcătuirea unor expoziţii personale de obiecte găsite sau de etichete de bere, hobby-urile necostisitoare sunt cele mai frecvente. Cei care-şi permit să aibă colecţii de timbre sau cărţi poştale trebuie să investească, dar cei care îşi alcătuiesc ierbare şi insectare duc mai rar mâna la buzunar. De asemenea, colecţionarii de citate interesante din presă sau recipiente pentru iaurt sunt mai avantajaţi.

Creşterea animalelor de companie este cel mai dinamic hobby. Aceasta este concluzia multor studii europene, nord-americane şi asiatice. Din păcate (sau din fericire), în ţara noastră nu s-a „infiltrat" încă pasiunea pentru jderi, păianjeni sau şopârle de apartament. Ca să nu mai vorbim de aligatorii sau focile din unele piscine de peste ocean. În acelaşi pseudoclasament, vânătorii de autografe celebre ocupă un loc fruntaş, alături de colecţionarii de jocuri video. În ceea ce priveşte România, trimiterea SMS-urilor poate fi considerată un hobby, ca şi citirea zilnică sau săptămânală a horoscoapelor.

Pentru cei lipsiţi de inspiraţie, am lăsat la urmă un fel de hobby care poate stârni zâmbetul oricui. Un pensionar din Londra a ajuns celebru pentru obiceiul său de a „contabiliza" culoarea maşinilor care trec prin faţa ferestrei sale, unde zăbovea ore în şir. Într-un articol publicat de curând, dl.M. Styletts afirma că cele mai numeroase sunt negre şi gri, iar cele mai rare sunt cele verzi. Însă această „pasiune" nu se compară cu cea a bărbatului care număra ochiurile puloverelor doamnelor care stăteau lângă el în metrou...

PAUL IOAN

Ce-a rămas după valul ucigaş?

Nimeni nu ştie exact câte persoane şi-au găsit sfârşitul în urma atacului valurilor ucigaşe care a năvălit pe coastele ţărilor riverane Oceanului Indian în 26 decembrie 2004. Primul bilanţ e estimat la 260.000 de morţi şi dispăruţi. Zeci de experţi internaţionali încearcă şi acum să identifice victimele. O serie de ţări (India, Indonezia, Malaezia, Birmania, Somalia, Sri Lanka...) au fost lovite brutal de valuri, ecosistemele lor fiind bulversate. După un an, guverne şi organizaţii internaţionale fac uriaşe eforturi de reconstrucţie în zonele afectate, împreună cu forţele locale.

La şase luni după valurile uriaşe, au fost instalate sisteme de avertizare în majoritatea zonelor afectate. Indonezia şi Sri Lanka, în special, şi-au întărit sistemele naţionale de alarmă şi au înfiinţat programe de sensibilizare a populaţiei. Este vorba de instalaţii prevăzute cu captatori submarini şi de centre de redifuzare a mesajelor către populaţie. O serie de ţări dezvoltate participă cu fonduri importante pentru realizarea

Amplasarea în apropiere de Sumatra a unei balize flotante dotată cu sistem de alarmă

acestei infrastructuri. Staţii de recepţie au fost instalate şi în Tanzania, Madagascar şi Kenya. Şi ţările riverane Mediteranei vor fi dotate cu sisteme de alertă rapidă ce vor viza Mediterana şi Atlanticul de nord-est. Acestea vor fi operaţionale începând cu 2007.

În Sri Lanka, din 500.000 de persoane ale căror locuinţe au fost distruse sau afectate, majoritatea se află în tabere de refugiaţi. Vor fi nevoite să trăiască în condiţii improvizate, probabil încă 3 ani, până când se vor reconstrui cele 100.000 de case distruse. În mod cert, pădurile vor fi afectate, având în vedere consumul mare de lemn. Şi asanarea solurilor devastate din statele afectate reprezintă o chestiune de timp, de eforturi şi investiţii uriaşe. Valurile au pătruns pe uscat pe o distanţă de aproximativ 400 de metri. Suprafeţe de sute de milioane de metri pătraţi din zona plajelor au fost erodate. Ecosistemele au fost inundate de ape conţinând cantităţi importante de deşeuri şi substanţe toxice (petrol, amiant etc.). În cea mai afectată zonă a Indoneziei s-au format între 7 şi 10 milioane metri cubi de deşeuri provenind din clădirile dărâmate, gropile septice, cadavrele umane şi animale. Eroziunea, poluarea şi salinizarea afectează fertilitatea solurilor, creând dificultăţi agricultorilor care se orientează spre regiunile centrale. Animalele au şi ele de suferit ca urmare a distrugerii unor plante endemice, folosite ca sursă de hrană.

Tsunami a afectat şi sute de mii de hectare de recifuri coraliere, modificând geografia coastelor. Tonele de noroi, de nisip şi de materii organice care au invadat fundurile marine de coastă (perturbarea ecosistemelor având consecinţe grave asupra pescuitului) şi zonele în care peştii îşi depun icrele. Zeci de mii de hectare de păduri aflate pe coaste au fost distruse. Extrem de afectate au fost şi regiunile în care mangrovele au fost sacrificate pentru amenajarea zonelor turistice şi piscicole. Un bilanţ dramatic care se va echilibra, probabil, în următorii ani.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

„Ieşi afară!"

Există în vorbire câteva greşeli de-a dreptul jenante pe care mulţi iubitori ai limbii se străduiesc să le corecteze cu mai mult sau mai puţin succes.

Încercăm şi noi să amintim că se spune corect *„repercusiuni"* şi nu *„repercursiuni"*, *„chiuvetă"* şi nu *„ghivetă"*, *„chiftele"* nu *„pittele"*. Dacă ultimul exemplu se datorează fenomenului de hipercorectitudine, în primele două vinovată este necunoaşterea formei corecte a fiecăruia dintre cuvinte. Pe lângă greşelile de acest gen rămân şi eternele pleonasme care ne bântuie. Unul dintre acestea care „i-a scăpat" cel puţin o dată aproape fiecăruia dintre noi este cunoscutul „ieşi afară!". Desigur că imperativul, spus mai ales la furie, ne face să nu ne mai gândim la faptul că „a ieşi", înseamnă aşa cum ne arată dicţionarul „A părăsi un loc, o încăpere, un spaţiu închis, limitat, plecând afară; a trece din interior în exterior". La fel se întâmplă şi cu „amabilul" „intră înăuntru!", „a intra" însemnând „a trece din afară înăuntru, dintr-un loc deschis în unul închis (sau considerat ca atare); a se introduce, a se băga".

Scuzabile până la un punct, aceste greşeli sunt, totuşi, uşor de evitat. *(I.S.)*

Copilărie, adolescenţă,... televiziune

◆ *La jumătatea secolului trecut, televiziunea publică intra în forţă în viaţa noastră*
◆ *26 martie 1961: „dreptunghiul alb" marchează programele nerecomandate copiilor* ◆ *18 noiembrie 1996: apar primele aşa-zise „semnalmente juvenile" (de fapt, ale tinerilor identificaţi ca public-ţintă) pe canalele TV* ◆ *Anul 2000: un adolescent de 15 ani îşi ucide părinţii cu un cuţit, după vizionarea filmului „Scream"*
◆ *Anul 2003: copiii de 4-10 ani petrec zilnic, în medie, câte 2 ore şi 11 minute în faţa televizorului*
◆ *1 septembrie 2004: apare în Franţa primul post TV adresat exclusiv fetelor – „Filles Tv"!*

Ecranul „hipnotizator"

Până în jurul vârstei de 3 ani, întreaga atenţie a copilului se canalizează către părinţi. Apoi, televizorul începe să-l atragă din ce în ce mai mult, datorită puterii nebănuit de mari a imaginii mobile şi a sunetului adaptat cu multă abilitate şi „discreţie" la caracteristicile psiho-afective ale fiecărei etape de vârstă. Să nu uităm că orice copil devine, într-un fel, hipnotizat, după ce priveşte la televizor, un anumit număr de minute. În medie, după 3 ani, nu e nevoie decât de circa 20 de minute: copilul devine extrem de receptiv la ceea ce vede şi – susţin psihologii – el identifică mesajele şi noţiunile de valori, lansate pe micul ecran, cu cele ale părinţilor. Aceştia, în mod paradoxal sau nu, stau liniştiţi văzându-şi copilul atent la ceea ce se întâmplă pe dreptunghiul miraculos. E ca şi cum l-ar lăsa pe cel mic în grija „eroilor" pe care nu-i poate atinge, dar care îl influenţează incredibil de puternic.

Tom şi Jerry sau lumea pe dos

Televizorul solicită cel mai mic efort intelectual, în sfera mass-media. El oferă lumea imaginară „la purtător", adică exact opusul a ceea ce, de milenii, lectura textelor scrise impune: a ne imagina un univers raportat la ceea ce citim. În acelaşi timp, posibilitatea reală de relaxare şi de evoluţie a copilului suferă

grave prejudicii, întrucât jocul efectiv – în primul rând, de unul singur şi apoi alături de partener(i) – îl ajută să facă progrese în toate direcţiile şi să-şi dezvolte imaginaţia. Altfel, televizorul îi „ajută" pe copii să-şi piardă, treptat, dar în mod fatal, imaginaţia şi creativitatea. Gândiţi-vă, analizând mai profund fenomenul, la un amănunt halucinant: metodele de atragere a copiilor în faţa televizorului nu solicită înţelegerea în profunzime a unei idei pozitive şi mai ales afectivitatea aproape că nu există. Totul constă în jocuri de cuvinte (fie şi aberante), în succesiuni de imagini de-a dreptul patologice... Un exemplu care nu trebuie să ne (mai) mire: celebrul „Tom şi Jerry", unde lumea e întoarsă pe dos, unde – nu agresivitatea verbală, ci atrocităţile fizice sunt la ele acasă, dar făcute astfel încât tocmai cel mai rău personaj să pară simpatic! În lumea reală, se întâmplă, totuşi, lucruri comparabile, însă pe care nu le poate regiza nimeni pe măsura receptivităţii celor mici.

Vinovat pentru violenţă?

Frecvent vehiculată în public, ideea aceasta ar trebui să fi căzut în ridicol de la bun început. Pentru că televizorul – televiziunea – programul TV reprezintă noţiuni. Da, dar în spatele lor se ascund (chiar dacă apar şi „pe sticlă") oameni! Ideal ar fi ca alţi oameni şi alte mijloace de informare să constituie fundamentul formării, începând cu etapa copilăriei mici, a unui om normal, sănătos psihic şi moral. Aceştia sunt părinţii (mai puţin „ocupaţi", atunci când se gândesc cu-adevărat la viitorul copilului lor), dar şi televiziunea însăşi. Să nu ne facem iluzii: cei ce realizează, programează şi transmit, de pildă, imagini violente ştiu foarte bine ce înseamnă mimetismul şi deci tentaţia tinerilor de a reacţiona, la anumiţi stimuli, exact după „reţetele" văzute în filme sau în alte programe TV – de ştiri, de obicei, în principiu nerecomandate minorilor. În fine, având în vedere complexitatea extremă a subiectului, sperăm să putem reveni asupra lui. Evident, cu sprijinul, sugestiile şi observaţiile cititorilor „Magazinului", pe care le aşteptăm la redacţie.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Ştiţi de ce vă doare capul?

Formată din 34 de vertebre mobile, diferenţiate prin formă şi mărime, care protejează măduva spinării, din care pornesc formaţiuni nervoase ce inervează întregul organism, coloana vertebrală, axa trupului, ne poate sâcâi cu dureri serioase. Vertebrele sunt legate între ele prin discuri intervertebrale, care îndeplinesc rolul de amortizor. Aceste discuri sunt sursa durerii în cazul herniilor de disc sau a spondilozelor.

Ţinuta incorectă a corpului, alimentaţia necorespunzătoare, obezitatea, lipsa exerciţiilor fizice, stresul, tensiunile nervoase, leziunile, stările infecţioase sunt câteva dintre cauzele declanşatoare ale maladiilor coloanei vertebrale.

Frecvent însă, bolile resimţite ca fiind ale coloanei au punctul de pornire în tulburări de funcţionare ale altor organe care se proiectează către coloana vertebrală. Femeile care consideră adesea drept cauză declanşatoare a durerilor de şale coloana vertebrală uită că acestea pot fi cauzate şi de dereglări de ciclu sau de suferinţe renale ori ale altor organe interne. Unele dureri percepute ca fiind cauzate de suferinţe ale inimii, chiar simptomele de preinfarct, sunt date de schimbări ale segmentului cervical al coloanei vertebrale. Mai mult de jumătate din durerile de cap îşi au sursa în segmentul cervical al coloanei vertebrale.

Şi totuşi, numeroşi alţi factori pot influenţa starea de sănătate a coloanei vertebrale. Modul de viaţă sedentar, dar şi suprasolicitarea în activităţile profesionale sau casnice, ridicarea greutăţilor, răsucirile sau aplecările bruşte dau dureri direct la coloana vertebrală. Ridicarea bruscă din pat şi gimnastica intensivă pot genera aceleaşi dureri atroce. La trezirea din somn este bine să încercaţi întinderea trupului cu mişcări line şi elastice. Astfel, pregătiţi trupul şi articulaţiile pentru activitatea zilnică.

Posibile remedii ale stărilor dureroase ar fi masajul şi acupunctura. Oricum, neglijarea problemelor coloanei vertebrale nu face decât să acutizeze suferinţa.

Dr. VALERIU MANTA

RAFINAMENT ŞI CULOARE

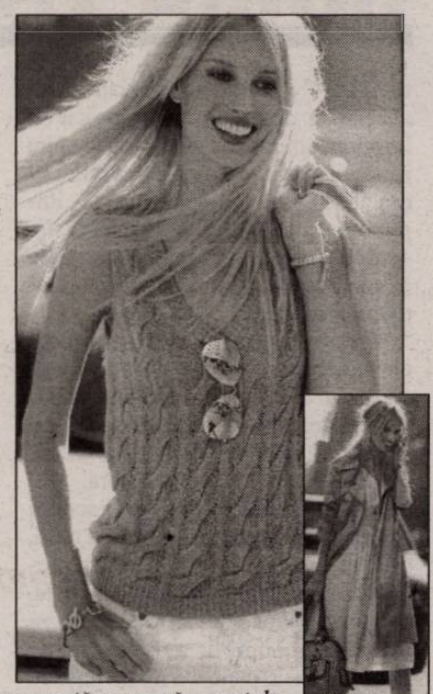

Înainte de a invada tot locul cu materiale florale şi accesorii în aceeaşi notă, prevăzute pentru această vară, moda ne mai dă o şansă de rafinament şi delicateţe, îndreptându-ne atenţia spre frumuseţea culorilor nisipului. Fie că este vorba despre un trenci pentru zilele capricioase ale primăverii, de un ansamblu pantalon (din in) şi jachetă tricotată, sau de o ţinută mai specială, respectiv rochie din muselină cu broderie de mătase, toate au ca notă comună nuanţele diverse ale nisipului şi aerul tineresc.

O invitaţie pe săptămână

Creaţiile lui Pallady

Muzeul Colecţiilor de Artă a vernisat săptămâna trecută expoziţia ***„Valenţe stilistice în creaţia lui Theodor Pallady"*** organizată la **Muzeul Theodor Pallady** (Strada Spătarului, nr. 22).

Expoziţia face parte dintr-un ciclu iniţiat în 2003 cu scopul de a pune în valoare **creaţia grafică** a lui Pallady, provenind din fondul generos al colecţiei Serafina şi Gheorghe Răut. Expoziţia din acest an marchează 135 de ani de la naşterea artistului şi 50 de ani de la moartea sa, reunind 26 de lucrări de grafică, patru gravuri şi o pictură în ulei pe pânză. Selecţia lucrărilor ilustrează fenomenul subtil şi continuu al trecerii de la pictor la desenator şi de la desenator la pictor. Această trecere se poate observa şi la nivel tematic: nudul *(Nud în picioare, Nud culcat în racourci, Nud aşezat, Nud culcat*-grafică, *Nud aşezat*-acvaforte, *Nud culcat sprijinit în cotul drept*-acvaforte), autoportetul *(Autoportet cu basc, Autoportet,* 1936) sau peisajul citadin cu particularităţile sale pariziene *(Vedere de la fereastra lui Paule M., Anticarul din strada Rennes, La cafenea, Bulevardul Saint-Michel colţ cu Rue Racine, Paris-pasajul Bois d'Anglais, În faţa restaurantului La Coupole)* sunt schiţate în desen, fiind reluate apoi în picturi în diverse variante interpretative.

Personalitatea lui **Theodor Pallady** (1871-1956) a dominat mai mult de o jumătate de veac scena valorilor artistice româneşti. Intrarea pictorului în lumea artelor a coincis pe plan european cu o perioadă de mare efervescenţă creatoare, de tatonări, dar şi de mutaţii stilistice şi ideologice semnificative. În 1889, Pallady pleacă la Paris şi, începând din 1892, lucrează în atelierul lui Gustave Moreau, unde îi are

colegi pe Matisse, Manguin, Jean Puy şi Camoin. Se întoarce în ţară în 1904, dar continuă să expună la Paris până în 1940. Creaţiile lui Theodor Pallady, spre deosebire de cele ale artiştilor francezi cu care împărtăşise atât formarea artistică, cât şi o durabilă prietenie, sunt expresia unei căutări perpetue a clasicului şi a echilibrului. Fascinat de aceste coordonate, Pallady se distinge de explozia afectivă a fovismului, dând totodată şi o notă autohtonă lucrărilor sale.

Muzeul Theodor Pallady îşi are sediul în **casa Melik**, considerată de specialişti a fi cea mai veche construcţie civilă din Bucureşti. În incinta sa vizitatorii pot descoperi colecţia Serafina şi Gheorghe Răut care cuprinde opere semnate de Pallady, lucrări de artă europeană şi orientală şi piese de mobilier.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

UN LOOK... PASTEL

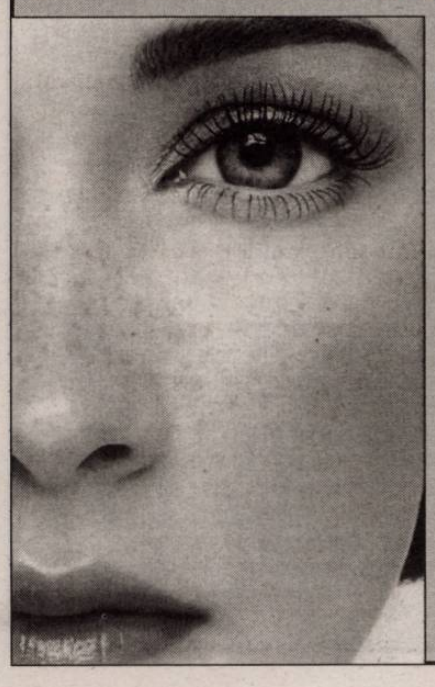

Privirea încărcată de prospeţime luminează figura, dându-i o aură senzuală. Şi totul obţinut doar din jocul fardurilor. Unul roz pal (sau intens), alături de altele strălucitoare şi câteva linii de creion frumos colorate sunt suficiente. Rozul, tonul superstar al acestui an, îmbracă nuanţe de la roz-bombon la cea a petalei translucide. Oricum, stridenţele se exclud. Combinaţia fardurilor roz-şerbet şi verde-jad pare suficient de discretă şi tinerească.

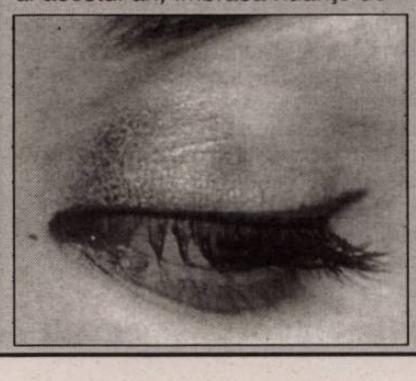

De remarcat faptul că pleoapele sunt fardate, din nou, simultan cu mai multe nuanţe de fard. Pentru conturul ochilor, folosiţi un creion cremă maro, luminos.

În privinţa sprâncenelor, mizaţi pe un contur clar, iar pentru gene apelaţi la tonuri de rimel mai calde decât tradiţionalul negru. Cu un ten proaspăt şi natural, acest machiaj original al ochilor pare să evoce prospeţimea primăverii.

Gastronomice

Pentru această săptămână doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca ne propune câteva reţete rapide.

Salată de ţelină cu maioneză

1 ţelină mare, 1 măr, suc de lămâie, pătrunjel verde, maioneză din 2 ouă, muştar, ulei.

Se curăţă şi se spală ţelina, se dă pe răzătoarea cu găuri mari. Se curăţă mărul şi se dă pe răzătoare. Se amestecă sucul de lămâie, uleiul, muştarul şi verdeaţa. Cine doreşte poate să pună maioneză făcută dintr-un gălbenuş fiert, un gălbenuş crud şi ½ lingură muştar. Albuşul fiert cu sare ornează salata împreună cu pătrunjelul verde.

Salată de andive cu piept de pasăre

500 g andive, 2-3 linguri cu ulei, suc de lămâie, un piept de pasăre fiert, maioneză.

Se curăţă şi se spală repede andivele în apă rece. Se taie bucăţi, se amestecă împreună cu pieptul de pasăre, tăiat cubuleţe. Când se serveşte, se acoperă cu maioneză. Pieptul de pasăre poate fi înlocuit cu şuncă tăiată fin.

Omletă românească

4 ouă, 2 linguri cu smântână, 200 g brânză de oaie, sare, pătrunjel verde şi mărar, tăiat mărunt, 50 g unt.

Se bat ouăle, se adaugă sare, verdeaţă, smântână. Se pune într-o tigaie unt să se înfierbânte bine şi apoi se toarnă ouăle. Se lasă să se prăjească pe o parte apoi se întoarce pe cealaltă. După ce s-a rumenit se răstoarnă pe o farfurie şi se presară un strat de brânză şi verdeaţa tocată. Se rulează, se presară puţină brânză şi se serveşte caldă.

Omletă cu spanac

1 kg spanac, 2 linguri cu făină, 50 g unt, 1 cană cu lapte, 6 ouă.

Se pregătesc câte două omlete pentru fiecare persoană. Se face un piure de spanac. Piureul de spanac se pregăteşte astfel: se curăţă, se spală spanacul şi se pune în apă clocotită. Se scurge, după ce a fiert, şi se toacă. Se pune într-o cratiţă, se amestecă bine cu unt sau ulei. Peste spanac se toarnă o lingură rasă cu făină, diluată în lapte rece şi se mai fierbe, la foc mic, amestecând să nu se prindă, până obţinem un piure gros. Se umplu omletele şi se servesc cu smântână şi mărar verde.

Budincă de cartofi cu carne

5-6 cartofi, 200 g carne preparată ca pentru pateuri, 2 linguri unt, 2 ouă, sare.

Se fierb cartofii în coajă. Se curăţă, se spală şi se dau prin maşina de tocat. Se amestecă gălbenuşurile frecate cu sare şi cu unt. Se adaugă carnea tocată şi albuşurile bătute spumă. Se amestecă totul uşor. Se unge o formă cu unt, se toarnă compoziţia şi se dă la cuptor să se coacă. Carnea se poate înlocui cu umplutură de şuncă. Se toacă şunca, oul răscopt, 2 felii cu miez de pâine înmuiate în lapte, untul frecat spumă, sare şi piper.

CU NASUL NU E DE GLUMIT!

Ştim bine că există în vorbirea noastră comună un fel de apelativ-invectivă adresat aproape exclusiv copiilor şi adolescenţilor: „Mucosule!”. Asta ar vrea să spună că insul respectiv e mic, cam necioplit şi de o obrăznicie care nu poate fi tolerată. Totuşi, dacă ne gândim exclusiv la fenomenul ce va fi dat naştere cândva acestei vorbe de punere la colţ, să fim convinşi că nu e de glumă: în majoritatea cazurilor, nasul care curge indică probleme de sănătate, uneori destul de serioase.

O banalitate care trebuie tratată

Cea mai puţin importantă manifestare de acest gen este rinita obişnuită numită şi coriză sau, mai popular, guturai: de fapt, o inflamaţie a mucoasei nazale cauzată de factori virali. Infecţia sau suprainfecţia poate fi favorizată de diverse alte elemente de ordin extern sau intern: frigul şi umezeala, poluarea aerului, aglomeraţiile umane, dar şi oboseala fizică şi psihică, tabagismul, alcoolismul, emoţiile puternice, malnutriţia. De obicei, simptomele rinitei infecţioase nu dispar decât după cel puţin şase săptămâni, timp suficient pentru instalarea unor fenomene „colaterale” cel puţin la fel de grave: sinuzite bacteriene care presupun şi blocarea sinusurilor sau dependenţa de anumite tipuri de picături nazale. În acest ultim caz, se vorbeşte despre rinita medicamentoasă, cauzată de utilizarea respectivelor dezobstruante pe o durată prea mare, uneori chiar foarte mult dincolo de limita celor 3-10 zile recomandate. Şi alte medicamente pot determina acelaşi tip de rinită: antihipertensivele, anticoncepţionalele orale ş.a.m.d. În hipotiroidism, în hiperfuncţia glandei hipofize sau în timpul sarcinii, poate apărea aşa-numita rinită hormonală.

Sezonier sau peren?

Destul de răspândită, rinita alergică cunoaşte şi ea moduri de manifestare diverse, în primul rând depinzând de contextul apariţiei. Astfel, aşazisul guturai al fânului e reacţia adversă a organismului la contactul cu polenul pomilor (primăvara), cu cel al ierburilor (vara) sau cu cel al buruienilor (toamna). Pe lângă „curgerea nasului”, apar simptome clare, cum sunt strănutul, conjunctivita, pruritul, obstrucţia nazală. Anumite persoane reacţionează în acelaşi mod, faţă de alţi alergeni, dar pe tot parcursul anului. Cauze frecvente: acarienii din praful adunat în casă, mucegaiuri, păr de animale, gândaci de bucătărie. Şi mai grav este că, deseori, rinita alergică „face pereche” cu astmul bronşic: circa 75% din pacienţii cu astm au rinită şi 20% din cei cu rinită alergică au astm. Poate cel mai important amănunt de avut în vedere este că, în numeroase cazuri, rinita „anunţă” apariţia astmului, cu mulţi ani înainte.

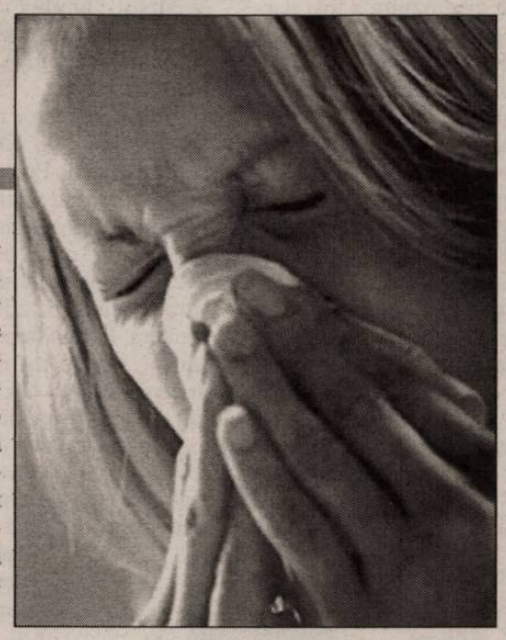

Saramură, untură de peşte, ardei...

Ca în orice afecţiune, primele elemente recomandate ca profilaxie a rinitelor sunt reprezentate de evitarea şi eliminarea factorilor favorizanţi. Aici intră şi evitarea surmenajului, alimentaţia echilibrată caloric, igiena corespunzătoare a căilor nazale sau vaccinarea. De pildă, rinitele alergice pot fi ţinute la distanţă prin renunţarea la animalele de casă, reducerea umidităţii aerului (ceea ce determină scăderea cantităţii de mucegai şi a numărului acarienilor), aerisirea locuinţei, eliminarea expunerii la factorii iritanţi (fumul de ţigară), dar şi la anumite spray-uri, detergenţi, parfumuri etc. O metodă veche, simplă şi foarte eficace, pentru păstrarea curăţeniei şi a sănătăţii nasului, este spălătura cu apă sărată. Dintr-o jumătate de litru de apă proaspătă şi o linguriţă de sare de bucătărie, se prepară o soluţie suficientă pentru o zi. Cu aceasta se fac instilaţii pentru fiecare nară, fie cu ajutorul unei seringi de capacitate mai mare, fie punând soluţia în căuşul palmei şi inspirând brusc, alternând nările, astfel încât lichidul să poată fi eliminat ulterior prin gură. Nu trebuie făcută economie la saramură! După încheierea procedurii, se poate pulveriza în nări şi o soluţie, eventual uleioasă, cumpărată de la o farmacie. Instilaţii se mai pot face şi cu ape sulfuroase provenite din staţiuni balneo-climaterice cunoscute, iar pentru badijonarea mucoasei nazale afectate se poate folosi untură de peşte. Şi, ca să rămânem în sfera tratamentelor recomandate de medicina populară, să precizăm că o cură alimentară împotriva rinitelor trebuie să includă ardei, castraveţi, ridichi, pâine de secară şi pâine integrală prăjită – toate conţinând mult magneziu. În situaţiile foarte delicate, tratamentele medicamentoase recomandate de orelişti pot rezolva problemele, dar neglijenţa poate determina chiar şi intervenţii chirurgicale în zona nasului. Iată aşadar că şi acest organ de simţ trebuie luat foarte în serios, la fel ca oricare altul.

Epidemiologie

SIDA NU IA PAUZĂ!

Se poate opri temporar un tratament antiretroviral, în condiţiile coborârii virusului HIV la un nivel foarte scăzut în organism şi când sistemul imunitar al pacientului începe să-şi reia funcţionarea eficace? Iată una dintre cele mai importante probleme, dezbătute de mai mulţi ani, în legătură cu tratarea cumplitei maladii, care – se ştie bine – şi-a găsit o bună rezidenţă şi în ţara noastră. Cele mai recente studii pe această temă dau un răspuns categoric negativ, după investigaţii pe mai mult de 6.000 de bolnavi din 33 de ţări.

Subiecţii au fost repartizaţi în două grupe: prima, tratată fără întrerupere şi a doua, tratată intermitent, în funcţie de evoluţia nivelului celulelor imunitare ale organismului lor. După o perioadă de timp, studiul a trebuit să fie întrerupt, fără drept de apel, deoarece pacienţii care luaseră medicamente doar atunci când sistemul lor imunitar dădea semne de oboseală s-au îmbolnăvit şi

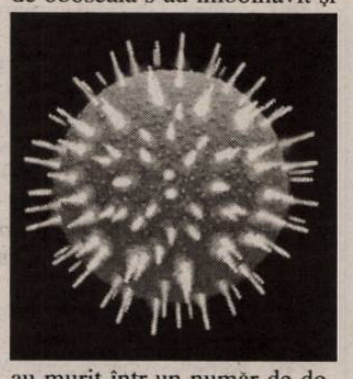

au murit într-un număr de două ori mai mare decât cei trataţi încontinuu.

Interesant este că acest rezultat contrazice studiile precedente şi, pe de altă parte, constituie o veste proastă. Aceasta, deoarece dacă, după introducerea tratamentelor antiretrovirale foarte active, morbiditatea şi mortalitatea cauzate de HIV au scăzut cu nu mai puţin de 85%, în schimb numeroasele efecte secundare (greaţă, diaree, oboseală, probleme cutanate etc.) au influenţat negativ calitatea vieţii persoanelor seropozitive. Aşadar, o pauză terapeutică părea să fie aducătoare de mari speranţe. Care, iată, nu s-au confirmat, din păcate. În acelaşi timp, vestea e foarte proastă pentru ţările cele mai sărace (vezi incredibilele situaţii din Africa), pentru care strategia întreruperilor periodice ale tratamentului reprezenta o posibilitate importantă de reducere a costurilor exorbitante.

Remedii naturale

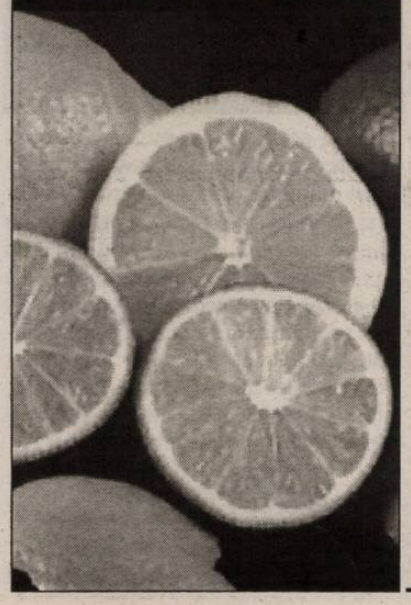

„ASOCIAŢII” CITRICELOR

Mai avem de parcurs o perioadă de timp când, dacă dorim să mâncăm fructe, încă nu putem să le culegem din pom, ci trebuie să ne mulţumim cu merele şi perele de anul trecut, cu prunele uscate sau cu produsele similare aduse din ţări mai calde. Beneficiem însă, tot din ţări cu climă caldă, şi de fructe specifice, pe primul plan stând citricele. Portocalele, mandarinele, lămâile şi grepfrutul sunt la noi cele mai apreciate şi nu le-am amintit întâmplător (nu am uitat că există şi alte asemenea delicii), ci pentru faptul că toate fac parte din categoria aşa-numitelor fructe acide, unde sunt incluse şi zmeura, ananasul, rodiile sau agrişele. Şi ele, ca oricare produs alimentar, de altfel, trebuie introduse în meniu ţinându-se cont şi de asocierile cu alte alimente. Aceasta, deoarece o combinaţie neinspirată poate provoca sau întreţine anumite afecţiuni, în timp ce una corectă poate să ajute considerabil la tonifierea organismului şi la remedierea unor suferinţe, în special ale sistemului digestiv.

Citricele şi celelalte fructe acide furnizează pentru organism acidul citric natural, oxidat în timpul digestiei, facilitând astfel ameliorarea excesului de aciditate a limfei şi a sângelui. Ca oricare alt fruct, ele trebuie consumate singure, la interval de circa o oră faţă de ingerarea altor alimente. Există doar o categorie de alimente cu care pot fi asociate, şi anume fructele semiacide (crude!): mere, pere, prune, cireşe şi vişine, piersici, fragi şi căpşune, mure, afine, coacăze. Totodată nutriţioniştii exclud categoric asocierea fructelor acide cu zaharurile, indiferent din ce ar proveni acestea, cu cerealele, făinoasele, cartofii şi cu toate alimentele cu conţinut ridicat şi mediu de amidon, cu grăsimile vegetale ori din lactate, cu brânzeturile şi cu alte produse care conţin proteine grase (nuci, alune, măsline, migdale etc.), cu legumele uscate sub formă de boabe (fasole, mazăre, soia, linte ş.a.). Celelalte tipuri de fructe şi, în plus, mierea, indiferent de proveniența ei, pot fi asociate cu fructe acide, dar cu o doză de prudenţă în cazul persoanelor care au probleme de nutriţie şi de energizare a organismului.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

GUSTUL PERICULOS AL „LUMII”

Din fragedă pruncie, făptura umană caută să cunoască lumea înconjurătoare şi cu ajutorul simţului gustului. Practic, copilul mic bagă în gură orice. Dar, cum abia mai târziu va afla sensul expresiei „nu tot ce zboară se mănâncă”, el degustă frecvent şi produse nocive, aflate accidental la îndemâna lui. Când deja incidentul s-a petrecut, mulţi părinţi intră în panică, neştiind cum să reacţioneze până la sosirea medicului. Iată câteva recomandări ce pot fi utile în asemenea cazuri.

➤ Atras în mod spontan de produse cu forme şi culori plăcute, copilul a înghiţit o soluţie iritantă, care produce spumă, toxică sau caustică. Aceasta poate irita mai întâi (se generează uşor şi arsuri) cavitatea bucală, apoi pereţii esofagului şi cei ai stomacului. De asemenea, se pot provoca infecţii pulmonare. Pe de altă parte, medicamentele luate fără prescripţie medicală şi în doze prea mari sunt şi ele foarte periculoase.

➤ Metode de precauţie? Produsele periculoase trebuie ţinute în locuri unde copilul nu are acces. Cele mai toxice sunt insecticidele, antigelul, îngrăşămintele, spirtul sanitar şi cel industrial, ierbicidele şi multe altele. Spaţiul de depozitare va fi bine închis, dar şi recipienţii specifici fiecărui produs (sticle, cutii etc.), ambalajele originale rămânând neschimbate. Medicamentele vor fi şi ele ţinute într-un dulap încuiat cu cheia.

➤ Fiţi vigilenţi, în permanenţă! Din momentul în care copilul a ingerat un produs toxic, situaţia reprezintă o urgenţă. Nu trebuie aşteptată apariţia simptomelor intoxicării, ci imediat va fi chemat cadrul medical cel mai apropiat. Până la sosirea sa, părintele nu trebuie să încerce să estimeze singur gravitatea situaţiei. E bine ca el să citească atent eticheta produsului, pentru a răspunde cât mai exact întrebărilor medicului. În nici un caz, copilului nu i se va da să bea lapte, nici mâncare, nici nu i se va provoca voma, deoarece există riscul agravării simptomelor.

➤ De ţinut minte: dacă produsul ingerat este tip gel de duş, copilului nu i se va da nimic de băut timp de 2-3 ore, pentru a nu declanşa astfel producerea spumei, care irită şi riscă o infectare a plămânilor, prin inhalare. Totodată, i se va controla temperatura corpului, timp de circa 48 de ore. La ingerarea de medicamente, trebuie stabilit numărul de comprimate şi gradul de periculozitate al produsului. Preventiv, niciodată nu i se va prezenta copilului un medicament ca fiind „ceva bun” (sirop, bomboană), pentru a-l convinge să-l accepte.

➤ Statisticile generale arată că jumătate din accidentele de acest tip au drept victime copii de 1-4 ani. Produsele înghiţite sunt medicamente (peste 50%), obiecte menajere (aproape o treime) şi cosmetice (circa o zecime).

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TRADIȚII

Bungee-Jumping

Considerat sport extrem şi foarte gustat de publicul amator de senzaţii tari, săritura cu coarda elastică de la mare înălţime, adică bungee jumping reprezintă un vechi obicei al băştinaşilor din Oceania. Adolescenţii şi tinerii îşi demonstrau curajul faţă de alesele inimilor lor în acest mod; faptul în sine marca trecerea în rândul adulţilor.

Primele menţiuni despre această tradiţie în Europa s-au făcut în 1930, când un explorator englez scria despre bungee jumping-ul din Insulele Hebride (actualmente Vanuatu) din Micronezia. Primul concurs oficial european s-a desfăşurat pe falezele din Bristol (Marea Britanie), la 1 aprilie 1979. David Kirk, membru al Clubului sporturilor periculoase din Anglia, a sărit atunci de la 83 de metri înălţime. Din 1986, acest sport devine o bună materie primă comercială, prin uluitoarele sărituri ale neozeelandezului A.J. Hackett, care s-a lansat în gol şi de pe Turnul Eiffel. Recordul de înălţime s-a înregistrat în Africa de Sud, unde un temerar a sărit de la 216 metri!

Frumuseţi încătuşate

Femeile cu care natura a fost darnică în ceea ce priveşte fizionomia şi relieful trupului sunt considerate privilegiate ale soartei. Într-adevăr, un chip şi un corp plăcut te atrag, chiar dacă există şi o formă de temperare a acestui adevăr prin zicala: „frumuseţea interioară contează". Cred că este o spusă care denotă mai degrabă o înţelepciune a disperării, căci frumosul este veşnic asociat perfecţiunii divine... Dar dacă o femeie frumoasă şi tânără ajunge după gratii? N-ar fi păcat ca, o perioadă mai lungă sau mai scurtă, ochiul privitorului să fie văduvit de o fiinţă încântătoare?

Probabil că la asta s-au gândit organizatorii de concursuri de frumuseţe gen „Miss Pârnaie", care se desfăşoară în mai multe ţări ale lumii, de pe toate continentele. Cele mai recente s-au desfăşurat în Brazilia, Lituania şi Kenia, dar în decursul anului 2005 şi unele închisori din Asia au încurajat mediatizarea unui astfel de „divertisment încătuşat".

Privitorul unor astfel de femei de excepţie are, de obicei, două reacţii contradictorii. Prima este cea de admiraţie faţă de sirena care se plimbă voluptuoasă pe podium. Cea de-a doua este una de recul psihologic, care se declanşează când afli motivul pentru care a ajuns la zdup fermecătoarea creatură. Într-un interviu luat frumoasei Miss Capital Prison (la concursul de la penitenciarul din Sao Paolo, Brazilia), aceasta preciza, printre altele: „...Am făcut parte dintr-o bandă care se ocupa cu răpirea persoanelor bogate. Eu am participat activ la răpirea unui copil de cinci ani, care a ajuns într-un adăpost secret, iar eu aveam sarcina de a-l păzi şi a-l hrăni, astfel încât să fie sănătos...". Margareta Scitesson, concurentă la aceeaşi închisoare, îşi lovise cu sălbăticie concubinul pentru că nu-i mai dăduse de o lună bani de buzunar. Folosise un ciocan, pe când dormea, dar din fericire omul s-a trezit la timp... Când auzi ce evenimente „contondente" se află în biografia unor astfel de graţii, nu eşti sigur că admiraţia ta n-a pălit definitiv. Mai bine să nu ştii cu cine ai de-a face şi să stai în rândul doi sau trei faţă de podium. Dar dacă n-ai prejudecăţi de acest fel...

Defilare la închisoarea de femei din Sao Paolo

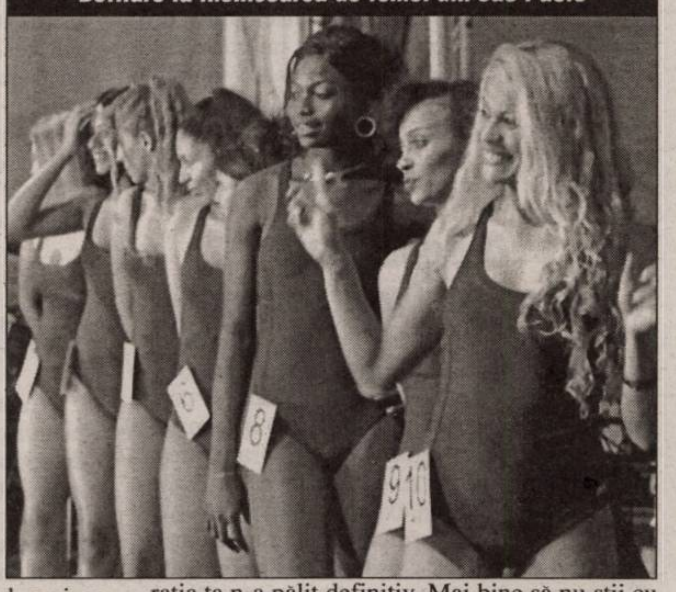

O ipostază inedită: gardianul face pe coafeza

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

Există un „blestem" al preşedinţilor americani?

Credeţi în blesteme? Invocarea verbală unei acţiuni supranaturale negative asupra unei persoane sau a unui obiect este considerată un act de magie sau vrăjitorie. În filosofia religiilor, se spune că, printre altele, persoanele posedate au fost blestemate sau că „soarta unei persoane a revenit la dispoziţia alteia", conform unor superstiţii inexplicabile şi unor credinţe folclorice. Dar să nu uităm că în Biblie, în Vechiul Testament, există două teribile blesteme adresate de Dumnezeu. Mai întâi este vorba de mânia divină direcţionată către păcătoşii Adam şi Eva: „Blestemat să fie pământul din pricina ta! Cu trudă să te hrăneşti din el... Căci pulbere eşti şi-n pulbere te vei întoarce... (Facerea, 3/17-19). Al doilea blestem major este adresat lui Cain, primul fiu al perechii primordiale: „...blestemat eşti tu de pământul care şi-a deschis gura să primească sângele fratelui tău (Abel-n.n.)... Pribeag şi fugar vei fi pe pământ!" (Facerea, 4/ 9-12).

Dar despre blesteme ca formă de exprimare a magiei negre (tip Voodoo sau a preoţilor Santaria), despre blestemele faraonilor, ale templierilor, ale preoţilor egipteni şi chiar despre celebre obiecte blestemate vom vorbi într-un număr viitor. În textul de faţă voi relata despre incredibilul „blestem al preşedinţilor americani" (dacă se poate numi aşa) sau „blestemul Tecumseh", datând din anul 1813 şi care s-a confirmat în numeroase cazuri.

Un lanţ de evenimente negative petrecute în viaţa unor preşedinţi americani îşi are originea (sau „punctul zero" al istoriei de la Casa Albă) odată cu mandatul de numai 30 de zile al preşedintelui William Henry Harrison, ales în 1840. La originea incredibilului şir de decese prezidenţiale se află şeful indienilor Shawnee, Tecumseh, mort în timpul „Războiului contra indienilor" (1811-1813) în care s-a afirmat învingătorul W.H. Harrison, care ulterior a devenit preşedinte. Unele surse spun că fratele lui Tecumseh, profetul tribal Tenskwatawa, ar fi rostit blestemul cu un conţinut bizar: *„Toţi preşedinţii vor muri **din 20 în 20 de ani,** începând cu Harrison, în timpul mandatului lor!"*. Înainte de a detalia profilul celor implicaţi în acest uluitor caz de „hulă", iată incredibile fapte istorice din viaţa unor preşedinţi americani (este menţionat la început anul alegerii lor):

1840 –William Henry Harrison moare de pneumonie în 1841

1860 –Abraham Lincoln moare asasinat în 1865, în timpul celui de-al doilea mandat

1880 –James Garfield moare asasinat în 1881

1900 –William McKinley este împuşcat şi moare în 1901, în timpul celui de-al doilea mandat

1920 –Warren G. Harding moare în urma unui infarct în 1923

1940 –Franklin D. Roosevelt moare de atac cerebral în 1945, în timpul celui de-al patrulea mandat

1960 –John F. Kennedy este asasinat în 1963

1980 –Ronald Reagan este victima unui atentat, în timpul primului său mandat, dar el supravieţuieşte

(Un alt preşedinte care a murit în timpul mandatului a fost Zachary Taylor, ales în 1848 şi decedat în 1850 de holeră, dar nu se încadrează în termenii blestemului)

Observând această listă, te îngrozeşte precizia matematică a unor victime prezidenţiale, atacate de ucigaşi sau de boli fatale. Se pare că blestemul Tecumseh s-a oprit după 140 de ani de „activitate", până la supravieţuirea lui Ronald Reagan. Eşecul acelui asasin pare să fi rupt o inexplicabilă şi deplorabilă „vrajă negativă" – dacă se poate vorbi despre aşa ceva. Unii consideră că s-au produs coincidenţe în lanţ, dar există o vorbă a unui filosof care spune că „două coincidenţe sunt prea multe". Or istoria Americii vorbeşte despre şapte preşedinţi! Nu voi comenta în nici un mod această teribilă istorie.

Seful de trib Tecumseh

Profetul din umbră

Fratele lui Tecumseh, Tenskwatawa (1775-1836) a fost lider religios al indienilor Shawnee, având şi porecla de „Făcătorul de zgomot". În tinereţe şi-a pierdut accidental un ochi (datorită unei săgeţi rătăcite) şi a devenit alcoolic. În 1805 are primele viziuni asupra relaţiilor dintre albi şi pieile roşii. El îşi învaţă oamenii că „albii sunt copiii Marelui Şarpe", adică simbolul răului pe Pământ şi interzice triburilor sale să se folosească de produse manufacturate de albi (alimente, haine, alcool). În 1808 îşi mută reşedinţa la Prophetstown (Oraşul profeţilor), pe malul râului Tippecanoe din statul Indiana. În cadrul „Războiului indienilor" început în 1811, el este lăsat la comanda trupelor, în timp ce Tecumseh pleacă după ajutoare. Armata condusă de William Henry Harrison profită de această situaţie şi rade de pe pământ Prophetstown. Ulterior, în bătălia de la Thames (1813), Tecumseh este ucis. Probabil că de atunci datează blestemul sau din 1836, când Tenskwatawa moare, îndurerat de eşecul indienilor care nu s-au mai putut aduna într-o coaliţie împotriva albilor.

Cel mai scurt mandat din istoria SUA

Ales în 1840, după eşecul campaniei din 1836, preşedintele Harrison îşi intră în atribuţii la 4 martie 1841 (din partea „partidului Perucilor", viitor „conservator"). Şi atunci se petrece un fapt inimaginabil. Parcă

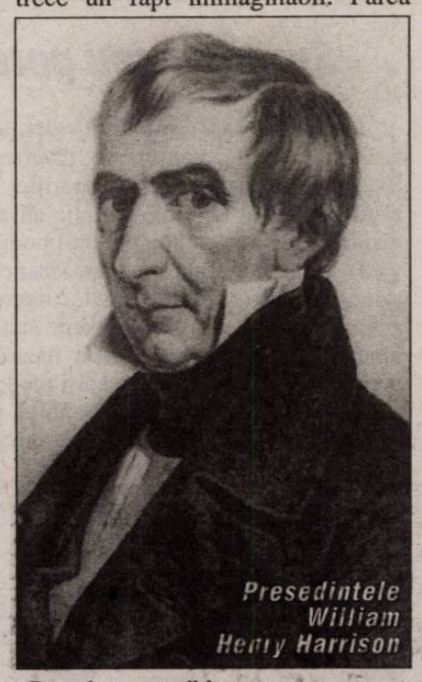

Presedintele William Henry Harrison

„Bătu-l-ar toaca" l-a pus să rostească un discurs inaugural de peste două ore – cel mai lung din istoria preşedinţilor – şi, atenţie!, pe o ploaie deasă şi un frig pătrunzător. El a refuzat umbrela şi s-a îmbolnăvit de pneumonie. Peste 30 de zile, la 4 aprilie 1841, moare. A fost un alt record: cel mai scurt mandat. Când nepotul său, Benjamin Harrison devine preşedinte (în 1889), ţine pe ploaie un discurs tot de două ore, dar de sub umbrelă!

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...cultul șerpilor este specific unor triburi africane? De aceea unii șerpi neveninoși au fost îmblânziți, devenind domestici.*

◆ *...prin „rocaille" se înțelege un gen de ornamente caracteristic secolului al XVII-lea? Întâlnit frecvent*

în stilul rococo, constă din imitarea unor elemente naturale ca grote, stânci, scoici, volute.

◆ *....gheizerul cu cele mai constante erupții este Old Faithne din Parcul Național Yellowstone din Statele Unite (statul Wyoming)? La fiecare 65 de minute aruncă o coloană de apă fierbinte (45.000-55.000 litri) și aburi la o înălțime cuprinsă între 27 și 54,8 metri.*

◆ *....cele mai mari exemplare de melci sunt cele din specia Achatina sp., care trăiesc în Africa? Recordul îl deține un exemplar capturat*

în 1977, care măsura 46 centimetri în diametru, și cântărea aproape un kilogram.

◆ *...statuia lui Tudor Vladimirescu din București a fost realizată în 1939? Este opera sculptorului Teodor Burcă.*

◆ *....orașul Botoșani apare menționat în documente pentru prima dată în secolul al XV-lea? Ștefan cel*

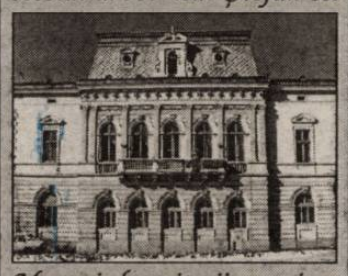

Mare și domnitorii care i-au urmat au ridicat aici importante curți domnești.

◆ *....inginerul electronist român Edmond Nicolau (1922-1996) este considerat unul dintre întemeietorii neurocibernetici? A formulat câteva teoreme, dintre care unele îi poartă numele.*

Știați că...

În vizită la Casa Viceregelui din New Delhi

Renumit pentru eleganța construcțiilor sale, New Delhi, capitala federală a Indiei, este un oraș nou, construit în 1931. În 1912, când India era considerată încă o perlă a Coroanei Britanice, autoritățile Imperiului au hotărât mutarea capitalei de la Calcutta la New Delhi, unde urma să se înalțe un oraș de 30.000 de locuitori, cuprinzând printre altele, ca o piesă centrală, Casa Viceregelui, respectiv sediul Conducerii. Cu alegerea locului pentru construcția acestui oraș, de fapt un cartier rezidențial, au fost însărcinați trei oameni ai guvernului, printre care arhitectul Edwin Lutyens, cel care proiectase o serie de case pentru elitele britanice. El a devenit coordonatorul șef al întregii operații, fiind ajutat în această uriașă întreprindere de un alt arhitect vestit al Imperiului, Sir Herbert Bakor.

Casa Viceregelui

Locul ales de Lutyens, aflat la cinci kilometri sud-vest de orașul Delhi, cuprindea și dealul Raisina, de pe care Casa Viceregelui, un adevărat palat, domina întregul ansamblu de clădiri. Construcția a durat din 1912 până în 1931 iar rezultatul a fost cu totul pe măsura așteptărilor. Cu o suprafață de 18.500 mp, o lungime de 192 metri, un dom înalt de 50,5 metri și 340 de camere, Casa Viceregelui amintea construcțiile uriașe ale antichității atât prin

Grădinile realizate după principii mogule

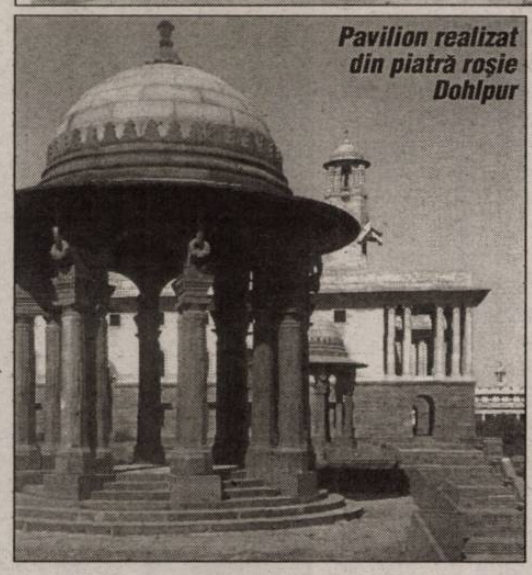

Pavilion realizat din piatră roșie Dohlpur

grandoare cât și prin eleganță și aliniamentul părților componente.

Lutyent a fost vizibil influențat de frumusețea Fortului Roșu din Delhi pe care l-a văzut la prima sa vizită în India. I-au plăcut mai ales fântânile istorice, pe care a încercat să le reproducă și să le depășească chiar, în propriul său aranjament cu apă. A realizat astfel o splendidă grădină în care fântâna cu nuferi constituie un veritabil punct de atracție, urmând astfel exemplul marilor arhitecți moguli. Tot exemplul acestora l-a călăuzit și în folosirea „picturii în umbră", procedeu constând în crearea unei cornișe subțiri din piatră prin care se realizează o bordură adâncă de umbră. Casa Viceregelui și cele două secretariate ale lui Baker au fost construite din piatră numită Dohlpur, de culoare roșie și maro deschis. Ferestrele clădirii sunt mici, așezate în adâncime, creând un puternic efect de luminozitate. Casa scărilor, așezată sub dom, este deschisă deasupra, lăsând să pătrundă lumina soarelui sau cea a stelelor pe timpul nopții. Este un cadru spectaculos de primire a invitaților oficiali, care urmau să fie pătrunși de măreția locului. Remarcabilă este îmbinarea tuturor elementelor, a teraselor, a verandelor, a colonadelor și curților, cu un puternic și viu caracter autohton.

Toate sunt plasate într-o singură clădire, de o mărime uriașă, în care nici un element nu este în plus, sau într-o poziție stingheră. Sub cupola uriașă a domului se află sala de recepție oficială. Aici era amplasat tronul Viceregelui, cu față spre intrarea principală. Etajul principal mai conținea apartamente de stat, un salon de recepție, o sală de bal, o bibliotecă și o sufragerie. Existau 54 de dormitoare, odăi ale copiilor și ale însoțitorilor acestora. Mobilele pentru camerele copiilor au fost realizate chiar de Lutyens care a reușit să-ți găsească timp în acest scop. Din nefericire între cei doi arhitecți a izbucnit un conflict care însă nu a putut diminua rezultatul muncii lor.

În 1931 s-a făcut inaugurarea oficială a Casei Viceregelui care a fost folosită ca atare vreme de 14 ani. După câștigarea independenței Indiei, clădirea a rămas la fel de importantă răspunzând altor scopuri ale țării, mulțimea pavilioanelor și a teraselor amintind încă o dată oamenilor de aici nu de constructorul propriu-zis ci de strălucitorii moguli de odinioară.

Costum de operă

Opera chineză cunoscută sub numele Sichuan are o istorie mai veche de 300 de ani. Ea include pe lângă melodii, recitări și dansuri și un costum tradițional, din care masca de pe obraz este nelipsită.

Aici s-a născut Enescu

Cu mai bine de 100 de ani în urmă, în această casă, aflată într-o comună de lângă Dorohoi, se năștea George Enescu (1881-1955). Comuna, care pe atunci se numea Liveni, poartă astăzi numele marelui compozitor, iar vechea sa locuință, o adevărată casă a muzicii, a devenit muzeu.

Simboluri ale umanității

Doctor Faust

Foarte cunoscut datorită, mai ales, scrierii lui Goethe, Doctor Faust se crede a fi fost un personaj real, care ar fi trăit între anii 1480-1540. În cărțile populare și în legendele care circulau în epocă este numit rând pe rând Johannes, Georg, Heinrich. Se pare că a fost un astrolog și vrăjitor pribeag. Umanizat de Goethe, el este prezentat în operele folclorice drept cel care încheie pactul cu diavolul. El va sfârși prin a fi sugrumat de diavolul Mefistofeles, care îi va lua sufletul în infern. Într-un anume fel legenda subliniază neîncrederea poporului față de o anume categorie de învățați, în special alchimiști, dar și față de șarlatanii, care, la adăpostul unor cărți groase, duc o viață ușoară, nemeritată. Interpretarea cea mai comună care se dă în popor este că aceștia au încheiat pactul cu diavolul și că își merită pedeapsa. Este vorba strict de personajul legendar și nu de cel al lui Goethe, în a cărui atitudine poți găsi numeroase alte sensuri profunde.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Se petrec între Cer şi Pământ

Australia desecretizează 170 dosare despre OZN

Aşa cum anunţă ziarul *Northern Territory News* din 22 iulie 2005, Guvernul Teritoriului de Nord din Australia a permis accesul la numeroase dosare, până acum secrete, privind observaţii OZN, multe dintre acestea inexplicabile. Documentele, declasificate după ce au stat sub lacăt timp de 30 de ani în Arhivele Naţionale din oraşul Darwin, privesc observaţii făcute, în „Teritoriu", de o mare varietate de martori, incluzând piloţi militari şi meteorologi.

Un interes special l-a stârnit observaţia din 1968, a unui obiect care a fost observat şi vizual şi pe radar, fără să se fi putut identifica. Un alt document secret, obţinut acum de Asociaţia pentru Studiul OZN-urilor din Australia, descrie observaţia făcută la staţia meteorologică din Daly Waters în noiembrie 1966. Meteorologul de serviciu urmărea un balon cu ajutorul teodolitului, când a văzut în aceeaşi direcţie un obiect care zbura la mare înălţime. El l-a descris ca fiind alungit şi de culoare gri-metalizată. O verificare făcută la biroul de control al zborurilor din Darwin, a scos la iveală faptul că la momentul acela nu se găsea în zonă nici un aparat de zbor.

Un alt dosar relatează observarea, în 1967, în mijlocul cerului, de către un grup de femei din oraşul Alice Springs, a unui OZN în formă de disc, de culoare argintie.

Arhivistul OZN Dominic McNamara a comentat că au existat multe observaţii, dar majoritatea lor nu conţineau suficiente elemente convingătoare. A fost o muncă substanţială alegerea a 170 de dosare cu cazuri cât de cât interesante. Ele demonstrează faptul că şi într-o zonă relativ izolată există persoane care văd şi raportează obiecte neidentificate.

Obiect luminos în La Pampa, Argentina

În seara unei zile de iulie 2005, la ora 19.30, lângă orăşelul Peru din provincia argentiniană La Pampa, cam la 500 de kilometri spre sud-vest de Buenos Aires, Alberto S., care era de serviciu la o fermă, a văzut un obiect luminos straniu zburând la mică înălţime. Culorile sale se schimbau continuu din roşu în verde. Dintr-o dată, s-a declanşat un arc luminos deasupra liniei de înaltă tensiune de 132-kilovolţi care

leagă oraşele General Acha şi Guatrache şi care trece chiar pe deasupra fermei. Înfricoşat, martorul şi-a informat imediat colegii asupra incidentului.

A doua zi lucrătorii de la *Administracion Provincial de Energia* erau deja la faţa locului. Ei au constatat că mai mulţi conectori metalici dintre linii, în mod normal lungi de un metru şi groşi de 2,5 centimetri, erau topiţi, rămânând doar nişte cioturi de 7 centimetri. Oficialii nu au putut da nici o explicaţie plauzibilă a incidentului. Ei au admis că putea fi vorba de o interacţiune între câmpul electromagnetic al liniei de înaltă tensiune şi un obiect exterior. În apropiere s-a mai găsit, imprimat în iarbă, un cerc cu diametrul de circa 5 metri, solul fiind în acel loc neobişnuit de uscat şi compactat.

Disc nocturn argintiu înregistrat de un amator în Turcia

Duminică 24 iulie 2005, la ora 21.00, turistul Tommy Lynch se plimba pe străzile din Kusadasi, în Turcia, când a auzit agitaţie în spatele său. Întorcându-se, a văzut pe cer „un obiect care se mişca cu rapiditate" şi a pus imediat pe înregistrare camera video pe care o ţinea în mână. Obiectul era alungit, semăna cu un bec aprins şi zbura de la nord spre sud, chiar deasupra centrului localităţii. Imaginile sunt încadrate de alte 15 minute înregistrate pe casetă, în aceeaşi localitate, în două nopţi consecutive.

„Licăriri" diurne în Virginia de Vest

În 22 iulie 2005, la ora 14.00, Warren Peters coborâse din automobil în orăşelul Buckhannon (Virginia de Vest) când a zărit nişte licăriri pe cer, apropiindu-se dinspre nord-est.

„Erau rotunde ca nişte CD-uri. Nu mai era nimeni în jur să le observe. Se mişcau extrem de repede, poate cu 2000 de mile (3200 de kilometri) pe oră. Erau argintii cu o tentă cenuşie". Martorul apreciase că zburau la o altitudine de circa 1000 de metri şi au dispărut spre vest, la un unghi de 45 grade deasupra orizontului.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei (225.000 lei vechi). Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, judeţul _____. M/13

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Pe urmele Sfântului Graal

Relicve şi incertitudini

Mult mai pasionante decât speculaţiile aşa-zis literare ale lui Dan Brown sunt povestirile despre obiectul numit fie Potirul Sfânt, fie Sfântul Graal (termen provenind din franceza veche). Singura diferenţă (ipotetică) dintre cele două relicve ar fi următoarea: Sfântul Graal este numele vasului în care Iosif din Arimatea a cules picăturile de sânge scurse din rana făcută în trupul lui Iisus crucificat, iar Potirul Sfânt (Sacru) se referă la cupa folosită de Iisus la Cina cea de taină. Având în vedere că există mai multe relicve în diferite locaţii europene, cât şi faptul că nu se ştie cu precizie dacă cele două recipiente sunt diferite sau este unul şi acelaşi, nu este o confuzie dacă denumim într-un fel sau altul un unic obiect sacru.

Patru potire medievale

Într-un amplu studiu (1908) care priveşte obiectele cu care Iisus a venit în contact, istoricul englez Herbert Thurson face primele aprecieri ale epocii moderne cu privire la Sfântul Graal. Într-una din aserţiunile sale, Thurson aminteşte despre pelerinajele care se făceau în secolele VI-VII la o biserică (sau capelă) din Ierusalim, amplasată între basilica Golgotei şi Martirium. În acea incintă sfântă ar fi fost păstrată o cupă din argint cu două mânere, despre care se spunea că a fost folosită de Iisus la Cina cea de taină. Relatarea cea mai veche aparţine unui anume Arcuf, de origine anglo-saxonă, care ar fi sărutat acel Potir sfânt. Mai mult, în acea incintă sacră ar fi fost adăpostită şi suliţa (lancea) cu care fusese străpuns Iisus crucificat. Însă, o dată cu trecerea veacurilor, povestirile despre Sfântul Graal s-au multiplicat.

În catedrala din Genova (Italia) se păstra un vas hexagonal, care are mai degrabă forma unei farfurii adânci de la noi, despre care s-a crezut multă vreme că este făcut din piatră de smarald. În realitate, este sticlă egipteană. William din Tyre ne spune – într-un manuscris din 1170 – că soldaţii cruciaţi ar fi descoperit vasul într-o moschee din Cesareea, în anul 1101, şi că ulterior l-au cumpărat credincioşii genovezi. Dar o cronică spaniolă arată că relicva a fost donată de Alfonso VII de Castilia, după ce a cucerit Almeria din mâinile maurilor. Abia în secolul XIII, Jacobus de Voragine a identificat acel vas cu Sfântul Graal.

Potirul sacru din Valencia

„Alternativa" tradiţiei genoveze este cea care priveşte Cupa sacră păstrată într-o catedrală din Valencia (Spania). Varianta spaniolă a relicvei este din piatră de agat şi este depusă pe un suport cu picior din piatră de Calchedonia. Ea are gravat un text în limba arabă şi a fost atestată prima oară în 1399, când a fost transferată temporar la mănăstirea San Juan de la Pena, în timpul lui Martin I de Aragon, care a oferit pentru ea un vas de aur. Tradiţia spaniolă spune că vasul respectiv ar fi fost adus chiar de Sfântul Petru la Roma.

Potirul sacru din Valencia, de culoare roşu închis are 17 centimetri înălţime şi 3,5 centimetri diametru. Arheologii spanioli au stabilit că vasul a fost făcut în Egipt sau Palestina, între secolul IV î.Ch. şi secolul I î.Ch. Vechimea corespunde Potirului Sfânt, care are şi o autentificare (discutabilă, după unii autori) din anul 262 d.Ch. El va fi prezent în lista unui inventar făcut de ofiţerii romani ostili creştinilor, a căror comunitate decisese să împrăştie şi să ascundă relicvele din cauza persecuţiilor imperiale. A doua autentificare provine din anul 1134, când Potirul Sfânt din Valencia figurează pe o listă a relicvelor de la San Juan de la Pena, făcută de nobilul spaniol Don Carreras Ramirez. Cu toate acestea, papa Ioan Paul II, atunci când a ţinut o slujbă la Valencia (noiembrie 1992) nu a făcut referire la celebrele versete ale Evangheliei după Matei care evidenţiază „paharul cu sângele Meu" (26/27, 28), evitând astfel să autentifice vasul şi să-l binecuvânteze.

Fecioară cu Sfântul Graal,
Arthur Rockham, 1917

În pofida reticenţelor Vaticanului, în epoca modernă au fost publicate mai multe studii despre traseul istoric al „Potirului Sfânt din piatră de agat". Istoricul Janice Bennett reface, pe bază de documente apocrife din perioada creştinismului timpuriu, itinerarul cupei aduse de Apostolul Petru la Roma, care ulterior ar fi ajuns la Sfântul Laurenţiu, refugiat în munţii Spaniei din cauza prigoanei anticreştine. Până la atestarea sa documentară, cupa de agat ar fi fost transferată de la o mănăstire la alta, până când a intrat sub ocrotirea regelui Martin I de Aragon. Un călugăr augustinian din secolul VI ar fi lăsat un manuscris latin cu privire la drumul Potirului Sfânt spre un lăcaş sfânt din Valencia... Dacă spaniolii sunt convinşi că acesta este Sfântul Graal, la Muzeul metropolitan de artă din New York este expus un potir argintat, originar din Antiochia, despre care se spune că este cel mai vechi exemplar de acest gen (sec. VI d.Ch.), dar nu din perioada lui Iisus Christos.

PAUL IOAN

Uriaşii gheţurilor

Focile sunt mamifere foarte bine adaptate vieţii în apă unde îşi petrec o bună parte din timp şi unde găsesc cu prisosinţă sursa de hrană predilectă: peştele. Natura le-a înzestrat cu un corp fusiform pentru a putea avea o evoluţie rapidă sub apă. Pe uscat, îşi pierd agilitatea deplasării. Sunt greoaie şi stângace. Cel mai adesea, focile sunt întâlnite în zonele polare şi subpolare. Foca, denumită şi câinele de mare, îşi petrece o bună parte din timp în apa oceanelor, făcând scufundări până la 100 de metri adâncime în căutarea peştilor, crabilor şi creveţilor. Când iese la suprafaţă, are nevoie doar de câteva secunde pentru a respira, printr-un orificiu minuscul aflat în partea superioară a capului. Fiind mamifere, nu respiră prin branhii, asemenea peştilor, ci prin plămâni, ca animalele terestre. După partidele de pescuit revin la suprafaţă unde se adună în grupuri de zeci sau sute de exemplare. Focile pot fi întâlnite uneori şi în apele mai puţin sărate din Canada şi Alaska.

Din aceeaşi familie fac parte şi foca de Groenlanda şi elefantul de mare. Cea dintâi e agilă şi jucăuşă, asemenea delfinilor, putând să înoate şi pe spate. Cât priveşte elefantul de mare (care trăieşte doar în sudul Americii de Sud şi Antarctica) acesta e un adevărat colos, ajungând la o lungime de 5 m şi o greutate de o tonă, fiind cea mai mare focă din lume! Şi, totodată, cel mai gras animal, masa corporală fiind constituită în proporţie de 75% din grăsime. Puiul de elefant cântăreşte la naştere 50 de kg dar în câteva săptămâni, greutatea se triplează! Masculii devin agresivi doar când sunt în primejdie. O familie distinctă o reprezintă morsele, înrudite cu focile. Sunt mai mari decât acestea şi se mişcă mai greu pe uscat. Sunt dotate cu doi colţi puternici. Trăiesc pe ţărmurile Oceanului Arctic şi nu se îndepărtează prea mult de zonele în care s-au obişnuit să trăiască. Se hrănesc cu peşti, scoici, melci, crabi. Sunt vânate de eschimoşi pentru piele, carne, grăsime şi colţii care pot atinge o lungime de un metru, fiind folosiţi pentru harpoane, cuţite, ustensile etc. Colţi ucigaşi de care se tem şi urşii polari. Deşi sunt animale protejate, eschimoşii au dreptul să le vâneze, dar o familie poate vâna doar 4 foci pe an. Cele vânate vara sunt eviscerate şi îngropate în gheaţă până în iarnă. În Atlantic mai există cel mult 50.000 de exemplare iar în Pacific, aproximativ 200.000.

DORIN MĂRAN

Descoperiţi România!

ALBA IULIA
oraş luminat de istorie

Drumul ce duce spre Cluj este „presărat" cu o mulţime de localităţi, fiecare cu o istorie bine definită. Până să trecem podul de peste Mureş, cu doar câţiva kilometri înainte putem admira, la orizont, spre stânga şoselei, profilul Munţilor Apuseni, bogaţi în nenumărate fenomene carstice. În dreapta şoselei, spre est, se înalţă temerar platoul Secaşelor, care, în apropierea comunei Lancrăm (locul de baştină al poetului Lucian Blaga) prezintă o interesantă eroziune de culoare roşie, numită Râpa Roşie. Înaintăm. Trecem podul peste Mureş şi ne îndreptăm spre frumosul şi istoricul oraş ALBA IULIA. Mai avem 69 km şi intrăm în această metropolă bogată în istorie şi cultură.

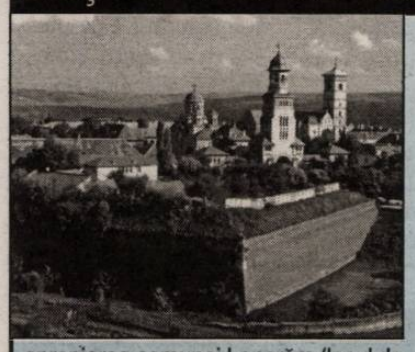

Oraşul se înalţă pe locul unei aşezări neolitice. Stau mărturie obiectele descoperite de arheologi în vatra oraşului şi aflate azi în muzeul local. Printre nenumăratele relicve descoperite pe aceste meleaguri, putem aminti ruinele uneia dintre cele mai mari cetăţi – fortificată cu şanţuri, valuri de pământ şi metereze de lemn – datând din prima perioadă a epocii fierului. La nici 10 km de Alba Iulia, pe înălţimea numită Piatra Craivi au fost descoperite urmele unei străvechi aşezări în care arheologii au putut identifica marea cetate dacică Apoulon, menţionată, de altfel, într-o lucrare a sa, de vestitul geograf al antichităţii Ptolomeu. Importanţa strategică a acestei regiuni i-a determinat pe romani să ridice, pe locul actualei cetăţi Alba Iulia, un puternic castru, cel mai important centru militar din Dacia romană, reşedinţa legiunii a XIII-a Gemina. Lângă acest castru, s-a dezvoltat o aşezare ce a luat numele de Apulum. Epoca romană a lăsat aici o sumedenie de vestigii, printre ele numărându-se şi trei mozaicuri de o splendidă realizare artistică. Numele de Alba Iulia datează din secolul al IX-lea. În secolul a XIII-lea, după invazia tătarilor, în această cetate, s-a construit o impunătoare catedrală în stil romanic. În 1918 la Alba Iulia de 1 decembrie are loc adunarea celor peste 100.000 de reprezentanţi ai populaţiei româneşti din Transilvania, care a hotărât unirea cu România.

Alba Iulia este oraşul cu cea mai îndrăgită filă de istorie: Unirea. Cel ce ajunge aici poate vizita Catedrala romano-catolică, Palatul princiar, Catedrala ortodoxă sau Monumentul Custozza, situat în parcul cetăţii, iar cei interesaţi să cunoască istoria scrisă a acestei aşezări, nu vor ezita să treacă pragul bibliotecii documentare Batthyaneum, creată spre sfârşitul secolului al XVIII-lea, în fosta mănăstire a călugărilor trinitarieni. Un oraş ce mustește de istorie legendară. Alba Iulia, un nume frumos precum cântecul unui pianist luminat de însingurare.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Emblematica Biserică Neagră

Emblematică pentru bătrânul Braşov şi nu numai pentru el, Biserica Neagră se înalţă în mijlocul oraşului, dominând centrul medieval. Deşi nu a fost niciodată catedrală episcopală, este cel mai impunător monument creat de saşii ardeleni, rămânând principala biserică evanghelică luterană de limbă germană din oraş. Numele i se trage de la incendiul din 1689 care i-a înnegrit zidurile şi a distrus aproape tot Braşovul.

În ciuda „culorii" sale, biserica şi-a păstrat neştirbită grandoarea. Cu o lungime de 89 metri, cu un turn înalt de 65 metri, se mândreşte şi cu un clopot de 6300 kg, cel mai mare clopot de biserică din România. De fapt aici mai există doar trei din cele şase clopote câte au fost iniţial. Construcţia ei a început în anul 1383 pe locul unei biserici mai vechi, din prima jumătate a secolului al XIII-lea. Încă înainte de a fi terminată, în anul 1477, biserica a suferit serioase distrugeri în timpul invaziei turceşti din 1421. Ea face parte din familia bisericilor de tip hală, având navele laterale de aceeaşi înălţime cu nava centrală. Este cea mai mare biserică gotică între Viena şi Constantinopol. Ferestrele înalte, cu traforuri gotice, ca şi cele şase portaluri, imprimă o deosebită eleganţă construcţiei. Concepută iniţial în stil gotic, aceasta a suferit serioase avarii în urma cumplitului incendiu din 1689 când, printre altele a fost distrus impunătorul acoperiş, înalt de 20 metri. Reconstrucţia a durat aproape 100 de ani, biserica pierzând mult din caracterul său iniţial. Astfel, bolţile originale au fost înlocuite cu o boltă cilindrică, de culoare turcoaz, realizată în stil baroc. În acelaşi stil au fost realizate galeriile adăugate navelor laterale între 1710-1720, având ca scop lărgirea spaţiului pentru a-i putea cuprinde pe toţi credincioşii. Interiorul conţine importante obiecte de cult, unele aflate aici dinaintea marelui foc. Astfel cristelniţa, adevărată operă de artă turnată în bronz, a fost donată bisericii în 1472 de primpreotul Johannes Reudel iar valoroasa pictură amplasată în hala de intrare din sud, realizată în jurul anului 1476, are în colţurile inferioare stemele lui Matei Corvin şi a soţiei sale. Trebuie admirate de asemenea cele trei panouri plasate deasupra uşii sacristiei, datând de la sfârşitul secolului al XV-lea. De mare efect este amvonul baroc, „confecţionat" la şapte ani după incendiu, în 1696, an din care datează şi una dintre stranele celor două nave laterale, perfect armonizate cu restul stranelor respective, din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Toate sunt frumos sculptate cu panouri ale breslelor şi motive folclorice. Altarul neogotic a fost realizat în 1866 iar în cele două încăperi care încadrează hala de intrare din vest se află pietrele funerare ale unor cetăţeni de vază ai oraşului care au trăit în secolele XVI-XVIII şi au fost înmormântaţi în biserică. Nu trebuie sub nici o formă uitată orga bisericii, una dintre cele mai mari din Europa, construită între anii 1838-1839 de Buchholz din Berlin, având 4000 de tuburi şi păstrându-se în configuraţia originală. Colecţia de covoare anatoliene este şi ea una dintre comorile bisericii, acestea datând din secolele XVII-XVIII şi împodobind corul.

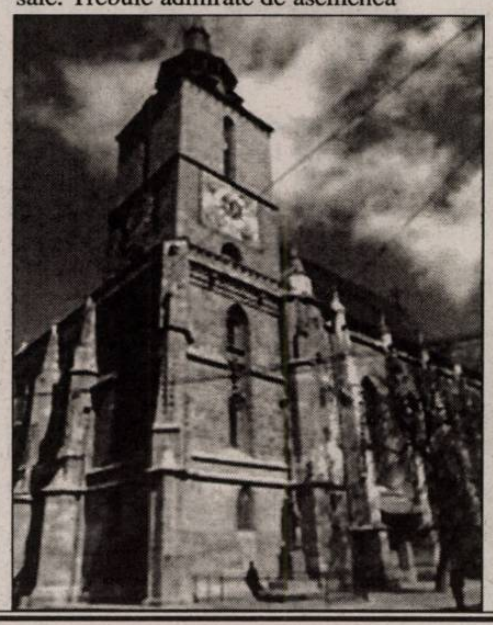

Biserica Neagră rămâne însă pentru credincioşii din zonă locul drag unde reformatorul Johannes Honterus (1498-1452) a introdus în 1542 slujba divină în limba germană. De aceea hala din nord găzduieşte, o expoziţie despre viaţa şi activitatea acestuia iar statuia sa, operă a sculptorului Horro Magnusen, este amplasată în exterior în partea de sud. Cutremurele, războaiele şi alte calamităţi au impus numeroase restaurări care nu au alterat însă frumuseţea splendidului edificiu.

IRINA STOICA

Un cal îngropat cu mare pompă

Poliţia din Toronto a adus un ultim omagiu unuia dintre cei mai importanţi membri ai săi: un cal! Ei bine, da, un cal de patrulă, dar unul celebru (pe nume Brigadier), care a decedat în exerciţiul funcţiunii, ceea ce a permis organizarea de funeralii solemne. Tristul eveniment a avut loc în urma accidentării calului de către

o maşină. O mie de persoane s-au strâns (în luna martie a.c.) în metropola canadiană pentru a participa la funeralii. Participanţii, printre care s-au aflat ministrul securităţii publice din Ontario şi guvernatorul provinciei, au fost vădit emoţionaţi. Cele mai multe lacrimi le-a vărsat cavalerul său, agentul K. Bradfield, care şi-a împărţit o parte din viaţă cu Brigadier, ataşându-se de el mai profund decât de o fiinţă umană. *(D.M.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆O incredibilă dresură i-a bulversat pe stăpânii de câini de pază din Oklahoma. Dingo, câinele lup din imagine, a învăţat cu oarecare repeziciune să execute poziţia numită „uşa blocată". Pe lângă toate abilităţile sale de a simţi o persoană străină şi ostilă, Dingo mai poate sta în echilibru pe tocul uşii într-o poziţie invidiată şi de artiştii de circ. Este un mod extrem de convingător de a spune unui intrus că pe acolo nu se trece. Dingo poate sta în acea poziţie aproape zece secunde, iar dacă necunoscutul nu se retrage, următorul pas este imobilizarea printr-o săritură vânjoasă pe pieptul nefericitului care l-ar putea subestima pe Dingo.

◆Cum ai putea să stai la masă în compania jucăuşelor veverite care dau târcoale timide bunătăţilor aflate la vedere? La cabana sa de munte, francezul Jules Angelinne nu numai că s-a împrietenit cu adorabilele rozătoare, dar le-a „educat" să bea sirop de zmeură cu paiul. Aroma irezistibilă a siropului le-a făcut pe zburdalnicele fiinţe să înveţe să devină nişte sugari cu experienţă. Secretul acestui unic număr de dresaj constă în alunele pisate care pot trece prin pai, al cărui diametru nu a fost ales deloc întâmplător. *(P.I.)*

◆Deşi pare un subiect de film melodramatic cu happy-end, destinele unui bărbat şi al unei femei se pot intersecta într-un supermarket, prin intermediul bebeluşilor. Linda McCravitz şi James Connolly colindau cu bebe-rucsacurile în spate printre rafturile unei prăvălii de lux, când odraslele lor au început să se ciondănească într-o limbă ştiută numai de ei, pentru care nu s-au inventat încă dicţionare. Din cauza conflictului, generator de vociferări neinteligibile, mama şi tata au fost puşi în situaţia de a lua loc la o masă, în cofetăria supermarketului, pentru a-şi domoli progeniturile. Aşa a îmbobocit o poveste de dragoste care a condus la o intersectare matrimonială a celor doi. Evident, odraslele s-au împrietenit şi părinţii celibatari au de ce să le fie recunoscători.

PĂSĂRI CARE IMITĂ VOCEA UMANĂ

dar şi cântecele altor păsări

În concurenţă cu păsările exotice, ca papagalii mari (Aro, Jako) şi mici, cunoscuţi sub numele de peruşi (Melipssittacus sp.), există şi în România păsări ce se remarcă prin emiterea de cuvinte umane şi prin imitarea sunetelor emise de vietăţile existente în arealul lor.

Un prim loc în rândul „păsărilor imitatoare" autohtone de cuvinte umane îl deţine ***corbul (Corvus corax).*** Crescut de mic în anturajul uman, corbul devine blând şi reproduce sunete din conversaţiile oamenilor, inclusiv ale vietăţilor existente în vecinătate. Se citează cazul unui corb care avea o comunicare în trei limbi reţinute din conversaţia celor din jur şi pe care le reda cu multă înţelepciune. Un alt corb pronunţa cuvinte la solicitarea celor ce îl interpelau, iar altul imita lătratul câinelui din curte. Corbii ţinuţi de mici în captivitate pot ajunge să pronunţe, cu timpul, şi dialoguri cu parteneri umani.

Stăncuţa (Coloeus monedula) este a doua specie de pasăre care creşcută de mică în anturajul uman învaţă uşor să reţină şi să emită cuvinte sau sunete ale vietăţilor din jur. Are un „vocabular" mai redus decât al corbului, suficient însă spre a se face remarcată şi, în plus, este o pasăre ce se îmblânzeşte uşor şi se ataşează de cei ce o îngrijesc, însoţindu-i în casă

sau în curte, asemenea oricărui animal de apartament.

Gaiţa (Garrulus glandarius) deţine primul loc la imitarea sunetelor emise de mamifere şi în special de păsări. Emite cu multă exactitate sunetele a peste zece specii de păsări sălbatice şi de către unele mamifere existente în zona de vieţuire. Se citează cazul unei gaiţe ce se „distra" dimineaţa, mieunând ca o pisică, pentru a-i speria pe fazanii ţinuţi într-o volieră de stocaj. Această „distracţie" a fost întreruptă numai în urma unui foc de armă tras de paznicul

unităţii. Un alt caz de „distracţie" a gaiţei se citează la un canton silvic unde păsările de curte erau zilnic speriate de ţipătul unui uliu păsărar. „Distracţia" a fost întreruptă tot printr-un foc de armă...

Graurul (Sturnus vulgaria) deţine primul loc în imitarea şi redarea cântecelor a multor specii de păsări existente în jur – a mierlei, a nagâţului, grangurului, prepeliţei, prigorii, a codalbului etc. În general el imită „melodiile" mai simple. Se citează cazul unui graur care imita cu multă exactitate şi intensitate fluieratul unui impiegat, la plecarea trenului din gară. Graurul, ce îşi avea cuibul în scorbura unui arbore din vecinătatea gării, continua să imite fluieratul dat de impiegat şi după plecarea trenului, spre amuzamentul celor aflaţi pe peron. Deosebiri esenţiale între păsările exotice şi cele autohtone imitatoare de sunete constau şi în coloritul penajului, mai modest şi sumbru (negru, gri) la cele din ţară. Coloritul păsărilor autohtone e posibil să fie un motiv ce limitează ţinerea acestora în captivitatea din spaţiul uman şi de preocupări de educare lingvistică şi de asimilarea unui vocabular mai diversificat. *(Dr. Vadim Nesterov)*

A jefuit-o pe mama şefului Mafiei!

Un fapt pe care unii l-ar califica drept curaj, iar alţii pură inconştienţă, s-a petrecut recent la New York: Willie King, un tânăr de culoare din cartierul Greenwich Village, a dat buzna, ziua în amiaza mare, în casa unei bătrânici respectabile. Femeia, în vârstă de 94 de ani, nu a putut opune prea multă rezistenţă gangsterului, care, după ce a legat-o fedeleş, a luat toate lucrurile de valoare din casă şi dus a fost. Certat cu legea şi în alte rânduri, dar niciodată prins, King spera să rămână liber ca pasărea cerului şi de astă dată. Doar că acum i s-a-nfundat.

Şi nu neapărat din pricină că poliţia a reuşit să îl prindă, ci fiindcă el însuşi a fost silit să se predea oamenilor legii, sub teroarea unei ameninţări şi mai mari. Motivul spaimei sale? Efectuând investigaţiile de rigoare, poliţia a descoperit că bătrânica jefuită era nimeni alta decât mama unui temut „boss" al mafiei newyorkeze, Vincent „Chin" Gigante, membru al clanului Genovese. A fost de ajuns ca un poliţist să anunţe, pe posturile de televiziune, acest lucru, adăugând totodată că „Gigante este foarte mâniat de acest afront şi a jurat că se va răzbuna pe autorul abominabilului act în „stil italian" ca, peste doar câteva ore, neinspiratul tânăr de culoare să se prezinte la prima secţie de poliţie întâlnită în cale, solicitând să fie arestat şi dus degrabă într-o închisoare de maximă siguranţă, pe motiv că se simte „ameninţat". Ceea ce poliţiştii s-au grăbit să facă, spre a-l pune la adăpost de „vecernia siciliană" pe care Gigante i-o pregătea...

Friptură sau... corrida?

Doi turişti americani au sosit la Valencia dornici să vadă oraşul. După o plimbare lungă prin catedrale şi parcuri li s-a făcut, în mod firesc, foame. Au intrat într-un mic restaurant unde, după ce şi-au răcorit sufletul cu câte o bere, au cerut o friptură de vacă. Spre marea lor surpriză, chelnerul nu ştia nici un cuvânt englezesc, iar despre ei se putea spune acelaşi lucru în ceea ce priveşte spaniola. Au încercat să mimeze, dar nimeni nu înţelegea nimic. În cele din urmă unul dintre ei a desenat pe un şervetel un cap de vacă. Chelnerul a dispărut fulgerător şi în zece minute s-a întors cu două bilete la o coridă. Cei doi au fost scoşi din încurcătură de un alt client care a făcut pe translatorul, turiştii bucurându-se în cele din urmă şi de neînţelegerea prin care au făcut rost de bilete la un spectacol pe care doreau să-l vadă. *(I.S.)*